

1192/926

TRAIAN ALEXANDRESCU

AVOCAT
DIRECTORUL CONTENCIOSULUI BANCEI GENERALE
A ȚĂRII ROMĂNEȘTI

REPERTORIU FISCAL ALFABETIC

PENTRU

IMPOZITELE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE ȘI CIVILE
ȘI PENTRU IMPOZITUL COMERCIAL AL SO-
CIEȚĂȚILOR ȘI FIRMELOR INDIVIDUALE
CONȚINÂND INSTRUCȚIUNILE MINIS-
TERULUI DE FINANȚE, DECIZI-
UNILE COMISIUNEI CEN-
TRALE FISCALE ȘI
JURISPRUDENȚA
PÂNĂ LA ZI

BUCUREȘTI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE BUCOVINA
222, Calea Victoriei, 222

1926

Inv. A. 17.014

563 348

TRAIAN ALEXANDRESCU
AVOCAT
DIRECTORUL CONTENCIOSULUI BANCEI GENERALE
A TARII ROMĂNEȘTI

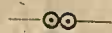
REPERTORIU FISCAL ALFABETIC

PENTRU

IMPOZITELE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE ȘI CIVILE
ȘI PENTRU IMPOZITUL COMERCIAL AL SO-
CIEȚĂȚILOR ȘI FIRMELOR INDIVIDUALE
CONTINÂND INSTRUCȚIUNILE MINIS-
TERULUI DE FINANȚE, DECIZI-
UNILE COMISIUNEI CEN-
TRALE FISCALE ȘI
JURISPRUDENȚA
PÂNĂ LA ZI

43780

BUCUREȘTI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE BUCOVINA

222, Calea Victoriei, 222

1926

1947

CONTRACT 1956

1956

NO 211

Biblioteca Centrală Universitară
"Carol I" București
Cota 42 101

PC 73/09

B.C.U.-Bucuresti

C43780

REPERTORIU FISCAL ALFABETIC

PENTRU

IMPOZITELE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE ȘI CIVILE ȘI PENTRU IMPOZITUL COMERCIAL AL SOCIETĂȚILOR ȘI FIRMELOR INDIVIDUALE

Conținând Instrucțiunile Ministerului de Finanțe,
Deciziunile Comisiunii Centrale Fiscale
și Jurisprudența până la zi.

de Traian Alexandrescu

A

Abrogarea vechilor scutiri fiscale. — Constituționalitate
v. Scutiri și Drepturi câștigate.

Absenteiști. — *Impunerile celor ce locuiesc în străinătate.* — (Dec. comis. centr. fisc).

Prin art. 64 alin. II din lege, se prevede că pentru locuitorii din țări străine cari trag venituri din țară și ale căror venituri globale din străinătate nu se pot determina, impozitul asupra venitului global, se înlocuiește cu o supra-cotă care se adaugă la cota stabilită de lege pentru impozitul elementar respectiv. Această supra-cotă este de jumătate din cota impozitului elementar, fără adiționale.

Se vor da instrucțiuni comisiunilor ca, pentru impozitele elementare cari se stabilesc pe cale de impuneri, să execute întocmai aceste dispozițiuni, aplicând cota sporită, chiar în procesul-verbal de impunere la elementar.

Dacă sunt mai mulți asociați la o întreprindere din care unul este locuitor al acestei țări, se va stabili impozitul compozitul comercial cu cota legală, iar partea din beneficiu convenită celui din străinătate se va impune separat cu jumătate din cota dela elementar. Operațiunea aceasta se va face chiar în procesul verbal de impunere a asociației, ea fiind obligată a plăti impozitul pentru asociatul din străinătate din vechiul venit ce i se cuvine.

Această cotă sporită nu se aplică în cazurile prevăzute de art. 3 aliniatul IV și în cazurile similare.

(Comunicată cu ord. Min. Fin. No. 62.921/1923).

Absenteiști. — Refinerile. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Pentru veniturile cari se taxează pe cale de reținere, cum sunt: dividende, tantieme, salarii, depozite la bănci, etc., supracota se va reține de către acei cari fac asemenea plăți. Se pune dar în vedere băncilor și instituțiilor de credit prin care în mod obicinuît se face plată veniturilor în străinătate, ca la plata unor asemenea venituri să rețină impozitul cu cotă sporită.

Aceste instituțiuni de credit vor reține impozitul cu cota sporită, chiar dacă plata se face în țară, însă cel care încasează este o persoană bine cunoscută, ca fiind locuitor al altei țări.

Dobânzile convenite la depozitele făcute de români emigrați provizoriu în străinătate și așezați în condițiunile art. 3 din lege, nu vor fi taxate cu cota sporită, dacă dobânzile nu se expediază în străinătate.

Dispozițiunile art. 64 alin. II, nu se aplică la veniturile mobiliare care au luat naștere în anul 1922, deși aceste venituri se achită în cursul acestui an, căci aceste venituri sunt supuse la impozit după legea din 1921.

(Comunicată cu ord. Min. Finanțe, No. 62.921/1923).

Absenteiști. — v. Supracotă.

Acte de Comerț. — v. Farmaciști.

Acțiuni și efecte; evaluare — v. Bilanț.

Acțiuni noi. — Emitere prin supraevaluare. v. Impunere.

Acțiuni nominative. — v. Dividende.

Acțiuni nominative ale Soc. cu capital în majoritate național. — *Cola impunerii venitului lor.* — v. Impozit mobilier.

Acțiuni la purtător ale streinilor. — v. Dividende.

Acțiunile Soc. Anonime. — *Evaluare.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 30 Dec. 1924, comunicată cu ord. M. Fin. No. 33093).

Chestiunea adusă de ministerul de Finanțe referitor la modul de evaluare a acțiunilor și efectelor proprietatea băncilor și asupra cărora nu s'a făcut nici un fel de operațiuni în cursul anului pentru care se încheie bilanțul?

Comisiunea este de părere a se menține în totul dispozițiunile paragrafului 101 din instrucțiuni, adică acțiunile și efectele vor fi evaluate după cursul zilei din momentul încheierii bilanțului.

Acțiuni. — *Evaluare de bilanț.* — (Dec. com. centr. fisc.).

a) Dacă în momentul încheierii bilanțului acțiunile sau efectele valorează mai puțin decât sunt evaluate în bilanțul anterior — evaluarea se va face după cursul zilei din momentul încheierii contului, iar dacă cursul acțiunilor și efectelor este mai mare și sunt posedate din anii anteriori — se menține evaluarea din bilanțul anterior.

b) Pentru efectele și acțiunile cumpărate în cursul anului se va lua întotdeauna prețul de cost din momentul încheierii bilanțului — conform paragrafului 101 din instrucțiuni.

Adițional impozit. — v. Impozit ad.

Agenți de asigurare. — (Dec. com. centr. fisc.).

(Art. 48). Adaus la paragraful 129, punctul 3. — Impunerea agenților de asigurare. — Este necesar în prealabil să se facă o clasificare a acestor agenți astfel:

1. Funcționarii sau agenții achizitori, care se ocupă numai cu achiziția afacerilor de asigurare, fără a emite polițe în numele societății, ei putând avea și alte însărcinări, cum e aceea de a încasa rate contra remizei, sau alte atribuțiuni, pentru cari primesc salarii, sau alte indemnizări.

2. Agenții de asigurare, cari pe lângă achizițiunea afacerilor de asigurare, reprezintă societatea, putând trata în numele ei.

În orice situație din cele arătate mai sus, s'ar găsi un agent, având în vedere că el nu lucrează nici odată în propriul său nume, ci numai pe contul societății dela care deține drepturile sale, el nu poate fi considerat ca comerciant în sensul juridic al cuvântului, întrucât este un mandatar al societății, care are întreaga răspundere față de asigurat.

Societatea, de altfel, centralizează la sediul ei, toate operațiunile ce reclamă atingerea scopului ei. Deși contractele de asigurare sunt considerate în codul de comerț ca contracte comerciale, totuși agenții le încheie pe baza unui contract de drept civil, mandat, în care răspunderea și orice obligațiuni incumbă societății în numele căreia ei lucrează și în baza acestei calități de mandatar, ei trebuie să suporte impozitul profesional.

Rămâne deci bine stabilit că, în nici un caz, agenții societăților de asigurare nu pot fi impozabili la impozitul comercial. Ei vor fi impuși ca profesiune necomercială, pentru toate veniturile ce realizează în calitate de achizitori sau de reprezentanți.

În consecință impunerea pentru fiecare categorie de agenți de asigurare se va face astfel:

I. Agenții sau funcționarii achizitori, prevăzuți la punctul I, vor fi taxați la impozitul profesional pentru remizele sau comisioanele ce realizează din afacerile de achizițiuni de asigurări și la impozitul pe salarii pentru salariile sau remizele ce primesc pentru îndeplinirea însărcinării lor ca funcționari sau incasatori.

Având în vedere că acești agenți au de suportat cheltueli pentru efectuarea achiziției, în mod provizoriu se fixează cuantumul lor la 20 la sută din totalul remizei cuvenite. Prin urmare, din totalul remizei se va scădea 20 la sută, iar restul se va taxa cu 12 la sută.

Suma definitivă a cheltuelilor se va fixa de către comisiune cu ocaziunea dresării actelor de impunere și pe baza justificărilor aduse de acei în drept.

În ce privește persoanele cari, fără a fi agenți sau funcționari ai societăților, procură acestora afaceri de asigurare, este indiscutabil că remizele realizate de ei se vor taxa la impozitul profesional fără deducerea sumei de 20 la sută ca cheltueli.

Conform art. 53 din lege impozitul se reține de către acei cari fac plata remizelor, cu ocaziunea achitării acestei remize și se varsă la Stat la finele fiecărui trimestru. Odată cu vărsarea se va depune liste nominale de toți acei pentru cari s'a reținut și vărsat impozitul. În aceste liste se va trece: numele, domiciliul (comuna, strada și No.), suma brută a remizei, suma netă și impozitul. Listele se vor alcătui pe administrații financiare. Administrația financiară imediat ce se încasează impozitul va lua măsuri ca, prin funcționarii prevăzuți la art. 93 din lege, să se dreseze acte de impunere pentru fiecare persoană.

Pentru aceste impuneri se urmează procedura prevăzută în art. 95 alin. c. din lege. Listele cari privesc alte administrații financiare vor fi înaintate pe cale oficială, locului în drept, completându-se lista și cu numărul și data chitanței sub care s'a încasat impozitul.

Cu ocaziunea impunerilor se va determina și suma reală a cheltuelilor pe baza justificărilor ce se vor prezenta de către cei în drept.

În vedere că impozitul este deja încasat, nu se va mai crea debit decât numai pentru diferențele de impozit ce ar rezulta la impunere.

Toate aceste impuneri se vor nota în registrele în cari se trec și încasările dela ambulanti unde se vor descărca și plățile făcute. Debitările se vor face, de ordine, pe măsura încasărilor. Agenții prevăzuți la punctul 2, adică acei cari reprezintă societatea în afacerile de asigurări putând trata în numele ei și cari au biurouri pentru aceste operațiuni, vor fi supuși la impozitul profesional.

Stabilirea impozitului se va face de către comisiune pe baza declarațiunilor ce aceștia sunt obligați a da, conform cu art. 87 din lege, iar încasarea impozitului se va face conform normelor obișnuite.

Cei cari plătesc remize acestor agenți sunt obligați ca în luna Ianuarie a fiecărui an să înainteze administrației financiare unde domiciliază agentul liste nominale în cari vor trece toate sumele ce li s'a plătit ca remiză în cursul anului precedent, pentru a se avea în vedere la stabilirea impunerii.

Dacă acești agenți mai exercită vreun alt comerț în acelaș local vor fi tratați ca comercianți pentru toate veniturile ce realizează, chiar pentru acele din afaceri de asigurări, fără a se mai impune și la impozitul profesional. Pentru salariile ce ar primi în calitate de funcționari ai societății se va reține și vărsa impozitul de către societate cu ocaziunea plății salariului.

Pentru agenții cari nu au biurouri se vor aplica dispozițiunile prevăzute la punctul 1, cei cari fac plata remizelor fiind obligați a reține impozitul cu ocaziunea plății remizelor, iar vărsarea să se facă din 3 în 3 luni.

Agenți de bursă. — *Impozit comercial.* — (Dec. comis. centr. fisc).

Agenții oficiali de bursă și de schimb sunt comercianți și în consecință sunt impuși la impozitul comercial.

Agent de bursă. — v. Mijlocitor oficial.

Agent de bursă: — v. Impozit comercial.

Agenți comerciali. — v. Impunere și v. Comisionar.

Agenți comerciali. — v. Agenți de asigurare.

Agenți comerciali. — Asimilarea agenților comerciali. —
(Dec. comis. centr. fisc.)

Agenții întrebuințați de comercianți și fabricanți pentru plasarea mărfurilor se asimilează în ce privește impozitele directe ce ei sunt obligați a plăti, cu agenții de asigurare.

Prin urmare, conform cu dispozițiunile prevăzute în a. daosul dela § 129 din instrucțiuni, veniturile ce aceștia realizează se vor clasifica în ce privește taxarea, după cum s'a arătat mai sus pentru agenții de asigurare.

(Sedința din 24 Dec. 1924; comunicată cu ord. Min. Fin. Nr. 287.837/1924).

Agenți de mărfuri. — v. Agenți comerciali.

Agenți de schimb. — v. Mijlocitor oficial.

Agenți plasatori — v. Salarii.

Agricultori casele lor. — Instrucțiuni.

Casele agricultorilor care sunt scutite de impozitul clementar, conform art. 17 al. d din lege, sunt scutite și de impozitul pe venitul global, dacă proprietarii lor, având venituri peste 10.000 lei, ar fi impozabili la global, întrucât venitul acestor case este considerat ca fiind cuprins în venitul supus la impozitul agricol.

(Ord. M. Fin. Nr. 26.921/1923).

Agricultor. — (Jurisprudență). — Agricultor proprietar care își administrează și singur își exploatează proprietatea. Dacă poate fi impus la plata taxei de 1% pe cifra de afaceri cu ocazia vânzării recoltei de pe proprietatea sa. Art. 29, 35, 36, 37, și 42 din legea impozitul pe lux și cifra de afaceri din 1 August 1921 art. 3 și 30 din legea pentru unificarea contrib. directe din 23 Febr. 1923.

Art. 29 din legea asupra impozitului pe lux și cifra afacerilor din 1 Aug. 1921 prevede că cu începere dela 1 Septembrie 1921 se înființează un impozit asupra cifrei afacerilor făcute în România de persoanele cari, obicinuît sau

accidental, vând mărfuri sau cumpără pentru a revinde, bonuri ori fac acte depinzând de întreprinderile agricole, miniere, industriale sau comerciale etc. de unde rezultă că acest impozit este înființat numai asupra persoanelor cari fac acte de comerț, adică o afacere care le aduce un profit din care Statul urmează să-și ia partea lui de 1% asupra acestui profit.

Art. 36 alin. 5 din zisa lege dispune că și agricultorii sunt vizati prin lege și ca atare sunt obligați a declara cantitățile și natura produsului agricol de orice fel pentru ca plata impozitului să se facă înăuntrul termenelor ce se vor stabili prin deciziune ministerială.

Prin cuvântul de „agricultori”, însă, din acest articol legiuitorul nu a putut înțelege decât pe acele persoane cari se ocupă cu exploatarea agricole ca arendași, întreprinzători, etc. cari trag profit din exploatare și cari n'ar plăti nici un impozit dacă n'ar fi prevăzuți în această lege, iar nu pe proprietarii agricultori cari își administrează și exploatează singuri proprietatea și cari au fost impuși deja în baza art. 3 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, cu ocazia recensământului proprietății lor.

Că acesta este interesul art. 36 alin. 5 din legea impozitului pe cifra de afaceri rezultă și din art. 30 alin. 3 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, potrivit căruia imobilele întreprinderilor industriale nu mai sunt impuse la impozitul pe veniturile proprietăților, prevăzut de art. 3, ci la acel prevăzut de art. 30 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, de unde rezultă că nu se poate pretinde proprietarului imobilului ce îl exploatează singur două impozite asupra venitului proprietății.

Este adevărat oă Ministerul de finanțe potrivit art. 42 din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri, poate da instrucțiuni obligatorii pentru aplicarea legii, instrucțiuni în baza cărora a fost impus cel ce face obiectul acestei spețe, însă asemenea instrucțiuni sunt aplicabile numai atât cât

ele se mărginesc la aplicarea legii și nu crează prir. răs-tălmăcirii impozite neprevăzute de lege cari să silească pe proprietar, spre a scăpa de asemenea impozite, să-și arendeze imobilul.

In asemenea condițiuni, nu poate fi condamnat ca contra-venient la legea impozitului pe lux și cifra de afaceri a-griculorului proprietar pentru vânzarea produselor de pe proprietatea sa. (Trib. Romanași s. II. Sent. civilă r.r. 247 din 19 Iunie 1925. Jurispr. Gen. Nr. 36/1925. p. 1986f.

Ambulanți. — v. Comercianți.

Amortizare. — *Calculul ei. Recapitulare generală.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaus la paragrafele 83 și 84).

a) Pentru calculul amortismentului atât pentru imobile, cât și pentru mobile se ia de bază prețul de cost, iar nu valoarea ce ar avea în momentul când se încheie bilantul.

b) Cota de amortizare pentru cuptoare la fabricile de sticlărie, cari, din cauză că se schimbă la cel mult trei ani, se consideră ca investițiuni mobiliare, se fixează la 20% în primii 10 ani dela aplicarea legii, cu condițiunea ca ace-ste investițiuni să fi fost făcute în timpul dela 1 Ianuarie 1919 până la 1 Ianuarie 1925 ;

c) Limita cotei de amortizare pentru instalațiunile indus-triale, atât imobiliare cât și mobiliare, prevăzută de art. 31, alin. 6 și 7, va fi pentru anii 1923 și 1924 de 15%, adică maximum prevăzut de lege pentru toate categoriile de indus-trii.

d) Cotele de amortizare prevăzute de art. 31, alin. 6 și 7, sunt cote maximale. Comisiunile sunt obligate să tiră seama de cota stabilită de întreprindere, atât timp cât ea nu depășește limita maximală prevăzută de lege și instruc-țiuni pentru amortizări.

e) Conform avizului Comisiunii Centrale fiscale preva-zută de art. 84, se fixează pentru anul 1925, limita superi-oară a cotei de amortizare pentru toate categoriile de in-

duștrii, la 15%, adică maximum prevăzut de art. 31, alin. 7, atât pentru instalațiunile mobiliare, cât și cele imobiliare.

f) Maximum cotei de amortizare pentru instalațiunile făcute dela 1 Ianuarie 1919—1 Ianuarie 1925, fiind fixat de lege prin art. 123 la 10% pentru imobile și 20% pentru instalațiuni, nu mai e nevoc, în privința aceasta, de o deciziune a Comisiunii Centrale fiscale, cum se prevede la art. 31. Cota de amortizare nu va putea fi mai mare decât cea stabilită de contribuabil prin registrele sale, atât cât aceasta nu depășeste maximumul prevăzut de lege.

g) Pentru a se înlătura erorile făcute de unele comisii sau ocaziunea impunerii întreprinderilor petrolifere, se dă mai jos indicațiuni cum să se procedeze :

1. — Sumele cari se investesc în materiale și în genere toate cheltuelile făcute cu ocaziunea săpării unei sonde înainte de a intra în producție, se consideră ca investițiuni și deci, conform art. 31, alin. 10, nu se pot trece la cheltueli. Se pot însă amortiza din venitul altor sonde.

2. — Sumele cheltuite pentru întreținerea sondelor răzbite și producătoare, precum și cheltuelile de administrație ale societății, bine înțeles afară de cele dela punctul a, se scad din venitul general al întreprinderii.

3. — Sumele investite în materiale și salarii, cu ocazia săpării și instalării sondei, cari nu au fost amortizate conform prevederilor dela punctul a, de mai sus, se trec la pagubă și deci se scad din beneficiul general al societății, în cazul când sonda a fost definitiv părăsită, renunțându-se la ea.

Valoarea materialilor cari se pot scoate și întrebuința la alte lucrări nu se poate trece la pagubă.

Comisiunile de impuneri și de apel vor cerceta cazul în fapt, ținând seama și de constatările făcute de direcția regiunii miniere din localitate și vor stabili, după datele ce se vor prezenta de cei interesați, părăsirea sondei și valoarea materialelor ce se mai pot întrebuința.

Amortizare. — v. Rentabilitate și Impunere.

Amortizare. — v. Fond de amortizare.

Amortizare. — *La investițiunile Soc. anonime.* — v. Rentabilitate.

Amortizare. — *Fixarea cotei de amortizare.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 18 Dec. 1924).

Comisiunea fixează pentru anul 1925 limita superioară a cotei de amortizare pentru toate categoriile de industrii la 15 la sută, adică maximum prevăzut de art. 31 alin. 6 și 7, atât pentru instalațiunile mobiliare cât și cele imobiliare. (Comunicată cu ord. M. Fin. n. 33.093/1925).

Amortizare. — *Inserierea în bilanș a cotelor de amortizare.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Cotele de amortizare prevăzute de art. 31 alin. și 7 sunt cele maximale. Comisiunile sunt libere a fixa altele mai mici după cum se prezintă situația. În nici un caz nu se poate acorda o cotă de amortizare mai mare decât cea stabilită prin bilanșul întreprinderii, căci altfel ar fi să se admită modificarea bilanșului cece este contrariu principiului legii.

Comisiunile de impuneri și de apel făcând aplicația dispozițiilor art. 123 sunt libere ca, după cum se prezintă cazul, să fixeze cota de amortizare până la maximum prevăzut de lege, adică de 10 la sută pentru imobile și 20 la sută pentru instalațiuni, făcute dela 1 Ianuarie 1919—1 Ianuarie 1925, ne mai fiind nevoie în privința aceasta de o deciziune a comisiunei centrale fiscale cum se prevede la art. 31. (Comunicată cu ord. Min. Fin. n. 33.093/1925).

Amortizare. — *Calculul amortismentului.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Adaos la paragrafele 83 și 84). — a) Pentru calculul amortismentului atât pentru imobile cât și pentru mobile, se ia de bază prețul de cost, iar nu valoarea ce ar avea în momentul când se încheie bilanșul.

Adaos la paragraful 87. — Afară de impozitul comercial sau industrial, stabilit de legea contribuțiilor directe,

care nu se poate scădea din beneficiul brut al întreprinderii, celelalte impozite cari privesc strict întreprinderea, plătite statului, județului și comunei, cum ar fi: impozitul industrial plătit de întreprinderile cari se bucurau în trecut de avantajile legii industriale, impozitul pe cifra de afaceri, însă numai în cazul când este socotit în prețul mărfii, impozitele comunale. (Comunicată cu ord. Min. Fin. n. 33.039/1925).

Amortizare. — *Fixarea cotei de amortizare la societățile cu capital în monedă forte.*

La societățile cari au capitalul în monedă străină forte și deci și investițiile au fost făcute tot cu aceeași monedă străină, cota de amortizare prevăzută de art. 31 alin. 6 și 7 și de art. 123, se aplică transformându-se în lei capitalul investit în imobile sau instalațiuni.

Transformarea se face după cursul din momentul indicării bilanțului. (Dec. din 9 Febr. 1925; comunicată cu ord. Min. Fin. n. 33.093/1925).

Amortizare. — *Cuptoarelor fabricelor de sticlărie.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Conform art. 123 fabricele de sticlărie, în primii zece ani dela aplicarea legii, își pot face amortismentul de 20 la sută pentru cuptoare sub condițiunea ca aceste investițiuni să fie executate în timpul de la 1 Ianuarie 1919 și până la 1 Ianuarie 1925.

Comisiunea a făcut această derogare considerând cuptoarele ca investițiuni mobiliare, pe considerațiunea că aceste instalațiuni se uzează repede și cel mult din trei în trei ani trebuiesc înlocuite. (Comunicată cu ord. Min. Fin. n. 36.536/1923.)

Amortizare. — *Fondul de amortizare nu intră în compunerea capitalului.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 9 Febr. 1925).

Fondul de amortizare nu intră în compunerea capitalului.

pentru stabilirea rentabilității cu ocaziunea impunerii la impozitul complementar, întrucât prin art. 42 se prevede că se adaugă la capital numai fondul de rezervă sub orice denumire ar fi, iar nu și fondul de amortizare. Legile fiscale fiind de strictă interpretare nu se pot aplica prin asimilare. (Comunicată cu ord. Min. Fin. n. 33.093/1925).

Amortizarea pierderilor. — v. Scăderi.

Amortizarea imobilelor societăților. — v. Scăderi.

Amortizare. — *Cota de amortizare prevăzută de lege. Maximul cotei nu este obligator pentru comisiuni. Aplicare. Art. 31 din lege.* — (Jurisprudență).

Art. 31 legea contribuțiilor directe, prevăzând pentru unele cazuri o cotă de amortizare până la 5 la sută și chiar 15 la sută; acest procent constituie după lege, limita maximă până la care se poate îngădui suma amortizabilă, iar nu cota obligatorie, sub care fiscul ar avea dreptul să calculeze și să determine scăzământul pentru amortizarea clădirilor și instalațiilor.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de apel a putut, fără a viola legea, să fixeze, cota de amortizare de 5 la sută și 6 la sută, iar nu de 15 la sută, cât a pretins și pretinde azi recurentul. (Cas. III, dec. 2171 din 18 Noemb. 1924)

Amortizare. — Jurisprudență.

Fondul de amortisment pentru terenurile petrolifere, intră în venitul net al întreprinderilor, de oarece art. 3 din decretul-lege Nr. 1901/920, spre deosebire de dispozițiunea din art. 4 din legea patentelor, l'omitează fondul de amortizare pentru care se poate scădea din beneficiu, numai la clădiri, mașinării, instalații și mobilier. (C. Apel Buc. S. IV-a, deciz. fiscală No. 53 din 10 Oct. 1925). (Bul. C. Apel, 1925, pag. 394 Nr. 131).

Amortizare. — *Fond de amortizare.* — Limitarea lui prin Decret-Lege No. 1901/921. (Jurisprudență).

Fondul de amortisment pentru terenurile petrolifere intră

în venitul net al întreprinderilor, deoarece art. 3 din decretul-lege Nr. 1901/920, spre deosebire de dispozițiunea din art. 4 din legea patentelor, limitează fondul de amortizare pentru care se poate scădea din beneficiu, numai la clădiri, mașinării, instalații și mobilier. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, dec. fiscală Nr. 53, din 10 Octombrie 1925.) (Bul. C. de Apel din 1 Nov. 1925, p. 394).

Amortizare. — *Venituri impozabile. Scăderile pentru amortismentul imobilelor și instalațiilor industriale. Cotele maxime prevăzute de lege, raportul dintre aceste cote și cele minime. Art. 31 alin. 6 legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Prin art. 31 alin. 6 din legea contribuțiilor directe combinate cu paragr. 83 din instrucțiuni se prevede că venitul net impozabil se obține scăzându-se din venitul brut amortismentul de cel mult 5 la sută pe an din costul imobilelor ce aparțin întreprinderilor industriale de cel mult 8 la sută pentru clădirile uzinelor, iar pentru instalațiilor imobiliare până la 15 la sută.

Dacă legiuitorul a fixat numai un maximum de scădere a amortismentelor pentru fiecare din cele trei categorii de imobile, nu înseamnă însă că minimum de scădere a amortismentelor este nefixat; într'adevăr acest minimum pentru categoria a II-a deși nu e prevăzut expres, totuși este maximum din categoria I-a, iar pentru categoria III-a este maximum de categoria II-a.

Dacă nu s'ar admite acest mod de interpretare al art. 31 alin. 6, atunci n'ar mai putea exista cele trei categorii enumerate de citatul text de lege, căci dacă la categoria III-a de imobile s'ar fixa cota de scădere sub maximum categoriei a doua, atunci s'ar trece dintr'o categorie în alta, fără a se mai putea face vre-o distincție între cele trei categorii fixate și enumerate prin art. 31 alin. 6.

Prin urmare, acesta fiind înțelesul art. 31 alin. 6, Comisiunea de apel a violat acest text de lege și a comis un

exces de putere când pentru instalațiunile imobiliare ale recurentei de azi a admis a se scădea ca amortiment numai cota de 3 la sută, când pentru această categorie de imobile cota minimă este de 8 la sută, adică maximumul categoriei a II-a. (Cas. III, dec. 354 din 17 Febr. 1925).

Ape minerale. — v. Societăți Balneare.

Apel. Formele lui. — (Jurisprudență).

Art. 81 din legea contribuțiunilor directe prevede, că motivele de apel vor fi depuse, fie prin cererea de apel, fie prin memoriile aparte, care se pot prezenta până în ziua fixată pentru judecată, iar mai departe același text prescrie că fiscul poate cere termen pentru a lua cunoștință de motive.

De aci rezultă prin urmare că motivele de apel nu pot fi invocate oral în cursul desbaterilor, ci trebuiesc depuse în scris, în modul prevăzut de lege, numai astfel dându-se puținta fiscului de a lua cunoștință de ele, pentru a și face apărarea.

În speță constatându-se că motivele de apel au fost invocate oral în instanță, iar nu depuse în scris. Comisiunea de apel, înlăturându-le din discuțiune, nu numai că nu a violat art. 81 din legea contribuțiunilor directe, dar a făcut o bună aplicațiune a acestui text de lege. (Cas. III, deciz. No. 2072 din 11 Noembrie 1924. Jurisprudența Română '925 pag. 124, Nr. 79).

Apel. — Formele lui v. Impunere.

Apel. — v. Comisiuni de Apel.

Apel. — *Tardivitatea apelului fiscului.* — (Art. 77 legea contrib. directe). (Jurisprudență).

Conform art. 77 legea contribuțiilor directe, termenul de apel pentru fisc este de 20 zile dela pronunțare; astfel că apelul declarat peste acest termen tardiv. (Curtea de Apel București, Secțiua IV-a, deciziunea fiscală Nr. 55 din 15 Octombrie 1925. Bulet. C. de apel din 15 Nov. 1925, p. 422).

C 43780

Apel. — *Apel la care se alătură memorii și ac'te. Nereprezentarea apelantului în fața Comisiunii. Respingerea apelului ca nesusținut. Casare.* (Iurisprudență).

După art. 81 din legea contribuțiilor directe, Comisiunea de Apel este obligată a judeca, după memoriile și actele prezentate, chiar în lipsa părții în cazul când fiscul nu cere un termen spre a lua cunoștință de ele.

În speță, întrucât este constatat că recurentul, odată cu apelul său, a prezentat Comisiunii și actul de asociație aflat la dosar, din care rezultă că parte din averea la care dânsul a fost impus aparține fiilor săi, cari de asemenea sunt la rândul lor impuși, Comisiunea era datoare să ia în cercetare acest act chiar în lipsa recurentului și în cazul când l-ar fi înlăturat, să arate motivele pentru cari nu l-a socotit convîrgător în cauză.

Neprocedând astfel și respingând apelul pe motivul că recurentul nu s'a prezentat în instanță, Comisiunea a violat legea. (Cas. III, dec. 120 din 12 Febr. 1925).

Apel. — *Apel contra proceselor-verbale de impunere. Termen. Curge dela comunicare. Respingerea ca tardiv a unui apel, avându-se în vedere data încheerii procesului-verbal, iar nu data comunicării. Casare.* (Iurisprudență).

Termenul de apel în contra proceselor-verbale de impunere este de 20 zile și curge dela comunicare.

În speță, Comisiunea de apel luând în considerație pentru respingerea ca tardiv a apelului, data încheerii procesului-verbal de impunere, a violat legea, și deci, recursul este fondat. (Cas. III, dec. 173 din 16 Februarie 1925).

Apel. — *Citarea contribuabilului apelant la un alt domiciliu, decât cel arătat de dânsul prin petițiunea de apel. Art. 98 din lege și art. 74 proc. civilă.* (Iurisprudență)

Întrucât recurentul nu a fost citat la domiciliul arătat de dânsul în petițiunea de apel, procedura cu dânsul nu era îndeplinită, în conformitate cu art. 98 din legea contribu-

apelor directe și a art. 74 din procedura civilă, așa că numai cu violarea acestor texte de lege, Comisiunea a respins apelul ca nesustținut. (Cas. III, dec. fiscală 210—925).

Apel. — *Deciziune a Comisiunei de apel, semnată numai de doi membri. Validitate. Art. 78 din legea contribuțiilor directe. (Iurisprudență).*

Faptul că deciziunea Comisiunei județene se găsește semnată numai de 2 membri, din cei trei cari au compus Comisiunea, nu este de natură a atrage nulitatea ei, deoarece după art. 87 din lege „hotărârile se pronunță cu majoritate de voturi” și în speță delegatul fîscului n'a semnat deciziunea făcând opinie separată. (Cas. III, dec. 170 din 16 Februarie 1925).

Apel. — *Contravenții la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor. Contravenții la legea timbrului. Amendări deosebite. Apel la Tribunal. Dacă hătărârea dată în unul dintre apeluri are o influență de judecarea celuilalt apel. Soluție afirmativă. (Jurisprudență).*

În fapt: Cu ocazia constatării unei vânzări de cereale de către O. E. Morei F. et C., s'au stabilit în sarcina lui O. E. două contravențiuni: una la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor și alta la legea timbrului și fiind condamnat de către Fisc pentru aceste contravențiuni prin procese-verbale deosebite, contra acestor amendări O. E. declară apel, făcând fiecare apel obiectul unui dosar și deci al unei judecări deosebite. În apelul privitor la contravenția la legea timbrului, apelantul a declarat că și retrage apelul, iar Fiscul cerând respingerea lui, Tribunalul l-a respins ca nefondat. În celalt apel privitor la contravenția la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor, Fiscul a cerut să se respingă apelul pe motiv de autoritate de lucru judecat rezultată din sentința dată în apel privitor la contravenția la legea timbrului. Admitere.

În drept: Ambele contravențiuni constatate de controlorii financiar, adică aceea la legea impozitului pe lux și pe

cifra afacerilor și aceea la legea timbrului, având același fundament juridic și de fapt, soluțiunea dată în apelul asupra uneia dintre ele, trebuie să influențeze și asupra soluțiunii ce urmează să se dea în apelul asupra celeilalte contravențiuni. Singura discuțiune ce ar putea să aibă loc, ar fi atunci când unul dintre apelurile făcute de către contravenient s'ar admite pe motivul că deși faptul juridic se constată că a avut loc, însă contravențiunea nu i se poate imputa, deoarece a achitat taxele cuvenite; în acest caz, soluțiunea ce s'ar da în acest apel nu poate influența asupra soluțiunii ce urmează să se dea în judecarea celui alt apel, în ce privește plata taxelor deoarece pentru o operațiune juridică fiind obligate părțile contractante să achite mai multe taxe, ele pot foarte bine să achite o parte din ele și să se sustragă dela plata celorlalte taxe.

În specie, însă, deoarece O. E. a declarat că și retrage apelul în afacerea privitoare la contravențiunea la legea timbrului, apel care a fost respins de către Tribunal ca nefondat, el implicit a recunoscut că faptul îi este imputabil și cu ocazia judecării celui alt apel, hotărârea obținută în apelul precedent poate fi produsă cu autoritate de lucru judecat. (Trib. Dorohoi, sentința No. 334 din 26 Octombrie 1923).

Apel. — Spectacole. Contravenție. Apel, Obligațiunea impusă prin art. 13 din instrucțiunile relative la aplicarea legii, de a consemna plata taxelor și a amendei și a depune recipisa, în caz de apel. Art. 42 legea impozitului pe lux.

Dispozițiunea din art. 13 a instrucțiunilor relative la aplicarea impozitului pe spectacole, cari obligă pe contravenient, că odată cu cererea de apel să anexeze și recepșiua de plata taxelor și a amendei, nu au putere de lege, întrucât ele nu fac parte integrantă din legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, iar art. 42, care vorbește de aceste instrucțiuni, se rosteste: „Instrucțiuni speciale de

aplicarea legii se vor da de către Ministerul de Finanțe, ele vor avea putere obligatorie, în măsura în care nu contrazic dispozițiunile prezentei legi".

Legea nu obligă însă pe contravenienți a face dovada achitării taxelor și a amendei, cum cer instrucțiunile. Pe lângă aceasta, chiar în cazul ipotetic, când instrucțiunile ar avea putere de lege, totuși, întrucât dispozițiunile invocate de Minister, nu sunt prevăzute sub pedeapsa nulității, violarea lor nu poate atrage casarea hotărârii. (Cas. III, dec. 1879 din 22 Octombrie 1924).

Apicultură. — v. Scutiri.

Aprecierea venitului. — v. Impunere.

Apreciere personală. — *Elementele pe temeiul cărora se face impunerea. Elementele obiective. nu subiective de apreciere. Aplicațiune. Art. 39 din lege. (Jurisprudență).*

În principiu, Comisiunile fiscale pot evalua venitul net impozabil, în lipsă de elemente și dovezi demne de încredere din partea contribuabililor, și prin aprecierea trasă de ele din alte elemente și circumstanțe de fapt obiective, aceste Comisiuni sunt ținute, în atare caz, să motiveze și să arate care sunt elementele și circumstanțele de fapt, neputându-se mărgini cum face Comisiunea de apel în speță, să spună că a apreciat venitul după cunoștința personală a unora din membrii și după pure afirmațiuni din partea fiscoi, deoarece acestea nu constituiesc elemente obiective de apreciere, în felul celor arătate de art. 39 din legea contribuțiilor directe, ci considerațiuni subiective și cu totul arbitrare, care echivalează cu o lipsă de motivare în sensul legii.

Întrucât, în speță, Comisiunea de apel își sprijină deciziunea sa numai pe asemenea considerațiuni de apreciere personală, deciziunea sa este nemotivată. (Cas. III, dec. 2068 din 11 Noembrie 1924).

Apreciere personală. — v. Impunere.

Aporturi ulterioare în natură. — *Evaluare.* — v. Impunere.

Arendări. — Instrucțiuni.

Conform dispozițiilor art. 40 și pe baza avizului Comisiunii centrale fiscale, determinarea beneficiului net impozabil la arendașii de pământ care nu au contabilitate regulată ținută, se va face aplicându-se, la valoarea locativă stabilită de recensământ pentru pământul ce cultivă, coeficientul unu.

Arendași. — Impunerea venitului net al arendașilor. Stabilirea venitului net pentru impozit comercial. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Venitul net al arendașilor pentru stabilirea impunerii la impozitul comercial pe anul 1925 se va determina conform art. 40 în cazul când ține contabilitatea regulată după cum urmează :

a) Pentru arendașii de pământuri arabile, fânețe, islazuri, vii, livezi de pruni și alți arbori fructiferi, venitul net, impozabil se determină luându-se de două ori venitul la hectar stabilit de Comisiunile de recensământ pentru fiecare categorie în parte.

b) Pentru arendașii de grădini de legume cu caracter permanent venitul impozabil se determină luându-se de trei ori venitul la hectar stabilit de Comisiunea de recensământ pentru asemenea pământuri. (Comunicat cu ord. Min. Fin. Nr. 33.093/1925).

Arendare de păduri. — v. Păduri. v. Beneficiu impozabil.
Arendarea pădurilor Statului către comune. — v. Păduri.

Armatori străini. — v. Societăți de navigație.

Asociațiuni compuse din absenteiști și din domiciliaji în țară. — v. impunere, v. Absenteiști și Supracotă.

Asociațiuni culturale și de binefacere. — Clădirile lor. v. Sculiri.

Asociațiuni de cluburi. — și de persoane morale fără scop lucrativ. v. Scăderi.

Asociați în nume colectiv. — v. Scăderi.

Augmentare de capital. — v. Sporire.

Avocați. — v. Profesii libere.

B

Băi. — v. Societăți Balneare.

Băi. — *Comerț în stațiuni de băi.* — v. Comerț.

Bălți ale statului. — v. Păduri.

Bănci. — *Dobânzi încasate de la alte Bănci.* — v. Scutiri.

Bănci imprumutătoare la alte bănci. — v. Dobânzi și v. Scutiri.

Bănci. — *Dobânzi datorate de o bancă.* — v. Scăderi

Bănci populare. — v. Scutiri.

Bază impozabilă. — v. Scăderi v. Scutiri și v. Impunere

Bază impozabilă, p. întreprinderile care nu au funcționat un an întreg. — v. Impunere.

Bază impozabilă. — *Imobilele stăpânite dinainte de război.*

Bază impozabilă prevăzută de art. 120. Aplicațiunea ei numai la casele de locuit, iar nu și la clădirile afectate altor trebuințe. (Jurisprudență).

După cum rezultă din textul și spiritul art. 120 din legea contribuțiilor directe, acest articol se referă numai la imobilele în cari proprietarii își au locuința și pe cari le stăpânesc dinainte de război, iar nu și la imobilele destinate exclusiv comerțului, industriei sau exercițiului unei profesii. (Cas. III, dec. No. 1950 din 31 Oct. 1924).

Bază impozabilă. — *Impozite adiționale. Baza de calcul în cazul când impozitul elementar comercial se compune din sau numai din cota progresivă a impozitului complementar. Art. 31, 42 și 71 legea contribuțiilor directe. (Jurisprudență).*

Impozitul adițional prevăzut de art. 71 și următorii din noua lege a unificării contribuțiilor directe, este un

adaus la impozitele elementare, — în modul și proporțiile fixate de lege — merit să alimenteze veniturile județelor, comunelor, cum și al unor instituțiuni de utilitate publică.

Cum însă în materie de întreprinderi comerciale și industriale, în anume cazuri de rentabilitate excepțională a capitalului față de venit, impozitul elementar este rezultatul a două procente : unul fix, prevăzut de art. 31 și altul progresiv calculat conform art. 42, urmează că în atari cazuri impozitul adițional se va calcula asupra bazei impozitului elementar considerat în totalitatea lui și dacă baza de așezare a impozitului elementar progresiv (numit de legiuitor complementar), este mai mare decât baza impozitului elementar cu procent fix, ea va servi și pentru calcularea impozitului adițional, ca fiind baza maximă de așezare a impozitului elementar general, la care s'a referit legiuitorul prin art. 71 mai sus citat.

Astfel fiind, urmează că, în speță, Comisiunea de Apel, din moment ce a supus pe recurent la impozitul complementar, care nu e decât tot un impozit elementar, trebuia să ia în considerație baza acestui impozit și să stabilească asupra ei impozitele adiționale, chiar dacă baza celui alt impozit elementar (cu procent fix), ar fi lipsit sau ar fi fost mai mică. (Cas. III, dec. 2368 din 5 Decembrie 1924).

Bază impozabilă. — *Venituri comerciale. Comerț început de mai puțin de 3 luni în anul precedent. Bilanț încheiat în cursul anului următor. Dacă el poate servi de element de probă obligatorie pentru stabilirea bazei impozabile. Soluție negativă. Art. 41 din lege. (Jurisprudență).*

Când se constată în fapt, că contribuabilul și-a început comerțul în Noiembrie 1922 și că bilanțul prezentat nu este făcut pentru operațiunile realizate până la finele aceluși an, ci până în Iulie 1923, acest bilanț nu poate servi în mod obligator pentru stabilirea bazei impozabile pe anul 1923,

În sensul art. 41 din legea contribuțiilor directe, deoarece el cuprinde nu numai operațiunile din anul precedent, pe un period de minimum trei luni, conform citatului articol, ci și operațiuni din anul următor, pentru care se face impunerea, ceea ce e contrariu sistemului legii.

În atare situațiune, cu drept cuvânt Comisiunea de apel a inițiat bilanțul prezentat de contribuabilii, cuprinzând operațiunile pe intervalul de timp mai sus arătat, și a stabilit baza impozabilă prin apreciere, în comparațiune cu întreprinderile similare din localitate, procedare care e în totul conformă cu art. 41 și 30 lit. b., din legea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. 2060 din 11 Noembrie 1924).

Bază impozabilă. — Registre. Înlăturarea lor. Motiv. Ne trecerea operațiunilor zi cu zi. Nemotivare. (Jurisprudență)

Simpla împrejurare că operațiunile comerciale n'au fost trecute în registre zi cu zi, nu este suficientă pentru înlăturarea acelor registre, sub cuvânt că ar fi neregulate sub raportul constatării veniturilor ca bază impozabilă, ci trebuie să se constate în mod necesar, fie omisiunea vre-unei operațiuni, fie neconcordanța de date între registre și bilanț, fie vre-o altă asemenea neregularitate, de natură să diminueze venitul net real al contribuabilului.

Intrucât, în speță, Comisiunea de Apel, nu a făcut atari constatări, ci s'a mărginit numai să arate că operațiunile nu sunt specificate zi cu zi, deși ele au putut fi reale, complete și concordante, prin aceasta Comisiunea nu și-a motivat suficient hotărîrea și a dat-o cu exces de putere. (Cas. III, dec. 2263 din 1924).

Bază impozabilă. — Cifra de afaceri prezentată de comerciant. Dreptul comisiunilor fiscale de a o înlătura, fiind numai un element de comparație, nu mijloc probatoriu. Art. 39 legea contribuțiilor directe. (Jurisprudență).

După art. 39 din legea contribuțiilor directe, în lipsa

unor registre și de bilanț ținute și încheiate în regulă, constatarea și evaluarea venitului net, se face după cifra afacerilor comparată cu aceea a altor exploatari similare; prin urmare cifra afacerilor arătată de contribuabil în registrul respectiv, nu constituie, în sensul legii, decât un element de comparație în determinarea venitului net, iar nici de cum un mijloc probatoriu direct și de sine stătător, cum sunt registrele comerciale și bilanțul încheiat conform acestor registre.

Astfel fiind, Comisiunile fiscale sunt în drept să aprecieze, comparând cifra afacerilor declarată de contribuabil cu alte comerțuri similare, că această cifră nu este reală și ca atare nu poate fi luată ca bază de evaluare a venitului.

În speță, Comisiunea de apel, procedând astfel, și înălțurând ca nereală cifra de afaceri prezentată de recurent, a fost în drept să recurgă la mijlocul de evaluare prin aprecierea și comparația cu alte întreprinderi similare. (Cas. III, dec. 9 din 2 Ianuarie 1925).

Beneficiu brut. — v. Scăderi.

Beneficiu brut. — *Scăderea dobânzilor neplătite. Condițiuni.* — v. Scăderi.

Beneficiu net. — *Tanlieme și puncte fixe.* — v. Scăderi.

Beneficiul net al Cooperativelor. — v. Cooperative.

Beneficiu net. — v. Amortizare.

Beneficiu net impozabil. — v. Scutire.

Beneficiu net. — *Ce se înțelege prin beneficiu net.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 1 Febr. 1924).

Societățile anonime se supun la impozitul complementar când beneficiul lor determinat conform art. 42 alin. 7, depășește de 75.000 lei, limita pusă prin acest articol, fiind la societăți pentru venitul impozabil la complementar.

Așa dar, prin „beneficiul net” prevăzut de art. 42 alin. a, se înțelege beneficiul rezultat în urma scăderilor din beneficiul brut a posturilor prevăzute de art. 31 și apoi a rezervelor prevăzute de art. 32 și 125 din lege, iar nu rumaș

beneficiul net supus la impozitul comercial cu cota prevăzută de art. 30.

Veniturile realizate de societățile anonime din plasamentele în rentă și obligațiuni ale statului sau alte instituțiuni publice care conform art. 23 alin. 2, sunt scutite de impozitul mobilier, sunt supuse la impozitul comercial cu cota prevăzută de art. 30, întrucât legea prin art. 33 pune condițiunea ca să se fi plătit impozitul mobilier.

Pentru aceleași motive și veniturile realizate de bănci dela depozitele făcute la alte bănci sunt supuse la impozitul comercial cu cota prevăzută de art. 30.

Beneficiu net. — Impunerea beneficiului net. — (Dec. comis. centr. din 1 Febr. 1924).

În ședința dela 1 Februarie s'a luat în discuție :

Dacă beneficiul net al societăților anonime care fiind reportat pentru anul viitor a fost supus în întregime la impozitul comercial fără a se aplica dispozițiunile art. 33 din lege, în anul următor când se împarte la acționari sub formă de dividende se mai taxează la impozitul mobilier ?

Comisiunea având în vedere că pentru a se evita dubla impunere prin art. 33 se prevede că veniturile încasate de către societățile anonime și cari au fost taxate la impozitul mobilier, nu mai sunt supuse și la impozitul comercial cu cota prevăzută de art. 30, ci numai la impozitul complementar.

Având în vedere că beneficiul raportat pe anul viitor se impune atât la impozitul comercial cu cota prevăzută de art. 30 cât și la complementar întrucât legea nu prevede nici o dispozițiune pentru scutirea de impuneri a sumelor reportate.

Considerând că atunci când sumele reportate, intrând în beneficiul anului viitor, se distribuie sub formă de dividend acționarilor este supus la impozitul mobilier, conform art. 22 din lege, pe cale de reținere directă că prin aceasta

călcându-se principiul evitării dublei impuneri logic este a se da contribuabilului o compensație.

Comisiunea opinează că, pentru a se respecta principiul evitării dublei impuneri, când se face impunerea beneficiului net al întreprinderii pe anul când se distribuie ca dividend, suma reportată să se scadă din impozitul comercial pe acel an cu suma plătită ca impozit comercial conșt. art. 30, la suma reportată.

În acelaș fel se procedează și în cazul când la beneficiul reportat se aplică supra-cota prevăzută de art. 64.

Dacă însă beneficiul se trimite în străinătate și acolo intră în compunerea beneficiului total al societății străine, și repartitia se face în străinătate, nu mai este locul a se face compensația, întru cât dividendul se plătește în străinătate și nu mai este supus la impozitul mobilier.

Beneficiu impozabil. — Impunerea pădurilor. — (Dec. comis. centr. fisc. din 30 Dec. 1924.)

Chestiunea adusă de ministerul finanțelor referitoare la impunerea pădurilor în cazul când prețul de arendare în total sau în parte s'a făcut anticipat iar nu treptat cu exploatarea ?

Având în vedere dispozițiunile ar. 6 din lege, comisiunea este de părere a se modifica dispozițiunile paragrafului 10 din instrucțiuni, în ce privește repartizarea venitului cu ocazia impunerii la impozitul agricol, după cum urmează :

Pădurile date altora în exploatare se impun din momentul când ele sunt arendate, fie că se începe sau nu imediat exploatarea. Venitul impozabil anual se determină repartizându-se prețul la numărul anilor de exploatare prevăzuți în contractul de arendare. Dacă exploatarea se face mai repede decât este prevăzut în contract, impunerea se restrânge treptat cu exploatarea.

Beneficiu impozabil. — Taxarea jetoanelor. — (Dec. comis. centr. fisc. din 30 Dec. 1924.)

Dacă jetoanele de prezență date membrilor consiliului de administrație și conzoriilor se taxează ca salarii ?

Comisiunea având în vedere dispozițiunile art. 52 din lege este de părere că aceste sume se taxează ca salarii numai atunci când sunt date pe bază de state de prezență la consiliu pentru ședințele în cari au luat parte efectiv.

Sumele date global, fie în cursul, fie la finele anului, nu se pot considera ca salarii și deci intră în beneficiul impozabil al societății.

Beneficiu real. — *Fluctuațiuni valutare a valorii mărfurilor.* — (Jurisprudență).

Cresterea — din cauza fluctuațiilor valutare — a valorii de cumpărare a mărfurilor trecute în inventar și nevândute la finele anului, adică diferența între costul lor inițial și acela cu care s'ar putea cumpăra în momentul încheierii bilanțului, nu constituie un venit real și efectiv pe anul expirat, de oarece această diferență nu este un rezultat al operațiunilor aceluși an, ci efectul unui fenomen economic aparte, care poate avea influența asupra venitului probabil al anilor viitori, când mărfurile în discuțiune vor fi vândute. (Cas. III, dec. N. 14 din 2 Ian 1925. Jurispr. Rom.)

Beneficiu. — v. Sume încasate cu anticipație.

Beneficiu reportat. *pe anul viitor.* — v. Impunere.

Beneficiu reportat, *trimis în streinătate.* — v. Impunere.

Bilanț. — (Instrucțiuni).

Paragr. 98, alin. ultim. Bilanțul și contul de profit și pierderi trebuie să însoțească declarația tuturor contribuabililor obligați la publicarea lui sau celor ce l-au încheiat în regulă, iar cei ce nu au bilanț sunt obligați a declara în vederea acestei impuneri pe lângă cifrele mai sus prevăzute drept capital și venitul și cifra totală a afacerilor sau operațiunilor.

Bilanț. — *Evaluarea acțiunilor.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 30 Dec. 1924 comunicată cu ordinul Min. Finanțe No. 33093/1925).

(Art. 39). Adaus la paragraful 101. — Dispozițiunile paragrafului 101 din instrucțiuni sub titlu: „Contul de titluri și efecte” se modifică, după cum urmează: Evaluarea acțiunilor și efectelor, proprietatea băncilor și asupra cărora nu s'a făcut nici un fel de operațiuni în cursul anului pentru care se încheie bilanț, se face după cum urmează:

a) Dacă în momentul încheerii bilanțului, acțiunile sau efectele valorează mai puțin sunt evaluate în bilanțul anterior, evaluarea se va face după cursul zilei din momentul încheerii bilanțului; iar dacă cursul acțiunilor și efectelor este mai mare și sunt posedate din anii anterlori, — se menține evaluarea din bilanțul anterior;

b) Pentru efectele și acțiunile cumpărate în cursul anului se va lua întotdeauna prețul de cumpărare din momentul încheerii bilanțului, conform paragrafului 101 din instrucțiuni.

Bilanț. — *Creșterea valorii mărfurilor.* — v. Beneficiu real, Evaluare și Supra evaluare.

Bilanț. — *Sume încasate cu anticipație* — v. Impunere.

Bilanțul primului an de funcționare al Soc. anonime. — v. Impunere.

Bilanț. — *Evaluarea mărfurilor.* — (Iurisprudență).

Nici codul comercial, nici legea fiscală, nu arată modul de prețuire al mărfurilor trecute în bilanț, totuși singurul sistem ce pare mai rațional și mai drept, este acela de a se trece în bilanț, mărfurile cu valoarea lor reală din timpul încheerii bilanțului. Astfel că procedarea în acest fel, a comisiunii de apel, este motivată. (C. Apel Buc. S. I, deciz. Nr. 32, din 24 Iunie 1925. — Bul. C. Apel: 1925 pag. 357 Nr. 113).

Bilanț încheiat în timpul anului. — *Venituri comerciale. Comerț început de mai puțin de 3 luni în anul precedent. Bilanț încheiat în cursul anului următor. Dacă el poate servi de element de probă obligatorie pentru*

stabilirea bazei impozabile. Soluție negativă. Art. 41 din lege. — (Jurisprudență)

Când se constată în fapt, că contribuabilul și-a început comerțul în Noembrie 1922 și că bilanțul prezentat nu este făcut pentru operațiunile realizate până la sfîrșitul aceluiași an, ci până în Iulie 1923, acest bilanț nu poate servi în mod obligator pentru stabilirea bazei impozabile pe anul 1923, în sensul art. 41 din legea contribuțiilor directe, deoarece el cuprinde nu numai operațiunile din anul precedent, pe un period de minimum trei luni, conform citatului articol, ci și operațiuni din anul următor, pentru care le face impunerea, ceea ce e contrariu sistemului legii.

În atare situațiune, cu drept cuvînt Comisiunea de apel a înlăturat bilanțul prezentat de contribuabil, cuprinzînd operațiunile pe intervalul de timp mai sus arătat, și a stabilit baza impozabilă prin apreciere, în comparațiune cu întreprinderile similare din localitate, procedare care e în totul conformă cu art. 41 și 30 lit. b., din legea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. 2060 din 11 Noembrie 1924).

Bilanț neregulat. — Dacă Comisia de apel e obligată a ține seamă de bilanțul semnat de Consiliul de Administrație al unei societăți. Bilanț neregulat întocmit. — (Jurisprudență).

Comisiunea nu este obligată a ține seama de un bilanț semnat de un Consiliu de Administrație al unei societăți când, în urma verificărei și confruntărei lui cu registrele regulat ținute, se constată că nu este în regulă. (Cas. III, dec. fiscală 19/1925).

Bilanț. — Sume încasate cu anticipație pe anul următor. — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Art. 31). Adaus la paragraful 77, ca alin. 3. — Sumele încasate cu anticipație pentru anul următor de bănci, fie ele societăți anonime, fie firme individuale, cari au bilanț în regulă, nu intră în beneficiul anului în care s'a făcut încasarea, ci în acela al anului pentru care contează operați-

unea. Rămâne contribuabilului obligațiunea să justifice că aceste sume au fost trecute în beneficiul celui an, deschizând în registre un cont aparte pentru aceste operațiuni. Aceleași dispozițiuni se aplică și pentru cheltuelile făcute cu anticipație.

Bilanț. — *Elementul pentru fixarea venitului net. Înălțurarea unor cheltueli prevăzute în bilanț. (Art. 39 al. I legea contrib. directe).* — (Jurisprudență).

Deși conform art. 39 alin. I din legea contribuțiilor directe, stabilirea venitului se face după elementele bilanțului, totuș comisiunile de impuneri au facultatea să aprecieze și să înlătore unele cheltueli ce li s'ar părea prea exagerate sau de prisos. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciziunea fiscală Nr. 63, d'n 22 Octombrie 1925, Bulet. C. de Apel din 15 Nov. 1925, p. 421).

Bilanț. — *Registre ținute în regulă. Lipsa bilanțului. Aprecierea comisiunii (Jurisprudență).*

În lipsă de bilanț, impunerea se face după apreciere, deși registrele sunt regulat ținute, pentru că comisiunea nu poate cerceta toate operațiunile din registre, ci ea poate, numai să verifice cifrele din bilanț, dacă corespund registrelor (art. 39 din legea contribuțiilor directe). — (Curtea de Apel București, Secția IV-a deciziunea Nr. 49 din 1 Oct. 1925, Bulet. C. de Apel din 1 Nov. 1925, p. 393).

Bilanț. — *Comerțul început în cursul anului.* — v. Impunere.

Bilanț. — *Pierderi ce se pot scădea.* — v. Scăderi.

Bilanțul băncilor populare. — *Cooperatiuelor și Federaționalelor. Controlul lor.* — v. Scutiri.

Bilanț. — v. Rentabilitate.

Bilanț. — v. Inventar și v. Evaluare.

Bilanț. — v. Amortizare.

Bilanț. — v. Beneficiu real.

Bâlciuri. — *Comerț în.* — v. Comerț.

C

Calculul Rentabilității. — v. Rentabilitate.

Calculul Rentabilității la societățile anonime. — (Decis. comis. centr. fisc).

La calculul rentabilității pentru societățile anonime, cari intră în prevederile art. 124 din lege, se socotesc în capital și rezervele constatate în bilanțul anului 1915, cari sunt plasate în investițiuni mobiliare sau imobiliare afectate industriei. Rezervele în numerar sau efecte nu intră în aceste dispozițiuni și nu se socotesc în capital la calculul rentabilității.

Cuantumul cotei de amortizare, prevăzut de art. 12 din lege pentru investițiunile mobiliare făcute de societățile anonime cari fac întreprinderi industriale, s'a fixat de Comisia centrală, pe primul an de aplicarea legii, la 20 la sută din costul acelor investițiuni, cu condițiunea însă ca aceste investițiuni să fie făcute dela Ianuarie 1919.

Calculul impozitului complementar. — v. *Impozit Complementar*

Cambii. — *Dobânda lor minimală* — v. Dobânzi.

Capital național. — v. Dividende.

Capital național. — Dovada existenței lui V. Scutiri.

Capital național. — *Dovada capitalului național.* — (Dec. com. centr. fisc).

Adaos la paragraful 95 — alin. penultim. — Intre alte condițiuni cerute de lege pentru ca întreprinderile industriale noi să se bucure de scutirea sau reducerea impozitului industrial prevăzută de art. 36, este ca majoritatea capitalului propriu pus în întreprindere să fie național.

Dovada existenței majorității capitalului național se face pentru societățile anonime, dovedindu-se că 51 la sută din acțiuni sunt nominative sau blocate și că aceste acțiuni sunt posedate de cetățeni români; pentru firme individuale.

societăți în nume colectiv sau comardită, se are în vedere cetățenia acelor care exercită întreprinderea.

Capital; impunerea lui. — v. Rentabilitate.

Capitaluri mobiliare. — Cota impunerii venitului. — v. Impozitiliar.

Capital social în monedă străină forte. — v. Amortizare.

Capital vărsat — *Calculul rentabilității.* — v. Impunere.

Capital social. — v. Sporiri.

Capital social. — v. Evaluare.

Capital social. — *Evaluarea lui la impozitul complementar.* — v. Rentabilitate.

Capital în coroane. — v. Impunere.

Capital împrumutat în calculul rentabilității. — v. Rentabilitate.

Capital investit în imobile, stabilirea rentabilității. — v. Impunere.

Capitaluri dinainte de războiu; impunerea lor. — v. impunere.

Capital de rulment. — v. Scăderi.

Caracterul demonstrativ al enumerării veniturilor supuse la impozituliliar. — v. Instrucțiuni.

Parag. 47. — Prin art. 23 se face o enumerare demonstrativă a veniturilor impozabile, iar nu limitativă, principiul legii, pus prin art. 23, fiind că este impozabil orice venitiliar.

Enumerarea și clasificarea veniturilor este necesară mai mult pentru a preciza modul de tratament în ce privește stabilirea și perceperea impozitului. Ea privește numai veniturile din țară, fiindcă cele din altă țară se impun, fără distincțiune, cu 15%.

Casa de pensii. — *Alocațiuni pentru casele de pensii ale funcționarilor; măsura în care se deduce din venitul brut. Aplicațiune. Art. 31 parag. g legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Potrivit dispozițiilor art. 31 par. g. din legea impozitelor directe, alocațiile făcute pentru casele de pensuni și asistență ale funcționarilor sau primele plătite de întreprinderi pentru asigurarea funcționarilor la cel mult 10 la sută din salarii, sunt scutite de impozit, urmând ca la calcularea beneficiului net, să fie scăzute din venitul brut.

În speță, instanța de apel, neadmițând să fie scutită din suma de 46.082 lei, vărsată la fondul pentru pensie al funcționarilor întreprinderii, decât suma de lei 20.000, a săvârșit un exces de putere și o violare a art. 39 pt. 9 din lege. (Cas. III, dec. 589 bis din 17 Martie 1925).

Cenzori. — Tantiemele lor. — Venit impozabil.

Cenzorii nu sunt nici funcționari, nici lucrători ai Societății, ci mandatarii legali ai acționarilor, conform art. 185 și urm. codul comercial.

Prin urmare, sumele plătite cenzorilor intră în veniturile impozabile. (C. Apel Buc. S. I, deciz. Nr. 10 din 30 Maiu 1925. Ru! C. Apel 1925, pag. 359 Nr. 115). c

Cenzori. — v. Tantieme.

Cesiunea drepturilor de redevență. — v. Redevență și v. Drepturi încorporale

Cheltuelile profesioniștilor liberi. — v. Scăderi.

Cheltueli cu încasarea veniturilor. — v. Scăderi.

Cheltueli p. întreținerea imobilelor. — v. Rentabilitate.

Cheltueli de Constituire a Societăților. — v. Scăderi.

Cheltueli Generale. — v. Scăderi.

Cheltueli. — v. Obligațiuni rambursate.

Cheltueli făcute cu anticipație. — v. Bilanț.

Cheltueli de Constituire. — Dec. com. centr. fisc).

Cheltuelile de constituirea societăților fiind suportate din capital, nu se pot considera ca o cheltuială utilă întreprinderii și deci nu se pot scădea din beneficiul impozabil.

Cheltueli prevăzute în bilanț. — v. Impunere.

Cheltueli pentru încasarea veniturilor comerciale. — Nescăderea lor din beneficiul impus la impozitul comercial. — v. Scăderi.

Chestiuni prejudiciale în materie de impozit. — *Impozit global pe venit. Se poate stabili chiar dacă există contestațiune în curs asupra impozitelor elementare. Aplicațiune.* — (Iurisprudență).

Pentru stabilirea impozitului global pe venit, Comisiunile de impuneri, pot proceda la lucrările lor independent de faptul, dacă asupra așezării impozitelor elementare există vre-un proces sau contestațiune de orice fel, legea neprevăzând că, în atari cazuri, procedura înaintea Comisiunii ar putea fi suspendată sau întreruptă.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de apel, n'a săvârșit nici un exces de putere, atunci când a procedat la lucrările pentru stabilirea impozitului pe venitul global, deși era pendinte chestiunea așezării impozitelor elementare, de oarece reducțiunea impozitului global, principial stabilit, putea eventual să fie făcută ulterior pe căle de dispozițiuni administrative. (Cas. III, dec. 112 dir. 30 Mai 1924).

Cifra afacerilor. — (Instrucțiuni).

Paragr. 99. — Cifra afacerilor consistă în totalitatea cifrelor ce formează operațiunile din cari rezultă veniturile impozabile și anume :

a) Pentru comercianți în genere, în totalul preturilor obținute la vânzările din cursul anului ;

b) Pentru întreprinderile de bancă, scont și orice alte operațiuni cu bani sau valori mobiliare, în totalul profiturilor brute ce rezultă din conturile acestor operațiuni, adică așa cum rezultă din creditul contului de profit și pierdere ;

c) Pentru industriași și producători în genere, în totalul valorii fabricatelor sau produselor din cursul anului ;

d) Pentru meseriași și toți cei cari se angajează la lucrări, transporturi, comisioane și diferite servicii, în totalul sumelor cuvenite pentru lucrările sau serviciile îndeplinite în cursul anului.

Ca și pentru venituri, rămâne în sarcina contribuabilului a dovedi cifrele ce declară.

Cifra de afaceri la Comerț temporar. — v. Comerț.

Cifra de afaceri. — v. Comerț ambulant.

Cifra de afaceri pentru încărcările din gări. — v. Executării impozitului p. cifra de afaceri.

Citare. — *Citarea contribuabilului apelant la un alt domiciliu, decât cel arătat de dânsul prin petițiunea de apel. Art. 98 din lege și art. 74 proc. civilă.* — (Jurisprudență).

Intrucât recurentul nu a fost citat la domiciliul arătat de dânsul în petițiunea de apel, procedura nu era îndeplinită, în conformitate cu art. 98 din legea contribuțiilor directe și a art. 74 din procedura civilă, așa că numai cu violarea acestor texte de lege, Comisiunea a respins apelul ca nesustînut. (Cas. III, dec. fiscală 210—925).

Citare. — v. Apel.

Citație. — (Jurisprudență.)

Dacă procesul-verbal de înmănarea citației, nu e semnat de apelant, deși agentul pretinde că i-a înmănat citația și nici nu face mențiunea că partea nu știe carte, nu îndeplinește condițiile art. 98 din legea contrib., astfel că decizia dată în lipsa sa trebuie casată. (C. Apel Buc. S. i-a. deciz. Nr. 37, 24 Iunie, 1925. — Buk. C. Apel. 1925, pag. 356, Nr. 111).

Câștiguri Ocazionale. — v. Comerciant ambulant.

Clădiri. — (Dec. com. centr. fisc din 1 Febr. 1924).

1. Dacă clădirile rămase neînchiriate și în special magaziiile de cereale se pot scuti de impozitul pe clădiri pe cât timp sunt în această situație?

Comisiunea având în vedere că în lege nu este nici o dispoziție care să autorize scăderea clădirilor rămase neînchiriate, opinează că în principiu, nu se poate lua nici o măsură.

În ce privește magaziiile de cereale, ținându-se seama că venitul acestora, rezultă din exploatarea imobilelor,

este legat de exploatarea comerțului de cereale. Pentru care impozitul nu se poate cere de cât atunci când are loc exploatarea comercială.

Comisiunea crede că venitul stabilit trebuie să reprezinte media anuală socotind numai venitul din anii în care magazia se poate închiria, iar în cazul când venitul a fost stabilit integral după anul în care s'a închiriat s'ar putea lua măsuri pe cale administrativă de scăderea impozitului pe clădiri pe anul când magazia a rămas neînchiriată sau neutilizată din-cauză că nu s'a putut exercita comerțul de cereale.

Clădiri ocupate de profesioniști liberi. — (Dec. com. centr. fisc).

Adaos la paragraful 25. — Intră în prevederile art. 120 alin. 3 numai clădirile sau părțile din clădiri ocupate de proprietar pentru locuință propriu zis, precum și cele ocupate de profesioniști liberi atât pentru locuință cât și pentru biroul de primire în cazul când își au în mod obișnuit biroul de primire în aceeași clădire unde își au și locuința, iar nu și clădirile cari deși sunt ocupate de proprietar, sunt însă destinate exercitării unui comerț, industrie sau meserie.

Clădiri. — *Magazii de zid.* — (Dec. com. centr. fisc.)

Adaos la paragraful 31. — Magaziile de zid sunt considerate clădiri și deci se bucură de scutirea vremelnică de impozite în cazul când sunt construcții noi, prin opoziție cu cele de scânduri, chiar dacă acestea au fundația de zid, cari nu se pot asimila clădirilor ce se bucură de scutirea prevăzută de art. 17.

Clădiri comunale închiriate p. comerț. — v. Scăderi.

Clădiri noi. — *Scutire la global.* — v. Scutiri.

Clădiri. — *Clădirile făcute de chiriași.* — (Dec. com. centr. fisc).

Adaos la paragraful 19. — Venitul clădirilor făcute de

chiriași pe terenurile virane ce țin în arendă, dacă aceste clădiri la expirarea contractului rămân proprietarului terenului, se supun la impozitul pe clădiri, după expirarea termenului de scutire prevăzut de art. 17, pe numele proprietarului, chiar dacă acesta nu primește altă chirie decât cea pentru terenul viran. Aceasta pe considerațiunea că chiria s'a sporit cu cota parte din valoarea imobilului ce la expirarea contractului rămâne în proprietatea sa.

Clădirile Asociațiilor culturale și de binefacere — v. Scutiri.

Clădiri. — v. Impozite pe clădiri.

Clădiri. — v. Imobile

Clădiri ocupate de un comerciant. — v. Scăderi.

Clădiri rurale închiriate. — (Dec. com. centr. fisc).

Prin art. 94 se prevede că atât impunerile cât și scăderile dela impozitul pe clădiri se fac cu începere dela 1 Ianuarie al anului următor celui în care imobilul a devenit impozabil sau a încetat baza impunerii.

Clădirile din comunele rurale cari deși au mai puțin de trei camere, vor fi închiriate, sunt impozabile la impozitul pe clădiri. Cum de cele mai multe ori aceste clădiri sunt închiriate numai o parte de timp din an, dacă s'ar aplica procedura dela art. 94, ar urma că asemenea clădiri nu se pot impune.

Pentru a remedia această lacună din lege ministerul a decis ca acestor clădiri să li se aplice dispozițiunile paragrafului 30 aliniatul a din instrucțiuni, asimilându-le cu clădirile din stațiunile balneare.

Așa dar clădirile din comunele rurale se vor impune cu ocaziunea închirierii, pe perioada de închiriere după venitul realizat.

Clădiri noi. — v. Construcții.

Clădiri. — *Imobile clădite. Calcularea venitului impozabil după valoarea localivă prevăzută în contractele de lo-*

caziune. Dacă aceste contracte trebuie să fi revizate pentru prelungire. — (Jurisprudență)

Venitul pentru proprietățile clădite se determină, după art. 15 din lege — pe baza valorii locative a imobilului, iar valoarea locativă se stabilește după contractele de închiriere și în lipsa lor, prin evaluare directă în comparație cu imobilele similare.

De aici rezultă că legea nu cere ca contractele de închiriere în virtutea cărora se stabilește valoarea locativă a unui imobil, să fie revizate pentru prelungire, astfel că în speță, Comisiunea de Apel nu putea să înlăture fără să violeze legea, contractele prezentate de contribuabil, pe acest motiv al nerevizării lor pentru prelungire.

Procedând astfel, a pronunțat o decizie casabilă. (Cas. III, dec. 138 din 16 Februarie 1925).

Clădiri. — Impozitul pe venitul proprietăților clădite. Venitul net impozabil. Elemente de calcul. Contracte de închiriere. Înlăturarea lor ca economicoase. Motivare. (Art. 92 din legea contribuțiilor directe).

Contractele de închiriere sunt prevăzute de legiuitorul fiscal — prin excelență — ca mijloace de constatare a veniturilor imobiliare, în vederea așezării impozitelor, de unde rezultă că înlăturarea acestor contracte ca economicoase, ori ca simulate, trebuie să fie motivată, după cum de altfel, se rosteste categoric și art. 92 din noua lege a contribuțiilor directe. Această înlăturare a contractelor de închiriere nu poate fi deci justificată numai pe considerațiuni vagi de apreciere a situațiunii imobilelor, sau prin comparațiuni cu imobilele similare, căci aceste considerațiuni nu își au locul decât în lipsa contractelor de locațiune sau după înlăturarea lor, motivată pe împrejurări de fapt în legătură cu ele, sau decurgând din raporturile juridice dintre părțile contractante, ceea ce, în speță, instanța de fond nefăcând, recursul bazat pe înlăturarea contractului, este fondat. (Cas. III, dec. 1104 din 30 Mai 1924).

Clădiri. — (Jurisprudență).

Prin cuvintele: „Clădiri locuite de proprietarii lor”, din art. 120 legea contrib. directe se înțeleg numai locuințele propriu zise, iar nu și clădirile ocupate pentru exercitarea unui comerț, pentru care nu se poate lua de bază valoarea locativă de la 1914. (C. Apel Buc. S. IV, deciz. fisc. Nr. 21, din 2 Iulie 1925, Bul. C. Apel 1925, pag. 334 Nr. 103).

Clădiri. — Imobile stăpânite dinainte de război. Bază impozabilă prevăzută de art. 120. Aplicațiunea ei numai la casele de locuit, iar nu și la clădirile afectate altor trebuințe. — (Jurisprudență).

După cum rezultă din textul și spiritul art. 120 din legea contribuțiilor directe, acest articol se referă numai la imobilele în cari proprietarii își au locuința și pe cari le stăpânesc dinainte de război, iar nu și la imobilele destinate exclusiv comerțului, industriei sau exercițiului vreunei profesii. (Cas. III, dec. No. 1950 din 31 Oct. 1924).

Clădirile Societăților anonime cu sediul principal în altă țară. — (Instrucțiuni).

Clădirile aparținând societăților anonime, cari au sediul principal în altă țară, vor fi impuse cu cota de 20%, dacă nu sunt utilizate numai în scopul pentru care s'a obținut autorizare de funcționare în țară.

Cluburi. — (Dec. comis. fisc.).

Dacă asociațiunile de cluburi se pot considera ca asociațiuni profesionale?

Comisiunea opinează că dacă aceste asociațiuni au obținut recunoașterea ca persoană morală, dacă nu urmăresc scopuri lucrative și nu împart beneficii sub nici o formă membrilor lor, ci excedentul se întrebunțează în scop de utilitate generală recunoscută, se pot asimila asociațiilor profesionale și deci se pot bucura de reducerea la jumătate a impozitului, conform art. 35 al. a. din lege.

Cluburi. — v. Scăderi.

Comanditari. — v. Scăderi.

Comanditari. — *Venituri din participație* v. Scăderi.

Comandite. — v. Dividende

Comerț. — *Comerțul în bălciuri și stațiuni balneare.*

Comercianții, precum și acei cari realizează venituri în bălciuri și stațiuni balneare, aceste întreprinderi neprezentând caracter de continuitate, întrucât comerțul se exercită un timp limitat, se vor considera ca făcând afaceri ocazionale și deci vor fi impuși, pentru veniturile ce realizează în timpul bălciului sau sezonului, conform art. 53 din lege și cu procedura prevăzută în art. 95, iar încasarea se va face imediat.

Faptul că acești contribuabili vor fi exercitând în mod continuu un comerț, industrie sau profesie, în altă parte, nu împiedică întru nimic impunerea și încasarea imediată, după procedura prevăzută la art. 53, căci atunci când vor face declarație de impunere pentru anul următor vor putea să prezinte chitanțele sub care au plătit impozitele pentru câștigurile realizate în bălciuri și comisiunile vor ține seama de ele, scăzându-se din venitul total sumele deja taxate, aceasta însă numai în cazul când vor putea proba că în venitul declarat se cuprinde și venitul deja taxat.

Acei care exercită în aceste localități, comerțul, industria sau profesiunea în mod continuu tot anul, vor fi impuși după regula generală de comisiunile de recensământ.

În toate cazurile când se aplică dispozițiunile art. 53, impozitul se va calcula conform cu dispozițiunile paragrafului 130 alin. b din instrucțiuni, adică la venitul constat, aplicându-se cota prevăzută în lege la impozitul elementar, iar nu cota prevăzută pentru impozitul prevăzut la capitolul VI.

Aceste venituri vor intra în calculul impozitului global pe anul următor.

Comerț început în cursul anului. — *Intreprinderi comerciale. Comerț început cu cel mult 3 luni înainte de sfârșitul anului imediat anterior. Modul de calcul. (Art. 41 alin. II din legea contribuțiilor directe).* — (Jurisprudență).

Față de constatarea că un comerciant a început comerțul cu mai mult de trei luni înainte de sfârșitul anului, al cărui venit se ia ca bază de impunere, Comisiunea fiscală — întrucât constată că comerciantul a avut registre ținute în regulă și a încheiat bilanț la finele anului, este ținută să calculeze venitul net impozabil — pentru anul în curs raportând venitul net din perioada de exercițiu pe anul precedent, la venitul integral pe care l-ar fi obținut în acel an, iar nu să adauge la lunile anului trecut, primele luni ale anului în curs, pentru a completa venitul pe an, căci prin aceasta crează o bază impozabilă arbitrară, întrucât nu e prevăzută de legea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. No. 1111 din 30 Mai 1924).

Comerț început în timpul anului. — v. Bilanț.

Comerț început în cursul anului. — v. Impunere.

Comerț temporar. — *Intreprinderi comerciale începute în anul precedent, de cel puțin 3 luni. Baza de calcul. Venitul celor 8 luni raportat la anul întreg. Art. 41 din legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

În principiu, baza impozabilă anuală a veniturilor comerciale și industriale, este venitul net realizat în anul precedent, venit presupus a se realiza și în anul ce urmează.

Potrivit art. 41 din legea contribuțiilor directe, când o întreprindere comercială sau industrială nu a fost exercitată în tot cursul anului precedent, ci a început mai târziu, venitul net realizat până la închiderea bilanțului pe acel an, întrucât comerțul a început de cel puțin trei luni, se consideră de lege ca bază de impunere pentru anul următor, cu condițiunea însă ca el să fie raportat la un an întreg, adică la durata de timp pentru care se face impunerea.

Intrucât în speță, Comisiunea de apel a considerat că bază impozabilă a anului 1924, venitul net realizat de contribuabil în 1923, pe patru luni, de când a început comerțul, fără a-l raporta la anul întreg, prin această a violat art. 41 mai sus citat. (Cas. III, dec. 2052 din 11 Noembrie 1924).

Comerț temporar.

În cazul când un comerciant, exercitând comerțul mai puțin de un an întreg, fără a fi încheiat un bilanț în regulă, venitul supus la impozitul comercial determinându-se după cifra de afaceri raportată la un an întreg după cum se prevede la paragraful 105 din instrucțiuni, calculul impozitului complementar se va face conform paragr. 108 din instrucțiuni, avându-se în vedere cifra de afaceri și beneficiul raportat la un an întreg, iar nu cel rezultat în timpul cât s'a exercitat efectiv comerțul. (Ord. Min. de Fin. Nr. 62.921/1923).

Comerț de alimente, flori și articole cu caracter edilitar executat în clădiri comunale. — v. Scutiri.

Comercianți. — v. Farmaciști.

Comercianți ambulanti.

Comercianți ambulanti, adică acei cari își desfac mărfurile pe tarabe, în piețe publice, sau umblând pe stradă, fără a avea magazin nici stabilitate, se vor considera ca făcând afaceri ocazionale, cu toate că exercită comerțul tot anul, și deci comisiunile art. 53 din lege, iar impozitul se va încasa dintr'odată pe tot anul, atunci când i se va înmăna procesul-verbal de impunere. Incasarea se va face prin agentul suburbiei respective sau secretarul comisiei dacă el este agentul suburbiei.

Acei cari din diferite motive nu au fost impuși de către comisiuni, vor fi impuși conform procedurii prevăzută la art. 95 din lege, iar incasarea se va face imediat. (Ord. Min. Fin. Nr. 62.921/1923 către Adm. fin.).

Comercianți și industriași. — v. Impozit complementar.

Comerciant proprietar de clădiri. — v. Scăderi.

Comisionari. — *Clasificarea lor.* — (Dec. comis. centr. fisc).

În ce privește stabilirea impozitului complementar la comisionari urmează ca aceștia să fie împărțiți în două categorii :

Prima categorie acei cari fac numai acte de pur comision, adică fac numai operațiuni de intermediari pentru a înlesni legăturile între comercianți și fabricanți, sau alți comercianți.

Având în vedere că, după natura afacerilor, asemenea întreprindere nu este întemeiată pe capital și chiar în cazul când au capital, acesta este întrebuințat pentru a acoperi unele cheltuieli ocazionate de exercitarea comerțului, nu este locul a se impune la impozitul complementar, neputând fi vorba de rentabilitate.

În ce privește categoria a doua, adică acei cari pe lângă comerțul de comision propriu zis, cumpără și vând mărfuri pe cont propriu, sau primesc mărfuri în depozit pentru a le desface în schimbul unui comision, este locul de a se pune la impozitul complementar, iar rentabilitatea se stabilește avându-se în vedere jumătate din cifra de afaceri cari consistă atât din prețul de vânzare al mărfii, cât și din comisionul încasat dela afacerile în comision propriu zis, sau capitalul dacă este mai mare decât $\frac{1}{2}$ din cifra de afaceri.

Comisionari. — v. Agenți de mărfuri.

Comisiuni de apel. — *Compunere. Delegatul fiseului.*

Cine poate fi. Art. 78 din lege. — (Jurisprudență).

După art. 78 din legea contribuțiilor directe, Comisiunile de apel vor putea lucra și cu doi membrii din care unul va trebui să fie președintele Comisiunii, cerință care în speță a fost satisfăcută.

În ce privește persoana delegatului fiseului, care urmează

să compună Comisiunea, nici un text din citata lege, nu interzice administrațiunii de a delega ca atare pe un funcționar, care ar fi dat anterior îndrumări sau lămuriri Comisiunilor de impuneri, în exercitarea atribuțiunilor lor. (Cas. III, dec. 2068 din 11 Noembrie 1924).

Comisiune județeană. — *Deciziune a Comisiunei de apel, semnată numai de doi membri. Validitate. Art. 78 din legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

Faptul că deciziunea Comisiunei județene se găsește semnată numai de 2 membri, din cei trei cari au compus Comisiunea, nu este de natură a atrage nulitatea ei, deoarece după art. 87 din lege „hotărârile se pronunță cu majoritate de voturi” și în speță delegatul fiscalului a semnat deciziunea făcând opinie separată. (Cas. III, dec. 170 din 16 Februarie 1925).

Comisiuni de apel. — *Înlăturarea registrelor pe motiv vag că conțin speze nepermise de lege. Lipsă de motivare. Exces de putere.* — (Jurisprudență).

Comisiunea de apel pentru a înlătura în speță, registrele comerciantului și bilanțul extras din ele, se mărginește a face afirmațiunea că aceste registre cuprind speze cari nu sunt admise de lege, fără însă a menționa cari sunt acele speze și în temeiul cărui text de lege le exclude.

Procedura aceasta constituie din partea Comisiunei de apel — un exces de putere și o lipsă de motivare de natură a înlătura controlul în Casațiune. (Cas. III, dec. No. 14 din 2 Ianuarie 1924).

Comisiuni de apel. — *Compunere. Membri. Pensionarii pot fi membri ai comisiunilor. Art. 76 și 78 din lege* (Jurisprudență).

Art. 76 din legea contribuțiunilor directe, nu cere pentru membrii desemnați a compune Comisiunile de Apel decât condițiunea ca ei să fie trași la sorți dintr'o listă de 20 contribuabili știutori de carte, dintre cei mai competenți și

cunoscători ai condițiilor locale, fără să ceară în mod expres ca ei să fie comercianți și fără să prevadă altă incompatibilitate decât aceea de a nu fi funcționar public.

Prin urmare, un necomerciant, ca și un pensionar, pot face parte din Comisiunile de Apel, odată ce ei nu sunt funcționari publici. (Cas. III, dec. 2157 d'n 15 Noembrie 1924).

Comisiuni de apel. — *Determinarea venitului impozabil. Înlăturarea registrelor și a raportului expertizei ordonată de Comisiune. Valabilitate. Art. 39 al. II din lege.* (Jurisprudență).

Prin motivele de casare, recurenta se plânge că Comisiunea de Apel a înlăturat registrele și bilanțul său, deși, prin expertiza ordonată de Comisiune s'a constatat că aceste scripte sunt ținute în regulă, iar în al doilea rând — spune recurenta — Comisiunea de Apel n'a ținut seama nici de datele expertizei, pe care ea însăși o încuviințase.

Comisiunea de Apel, constatând motivat că registrele și bilanțul societății recurente, conțin date neverosimile și nereale și ca atare, sunt neregulat ținute, a fost în dreptul său de a le înlătura și, întrucât nici raportul de expertiză nu constituie un element obligatoriu de evaluare, Comisiunea nu a săvârșit nici o violare de lege, sau exces de putere, înlăturându-l și recurgând în lipsă de registre, regulat ținute, la mijlocul legal de evaluare al aprecierii prin comparațiune cu întreprinderile similare, în conformitate cu art. 39 alin. II din lege. (Cas. III, dec. 3200 din 19 Noembrie 1924).

Comisiuni de apel pentru clasificarea stabilimentelor comerciale. — — v. Stabilimente comerciale.

Comisiuni de impuneri. — *Comisiuni pentru constatarea lor. — Secretari. — Grefierii și ajutoarele de grefă dela Tribunale, pot îndeplini acele atribuțiuni.* — (Jurisprudență).

Legea contribuțiilor directe nicăeri nu prevede care anume categorie de funcționari vor trebui să fie delegați ca secretari ai Comisiunilor de impuneri.

Prin urmare, acești secretari pot fi luați și dintre grefierii sau ajutoarele de grefă dela Tribunale, fără ca prin aceasta

compunerea Comisiunii să fie viciată: (Cas. III, dec. 1107 din 30 Mai 1924).

Comitet de direcție. — *Puncte fixe.* — v. Scăderi și Tantieme.

Compunerea comisiunilor de apel. — v. Comisiuni de Apel.

Comunale impozite și taxe. — v. Urmăriri, Taxe comunale și Titlu legal de urmărire.

Concesiuni miniere. — (Dec. Com. Centr. fisc.).

Adaus la paragraful 53. — Taxa sumelor rezultate din concesiunile și cesiunile miniere, se face după următoarele distincțiuni :

a) In contractele de concesiuni miniere, sumele primite de proprietarii terenurilor sau de concesionari, fie dintr'odată, ori în mai multe rânduri (periodic), cari însă vor fi determinate în mod cert de părțile contractante la facerea convențiunii, au caracterul de preț, reprezentând echivalentul minci date în concesiune și ca atare aceste sume sunt supuse la taxele de timbru, iar nu la impozitul mobiliar, care se aplică numai asupra veniturilor ;

b) In cazul însă când suma nu ar fi certă, sau este în legătură cu producțiunea brută, ori cu venitul net ce ar aduce exploatarea, atunci ea reprezintă un venit tras din concesiune sau cesiune și deci e impozabilă la impozitul mobiliar, dar nu la taxele de timbru ;

c) Sumele certe luate pentru cedarea unui drept de redevență sunt supuse impozitului mobiliar, întrucât redevența prin natura ei este incertă și are caracter aleatoriu, de obicei fiind în legătură cu producția și ca atare este socotită ca venit.

Cu prilejul transmiterii acestor drepturi, caracterul lor de venituri rămâne și suma chiar celtă primită în schimb păstrează acelaș caracter de venit și deci e impozabilă la impozitul mobiliar.

Concesiuni miniere. — v. Drept încorporal.

**Condițiunile de impunere la impozitul complimen-
tar.** — v. Impozit Complimentar.

Consiliul de Administrație. — v. Tantieme.

**Constituționalitatea abrogării vechilor scutiri fis-
cale.** — v. Scutiri

Constituirea Societăților. — v. Cheltueli v. Scăderi.

Construcții noi. — *Scutirea lor de orice impozit. Nu
sunt scutite de impozitul global. Art. 74 Legea încura-
jării construcțiilor.* — (Jurisprudența).

Legea pentru încurajarea construcțiilor (art. 14) scutind de orice impozite către Stat, județ și comună, timp de 10 ani, construcțiunile noi, nu s'a putut referi, decât la acele impozite cari privesc obiectul însuși al impunerii, adică la impozitele obiective pe venitul proprietăților clădite, iar nu la impozitul global, care e subiectiv. Scutirea de impozitul obiectiv a veniturilor unor anume bunuri, nu împică scutirea proprietarului acelor bunuri, ca subiect de venituri generale sau globale.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel bine a respins cerea proprietarului de a fi scăzut dela impozitul global venitul imobilului său nou construit. (Cas III, dec. 2483 din 16 Decembrie 1924).

Contravențiuni fiscale. — *Personalitatea lor.* — (Jurisprudență).

Infrațiunile la orice lege fiind personale și imputabile numai acelor cari le săvârșesc, Tribunalul nu poate declara pe un contribuabil ca contravenient la dispoz. art. 91 și 92 din legea de constatare și percepere, pentru lipsa declarațiunii unui imobil locuibil, care trebuie impus, fără ca, mai întâiu, să constate în fapt că contribuabilul era proprietar al imobilului, la data când trebuia declarat, căci numai astfel contravențiunea, constatând în omisiunea de a declara imobilul la acea epocă, pentru a fi impus conform legii, îi era imputabilă.

În speță, Tribunalul, neținând seamă de aceste principii și imputând recurenței contravențiunea, pe motiv numai, că avea calitatea de achizițoare a imobului, a săvârșit un vădit exces de putere și, prin urmare, sentința sa urmează a se casa. (Cas. III, dec. z. Nr. 839, dir. 4 Iulie 1923. Jur. Rom. 1923. pag. 450, Nr. 422).

Contravenție. — Spectacole. Bilete. Impunerea la taxă a fiecărui bilet. Permisivitatea patronului de a se intra fără bilet constituie contravenție. Art. 10 și 11 din lege. (Jurisprudență).

Legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, prin art. 10 și 11, impunând la o taxă specială valoarea fiecărui bilet de intrare, faptul de a permite intrarea în teatru, etc., fără bilet, constituie din partea antreprenorului, sau proprietarului o adeverată contravenție la lege, aducând și prejudicii fiscolei și ca atare atrage asupra lui penalitatea prevăzută de lege. (Cas. III, complet Ardeal, dec. 2023 din 5 Noembrie 1924).

Contravenție. — Baza impunerii. Venit anual. Neindicarea lui în registre. Contravenție. Proces-verbal bazat pe prezunții. Dacă se poate condamna contravenientul? (Jurisprudență).

Venitul anual al unui comerciant fixat prin hotărâre definitivă de către Comisiunea de recensământ, este acela care servește pentru a indica cifra de afaceri la care trebuie plătit impozitul de 1 la sută, deși în realitate această cifră de afaceri poate fi mai mare sau mai mică după împrejurări. În lipsă de alte cifre care să rezulte din registrele comerciantului, controlorul fiscolei nu poate dresa procese-verbale de contravenție la legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, bazându-se numai pe prezunții și deducții. (Trib. Bacău, Secția II-a, sentința civilă No. 7—925)

Conturi-curente garantate ipotecar. — Scutiri.

Conturi-curente; impunerea dobânzilor. — v. Dobânzi.

Cont de profit și pierderi — v. Bilanț și v. Impuneri.

Contracte economicoase. — v. Simulațiune.

Contracte de închiriere simulate. — v. Simulațiune.

Cooperative. — *Privilegii fiscale acordate cooperativei orășenești.* — (Dec. com. centr. fisc.).

Cooperativele orășenești, continuă a se bucura de dispozițiunile art. 34 și 35 numai în cazul când fac operațiuni numai între membrii lor, cu toate că prin legea publicată în „Monitorul Oficial” No. 269 din 14 Martie 1923, se prevede că toate dispozițiunile legii băncilor populare se aplică și cooperativei orășenești, căci din examinarea acestei legi reiese că s’au luat numai dispozițiuni referitoare la modul de conducere ca și băncile populare, păstrându-se în totul modul de funcționare din trecut.

Pentru a se putea aplica în totul dispozițiunile referitoare la băncile populare trebuia să se pună în legea respectivă o dispozițiune care să abroge dispozițiunile art. 34 din legea contribuțiilor.

Pe viitor dar, cooperativele orășenești vor fi scutite sau li se va reduce impozitul — dacă fac operațiuni numai între membrii cooperatori. (Comunicaț cu ord. M. Fin. Nr. 33.093/1925).

Cooperative. — *Prime de producție.* — (Dec. com. centr. fisc.).

Adaus la paragraful 81, alin. 2. — Primele de producție și consum distribuite în cursul anului membrii cooperativei de producție și consum, nu se pot considera ca salarii, ci fac parte din beneficiul net al întreprinderii.

Cooperativele Hangya din Ardeal. — v. Scutiri.

Cooperativele Sătești și Orășenești. — v. Scutiri.

Cooperative ce exploatează păduri. — v. Scăderi.

Coroane. — *Capital.* — v. Impunere.

Cotă de amortizare. — v. Bilanț.

Cotă de amortizare la investițiuni. — v. Rentabilitate.

Cota de amortizare. — v. Rentabilitate.

Cota impozitului mobilier. — v. Impozit mobilier.

Creditor strein. — *Dobânzi încasate din România.* — v. Scăderi.

Cunoștința personală a judecătorilor. — v. Impunere.

Cupoane, plata lor. — v. Titluri eșite la sort.

Creanță certă. — (*Jurisprudență*).

Potrivit art. 1 din legea de urmărire, nici o urmărire nu se poate face pe baza acestei legi decât dacă este vorba de o sumă certă datorată Statului, județului sau comunei rezultată din roluri, contracte sau din alte acte legale de datorii.

În speță, Tribunalul constatând că urmărirea este făcută de fisc, nu pentru o sumă certă, care să rezulte din roluri, contracte sau alte acte de urmărire, așa cum prevede art. 1 din legea de urmărire, ci reprezintă costul unor materiale neverificate încă de Ministerul de Războiu, deci, că ea este făcută pentru o sumă incertă, bazele a anulat urmărirea pe motivul că nu sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 4 mai sus" citat. (Cas. III, dec. 1682 din 6 Octombrie 1924).

Creanțe chirografare. — *Impunerea dobânzilor.* — v. Dobânzi.

Creanțe comerciale date pentru acoperirea vânzărilor pe credit. *Dobânzi. Scutire de impozit mobilier.* — v. Dobânzi.

Creanțe dubioase. — *Venit impozabil. Creanțe dubioase rezultând dintr'un faliment nelichidat al unui debitor. Nu se scade. Art. 31 din lege.* — (*Jurisprudență*).

În speță, Comisiunea de apel nu admite a se scădea din beneficiul brut al firmei recurente o sumă pe care dânsa o are de încasat dela o firmă în stare de faliment, argumentând că nefiind încă lichidat falimentul, creanța trebuie considerată ca dubioasă, iar legea contribuabililor nu prevede scăderea unor astfel de creanțe.

Inalta Curte a decis că, această argumentare a Comisiunii de apel este conformă cu legea a respins recursul ca nefondat. (Cas. III, dec. 358 din 17 Februarie 1925).

Creanțe dubioase. — *Impozit pe venituri comerciale și industriale. Determinarea venitului net impozabil. Deducerea rezervelor pentru creanțele dubioase. Proporțiunea admisă de lege. Ce se înțelege prin plasamentul întreg în creanțe. Creanțe de orice fel. Cont curent. (Art. 32 din legea contribuțiilor directe din 1923).* (Jurisprudență).

După art. 32 din legea contribuțiilor directe din 1923, pentru determinarea venitului net impozabil al societăților pe acțiuni, se admite că, în afară de deducțiunile prevăzute pentru celelalte întreprinderi, să se scadă și rezervele trecute în bilanț pentru creanțele dubioase, cu condițiunea ca aceste rezerve să nu treacă de 3 la sută, din întreg plasamentul integral în creanțe al întreprinderii. Legea referindu-se la plasamentul integral în creanțe și refăcând nici o distincțiune, urmează că în acest plasament se cuprind toate creanțele de orice natură, fie provenite din efecte, fie din conturi curente, întrucât deschiderile de cont curent pe care băncile le fac clienților lor, nu constituiesc decât tot creanțe cari urmează a fi adăugate în plasamentul general, pentru determinarea fondului de rezervă al creanțelor dubioase.

Prin urmare, numai cu violarea art. 32 mai sus citat, Comisiunea de apel a putut scoate, în spetă, din plasamentul în creanțe al societății recurente, creanțele rezultând din deschideri de cont curent și a făcut astfel distincțiuni pe care legea nu le prevede. (Cas. III, dec. 1115 din 30 Mai 1924).

Creanțe dubioase. — *Impozitul pe veniturile întreprinderilor comerciale. Venit net impozabil. Calcul. Deducțiuni. Creanțe dubioase. Dacă și în ce măsură și condițiuni, ele pot fi deduse din activ. (Art. 31 și 32 din legea contribuțiilor directe).* — (Jurisprudență).

După art. 31 din legea contribuțiilor directe, venitul net impozabil al întreprinderilor industriale și comerciale, se determină scăzându-se din venitul brut, cheltuielile și eventualele pierderi efective ale întreprinderii, iar legea în textul citat, enumără anume și în mod limitativ, care sunt acele cheltuieli și pierderi fără ca în această enumerare să prevadă și sumele trecute ca creanțe dubioase.

Este evident, că prin art. 32 următor legea, referindu-se la creanțele dubioase, scutește pentru eventualele pierderi ce ar rezulta din ele, o cotă-parte; maximum 3 la sută din valoarea întregului plasament în creanțe ale întreprinderii, dar din textul și economia legii rezultă că această scutire privește numai operațiunile societăților pe acțiuni, constituind un avantaj special pentru aceste societăți, nu însă și pentru celelalte categorii de întreprinderi, cum este în speță. Cu drept cuvânt, prin urmare, Comisiunea de apel a calculat ca venitul net impozabil al întreprinderii de bancă a recurentului și venitul rezultând din suma trecută în registre ca reprezentând creanțe dubioase. (Cas. III, dec. 1117 din 30 Mai 1924).

Creanțe dubioase. — v. Scăderi și Rezerve.

Creanțe ipotecare. — *Impunerea dobânzilor.* — v. Dobânzi.

Creanțe privilegiate. — *Impunerea dobânzilor.* — v. Dobânzi.

Creditori străini. — *Impozitul pe veniturile capitalurilor mobiliare. Ele nu se datoresc de creditorii străini din operațiunile de împrumut făcute în țara lor față de români. Aplicațiune. Art. 22 și 61 legea pentru constatarea contribuțiilor directe. (Jurisprudență).*

Prin art. 61 alin. II din legea contribuțiilor directe se prevede că pentru determinarea bazei impozitului pe venitul global, acest venit se formează din cel general, scăzându-se — între altele — dobânziile plătite la datorile chirografare, ipotecare sau privilegiate, cari nu sunt deduse dela

impuneri elementare, iar prin art. 164 d'n instrucțiuni se subordonează scăderea acestor dobânzi condiții ca datornicul să dovedească plata impozitului mobilier datorit după lege de către creditorii săi.

După lege (art. 22), impozitul pe venitul capitalurilor mobiliare, se așează asupra veniturilor brute provenite din România, de către oricine s'ar încasa, cum și cele din străinătate, dar numai de locuitorii țării, acestea fiind impuse la o cotă mai mare.

Venitul tras de un creditor străin, în țara sa, d'n dobânzile încasate de la un debitor român, pe temeiul unei creanțe chirografare contractate în străinătate, nu poate fi socotit ca un venit tras d'n România, deoarece capitalul angajat de creditor în asemenea împrejurări nu este un capital afectat unui comerț sau industriei întreprinse în România, ci un capital sau fond de rulment destinat operațiilor de credit pe care el le face în țara sa, independent de naționalitatea sau situațiunea teritorială a averilor acestora.

Scopul pentru care Administrația superioară a fiscoi, prin instrucțiunile sale, făcute în puterea legii, a subordonat scăderea datoriilor chirografare d'n asietă impozitului global, condițiunii ca debitorul să justifice plata impozitului mobilier datorit de creditor, este acela de a crea o garanție mai mult pentru realizarea acestui impozit din partea celor care îl dătoresc potrivit art. 22 sus citat, iar nu de a crea un impediment absolut pentru contribuabilul care ar avea datorii de scăzut din venitul global, conform art. 61.

Intrucât, în speță, este constatat că dobânzile datorite de intimat constituiau pentru creditorii săi străini venituri cari nu erau a unor locuitori ai acestui teritoriu, Comisiunea de apel scăzând d'n venitul global al contribuabilului datoriile contractate în împrejurările mai sus arătate, fără a-i cere justificarea plății impozitului mobilier de către creditorii cari legalmente nu-l datorau fiscoi române, a făcut o justă aplicațiune a art. 22 și 61 din legea contribuțiilor directe, cum și a art. 164 din instrucțiuni. (Cas. III, dec. 382 d'n 23 Februarie 1925).

Cupoanele efectelor publice. — Scutirea lor de impozitul mobilier. — (Instrucțiuni).

Paragr. 49. — Punctul 2 de sub art. 23 cuprinde veniturile din cupoanele la efectele publice ale Statului, județelor, comunelor, cari nu sunt scutite prin legea lor de emisiune.

Este vorba și aci numai de titluri române, întrucât veniturile din străinătate sunt tratate la fel din orice sursă ar proveni.

Tratamentul special al acestor titluri consistă în dispozițiunea de a se menține numai scutirea acordată prin legea de emisiune a acestor titluri, orice legi de scutire fiind abrogate.

Cuptoarele fabricilor de Sticlărie. — v. Amortizare

D

Datorii. — Datorii contractate pe mai mulți ani. Rambursarea lor anuală. Cheltuială ce trebuie scăzută din venif. Aplicațiune. Art. 31 legea contribuțiilor directe. — (Jurisprudență).

În fapt: Comisiunea nu a scăzut din venitul brut al recurentei suma de lei 1.400.000 lei, reprezentând valoarea obligațiilor rambursate pe anul 1922, pe motiv că această sumă face parte din datoria Societății și ca atare nu reprezintă pierderi în sensul art. 31 din legea contribuțiilor directe. Recursul bazat pe violarea art. 31 alin. 10 a fost admis.

În drept: Obligațiunile reprezentând datorii contractate pe mai mulți ani, în vederea cheltuielilor de exploatare și plățile în fiecare an, rambursarea sau plata anuală constituie un adevărat amortisment al unui capital investit în întreprindere și deci reprezintă o cheltuială, în sensul art. 31 din citata lege, care ca atare, trebuie scăzută din venitul brut.

Intrucât, în speță, Comisiunea nu a ținut seama de aceste considerațiuni, ci a înglobat în venitul net și rambursarea obligațiunilor efectuată în 1922, prin aceasta a violat legea. (Cas. III, dec. 1389 din 1 Iulie 1924).

Datorii. — v. Scăderi.

Datorii în valută forte. — v. Scăderi.

Debite de băuturi spirtoase. — (Instrucțiunile M. Fin. comunicate cu ord. Nr. 334045 din 17 Dec. 1925).

Deoarece o mare parte din debitele adjudecate în ultimul timp ajung la termen la 1 Ianuarie 1926 și tot la această dată expiră și termenele debitelor cărora li s'a acordat prelungiri, de oarece nu s'au mai ținut noi licitații în vederea aplicării noii reforme asupra băuturilor spirtoase, ministerul de finanțe a luat următoarele măsuri în această privință :

Debitele arendate până în 1926

Debitele arendate pe o perioadă de șase ani conform legii M. V. R. S., aprobate de prefecturi în cursul anului 1924 (înainte de 1 Ianuarie 1925) și pentru cari s'au eliberat brevete cu valabilitate numai până la 1 Ianuarie 1926, vor fi prelungite pe un termen total de trei ani, adică până la 1 Ianuarie 1928. Această prelungire nu se acordă însă decât numai în înțelegere cu debitantul, care trebuie să-și ia înscris obligațiunea că consideră dreptul său sfârșit odată cu expirarea termenului acesta. Se va dispune deci să se execute această dispozițiune și să se facă mențiune pe brevete că valabilitatea lor expiră la 1 Ianuarie 1928.

Debitele în sate sau cătune

În satele sau cătunele în cari nu există nici un debit cu tot felul de băuturi din cauza ajungerii lor la termen, dar funcționează unul sau mai multe debite numai cu vin, se poate transforma unul din debitele numai cu vin existen-

te, în debit cu tot felul de băuturi, făcându-se licitație numai între debitanții cu vin din sat, după regulile generale stabilite pentru asemenea licitații prin ordinul circular No. 154.696 dn 15 Iulie 1925.

Ultimul termen de lichidare

Avându-se în vedere situația excepțională în care ne găsim până la aplicarea noii legi a băuturilor spirtoase, se face cunoscut că ministerul încuviințează să se acorde tuturor debitanților ale căror contracte au expirat în cursul anilor 1924 și 1925 și cărora nu li s'a liberalat noi brevete, un ultim termen de lichidare, până la 1 Iulie 1926.

Acest termen se va acorda direct de către administratorii financiari în urma cererilor ce se vor face de către cei interesați și numai dacă debitanții în cauză au termen până la 1 Ianuarie 1926, și care funcționează în fapt în acest moment, adică numai aceluia cari se găsesc în continuare, rațiunea acordării acestei prelungiri fiind de a se da putința să se lichideze stocurile de băuturi ce acești debitanți ar avea în depozite.

Debitele ale căror contracte vor expira după 1 Ianuarie 1926, li se vor acorda termen maxim de lichidare până la 1 Iulie 1926.

Arenzile pentru categoriile 3 și 4 de mai sus se vor încasa numai pe șase luni, și ele vor fi cele stabilite prin contractele de arendare expirate.

Taxele de brevet pentru toate categoriile de debite se vor încasa integral, fără distincție, ele fiind anuale.

Debite de băuturi spirtoase.— (Instrucțiunile Ministerului de Finanțe către administratorii financiari din țară).

Ministerul de finanțe a transmis administrațiilor financiare din țară următoarele instrucțiuni referitor, la regulile de care trebuie să țină seama în ce privește noul regim al debitelor de băuturi:

„Prin reclamațiuni că unele comune ar fi rămas fără nici un debit de băuturi care să funcționeze legal, deoarece toate brevetele existente au expirat, din care cauză populația duce lipsă de unele articole ce sunt de trebuință.

Regimul debitelor în comunele cu peste 1000 locuitori

a) Ca în satele cu o populație de 1000 locuitori sau mai mare, unde nu funcționează cârciumi sau numărul celor care funcționează este mai mic de una la 1000 locuitori, să se scoală la licitație numărul de debite corespunzător, astfel încât să se satisfacă proporția de un debit la 1000 suflete.

Această proporție nu se poate depăși.

Socotirea se va face, cum vi s'a explicat, pe mii întregi

Regimul debitelor în satele sub 1000 locuitori

b) În satele cu populația mai mică de 1000 locuitori, care nu au nici un debit, să se înființeze câte un debit cu tot felul de băuturi, care să vândă numai pentru consumul la domiciliu.

Cârciumele din această categorie (cari vând la domiciliu) pot avea acolo, unde comuna va găsi de cuviință, și han sau ospătărie, unde să se vândă ca accesoriu la mâncare și numai cu ocazia mâncării și băuturi, cu preferință vin și bere.

Pentru ambele categorii de debite (a. și b.), se va ține licitație în condițiunile prevăzute, iar aprobările se vor da conform avizului comisiunilor județene.

Ultima păsuire pentru brevetele expirate

Vechilor debite ale căror brevete au expirat după 1 ianuarie 1925, cari au beneficiat de diferite termene și cari nu vor deveni definitive prin licitație, cum s'a arătat mai sus, le veți da o ultimă păsuire până la 1 ianuarie 1926, atrăgându-le individual atenția ca până la acea dată să-și

lichideze negreșit toate băuturile, căci sub nici un cuvânt nu li se mai prelungește dreptul de vânzare peste această dată (adică peste 1 Ianuarie 1926).

Debitanții în cauză se vor adresa cu cereri direct la ad-ția financiară, iar cererile se vor rezolva direct și personal de d-vs.

Tablouri cu debite definitive

Se va grăbi deci cu fixarea numărului de debite pe populație, la 1000 locuitori un debit, și se va ține licitație. Până la 1 Noembrie c. ne veți înainta lista debitelor definitiv admise și aprobate prin licitație, prin comisie și cu împlinirea tuturor dispozițiilor ce vi s'au comunicat prin instrucțiunile cu No. 154.696, 194.072 și 204.943.

Măsura de fixarea debitelor definitive la cifra populației și ținerea licitației trebuie să se ia de prefectură, în înțelegere cu dv..

Bine înțeles că veți proceda în totul conform cu regulile fixate prin ordinul circular No. 154.969. Copie după acest ordin — dacă nu s'a trimis până acum — se va trimite și prefecturii de urgență.

Dela 1 Ianuarie 1926, prin urmare, nu vor rămâne în ființă decât cârciumele definitive admise acum la licitație, precum și cele cu brevet în curs, adică acela ale căror brevete nu ar fi expirat. Acestea vor fi definitiv admise și închise și ele, strict la expirarea termenului prevăzut în brevet.

Debitanți de tutun. (Dec. comis. centr. fisc.).

Debitanții de tutun sunt comercianți, și deci vor fi supuși la impozit cu cota de 10 la sută plus adiționalele.

Declarațiunile relative la impozitul pe lux și cifra de afaceri. — v. Impozit pe lux și cifra de afaceri.

Depozite între bănci. — *Dobânzi.* — v. Scutiri.

Depozite de bani la vedere sau cu termen. *Impunerea dobânzilor.* — v. Dobânzi.

Depozite în numerar la bănci din țară. — Cota Impunerei venitului lor. — v. Impozit mobilier.

Diferență de curs. — (Jurisprudență).

Diferența de curs nu poate fi privită ca o pierdere, alăta timp cât efectele nu se transformă în numerar: prin urmare, asemenea diferență de curs, nu trebuie ținută în seamă pentru a fi scăzută din beneficiul net. (C. Apel Buc. S. III, dec. fiscală Nr. 3, 12 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 397, Nr. 133).

Diferență de curs. — Diferență de curs. Când se scade de la impozit? Aplicațiune. — (Jurisprudență).

Diferența de curs a valutei prevăzută într'un cont de profit și pierdere, nu poate fi scăzută dela impozit decât numai în cazul când se constată că aceasta a servit în mod real pentru plata unor datorii efectiv făcute în străinătate.

În speță, Comisiunea de apel, necontrolând de loc, dacă firma recurentă a plătit efectiv vre-o datorie în străinătate, reprezentând rezerva pentru diferența de valută, este vădit că aceasta a săvârșit un exces de putere când a scăzut dela impozit o asemenea sumă, ce nu se constată că s'a plătit. (Cas. III, dec. 2000 din 27 Ianuarie 1925).

Diferențe de curs. — Pagube. — v. Scăderi și Rezerve.
Diferențe valutare. — v. Rezerve.

Diguri. — Amortizarea construcțiunei lor. (Dec. comis. centr. fisc. din 8 Oct. 1925).

Cheltuielile făcute cu ocaziunea construirii unui dig sau a altor lucrări analoage ce constituie îmbunătățiri menite să dureze mai mulți ani la o întreprindere industrială, chiar atunci când aceste lucrări s'ar continua spre completare mai mulți ani deiarândul constituiesc simple investiții de capital.

Ele nu pot fi socotite ca cheltuieli de întreținere a locurilor întreprinderii deci nu se pot scădea din beneficiul anual ci numai amortiză.

Diguri. — *Amortizarea construcțiunilor de diguri și lucrări analoge.* — v. Fond de amortizare.

Directorii de Societate. — v. Tantieme.

Distrugerii de război. — *Terenuri virane provocate de.* — v. Scutiri.

Dividende. — (Instrucțiuni).

Parag. 48. — Punctul 1 al art. 23 cuprinde veniturile de orice fel de capitaluri plasate în acțiuni, obligațiuni și alte drepturi sau titluri mobiliare ale societăților sau colectivităților, fie române, fie străine, cum ar fi: dividende, părțile de fondatori, părți de interes la societăți cooperativе, în afară de excepțiunile de mai jos, comandite încasate de comanditari, obligațiuni diverse și orice fel de împrumuturi acordate de particulari sau alte societăți societăților sau colectivităților.

Se exceptează veniturile din dividende, părți de interes la societățile cooperativе de meseriași, funcționari, muncitori, ori de industrie casnică, la băncile populare, cooperativele sătești, cooperativele populare orășenești, cari distribuie mărfurile numai membrilor, cum și la federalele acestor cooperative și bănci, dacă ele satisfac condițiunile impuse prin legile lor organice, spre a se bucura de scutirea de impozite, precum și veniturile ce se încasează de băncile populare, cooperative și federale dela centralele lor. Toate aceste venituri nu sunt supuse impozitului de față, rămânând că ele să fie impuse conform art. 35 la impozitul pe veniturile comerciale, conform celor arătate la parag. 93.

Dividende. — (Instrucțiuni).

Parag. 54. — Venitul impozabil este venitul brut afară de veniturile dela punctul 6, a căror impunere se face conform art. 27 asupra veniului net, cum vom vedea.

Veniturile impozabile sunt efectiv cuvenite pe timpul dela 1 Aprilie 1923 înainte, pe când cele realizate până atunci sunt impozabile cu cola legală din timpul pe care

se cuvenea venitul, chiar dacă taxarea lor are loc mai târziu.

Așa dar, tantiemele, dividendele și orice alte venituri mobiliare provenite din distribuirea beneficiilor pe anul 1922, sau pe anii anteriori vor fi impuse cu impozitul existent pe acei ani, chiar dacă distribuirea are loc după 1 Aprilie 1923.

Dividende. — (Instrucțiuni).

(Art. 22). — Aduș la paragraful 45. — Pentru ca dividendul acțiunilor să se impună cu 12%, trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni :

a) Să fie acțiuni nominative ;

b) Capitalul în acțiuni nominative și posedat de cetățenii români să reprezinte cel puțin 51% din întregul capital în acțiuni al societății.

Coala de 12% se aplică dar la dividendul acțiunilor nominative, chiar dacă parte din acestea sunt posedate de străini.

Trebuie neapărat însă ca 51% din acțiunile nominative să fie posedate de cetățeni români.

Dividende. — *Dividendele Soc. Străine.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Dacă dividendele plătite în țară de către societățile străine care au fost impuse la impozitul elementar și la supra-cotă pentru întreg beneficiul, se supun la impozitul mobilier și în cazul când acest dividend se achită acționarilor români ?

Comisiunea având în vedere că prin art. 33 din lege spre a se evita o dublă impunere, s'a prevăzut că dividendele care au fost taxate la impozitul mobilier sunt scutite de impozitul elementar comercial, este de părere că aceste dividende în cazul când au fost impuse la impozitul elementar comercial nu mai pot fi taxate la impozitul mobilier.

Dividende. — Perceperea supra-cotei la acțiunile la purtător. (Dec. comis. centr. fisc.)

Supra-cota prevăzută de art. 64 se va reține la dividendele acțiunilor la purtător, aparținând străinilor, în momentul când străinul fie personal fie printr'o bancă se prezintă pentru încasarea dividendului, căci acțiunile fiind la purtător numai în momentul când se face plata dividendului se poate ști că aparțin unui străin.

Se va încasa dar impozitul mobilier calculat cu cota principială în termenul prevăzut de lege, la totalul dividendului rămânând ca supra-cota să fie vărsată ulterior când va fi reținută.

Pentru a se exercita un control serios, cei cari plătesc dividendele sunt obligați a prelinde tuturor deținătorilor de acțiuni să justifice identitatea în momentul când cer să li se achite dividendul.

Dacă încasarea se va face colectiv de o bancă, aceasta va depune o cerere înscris în care va arăta pe a sa răspundere totalul sumei ce se încasează pentru străini și în acest caz supra-cota se va calcula la suma globală arătată, fără a mai fi nevoie a se arăta nominal acei pentru cari încasează. (Comunicați cu ord. Min. de Fin. Nr. 33.093/1925).

Dividende. — Impunerea dividendului acțiunilor nominative. (Dec. comis. centr. fisc.)

Comisiunea Centrală constatând că redactarea adaosului din instrucțiuni poate da loc la interpretări greșite — dă o nouă redactare în cuprinsul următor :

Pentru ca dividendul acțiunilor să se impună cu 12 la sută trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni : a) să fie acțiuni nominative ; b) capitalul în acțiuni nominative și posedat de cetățeni români să reprezinte cel puțin 51 la sută din întregul capital în acțiuni al societății.

Cota de 12 la sută se aplică dar numai la dividendul acțiunilor nominative, chiar dacă parte din acestea sunt posedate de streini.

Neapărat însă trebuie ca 51 la sută din acțiunile nominative să fie posedate de cetățeni. (Comunicată cu ord. Min. de fin. Nr. 33.093/1925).

Dividende. Plata impozitului mobilier. — Norme p. vărsare. — (Instrucțiuni).

Parag. 60. — La vărsarea impozitului se vor prezenta :

a) Pentru veniturile privitoare la punctul b, paragraful precedent, bilanșurile societăților și copii depe încheierile de distribuirea beneficiilor pentru tot ceea ce se dă din beneficii, iar pentru obligațiuni, redevențe, drepturi de cesiune, extrase depe planurile și tablourile de fragere sau depe actele din cari rezultă suma impozabilă la fiecare exigibilitate.

Toate societățile, colectivitățile și instituțiunile vizate prin lege sunt obligate a pune la dispoziția fiscoșului, după efectuarea plășilor, state de persoanele cari au încasat venituri, urmând a servi la stabilirea venitului global al acelor persoane ;

b) Pentru dobânzile prevăzute la punctul c din paragraful precedent se vor prezenta de către bănci rezumate depe extrasele de conturi ale dobânzilor și soldurilor creditoare de dobânzi cuvenite la conturile curente.

Aceeași obligațiune ca la punctul a de mai sus vor avea și băncile în ce privește procurarea elementelor necesare la stabilirea venitului global ;

c) Pentru dobânzile sau alte drepturi plătite de comercianții, ori particulari, se vor prezenta creanțe, ori titluri sau înscrisuri, doveditoare de plata venitului, putându-se cere vizarea titlurilor însăși pentru dovedirea plășii impozitului.

Pentru orice încasare se va libera recepisă de Administrația Financiară sau chitanșă de către percepșor, iar veniturile impuse se vor înscrie în registrele oficiale, conform prevederilor dela paragr. 62.

Dividende. — Plata impozitului mobilier asupra dividendelor. Momentul Exigibilităței. Sancțiuni contra Societăților. — (Instrucțiuni).

Ministerul de finanțe a trimis tuturor administrațiilor financiare ordinul circular No. 46.678 din 23 Februarie 1925, prin care le face cunoscut modul în care trebuie să se facă plata impozitului mobilier, asupra dividendelor. Dăm mai jos textul acestei circulări :

Aflându-ne în epoca în care societățile anonime își încheie bilanșurile, este de interes principal ca sumele ce se rețin de aceste societăți ca impozit mobilier asupra dividendelor și tantiemelor să fie vărsate la Stat în termenul legal, mai ales că din examinarea situației încasărilor pe anul 1924, rezultă la acest impozit, diferențe însemnate cari nu au fost vărsate la Stat pe acel an.

Acest impozit este exigibil pe baza § 50 alin. b. din instrucțiunile pentru aplicarea legii contribuțiilor, din momentul în care se stabilește dreptul acționarilor, prin hotărârile adunărilor generale ale societăților și el trebuie vărsat la Stat cel mai târziu până la finele luni ce urmează aceleia în care exigibilitatea are loc.

Societățile nu pot invoca motivul că prin hotărârile ziselor adunări s'ar fi decis ca plata efectivă a dividendelor să se facă la termene depărlate de cât până la finele luni în care exigibilitatea are loc, întrucât art. 25 din lege și art. 59 din instrucțiuni, nu leagă vărsarea impozitului mobilier la Stat de momentul achitărei dividendelor ci de acel al exigibilității drepturilor acționarilor, prin urmare de momentul în care drepturile acționarilor sunt fixate.

Vă rugăm deci să puneți în vedere tuturor societăților anonime, chiar de acum, ca îndată după ținerea adunărilor generale să verse impozitul mobilier în termenul stabilit de lege, atrăgându-le atenția că în caz de neurmărire, se expun la aplicarea sancțiunilor legale.

La expirarea termenului arătat, veți lua măsuri să se dreneze imediat acte de contravenție tuturor acelor cari

nu se vor fi supus, acte pe cari le veți înainta ministerului spre aprobare.

Controlați în acelaș timp de aproape și de urgență fiecare societate în parte dacă a plătit impozitul pe dividende pe anii precedenți și în caz dacă nu a plătit, dresați acte de contravenție.

Dividendele societăților streine. — v. Impunere.

Dividendele cooperativelor de meseriaș, funcționari și muncitori. — v. Scutiri.

Dividende. — Modalitatea plăței impozitului. Sancțiuni. — (Instrucțiuni).

Conform ordinului circular al Ministerului de finanțe No. 47.678 din 1925, s'a adus la cunoștință societăților anonime, cât și oricăror întreprinderi sau persoane fizice, cari achită: dividende, lanțime, dobânzi, redevențe, rente viagere, mai mari de 25 mii lei anual, obligațiunea ce au de a reține și vărsa la cassa percepției, impozitul pe capitalul mobilier, prevăzut de art. 22 și următorii din legea pentru unificarea contribuțiilor directe. Impozitul se va vărsa, cel mai târziu, în termen de o lună, dela data exigibilității venitului, afară de dobânzile curențele la depozite, conturi curențe și garanții plătite de bănci, pentru care impozitul se va vărsa în termen de 3 luni, de la exigibilitate.

Pentru dobânzile plătite, la creanțe de către comercianți ori particulari, impozitul se va vărsa cel mai târziu în trei zile, de la exigibilitatea termenului de plata dobânzii.

Societățile anonime sunt obligate, ca de îndată ce a avut loc adunarea generală, să depună administrației finaciare darea de seamă și contul de profit și pierderi, în vederea calculării impozitelor datorate și mai sus specificate; iar plata acestor drepturi se va face neapărat în curs de o lună dela data ținerei adunării generale, chiar dacă se va fi hotărât ca plata dividendelor să se facă mai târziu, căci această hotărâre nu poate modifica textul legii, care prevede că plata impozitului să se facă într-o lună dela exi-

gibilitatea drepturilor de dividende, nu dela achilarea efectivă a acestora.

Nerespectarea acestor dispozițiuni atrage sancțiunile legale.

Odată cu plata impozitului pe curent, se va aduce și justificarea plății pe anul precedent.

Dobânzi. — *Impunerea dobânzilor la impozitul mobilă.*
Dobânzile creanțelor chirografare, ipotecare și privilegiate. Dobânzile cambiilor, ale depozitelor la vedere și ale garanțiilor în numerar. — (Instrucțiuni).

Parag. 51. — Punctul 4 din art. 23 din lege privește impunerea dobânzilor încasate de acei ce nu fac în țară afaceri de bancă, scont sau împrumut. Prin urmare, asemenea comercianți, al căror obiect de comerț este format în principal din afaceri de bani și cari sunt obligați a trece în beneficiile lor comerciale supuse impozitului respectiv aceste venituri, nu plătesc impozitul de față.

Legea deosebete creanțele, după modul cum sunt tratate, în :

a) Creanțe ipotecare, privilegiate și chirografare.

Cum în multe din aceste creanțe nu se prevede nici o dobândă, fie că s'a luat dobânda anticipat, fie că creanța acoperă alte operațiuni sau avantaje, legea atribue acestor creanțe o dobândă de 5% pentru cele civile și 6% pentru cele comerciale, în cazul când în ele nu se prevede nici o dobândă.

Această dobândă este minimală, adică dacă în act se prevede o dobândă mai mică, impozitul se va percepe la dobânda atribuită de lege, nefiind admisibil să se ia mai mult la creanțele fără dobândă, decât la cele în cari se prevede o dobândă mai mică.

Bine înțeles că dacă se poate dovedi că se ia o dobândă mai mare, impozitul se percepe la acel venit cu aplicarea sancțiunii pentru sustragere dela impozit.

Cambiile (polițele) fiind creanțe comerciale, dobânda minimală ce le este atribuită de lege de 6%.

Cum însă unele din creanțele comerciale date comercianților acoper vânzări pe credit sau alte afaceri de comerț pe credit, pentru al căror venit comerciantul sau industriașul este supus la impozitul respectiv, dobânzile încasate de aceștia pentru asemenea creanțe nu sunt impozabile, întrucât ele sunt echivalentul creditului acordat de el asupra prețului ce are de încasat în viitor și de care până atunci el este lipsit, deși el va figura în veniturile sale impozabile la beneficiile comerciale și industriale.

Condițiunea sub care se va putea beneficia de această scutire, este ca obiectul comercial să fie menținut în creanță.

De această scutire, bineînțeles, nu pot beneficia comercianții din altă țară, cari nu sunt impuși aci la impozitul pe beneficiile comerciale.

Toluși, creanțele comerciale reprezentând prețul mărfurilor cumpărate în străinătate, nu sunt impozabile decât atunci când dobânda rezultă din aceste creanțe, deosebit de prețul mărfii.

Ipoteca legală pentru asigurarea dotei soției este scutită de impozit, întrucât nu este producătoare de dobândă.

b) Depozitele de bani la vedere, sau la scadență, cum și soldul creditor de dobânzi al conturilor curente la bănci.

Bine înțeles că este vorba aci de depozitele de bani în bănci, ca și conturile curente întrucât orice alte operațiuni cu bani sunt cuprinse în punctul a de mai sus și formează obiectul unor creanțe, la cari legea atribue o dobândă ce nu este atribuită acestor depozite și conturi la bănci, unde dobânzile impozabile vor fi cele ce rezultă din conturile băncilor.

Dacă dobânda la depozite sau soldul creditor al dobânzilor la conturi curente aparține altor bănci, contuar de scont, sau împrumutător de profesie din țară, se înțelege că aceste dobânzi nu sunt impozabile;

c) Garanțiile în numerar dacă sunt producătoare de dobândă.

Dacă dobânda garanției nu aparține deponentului, ci persoanei garantate, negreșit că impozitul se percepe pe seama acesteia.

În tot cazul, aceeași observațiune dela punctul b de mai sus, este de făcut, adică în cazul când beneficiarul este o bancă, contuar de scont sau împrumutător de profesie din țară, dobânda nu se impune.

Dacă garanția acoperă credite acordate comercianților pentru operațiunile lor comerciale, pentru cari plătesc și ei dobânzi, aceste dobânzi urmând a fi scăzute din beneficiul lor comercial la impunere, este legitim să se perceapă impozitul de față la dobânzile ce li se bonifică la garanții.

Spre deosebire de creanțele prevăzute la punctul a, nu se percepe impozitul la garanții decât la dobânda legală și numai dacă aceasta există, legea neprevăzând o dobândă minimală taxabilă în acest caz. De aceea, sunt cuprinse în această categorie garanțiile depuse la bănci sau instituțiuni de orice fel, adică acolo unde în mod normal se depun asemenea garanții, pe câtă vreme garanțiile depuse la particulari constituiesc simple creanțe și cad în prevederile dela litera a de mai sus.

Dobânzi. — Impozitul veniturilor mobiliare la dobânzi. *Norme p. vărsare. — (Instrucțiuni).*

Parag. 59. — Vărsarea impozitului se face în genere de către debitorii veniturilor. Modalitățile și termenele de plată ale impozitului se deosebesc după diferitele feluri de venituri și anume :

a) Pentru dobânzile plătite de Stat la orice titluri sau obligațiuni ale sale, cari nu sunt scutite prin legile de emisiune ale lor, sau ale altor instituțiuni ce se plătesc la casele Statului, încasarea impozitului se face odată cu

achitarea dobânzilor, în momentul achitării, operându-se la cassă pe baza actelor de plată a dobânzilor ;

b) Impozitul la dividende și alte produse ale obligațiunilor și oricăror alte filluri arătate la art. 23 din lege, emise de societăți, colectivități și instituțiuni de credit, la rente viagere, tanlieme, redevențe plătite de societăți, cum și la cupoanele impozabile ale fillurilor județene, comunale, credite funciare, urbane și rurale și altor instituțiuni, va fi vărsat cel mai târziu până la finele lunii ce urmează aceea în care exigibilitatea are loc, afară de cele încasate prin cassele Statului ;

c) Pentru dobânzile la depozite, conturi curente, garanții plătite de bănci, impozitul se achită în luna ce urmează aceea pe care se regulează conturile, însă cel mult la trei luni dela exigibilitate ;

d) Pentru dobânzile la creanțe sau orice alte drepturi de orice fel, plătite fie de comercianți, fie de particulari, impozitul se achită anticipat, fie de creditor, fie de debitor, până în momentul plății venitului de către debitor ori la exigibilitatea lui, sau cel mai târziu în termen de 3 zile dela aceasta.

În cazurile prevăzute la punctele b, c și d, vărsarea impozitului se va face la Administrațiile Financiare sau la percepții, conform normelor ce se vor afișa la locul acestor autorități.

Dobânzi. — *Încasarea impozitului la dobânzile plătite de comercianți. Impozitul la dobânzile constatate prin hotărâri judecătorești.* — (Instrucțiuni).

Se vor lua măsuri pentru executarea dispozițiilor § 51 din instrucțiuni, referitoare la încasarea impozitului mobilă la dobânzile plătite de comercianți, dobânzi rezultate cu ocaziunea vânzărilor de mărfuri pe credit, atât în țară cât și în străinătate.

Se va pune în vedere băncilor și altor instituții de credit prin intermediul cărora se fac asemenea plăți ca să rețină și să verse impozitul cuvenit. Se va explica că im-

pozitul se aplică numai asupra dobânzii și este datorit numai în cazul când dobânda se achită separat și deci nu intră chiar în prețul de cumpărare al mărfii. Sunt comercianți cari au obținut hotărâri judecătorești prin care cumpărătorii sunt obligați a plăti pe lângă prețul convenit al mărfii și o dobândă stabilită de instanțele judecătorești.

Cu ocaziunea stabilirii impozitului pe întreprinderile comerciale și industriale, comisiunile vor avea grijă să observe registrele comercianților și a nota pe toți acei cari au plătit dobânzi spre a se verifica în urmă dacă s'a reținut și vărsat impozitul mobilier la aceste dobânzi. (Comunicate cu ord. Min. de Fin. Nr. 62.921/1923).

Dobânzi. — *Când sunt scăzute din global și scutite de impozit dobânzile plătite în străinătate.* — (Dec. comis. centr. fisc).

Dobânzile plătite de români la împrumuturile contractate în străinătate se scad din venitul impozabil pe venitul global numai în cazul, când conform paragrafului 164 din instrucțiuni, se probează că s'a reținut și vărsat impozitul mobilier al acestei dobânzi.

Dobânzile plătite de comercianții și industriașii români în străinătate pentru prețul mărfurilor și alte afaceri de comerț sunt scutite, conform art. 23 alin. 4 din lege, numai în cazul când acei cari le plătesc sunt supuși la impozitul comercial sau industrial pentru afacerile din cari au plătit dobânda, chiar dacă datoria e transformată în creanță simplă, rămânând însă contribuabilului sarcina de a dovedi proveniența datoriei. Dobânzile rezultând din alte afaceri, cari nu au caracterul de acte de comerț sau industrie sunt supuse impozitului mobilier precum și la supra-cota prevăzută de art. 64 alin. 2.

Dobânzi scutite de impozit. — v. Scutiri.

Dobânzile sumelor depuse spre fructificare. — v. Scăderi

Dobânzi. — *Dobânda la ipoteca legală.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Adaos la paragraful 51 punctul a ultimul aliniat. — Nu se supune la impozitul mobilier dobânda prezumată la ipoteca legală luată asupra averii soțului pentru garanțarea dotei alienabile, care, în baza actului dotal, intră în proprietatea soțului.

Ipoteca luată însă pentru garantarea fondului dotal inalienabil, mobilier, care a fost depus, sau pentru care se prevede altă clauză de întrebuițare și în urmă a fost luat de soț pe orice cale, soțul apărând în acest caz ca un terțiu, este supusă la impozitul mobilier, aplicat fie asupra dobânzei convenționale, fie asupra dobânzei prezumate, cu toate că această dobândă intră în veniturile sale dotale. (Dec. din 24 Ian. 1925).

Dobânzi. — *Dobânzile plătite de comercianți în străinătate.* — (Dec. com. centr. fisc.).

Adaos la paragraful 51 punctul 2 alin. penultim de sub litera a. — Dobânzile plătite de comercianții sau industriașii români în străinătate și rezultând din vânzări de mărfuri sau alte afaceri de comerț, constatate prin facturile pentru livrarea mărfurilor, prin polițe sau sentințe judecătorești, sunt scutite de impozitul mobilier, dacă acei cari plătesc dobânzile sunt supuși la impozitul comercial pentru afacerile din cari rezultă acele operațiuni.

Deasemenea sunt scutite de plata impozitului mobilier dobânzile plătite în străinătate, pentru credite, în monedă străină, deschise în mod real acolo, întreprinderilor comerciale sau industriale din țară. Scutirea se acordă pe baza declarațiunii ce se va face la timp și în urma constatărilor doveditoare că este în adevăr un credit, acordat în acele condițiuni.

Dobânzile rezultând din alte afaceri, cari nu au caracterul de acte de comerț sau de industrie, precum și dobânzile plătite la depozite spre fructificare sau la împrumu-

turile în lei făcute în țară de către străini, sunt supuse la impozitul mobilier și la supra-cota prevăzută de art. 64.

Dobânzi datorate de o Bancă, — v. Scăderi.

Dobânzile împrumuturilor în lei făcute de străini Soc. industr. rom. — v. Impozit mobilier.

Dobânzi plătite în streinătate. — v. Scutiri.

Dobânzi plătite creditorilor streini pentru datorii în valută forte. Impozit pe venitul global. Dobânzi contractate de contribuabil la creditorii francezi și englezi pentru datoriile în franci francezi și lire sterline, fără a se justifica plata impozitului mobilier. Dacă se scade din venitul elementar Art. 55 și 56 legea contribuțiilor directe și art. 61 și 164 din Instrucțiuni. — (Jurisprudență).

Legea fiscală impune la impozitul global toate veniturile prevăzute de art. 55 și 56 al legii adică veniturile derivând din impozitele dela elementar, cât și din cele scutite de acele impozite și cele trase din alte țări, din care însă urmează să se scadă conform art. 61 din lege și 164 din instrucțiuni, dobânzile exigibile la datoriile contractate în țară, după ce mai întâi s'a plătit impozitul mobilier datorit după lege.

Considerând că pe lângă aceste norme, legea a avut în vedere și situația datoriilor contractate în străinătate și în acest scop prin modificarea instrucțiunilor în paragraful 51 punctul 4 alin. penultim, a prevăzut că comercianții cari au datorii contractate în străinătate, cum și întreprinderile comerciale pentru creditele deschise în străinătate, li se face scăzământul dobânzilor fără a mai justifica plata impozitului mobilier și aceasta cu drept cuvânt; căci nu s'ar putea supune după legile noastre creditorii străini în afacerile lor contractate în țara lor la impozitul după legile noastre, deoarece legea fiscală este de strictă interpretare și nu s'ar putea concepe că s'ar fi putut gândi legiuitorul să supună la impozit mobilier pe creditorii din țări străine, cari în primul rând în afacerile lor achită impozitul țării

lor și care nu ar putea fi ținute să plătească și alte impozite la acelaș capital plasat. (Trib. R.-Sărat, Comisia de apel, dec. No. 1533 din 1924).

Dobândă. — *Creanțe necomerciale fără stipulație de dobândă. Sunt supuse impozitului calculat la o dobândă de 5 la sută. Aplicațiune. Art. 42 și 44 al pen. legea contr. directe. (Jurisprudență).*

În fapt: Printr'un contract de vindere-cumpărare, recurentul având a lua un rest de preț de 7.000.000 lei, a fost impus la impozitul pe venit, socotit pe dobânda de 5 la sută. Contestajie pe motiv că, după cum reese chiar din act, acest rest de preț nu produce nici o dobândă și deci nu-i produce venit. Contestajia și recursul au fost respinse.

În drept: Prin art. 42 din legea contribuțiilor directe se prevede că, impozitul de 15 la sută asupra veniturilor capitalurilor mobiliare, se aplică și asupra dobânzilor și produselor de verice fel a creanțelor ipotecare, privilegiate și ipotecare, cu excluderea acelor operațiuni comerciale, cari nu ar prezenta caracterul juridic al unui împrumut; iar prin art. 44 al. pen., se arată că, pentru creanțele, în care nu s'a stipulat nici o dobândă, impozitul se va calcula asupra dobânzii legale de 6 la sută pentru creanțele comerciale și de 5 la sută pentru celelalte.

De aci rezultă că, în privința creanțelor de orice fel provenite din operațiuni necomerciale, pe cari legea le consideră, cum este în speță, că au caracterul juridic al unui împrumut, trebuie să se perceapă impozitul pe dobânda legală de 5 la sută, la cât socotește legea venitul probabil pe care creditorul îl trage din creanța sa.

Prin urmare, în speță, Tribunalul aplicând această prezumție legală creanței recurentului și supunând-o la impozit asupra dobânzii legale de 5 la sută, căci altă dobândă nu s'a specificat în act, prin aceasta a făcut o justă aplicare a principiilor legii. (Cas. III, dec. 319 din 27 Februarie 1924, dată după divergință).

Dobânzi. — *Dobânzi plătite de Bănci pentru sumele depuse spre fructificare. Scăderea lor din beneficiul net la complementar. Art 31 alin. 2 și 33 lit. c. din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe. (Jurisprudență).*

Când se constată în fapt că e vorba de dobânzi datorite de banca contribuabilă, conform art. 31 alin. 2 din legea contribuțiunilor directe, iar nu de procente care ar reveni băncii ca beneficiu, Comisiunea de apel face o greșită aplicațiune a art. 33 lit. c. adăogând că acele dobânzi se scad la stabilirea impozitului comercial, inclusiv cel complementar, pentru motivul că ele reprezintă adevărate cheltueli ale contribuabilului, iar nu beneficii sau venituri supuse impozitului mobilier.

Prin urmare, în speță, greșit Comisiunea de apel a refuzat să scadă din venitul net al băncii recurente dobânzile pe care ea le-a plătit pentru sumele ce i s'au depus spre fructificare. (Cas. III, dec. 2050 din 11 Noembrie 1924).

Dobânzi. — *Scăderea lor din momentul creditării în cont.* — v. Scăderi.

Dobânda la impozitele plătite cu întârziere. — *Instruțiunile Ministerului de Finanțe.*

Ministerul de finanțe a adus la cunoștința tuturor contribuabililor că, în conformitate cu art. 116 din legea contribuțiunilor directe, cu începere de la 1 Octombrie 1925 contribuțiunile directe înscrise în roluri, pentru anul 1925, se vor încasa cu dobânda de 9 la sută pe an.

Dobânda se calculează asupra sumelor care deși au devenit exigibile, totuși nu s'au achitat până la această dată.

Pentru sumele ce devin exigibile în trimestrul Octombrie 1925 dobânda curge dela 1 Ianuarie 1926.

Dobânzi. — *Dacă pentru stabilirea venitului impozabil pot fi scăzute și dobânzile capitalurilor împrumutate altor întreprinderi. Art. 31 No. 2. — (Jurisprudență).*

În conformitate cu art. 31 No. 2 din legea contribuțiilor directe urmează a se scădea din venitul brut pentru stabilirea venitului impozabil, numai dobânzile capitalurilor împrumutate întreprinderii a cărei impunere se face, iar nu și acelea ale capitalurilor împrumutate altor întreprinderi.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de apel, respingând apelul fiscoi prin care acesta susținea că nu trebuia ca din venitul brut al contribuabilului care a fost impus pentru o fabrică de cărămizi să se scadă și suma de 101.383 lei, dobândă plătită pentru capitalul împrumutat fabricii de spirt, menținând aceeași scădere, a violat zisul text de lege. (Cas. III, dec. fiscală Nr. 28 din 4 Febr. 1925).

Dobânzi. — *Dobânzi la efecte publice scutite de impozit. Deducerea lor din beneficiul net. Art. 33 legea contribuțiilor directe.*

Recurentul s'a plâns că nu s'a scăzut din beneficiul impozabil dobânzile dela efectele publice scutite de impozite. În ce privește acest scăzământ, Comisiunea de apel era dator să arate și să motiveze dacă în bilanțul societății erau trecute asemenea efecte publice, ale căror dobânzi sunt scutite de impozite prin legi speciale și să le scadă din venitul net pentru impozitul comercial deoarece ele nefiind supuse nici uneia din impozitele elementare, după legea de emisiune a efectelor era natural ca dobânzile acestor efecte să nu mai fie trecute printre excepțiunile prevăzute de art. 38, acest articol raportându-se numai la veniturile supuse impozitului imobiliar și care trebuiesc scăzute, pentru a se înlătura o dublă impunere din venitul net comercial. (Cas. III, dec. 1841 din 21 Octombrie 1924).

Dobânzile efectelor publice. — v. Scăderi.

Dobânzi neplătite. — *Scăderea lor din beneficiu.* — v. Scăderi.

Dobânzi încasate din România de un străin. — v. Scăderi.

Dobânzi dela depozite și împrumuturi între Bănci. — v. Scutiri.

Dobânzi încasate de Societățile de asigurare. — v. Scutiri.

Dobânzi plătite la ipotecă. — v. Scutiri.

Dobânzi. — v. Scăzăminte.

Dobânzi încasate de bănci p. împrumutările făcute altor Bănci. — (Dec. com. centr. fisc.)

Adaus la paragraful 89, alin. c. — Dobânzile încasate de Bănci dela depozite sau împrumuturi făcute la alte Bănci, cari, conform art. 23, punctul 4, sunt scutite de impozitul mobilier, intră în compunerea beneficiului net impozabil la impozitul comercial.

Doctori în medicină. — Profesiuni libere.

Dovada prin registre comerciale. — v. Impunere.

Dovada capitalului național. — v. Capital național

Drepturi câștigate. — v. Scutiri.

Drepturi câștigate. — *Legea pentru încurajarea industriei naționale, Scutiri de impozite abținute pe un anumit termen în baza art. 3 și 35 din legea încurajării industriei naționale, dar neprevăzute în noua lege a contribuțiilor directe. Dacă aceste scutiri pot constitui drepturi câștigate?* — (Iurisprudență).

Este de principiu, că în materie de impozite, cetățenii nu pot avea drepturi, ci numai obligațiuni în sensul în care legiuitorul regulează contribuțiunile cum crede de cuviință că reclamă interesul general al societății al cărei reprezentant este. În baza acestui principiu, legiuitorul poate abroga o lege fiscală, care ar nesocoti interesul general, fără ca un contribuabil să i se poată opune, interesul general prevalând celui individual, și prin urmare o lege relativă la impozite, ca în speță, derogă prin natura ei la toate dispozițiunile ce i-ar fi contrarii și față de o asemenea lege nu pot fi opuse drepturi câștigate, ea urmând a fi aplicată deopotrivă față de toți, fără vre-o deosebire.

Așa fiind, în speță, recurența sub legea contribuțiilor directe, care prin art. 130 abrogă orice lege care a acordat

scutiri în afară de cele menționate într'însa, nu mai poate invoca scutirea aceasta acordată pe 10 ani, prin jurnalul consiliului de miniștri din August 1921, dat în baza art. 3 și 35 din legea pentru încurajarea industriei naționale, și deci, bine Comisiunea de Apel a procedat la impunerea ei, conform noiei legi a contribuțiunilor directe. (Cas. III, dec. fiscală No. 264 din 6 Martie 1925).

Drepturi câștigate. — *Scutiri de impozite prin legi speciale. Pot fi ridicate prin legi posteroare. Nu constituie drept câștigat pentru contribuabili. Rațiune. Aplicațiune la legea pentru încurajarea industriei naționale. Art. 1 legea contribuțiunilor directe și art. 17 și 112 constituție.* — (Jurisprudență).

Impozitul fiind o preluare efectuată asupra resurselor contribuabililor în scopul de a surveni la cheltuelile Statului, județelor sau comunelor, — contribuabilii nu pot avea nici un drept în această materie, ci numai obligațiuni.

De aceea, legiuitorul regulează contribuțiunile după cum crede că reclamă interesul general al societății, al cărei reprezentant este și în baza aceluia principiu, legiuitorul poate abroga o lege fiscală, care ar nesocoti interesul general, sau suprima o scutire de impozit acordată, fără ca contribuabilii să-i poată opune în drept, interesul general prevalând asupra celui individual.

Art. 1 legea pentru încurajarea industriei naționale din 12 Februarie 1912, acordând fabricilor scutițiile de impozite acolo enumerate, nu creiază prin aceasta o situație de obligațiuni reciproce dela creditor la debitor între Stat și fabricant, întrucât Statul acordând acele beneficii nu cere fabricantului decât respectarea unor condițiuni de ordin general menite să evite abuzurile ce s'ar putea face, astfel că scutirea de impozite ce această lege o prevede, nu este de natură contractuală și fabricantul nu poate beneficia de ea decât atât timp, cât legea pe care o prevede sub-

sistă ; iar o scutire de impozit de natură contractuală este și prohibită prin art. 112 din Constituție.

Prin urmare, pe baza acestor principii, rezultă că art. 130 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe din 1923, prin care se abrogă legile privind scutiri de contribuții directe, nu este edictată în contra principiului proclamat de art. 17 din Constituție și deci este perfect legală. (Cas. Secțiuni unite, dec. din 4 Iunie 1925).

Drepturi incorporale. — *Impozit mobilier la cesiuni, concesiuni miniere și redevențe.* — (Ord. Min. Fin. Nr. 62921/923).

S'a observat că sunt administrații financiare care nu percep impozitul mobilier când se prezintă la viză acele prin care se cesionează drepturi incorporale sau se fac concesiuni miniere, sau redevențe, mulțumindu-se a se în-casa numai taxele de înregistrare și timbru proporțional.

Prin art. 23, al. 6, se prevede categoric că la toate aceste cesiuni și concesiuni se percepe impozitul mobilier, chiar dacă prețul concesiunii sau cesiunii se dă dintr-o dată și nu are caracter de periodicitate.

Se vor lua măsuri să se aplice întocmai aceste dispozițiuni.

Drept regalian. — *Scăderea părții cuvenite Statului în întreprinderile create de el.* — (Instrucțiuni).

Parag. 91.—Ca o consecință a celor arătate la paragr. 74 în cazul când Statul participă la o instituțiune financiară creată de el, partea ce-i revine din beneficiu în baza dreptului său regalian concedat acelor societăți este scăzută.

Această parte fiind cu totul scutită, se scade din beneficiul brut, stabilindu-se fără ea beneficiul net impozabil al societății, ca și calculul rentabilității prevăzut de art. 42.

În cazul însă când Statul participă la beneficii ca simplu exploataitor, fie chiar al imobilelor sale concesionate, aduse ca aport în societate, această scutire nu are loc.

Drepturi de redevență. — v. Redevență.
 Dublă impunere. — *Evitarea ei.* — v. Scăderi.

E

Emitere de noi acțiuni *prin supra evaluare.* — v. Impunere.

Evaluarea capitalului *la impozitul complimentar.* — v. Rentabilitate.

Evaluarea capitalului în monede străine. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Asupra chestiunii pusă relativ la memoriul făcut de societățile de petrol străine cari au capital în monedă străină forte, și cari cer lămuriri în privința modului cum se evaluează în lei capitalul, atât pentru stabilirea rentabilității cât și pentru determinarea sumei de amortizare pentru investițiunile fie mobiliare, fie imobiliare, Comisiunea a decis următoarele :

În ce privește rentabilitatea (art. 42) pentru stabilirea impozitului complimentar, Comisiunea, având în vedere că prin paragraful 114 din instrucțiuni s'a soluționat deja aceeași chestiune, găsește că nu mai are nimic de adăugat la soluția dată.

În ce privește cota de amortizare ;

Comisiunea este de părere că aplicarea cotei de amortizare la investițiuni, transformarea în lei a capitalului investit în imobile și instalațiuni, să se facă avându-se în vedere cursul de schimb din momentul când s'a făcut investițiunea.

Evaluare. — v. Inventar.

Evaluarea acțiunilor și *efectelor.* — v. Bilanș.

Evaluare. — *Evaluarea mărfurilor în inventar după valoarea din timpul încheerii bilanșului.* — (Jurisprudență).

Conform art. 39 din legea contrib. directe, evaluarea mărfurilor în inventar, trebuie făcută după valoarea lor

reală din momentul încheierii bilanşului. (Curtea de Apel, Bucureşti, Secţia IV-a, deciziunea fiscală Nr. 104 din 19 Noembrie 1925. — Buletinul Curţilor de Apel, pag. 469, 15 Decembrie 1925).

Evaluare. — *Evaluarea acţiunilor şi efectelor proprietatea băncilor.* — (Instrucţiuni).

Evaluarea acţiunilor şi efectelor proprietatea băncilor şi asupra cărora nu s'a făcut nici un fel de operaţiuni în cursul anului pentru care se încheie bilanş — se face după cum urmează :

a) Dacă în momentul încheierii bilanşului acţiunile sau efectele valorează mai puţin decât sunt evaluate în bilanşul anterior — evaluarea se va face după cursul zilei din momentul încheierii contului ; iar dacă cursul acţiunilor şi efectelor este mai mare şi sunt posedate din anii anteriori — se menşine evaluarea din bilanşul anterior.

b) Pentru efectele şi acţiunile cumpărate în cursul anului se va lua întoldeauna preşul din momentul încheierii bilanşului — conform paragrafului 101 din instrucţiuni. (Comunicat cu ord. Min. Fin. Nr. 33.093/1925).

Evaluarea aporturilor ulterioare în natură. — v. Impunere.

Evaluarea mărfurilor în bilanş. — v. Bilanş.

Evaluarea mărfurilor. — v. Supra evaluare, inventar şi beneficiul real.

Evaluare. — *Impozitul comercial: Venit brut. Mărfuri trecute în inventar şi aflate în depozit nevândute la încheierea operaşunilor. Dacă diferenşa de cumpărare dintre costul inişial şi acela din momentul încheerii bilanşului, poate fi considerat ca venit al anului bilanşiar expirat. Soluşie negativă. Art. 31 din legea contribuşunilor directe.* — (Jurisprudenşă).

Prin venit brut comercial, în înşelesul art. 31 din legea contribuşunilor directe, se înşelege venitul realizat în mod efectiv din operaşunile încheiate în cursul anului bilanşiar, iar nu şi venitul eventual şi probabil ce ar rezulta în vii-

lor din specularea mărfurilor nevândute, al căror cost de cumpărare poate să crească sau să scadă între timp, prin jocul schimbului de valută; iar dacă creșterea, din cauza arătată, a valorii de cumpărare a mărfurilor aflate în magazin la încheierea bilanțului, ar putea influența asupra venitului probabil pe anul viitor, prin vânzarea acelor mărfuri, ea nu reprezintă totuși, câtuși de puțin un venit real pe anul expirat.

Prin urmare, în speță, greșit Comisiunea de impuneri a adăugat la venitul brut al recurentului și diferența de cost provocată de deprecierea valutei, iar Comisiunea de apel a săvârșit un exces de putere și o omisiune esențială, ne-discuțând apărarea recurentului întemeiată în drept pe considerațiunea, că din venitul brut să se deducă diferența în plus dintre costul inițial al mărfurilor din inventar nevândute și costul mai ridicat din momentul încheierii operațiunilor, diferență rezultată din fluctuațiunile valutare. (Cas. III, dec. No. 14 din 2 Ianuarie 1925).

Executarea impozitului pe cifra de afaceri. — (Instr. M.n. Fin. din 8 Oct. 1925).

Ministerul de Finanțe a luat măsuri să se facă un sever control la toate localurile de comerț și industrie ce sunt supuse impozitului pe cifra de afaceri, și a se dresa acte de contravenție acolo unde se va constata că nu se ține socoteală amănunțită de încasări sau nu se varsă impozitul la termen.

Tot astfel se vor controla localurile de consumație (restaurant, cofetării, cafenele, etc.) din orașe precum și magazinele ce vând articole supuse impozitului pe lux ca: mălășuri, articole de parfumerie, blănuri, ghete de lac, articole de lingerie fină, automobile sau accesorii, băuturi de lux, etc., dacă se liberează cumpărătorului adevărințe din carnete oficializate, urmând ca acolo unde se produc nereguli să se dreseze acte de contravenție.

Execuțarea impozitului pe cifra de afaceri și timbru proporțional asupra încărcărilor din gări. — (Instrucțiunile date de Ministerul de finanțe).

Direcțiunea contribuțiilor și fondului comunal din Ministerul de finanțe, având informațiuni că la unele din gări, unde se fac încărcări de cereale nu se prelinde celor ce fac aceste încărcări să justifice plata impozitului pe cifra afacerilor și a timbrului proporțional, a luat o serie de măsuri pentru ca statul să nu fie păgubit, în drepturile sale.

Intre altele a hotărât:

Normele pentru producători

1) Producătorii cari aduc cereale în gară și le expediază pe alt nume sau altă adresă, adică le vând altora, vor trebui să se justifice — și justificarea o pot face cu orice acte — că în adevăr sunt producători și că au plătit pentru acele cereale impozitul pe cifra de afaceri și timbru proporțional.

Normele pentru comercianți

2) Comercianții de cereale cari expediază cerealele în gări, la depozite sau magazii, pe numele lor personal, nu sunt obligați să plătească aceste impozite, ei fiind datorii să le plătească cu ocazia vânzării din depozitele în cauză.

3) In ceea ce privește pe comercianții de cereale — adică cei cari nu sunt producători — cari expediază cerealele la adresa altora, ceea ce înseamnă că vând marfa altora, vor fi obligați a dovedi cu chitanța pe numele lor, că au plătit aceste impozite.

Norme pentru procuriști

4) Dacă cei cari încarcă cerealele lucrează ca prepuși în numele vreunei case de comerț nu vor fi obligați a justifica plata acestor impozite pentru cerealele ce încarcă cu condiția ca acele cereale să fie cumpărate pe numele firmei pentru care lucrează, iar predarea lor să se facă

tot pe numele acelei firme, firmă care va figura și ca expeditoare și ca primitoare a mărfii la locul de destinație.

5) De lângă acelea persoanele care lucrează în numele altor firme, trebuie să aibă și procură legalizată dela acele case, prin care se va arăta calitatea lor și angajamentul ce au cu casele, pe care le reprezintă.

Acești procuriși vor trebui să facă dovada, că plătesc impozitul pe salariu (dacă sunt salariați) sau impozitul pe cifra de afaceri asupra comisionului ce primesc (dacă ei primesc pentru acest serviciu un comision dela firmele în numele cărora lucrează).

Sanțiuni

6) Organele fiscale vor supraveghia și dresa acele de contravenție acolo unde vor constata că legea se calcă.

În acelaș timp, pentru a nu se aduce piedici comerțului de cereale, se va observa cu strictețe ca fiecare să plătească impozitele la care este obligat fără să fie sîngherit în afacerile sale.

Exercițiul Social al primului an de funcționare al Soc. anonime. — v. Impunere.

Exigibilitatea impozitului mobilier. — (Instrucțiuni).

Parag. 57. — Impozitul este exigibil din ziua când venitul devine exigibil din partea creditorului. El va fi vîrșat la Stat în termenul și condițiunile mai jos prevăzute.

Pentru toate veniturile cari sunt plătibile din momentul exigibilității lor și nu depind decât de creditor a le încasa, cum ar fi cupoanele la acțiuni sau orice fel de titluri, sau alte drepturi lichidabile prevăzute la art. 23, neapărat că impozitul este fără nici o distincțiune exigibil și trebuie vîrșat în termenele de mai jos sub sancțiunile legale, afară de cele ce se achită la casele Statului.

În ce privește însă dobânzile la creanțele particulare, deși în principiu impozitul este datorat din momentul când

devine exigibil, mai ales că aceste venituri urmează să fie socolite în venitul global al contribuabilului pe anul ex-igibilității lor, însă se admite că în cazul când contribuabilul va putea dovedi că venitul nu poate fi încasat din împrejurări independente de voința sa, sancțiunile pentru neplata la timp să nu fie aplicate. Rămâne dar în sarcina contribuabilului a dovedi aceste împrejurări.

Exploatări de băi și ape minerale. — v. Societăți balneare.

F

Fabrici de spirt. — *Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale. Venit net impozabil. Calcul. Modalități. (Art. 31 și 39 din legea contrib. directe).* — (Jurisprudență).

In fapt: Pentru a impune pe recurent la impozitul pe venitul net impozabil: a. totalizat vânzările făcute cu prețuri diferite în raport cu gradul de tărie al spiritului și a făcut o medie a prețurilor de vânzare pe grad, medie pe care a luat-o ca criteriu sau bază a venitului pe întregul an.

In drept: In conformitate cu art. 31 și 39 din legea contrib. directe, venitul impozabil se calculează după venitul brut, pe măsură ce el se realizează, deducându-se cheltuielile și eventualele pierderi efective, anume arătate de lege.

Intrucât nici un alt mod de calcul legea nu autoriză, urmează că, în speță, comisiunea de apel, numai prin exces de putere și violarea citatelor articole, a putut să adopte o altă bază sau normă de calcul și deci, pentru acest motiv, decizia sa urmează a fi casată. (Cas. III deciz. No. 1108, din 30 Mai 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 331, No. 282).

Fabrici de spirt. — v. Rafinerii.

Fabrici. — (Dec. com. centr. fisc.).

Art. 36. Aduș la paragraful 95. — Fabricile cari s'au bucurat de sculire de impozite după legea pentru încura-

jarea industriei, neplătind nici contribuțiuni directe, nici impozitul industrial prevăzut de acea lege pentru anul 1922, care impozit se aplică în fiecare an după încheierea bilanțului pe anul de impunere, urmează să fie impuse pe anul 1922, care servă de bază la impunere și pe anul 1923, pentru noule impozite.

Fabrici de sticlărie. — v. Amortizare.

Fabrici. — v. Impozit Industrial și Scutiri.

Facturi. — *Venit net impozabil. Înălțurarea registrelor ca neregulate. Obligațiunea Comisiunii de a cerceta facturile și celelalte acte prezentate.* — (Jurisprudență).

Înaintea Comisiunii de apel recurenții au invocat mai multe acte justificative — facturi, etc. — pentru a dovedi atât prețul materiei brute întrebuițată în industria lor, cât și alte cheltueli necesitate de fabrici.

Comisiunea de apel s'a mărginit a discuta însă, numai registrele părții, pe cari le-a înlăturat ca neregulate și a omis a se pronunța asupra celorlalte acte invocate.

Procedarea Comisiunii constituie o omisiune esențială, întrucât din actele invocate putea să-și facă altă convingere asupra venitului net impozabil. (Cas. III, dec. 1948 din 31 Octombrie 1924).

Facturi. — *Necesitatea anexării lor la declarațiunile vamale.* — v. Declarațiuni vamale.

Farmacisti. — *Dacă farmacistul este comerciant? Apel. Ce dări urmează a plăti? Art. 3 și 7 c. civ. Art. 50 din legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudența).

Codul de comerț definește cari sunt faptele de comerț prin art. 3 și prin al. I, se arată că cumpărările de mărfuri spre a se revinde fie în natură, fie după ce se vor fi lucrat sau pus în lucrare, iar prin art. 7 se prevede că sunt comercianți aceia cari fac fapte de comerț, având comerțul ca o profesie obișnuită.

Că în ce privește cumpărările de medicamente, făcute de farmaciști cu scopul de a le transforma în medicamente, ele sunt accesorii profesiunii de farmacist, căci valoarea intrinsecă este minimă ca material în rapori cu prețul stabilit, mărfi, pentru transformarea făcuță de farmacist prin știința lui de a prepara medicamentele; farmacistul necumpărând cu intenție principală de a vinde sub forma de medicament marfa, ci de a le vinde transformate prin știința, talentul și capacitatea lui îngrădită de legile sanitare, de oare ce nu oricine poate fi farmacist și deschide farmacie, decât în anumit loc și localitate acordată prin examen.

Deși doctrina și jurisprudența italiană și franceză au variat, soluțiile date nu se pot adopta farmaciilor noastre, întrucât în Italia și Franța, dreptul de farmacie este lăsat liber, pe când la noi este îngrădit de legile sanitare; deși Curtea de Casație la 2 Noembrie 1898 a stabilit că farmaciștii sunt comercianți, casând decizia Curții de Apel din Iași, cari stabilise că sunt profesioniști, această decizie a rămas izolată, iar cazul nemai prezentându-se instanțelor judecătorești nu poate constitui o argumentare pentru fisc și nici normele date de Ministerul de Finanțe nu au putere de lege.

Prin urmare, farmaciștii nefiind comercianți, ci profesioniști, ei urmează a fi supuși ca atare. (Comisia de Apel Fiscal R.-Sărat, dec. No. 1863/923).

Farmaciști și debitanți de tutun comercianți. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 30). Adaos la paragraful 72, punctul I. — Debitanții cari desfac produsele R. M. S., chiar dacă nu mai vând și alle produse, sunt comercianți.

Deasemenea și farmaciștii.

Federale. — v. Scutiri.

Filodormă plătită arendașului. — v. Scăderi.

Fond de amortizare. — *Impunerea capitalului la rentabilitate.* — v. Amortizare și Impunere.

Fond de amortizare. — *Amortizarea mașinilor uzate și pieselor de mașini.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 8 Oct. 1925).

1) Costul mașinilor uzate ce se înlocuiesc precum și al pieselor de mașini și al ustensilelor dintr-o uzină a unei întreprinderi industriale, precum și cheltuielile făcute cu înlocuirea lor, nu se pot trece la cheltuielile proprii întreprinderii, deoarece toate acestea sunt imobilizări de capital și cad sub dispozițiunile alin. 6 și 7 din articolul 31, ele amortizându-se conform cu regulile stabilite de acel articol.

2) Piese auxiliare de mașini și unelte întrebuințate în exploatare care se uzează de regulă foarte repede, și care se înlocuiesc din această cauză an cu an sau de mai multe ori pe an, pot intra în cheltuielile generale privind strict întreprinderea, întru cât servesc pentru întreținerea mașinilor în bună stare de funcționare.

Fond de amortizare. — *Cheltuieli făcute cu construcțiunile unui dig.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 8 Oct. 1925).

Cheltuielile făcute cu ocaziunea construirii unui dig sau a altor lucrări analoage ce constituie îmbunătățiri menite să dureze mai mulți ani la o întreprindere industrială, chiar atunci când aceste lucrări s'ar continua spre complectare mai mulți ani decât ar constitui simple investiții de capital.

Ele nu pot fi socolite ca cheltuieli de întreținere a locurilor întreprinderii și deci nu se pot scădea din beneficiul anual ci numai amortiza.

Fond de rezervă. — v. Rezervă.

Fond de rezervă p. cumpărare de mașini. — v. Scăderi.

Fond de rulment. — *Întreprinderi comerciale, sau industriale. Fond de rulement. Face parte din capital.*

Trebue înglobat în calcularea impozitului complementar.

Art. 42 legea contribuțiilor directe. — (Jurisprudență).

Fondul de rulement într'o întreprindere, face, principial, parte din capitalul întreprinderii și ca atare el trebue înglobat în acest capital, pentru determinarea exactă a procentului de rentabilitate.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel chemată a determina baza impozitului complementar, prevăzut de art. 42 din legea contribuțiilor directe, rău calculează în capitalul întreprinderii numai sumele investite în imobile și mașini și omite sumele pe cari recurentul le-a întrebuițat ca fond de rulement, deși i s'a cerut aceasta. (Cas. III, dec. 1948 din 31 Octombrie 1924).

Fond de rulement. — v. Scăderi.

Funcționari Comerciali. — (Dec. comis. sup. fisc.).

Funcționarii comerciali cari sunt utilizați în magazine pentru vânzarea mărfurilor și cari sunt retribuiți pe lângă salariu fix și cu remize asupra prețului mărfurilor vândute se consideră ca simpli funcționari și plătesc impozitul pe salarii și la remize.

Conform art. 53 cei cari plătesc remize, provizioane, sunt obligați a reține și vărsa impozitul cu ocaziunea achitării remizelor.

Normele pentru reținerea și vărsarea impozitului precum și pentru impunere sunt cele prevăzute în suplimentul de instrucțiuni de sub paragraful 129. (Ședința din 24 Dec. 1924, comunicată cu ord. Min. Fin. No. 287.837/1924).

Funcționari Comerciali. — Impozitul agenților pentru plasarea mărfurilor. — (Dec. comis. sup. fisc.).

1. Agenții întrebuițați de comercianți și fabricanți pentru plasarea mărfurilor se asimilează, în ce privește impozitele directe ce ei sunt obligați a plăti, cu agenții de asigurare.

Prin urmare, conform dispozițiilor prevăzute în adao-

sul dela paragraful 129 din instrucțiuni, veniturile ce a-
ceștia realizează se vor clasifica în ce privește taxarea
după cum urmează :

Funcționarii comerciali cari sunt utilizați în magazine
pentru vânzarea mărfurilor și cari sunt retribuiți pe lângă
salariu fix și cu remiză asupra prețului mărfurilor vândute
se consideră ca simpli funcționari și plătesc impozitul pe
salarii și la remize.

Conform art. 53 cei cari plătesc remize, provizioane, etc.,
sunt obligați a reține și vărsa impozitul cu ocaziunea achi-
tării remizelor.

Normele pentru reținerea și vărsarea impozitului, precum
și pentru impunere sunt cele prevăzute în suplimentul de
instrucțiuni de sub paragraful 129.

Funcționari Comerciali. — v. Impunere.

G

Garanții în numerar. — *Impunerea dobânzilor.* — v. Do-
bânzi.

I

Imobilele comercianților. — v. Scăderi.

Imobilele societăților balneare. — v. Societăți balneare.

Imobilele societăților anonime. — (Instrucțiuni).

Adaos la paragraful 79. — Venitul brut realizat de So-
cietățile anonime din exploatarea imobilelor cari sunt pro-
prietatea lor și cari sunt supuse separat la impozitul pe
clădiri sau agricol, se scade din venitul impozabil la im-
pozitul comercial sau industrial în cazul când venitul imo-
bilului intră în compunerea veniului supus la impozitul co-
mercial sau industrial al societății.

Imobile ocupate de școli. — v. Scutiri.

Imobile. — v. Clădiri.

Imobile publice. — *Dacă restaurantul gării este afectat unui serviciu public și dacă venitul său provine din executarea unui drept regalian și deci scutit de impozit ScI. negativă. Art. 17 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe și parag. 27 din instrucțiuni.* — (Jurisprudență).

Art. 17 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, precum și paragraful 27 din Instrucțiunile aceleiași legi, prevăd scutirea de impozit a imobilelor publice, sau ale așezămintelor de utilitate publică și când nu sunt producătoare de venit. Aceste imobile sunt scutite de impozit, chiar când sunt producătoare de venit, însă venitul să provină din exercitarea unui drept regalian, cu alte cuvinte: sunt scutite de impozit imobilele ce se exploatează în regie de însăși instituțiile publice și servesc un interes public; când însă este vorba de exploatarea în concesiune, cum este în speță aceea a unui restaurant al unei gări, impunerea la dare are loc. (Trib. Bacău, S. I, sent. No. 279 din 2 Noembrie 1924).

Imobile. — *Imobile cumpărate după 1 Ianuarie 1925. Stabilitatea venitului impozabil când aceste imobile sunt afectate vreunei întreprinderi de comerț, bănci, etc.* (Jurisprudență).

Din cuprinsul art. 120 legea contribuțiilor directe rezultă că legiuitorul a înțeles să impună fixarea venitului impozabil pentru imobilele cumpărate după 1 Ianuarie 1919, în sensul a se lua de bază prețul de cumpărare și socotindu-se o rentabilitate până la 5 la sută, numai în ceea ce privește imobilele, servind drept locuință proprietarilor, iar nu și pentru imobilele afectate vreunei întreprinderi de comerț, bănci, etc., cari urmează a fi impuse prin apreciere în comparație cu alte imobile de aceeași categorie și importanță. (Cas. II, dec. 116 din 16 Februarie 1925).

Imobile. — *Impozite datorite de imobile. Valoarea locativă. Sarcini impuse chiriașilor prin contract. Trebuesc*

adăogate la valoarea locativă. Art. 15. alin. 4 legea contribuțiunilor directe. (Jurisprudență).

În fapt: Recurenta prelinde că, Comisiunea a violat dispozițiunile art. 15 și 120 legea contribuțiunilor directe, de oarece nu i-a scăzut cheltuelile de reparațiune ale aceluși imobil, puse prin contract în sarcina chiriașilor. Respingere.

În drept: Potrivit dispozițiunilor art. 15 alin. 4 din legea contribuțiunilor directe, la valoarea locativă a unui imobil trebuie să se adăoge și valoarea sarcinilor impuse chiriașilor, care legalmente privesc pe proprietari.

În speță, Comisiunea de apel făcând evaluarea conform art. 15 alin. 2 din lege prin comparațiune cu alte imobile similare, la care a adăogat și sarcinile impuse chiriașilor pentru repararea apartamentelor ocupate, nu a comis o violare de lege și a făcut o justă aplicațiune a dispozițiunilor art. 15 din legea contribuțiunilor directe. (Cas. III, dec. 424 din 27 Februarie 1925).

Impozit adițional. — (Jurisprudență)

Impozitul adițional prevăzut de art. 71 și următorii din noua lege a unificării contribuțiunilor directe, este un adaus la impozitele elementare — în modul și proporțiunile fixate de lege, — menit să alimenteze veniturile județelor, comunelor, cum și al unor instituțiuni de utilitate publică.

Cum însă în materie de întreprinderi comerciale și industriale — în anume cazuri de rentabilitate excepțională a capitalului față de venit, impozitul elementar este rezultața a două procente: unul fix, prevăzut de art. 31 și altul progresiv calculat conform art. 42, urmează că în atari cazuri impozitul elementar considerat în totalitatea lui, și dacă baza de așezare a impozitului elementar progresiv (numit de legiuitor complementar) este mai mare decât baza impozitului elementar cu procent fix, ea va servi și pentru calcularea impozitului adițional, ca fiind baza maximă de așezare a impozitului elementar general, la care s'a referit legiuitorul prin art. 71 mai sus citat.

Astfel fiind, urmează că, în speță, comisiunea de apel, din moment ce a supus pe recurent la impozitul complimentar, care nu e de cât tot un impozit elementar, trebuia să ia în considerațiune baza acestui impozit și să stabilească asupra ei impozitele adiționale, chiar dacă baza celui alt impozit elementar (cu procent fix) ar fi lipsit sau ar fi fost mai mică. (Cas. III deciz. No. 2368 din 5 Dec. 1924. — Jurisprudența Remână, 1925, pag. 77 No. 46).

Impozit adițional. — *Aplicarea lui la comercial, industrial și complimentar.* — (Jurisprudență).

Legea pentru unificarea contrib. dir. din 1923 prin art. 1, stabilește șase impozite elementare obiective și un al șaptelea impozit progresiv pe venitul global, subiectiv. În afară de impozitele acestea, legea, prin art. 71 și 72, dă dreptul și județelor, comunelor, camerilor de comerț și altor instituțiuni publice ca să ia impozite adiționale asupra veniturilor supuse impozitelor elementare.

După art. 72, aceste instituțiuni au dreptul să pună un impozit adițional asupra veniturilor care suportă impozitul comercial și industrial, iar după art. 71, impozitul se aplică și se calculează în total asupra veniturilor impozabile supuse fiecărui impozit, deci comunele și județele, au dreptul să pună impozite stabilite prin art. 1 al legii, afară de global, adică asupra celor ce suportă impozitele elementare.

În ceiace privește impozitul pe venitul comercial și industrial, nu se poate face distincțiune între impozitul comercial și industrial, așezat după art. 42, tratate la acelaș capitol, al IV-lea, spre a se susține că numai cel din urmă ar suporta impozitele adiționale, pentru că nu sunt două impozite, ci numai unul singur: impozitul pe veniturile comerciale și industriale, precum îl arată titlul și după cum e prevăzut în art. 1.

În conformitate cu art. 42, impozitul complimentar este un adaos de impozit, deci tot impozitul elementar, fiind o

cotă complementară la impozitul comercial și industrial și care se stabilește odată cu impozitul prevăzut de art. 30 și asupra aceluiaș venit, iar pentru societățile pe acțiuni și asupra sumelor arătate în art. 33, inclusiv dividendul.

După paragraful 187 din Instrucțiunile oficiale, care conform art. 132 din lege, au putere obligatorie, aplicarea impozitelor adiționale se face deodată cu impozitele elementare și asupra acelorași venituri ce suportă impozitele elementare, dar, fiindcă la impozitul comercial acelaș venit se cuprinde și în impunere cu cota principală și cu cea complementară, cotele adiționale nu vor fi așezate de două ori, ci o singură dată asupra venitului celui mai mare ce face obiectul aceluși impozit, în speță, asupra venitului complementar, care cuprinde întregul venit net al societății, căci prin instrucțiuni nu s'a depășit legea, ci s'a explicat sensul ei ca impozitul să nu se aplice de două ori pentru acele venituri care figurează la o impunere și la cealaltă a impozitului comercial; deci, veniturile ce suportă impunerea complementară a impozitului comercial, sunt impozabile și la impozitul adițional.

Legiuitorul nu s'a gândit nici de cum, să ia dreptul județelor, comunelor și camerelor de comerț de a pune impozite asupra veniturilor celor mai importante, ale întreprinderilor comerciale și industriale, și, în consecință, conform cu textele citate, a instituit, potrivit art. 71, impozitul adițional asupra venitului complementar, care la societățile pe acțiuni constituie adevăratul venit impozabil. (Cas. III, deciz. No. 722, din 4 Apr. 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 436, No. 359).

Impozit adițional. — *Impozite adiționale. Baza de calcul, în cazul când impozitul elementar comercial se compune din sau numai din cota progresivă a impozitului complementar. Art. 31, 42 și 71 legea contribuțiilor directe. (Jurisprudență).*

Impozitul adițional prevăzut de art. 71 și următorii din

noua lege a unificării contribuțiilor directe, este un adaus la impozitele elementare, — în modul și proporțiunile fixate de lege menit să alimenteze veniturile județelor, comunelor, cum și al unor instituțiuni de utilitate publică.

Cum însă în materie de întreprinderi comerciale și industriale, în anume cazuri de rentabilitate excepțională a capitalului față de venit, impozitul elementar este rezultatul a două procente: unul fix, prevăzut de art. 31 și altul progresiv calculat conform art. 42, urmează că în alari cazuri impozitul adițional se va calcula asupra bazei impozitului elementar considerat în totalitatea lui și dacă baza de așezare a impozitului elementar progresiv (numit de legiuitor complimentar), este mai mare decât baza impozitului elementar cu procent fix, ea va servi și pentru calcularea impozitului adițional, ca fiind baza maximă de așezare a impozitului elementar general, la care s'a referit legiuitorul prin art. 71 mai sus citat.

Astfel fiind, urmează că, în speșă, Comisiunea de Apel, din moment ce a supus pe recurent la impozitul complimentar, care nu e decât tot un impozit elementar, trebuia să ia în considerațiune baza acestui impozit și să stabilească asupra ei impozitele adiționale, chiar dacă baza celui alt impozit elementar (cu procent fix), ar fi lipsit sau ar fi fost mai mică. (Cas. III, dec. 2368 din 5 Decemb. 1924).

Impozit adițional. — Stabilirea lui. Art. 71. — (Jurisprudență).

După art. 71 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, impozitul adițional se aplică și se calculează în total asupra veniturilor supuse fiecărui impozit, iar nu după quantumul impozitului elementar, cum susține recurentul prin motivul său de căsare. (Cas. III, dec. fiscală No. 28 din 4 Februarie 1925).

Impozit agricol. — Moșie dată în exploatare. Participarea la exploatarea ei și a proprietarului. Cazul când

proprietarul urmează a fi supus la Impozitul agricol. Art. 3 din lege și parag. 5 lit. b, al. 6 din instrucțiuni. — (Instrucțiuni).

Potrivit art. 3 din legea contrib. directe și par. 5, lit. b, alin. 6 din instrucțiuni, în cazul când proprietatea se exploatează de proprietar în tovărășie cu alte persoane, comisiunile fiscale vor trebui să examineze și să constate dacă actul de asociație prevede pentru proprietar, osebit de participarea la beneficii, o parte fixă din venit sau dacă proprietarul participă pur și simplu la beneficiu ca orice asociat; numai în primul caz legiuitorul consideră actul de asociație drept o arendare, stabilind ca impozit agricol cota de 14 la sută pe când în cazul al II-lea prevede cota de 12 la sută. Prin urmare în speță, Comisiunea de apel a violat citatele dispozițiuni, atunci când s'a mărginit să arate că în asociațiunea pentru exploatarea moșiei în discuțiune figurau, afară de proprietar și persoane străine, fără să constate și să motiveze dacă prin clauzele actului de asociație proprietarii își rezervau anume o parte certă și determinată din venit, osebit de cota de participare la beneficiu. (Cas. III, dec. 17 din 2 Ianuarie 1925. — Jurisprudența generală, pag. 2179, 3 Decembrie 1925).

Impozit agricol. — Exploatari de păduri. Incasarea anticipată a pretului de către proprietar. Modalitatea după care se repartizează impozitul. — (Jurisprudență).

Când o pădure a fost dată în exploatare pe mai mulți ani și prețul s'a plătit în întregime anticipat, impozitul pe venitul agricol se repartizează pe numărul anilor de exploatare, chiar dacă prețul a fost plătit anterior punerii în aplicare a legii noi. (Cas. III, dec. 938 bis din 13 Mai 1924).

Impozit agricol. — v. Imobile.

Impozit agricol. — v. Păduri.

Impozit pe cifra de afaceri pentru încărcările din gări. — v. Executarea impozitului pe cifra de afaceri.

Impozit pe cifra de afaceri. — v. Impozit pe lux.

Impozit pe clădiri. — v. Clădiri și casele agricultorilor.

Impozit pe clădirile asociațiilor de binefacere și culturale. — v. Scutiri.

Impozit pe clădirile școlilor. — v. Scutiri

Impozit comercial.— *Scutire pentru diferențele valutare.*
v. Rezerve.

Impozit comercial. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Agenții oficiali de bursă și de schimb sunt comercianți, și în consecință sunt impuși la impozitul comercial.

Agenți remizieri de cari se servesc agenții oficiali de bursă și de schimb, băncile, bancherii, în operațiunile de cumpărări și vânzări de efecte, liluri, devize, mărfuri, etc., sunt supuși la impozitul profesional. Întrucât aceștia în exercitarea profesiunii lor nu prezintă caracter de stabilitate, se vor considera ca făcând operațiuni ocazionale și deci, conform art. 53 din lege, impozitul se reține și se varsă la stat de către acei care, plătesc aceste remize.

Impozit comercial la păduri. — (Dec. comis. centr. fisc. din 27 Dec. 1924).

Cum se determină venitul impozabil la comercial pentru acei cari fac exploatări de păduri? Trebuie oare să se ia de bază venitul realizat din exploatarea anului precedent sau numai venitul anului de impunere? Se evaluează venitul pe hectar după acela al anului precedent?

Comisiunea având în vedere, că în conformitate cu art. 6 și 95 din lege, pădurile se supun la impozite numai în momentul când se începe tăierea și după cantitatea tăiată în fiecare an, opinează că venitul impozabil la comercial pentru acei cari fac exploatări de păduri afară de societățile anonime și cooperative, să se determine avându-se în vedere înținderea de pădure ce se taie în anul de impunere, iar venitul la hectar să se stabilească după ve-

nitul anului precedent, dacă exploatarea se face în aceleași condițiuni și pentru o pădure de aceeași esență. În lipsă de aceste elemente, evaluarea se face după apreciere în comparație cu alții care fac exploatări similare.

Penru societăți anonime și cooperative, venitul impozabil se determină după acel al anului precedent, conform art. 39 din lege, dacă tăierea se face în mai mulți ani după un plan de amenajament aprobat de serviciul silvic. Dacă tăierea se face în mod regulat se aplică aceeași dispoziții ca și pentru particulari.

Impozit comercial. — *Venit realizat de o Soc. din vânzarea unui imobil.* — v. Scăderi.

Impozit comercial. — *Venit brut. Mărfuri trecute în inventar și aflate în depozit nevândute la încheierea operațiunilor. Dacă diferența valorii de cumpărare dintre costul inițial și acela din momentul încheierii bilanșului, poate fi considerată ca venit al anului bilanșiar expirat. Soluție negativă. Art. 31 din legea contribuțiunilor directe.*

Prin venit brut comercial, în înțelesul art. 31 din legea contribuțiunilor directe, se înțelege venitul realizat în mod efectiv din operațiunile încheiate în cursul anului bilanșiar, iar nu și venitul eventual și probabil ce ar rezulta în viitor din specularea mărfurilor nevândute, al căror cost de cumpărare poate să crească sau să scadă între timp, prin jocul schimbului de valută; iar dacă creșterea, din cauza arătată, a valorii de cumpărare a mărfurilor aflate în magazin la încheierea bilanșului, ar putea influența asupra venitului probabil pe anul viitor, prin vânzarea acestor mărfuri, ea nu reprezintă însuși, câtuși de puțin un venit real pe anul expirat.

Prin urmare, în speță, greșit Comisiunea de impuneri a adăogat la venitul brut al recurentului și diferența de cost provocată prin deprecierea valutei, iar Comisiunea de apel a săvârșit un exces de putere și o omisiune esențială, nediscutând apărarea recurentului întemeiată în drept

pe considerațiunea, că din venitul brut să se deducă diferența în plus dintre costul inițial al mărfurilor din inventar nevândute și costul mai ridicat din momentul încheerii operațiunilor, diferență rezultată din fluctuațiunile valutare. (Cas. III, dec. No. 14 din 2 Ianuarie 1925).

Impozit comercial. — v. Scutiri.

Impozit comercial. — *Apicultură.* — v. Scutiri.

Impozit comercial. — v. Mijlocitori oficiali.

Impozit comercial. — *Dobânzi produse de efecte publice.* — v. Scăderi.

Impozit comercial. — *Comerț început în cursul anului.* — v. Impunere.

Impozit comercial. — *Debitanții de tutun și farmaciștii.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Adaos la paragraful 72 — punctul 1. — Debitanții cari desfac produsele R. M. S., chiar dacă nu mai vând și alte produse, sunt comercianți. De asemenea și farmaciștii.

Impozit comercial la comerț temporar. — v. Comerț.

Impozit comercial. — *Reduceri de impozit.* — v. Reduceri.

Impozit comercial. — *Locul unde se face impunerea.* — v. Impunere.

Impozit comercial. — *Scăderi p. evitarea dublei impuneri.* — v. Scăderi.

Impozit comercial. — *Impunerea Societăților anonime pe primul an de funcționare.* — v. Impunere și Societăți pe acțiuni.

Impozit comercial. — *Mijlocitor oficial. Natura acestei profesii. Impozitul la care urmează a fi supuși.* — (Jurisprudența).

Ocupațiunea de mijlocitor oficial constând în operațiuni de mijlocire pentru vânzări și cumpărări comerciale, conform art. 3 din codul de comerț, mijlocitorii oficiali au a se considera potrivit art. 7 din acelaș cod, ca comercianți și tratați sub raportul legii contribuțiunilor directe, ca atare.

Prin urmare, Comisiunea de apel aplicând recurentului mijlocilor oficial cota impozitului pentru întreprinderi comerciale, n'a violat legea, ci a făcut o bună aplicațiune a art. 3 și 1 cod. com. și a art. 30 și urm. din legea pentru unificarea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. 2054 din 11 Noembrie 1924).

Impozit comercial pentru instituțiunile financiare create de Stat cu participarea progresivă la beneficii. — (Instrucțiuni)

Parag. 113. — Prin ultimele două aliniate ale art. 42 se prevede două dispozițiuni speciale și anume:

Pentru instituțiile financiare create de Stat cu participarea lui progresivă la beneficii, impozitul se stabilește scăzând din beneficiu atât la calculul rentabilității, cum și la aplicarea cotei partea ce revine Statului din acel beneficiu.

Ultimul aliniat prevede o scădere de o pătrime din impozitul complementar pentru societățile pe acțiuni cari dau lucrătorilor sau funcționarilor participații obligatorii de cel puțin 25% din beneficiul net.

Se va ține seamă de distincțiunea dela parag. 81.

Aceeași reducere o au și societățile profesionale, adică cele consiliuite în scopul executării unei profesii, cum ar fi o societate de ingineri pentru lucrări și construcțiuni, care se mărginește în această exercitare, fără a face alte întreprinderi ca cumpărări și vânzări.

În acest caz, reducerea de 25% se operează asupra impozitului care se calculează integral, conform normelor de mai sus, spre a nu se face confuziune.

Impozit comercial la vase. — v. Vase plutitoare.

Impozit comercial. — Impunerea comisionarilor. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Impozit comercial. — Societăți exploatare de imobile. — v. Scăderi.

Impozit complimentar. — Comercianți și industriași persoane fizice. — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Art. 42). — Adaus la paragraful 109, punctul a, alin. 5.— Comercianții și industriașii particulari, afară de societățile pe acțiuni, sunt impozabili la impozitul complimentar, numai în cazul când capitalul lor evaluat după cifra afacerilor trece de 500.000, nu numai în cazul prevăzut de alin. b din art. 42, când nu sînt în registre în regulă, dar și în cazul prevăzut de alin. a, când capitalul se poate stabili pe bază de bilanț și registre regulate ținute, dispozițiunile din alin. IV al aceluși articol, neputându-se aplica decât în mod egal în ambele cazuri.

Impozit complimentar. — Soc. Anonime. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaus la paragraful 109, punctul a, ca aliniat ultim. — Societățile anonime sunt impozabile la impozitul complimentar, numai în cazul când beneficiul net rezultat, după ce s'a operat scăderile prevăzute de art. 31 și rezervele prevăzute de art. 32 și 125 din lege, depășește de 75.000 lei.

Impozit complimentar. — Societăți lipsite de scop lucrativ. — v. Scutiri.

Impozit complimentar. v. Beneficiu net.

Impozit complimentar. — Stabilirea lui. — v. Rentabilitate.

Impozit complimentar. — v. Supracotă.

Impozit complimentar. — v. Impozit Adițional.

Impozit complimentar. — v. Societăți fără scop lucrativ.

Impozit complimentar. — Definițiunea și caracterizarea lui. — (Instrucțiuni).

Paragr. 108. — Impozitul complimentar stabilit prin art. 42 este un adaus la impozitul principal stabilit prin art. 30 și deci urmează aceleași reguli, iar impunerea se stabilește cu aceleași modalități pe întreprinderi ca și aceea impunere, ținându-se seama de condițiunile de mai jos.

Scopul principal al acestui adaus este ca să se diferențieze impunerea printr'o cotă progresivă, nu numai în

raport cu mărirea venitului global, dar și cu rentabilitatea sau cu importanța câștigului față de capital și de înființarea afacerilor.

Pentru societățile pe acțiuni, scopul acestui adaos este și de a restabili un echilibru între întreprinderile exercitate de particulari și de aceste societăți, cari sunt supuse acestui complimentar, cu cote mai ridicate și asupra întregului venit net, minus rezervele sculite după art. 32.

Această diferență e stabilită în vedere că comparăm o întreprindere particulară în sine față de o întreprindere similară a unei societăți, pentru venitul celei dintâi întreprinzătorul va plăti un impozit global mult mai mare decât vor plăti în total acționarii la dividendul distribuit, deosebit de avantajul sculirii rezervelor la societate a căror formare era nevoie să fie încurajată.

Impozit complimentar. — Calculul lui. — (Instrucțiuni).

Parag. 111. — Calculul impozitului complimentar se face dar precum urmează :

1. — Pentru societățile pe acțiuni : se stabilește rentabilitatea și anume cât la sută reprezintă beneficiul net ales conform art. 31, împreună cu dividendul și cu toate sumele prevăzute de art. 33, mai puțin rezervele sculite conform art. 32 și 125, față de capital, împreună cu rezervele. Se caută în tabela prevăzută la art. 42, în dreptul acelei rentabilități, cota de impunere la sută și se aplică venitului impozabil.

Spre exemplu :

O societate pe acțiuni are :

Capital social	Lei 25.000.000,—
Rezerve în total	5.000.000,—
	<u>Lei 30.000.000,—</u>
Beneficiu total	6.000.000,—
Se scade rezerva 10%	600.000,—
Se scade rezerva pentru creanțe dubioase	150.000,—
Se scade rezerva pentru diferența de curs conform art. 125	260.000,—
De scăzut	1.000.000,—
	<u>1.000.000,—</u>
Beneficiu impozabil	5.000.000,—

Rentabilitatea față de 30.000.000, capital și rezerve este de 16,6%, deci cota de impunere 4% care aplicată la 5.000.000, dă impozit complimentar 200.000 lei.

Conform art. 124 tranzitoriu, dacă o parte din capitalul unei societăți industriale pe acțiuni este dinaintea anului 1916 se va socoti în calculul rentabilității până la anul 1925 de trei ori.

Așa dar, în exemplul precedent dacă o societate industrială a avut la 1915 un capital de 10.000.000 lei, conform art. 123, se adaugă la capitalul de mai sus încă 20.000.000 lei, și atunci capitalul cu rezervele devine 50.000.000 lei, iar rentabilitatea la acelaș beneficiu 10%.

Prin urmare impozitul cu cota 0,5% va fi 25.000 lei.

2. — Pentru particularii cari au bilanț și registre regulat înute :

Se calculează rentabilitatea beneficiului stabilit conform art. 31, mai puțin rezervele ce eventual ar putea avea conform art. 124, față de capital; și se caută în tabela dela art. 42 cota la sulă corespunzătoare acelei rentabilități, care aplicându-se beneficiului ales, mai puțin 10%, se obține impozitul :

Spre exemplu :

Capitalul contribuabilului	Lei 1.000.000,—
Cifra afacerilor 1.800.000,—	
Beneficiul ales conform art. 31, scăzând și rezerva prevăzută de art. 125	450.000,—
Rentabilitatea este 45% care cu cota din tabelă de 5% aplicată la 450.000 — 45.000 (10%) sau la 405.000,— lei dă ca impozit	20.250,—

Dacă însă jumătate din cifra afacerilor e mai mare decât capitalul real, rentabilitatea se socotește la un capital legal cu jumătate din cifra afacerilor.

Așa în exemplul precedent dacă cifra afacerilor este 6.000.000, se socotește rentabilitatea la un capital de 3.000.000 lei, adică de 15% care cu cota din tabelă de 0,5% la 405.000, dă ca impozit 2.025.

3. — Dacă contribuabilul n'are bilanș sau registre regulate ținute și cifra afacerilor de peste 1.000.000 lei, se socotește rentabilitatea beneficiului, stabilit conform art. 39, alin. b, față de un capital egal cu jumătate din cifra afacerilor și se face acelaș calcul.

Spre exemplu

Cifra afacerilor	Lei 2.000.000,—
Capitalul se consideră	" 1.000.000,—
Beneficiu	" 250.000,—
Rentabilitatea este 25%, iar cota, după tabelă 3%, care aplicată la beneficiul de 250.000—25.000, adică la 225.000 lei, dă ca impozit	6.750,—

Impozit complementar. — *Calculul lui.* — (Instrucțiuni)

Parag. 112. — Impozitul complementar va fi stabilit deodată cu impozitul principal și prin acelaș proces-verbal, însă făcându-se calcul și încheiere aparte, în vedere că se poate face apel numai contra aceșei impuneri.

Toată procedura de urmat, va fi, dar, aceea prevăzută pentru impunerea principală la titlul III.

Impozit complementar. — *Condițiunile de impunere.* — (Instrucțiuni)

Parag. 109. — Condițiunile de impunere stabilite de lege, ținând seama de cele de mai sus, sunt cele ce urmează :

a) Pentru contribuabilii al căror capital pus în întreprindere se poate stabili pe baza bilanșului, între cari sunt de sigur societățile obligate la publicarea bilanșului, impunerea are loc în cazul când beneficiul net impozabil trece de 75.000 lei și dacă rentabilitatea beneficiului net față de capital se ridică la cea prevăzută în tabela de cote.

Cum însă prin alin. IV din art. 42, adăogaț la Camera Deputașilor, s'a prevăzut că pentru comercianții și industriașii particulari în calculul rentabilității, capitalul nu va fi socotit mai mic de jumătate din cifra afacerilor și cum rentabilitatea dela care începe impunerea pentru particulari e 15%, urmează că impunerea începe cu cota de 0,5%

pentru acele întreprinderi cari sunt considerate a avea un capital de cel puțin 500.000, întrucât la acest capital cu rentabilitate de 15% se obține minimum de venit impozabil de 75.000 lei.

Spre exemplu, dacă cifra afacerilor este de 1.000.000 lei, iar capitalul 100.000 și beneficiul 75.000 lei, rentabilitatea se socotește la un capital de 500.000, egal cu $\frac{1}{2}$ din cifra afacerilor, deci este de 15%.

Condițiunea de impunere pentru particulari s'a legat așa dar și de cifra afacerilor, chiar când capitalul se poate dovedi cu registre, rămânând a interveni capitalul numai atunci când se dovedește că el e mai mare de $\frac{1}{2}$ din cifra afacerilor, în care caz rentabilitatea se raportează la capitalul real.

Spre exemplu, dacă cifra afacerilor e 1.000.000, iar capitalul 750.000, beneficiul de 75.000, raportat la capital e de 10%, prin urmare nu e impozabil.

Pentru societățile pe acțiuni această limită a capitalului nefiind pusă, ele vor fi impuse la orice capital, dacă beneficiul net mai puțin rezervele scutite trece de 75.000, iar rentabilitatea atinge 10% față de capitalul social inclusiv totalul rezervelor;

b) Pentru contribuabilii particulari al căror capital nu li se poate stabili neavând bilanț și registre în regulă, impunerea are loc dacă cifra afacerilor trece de 1.000.000 lei, când sunt presupuși a avea un capital de jumătate din cifra afacerilor și în aceleași condițiuni în ce privește rentabilitatea beneficiului față de acest capital presupus.

Prin urmare, minimum de capital ce servă de bază în calculul rentabilității e 500.000 lei, iar minimum de venit impozabil, socotind rentabilitatea de 15%, este tot 75.000 lei. Deosebirea este că în acest caz nu poate interveni în calculul capitalului real.

Condițiunile de mai sus se stabilește pe întreprinderi, întrucât după cum se arată la parag. 108, se păstrează dispozițiunile legii în ce privește modalitățile stabilirei im-

punerii, iar pentru societățile pe acțiuni toate ramurile de activitate formează o singură întreprindere conform celor stabilite.

Impozit complementar. — Veniturile supuse impozitului.
(Instrucțiuni).

Parag. 110. — Venitul supus impozitului complementar este, după textul aliniatului VI al art. 42, cel care este supus impozitului prevăzut de art. 30, conform legii.

Totuși legea face următoarele distincțiuni:

1. — Pentru societățile pe acțiuni, impozitul complementar este așezat atât asupra beneficiului impus după art. 33, cari au fost supuse impozitului mobilier și anume: participările la beneficiu, redevențele și dobânzile încasate la sumele depuse. Rămân neimpuse rezervele sculite conform art. 32 și 125.

2. — Pentru particulari prin alin. V modificat în Senat s'a prevăzut că după ce se stabilește rentabilitatea să se scadă 10% din venitul impozabil ales, conform prevederilor acestui articol.

Prin urmare, minimul de venit impozabil de 75.000 lei, după ce se stabilește rentabilitatea, devine la impunere 67.500 lei.

Impozit complementar. — Observațiuni critice. — (Argus, 30 Martie 1925).

O impunere foarte oneroasă o constituie impozitul complementar prevăzut de art. 42. Pentru a dovedi cât de greu lovesc industria, multe impozite existente, vom lua un exemplu.

O întreprindere industrială cu 10 milioane capital, realizează un dezer de 40 milioane lei, lucrând cu un beneficiu mediu de 20 la sută.

Reparlizarea beneficiului ar fi următoarea:

- 1 la sută impozit la cifra de afaceri 400.000;
- 15+3 la sută impozit la dividendul de 5 milioane, 900.000.

6 la sută impozite adiționale la 8 milioane—4 milioane, 456.000.

8 la sută impozit industrial la 800.000—400.000—5 milioane 208.000.

15+3 la sută la lei 500.000 tantieme, 90.000 ;

15 la sută impozit complimentar la 7.600.000 lei, pentru o rentabilitate de 76 la sută, 1.140.000.

Total lei 3.194.000.

Acționarul încasează 5 milioane minus 900 mii, adică 4.100.000 ; minus impozitul global pe care-l plătește acționarul și care în medie e 8 la sută la acești 4.100.000 adică 328.000 lei, așa că-i rămân net acționarului 3.772.000 lei. Fiscul încasează numai ca impozite directe (căci și impozitul pe cifra de afaceri, ca și cel global sunt impozite directe) 3.522.000 lei.

Dacă la aceste impozite se va mai adăoga participarea la beneficii a lucrătorilor, chiar cu cote mult inferioare celor din proiect, ar rezulta că partea acționarului va fi mult mai inferioară părții care o încasează fiscul. O asemenea situație este cu totul inadmisibilă. Căci nu se poate socoti că un beneficiu net de 3,700.000 lei de azi la un capital de 10 milioane lei de acum 3 sau 4 ani, echivalent cu 30 milioane lei de azi, este atât de fantastic ca să justifice impozite egale cu beneficiul net. Ar fi necesar ca cotele dela art. 42 să fie reduse pentru societățile anonime la aceleași cote ca și pentru particulari. Societatea anonimă este desul de greu lovită în concurența cu întreprinderile de altă formă prin o sumă de dezavantaje : inițiativă mai anevoioasă, cheltueli generale mai mari, impozit pe dividend mai mare de cât cel industrial (18 la sută în loc de 8 la sută). Este o lovitură cu totul nedreaptă dacă se mai menține și această deosebire la art. 42.

În situația actuală, trebuie să căutăm a stimula o drenare a capitalurilor din țară spre plasamente comerciale și industriale. Or, acest plasament se face în marea majoritate

a cazurilor în acțiuni ale societăților anonime. Trebuie dar, și din acest motiv să nu împovăram prea mult societățile anonime.

Impozit complimentar. — *Cota de impunere. Rentabilitate. Modul de calcul „Totalul rezervelor“. Înțelesul acestor termeni. Rezervele anului precedent. Ele nu intră în calcul.* (Jurisprudență).

După art. 42 din legea contribuțiilor directe, cota de impunere pentru impozitul complimentar prevăzut de acest text de lege, variază după rentabilitatea capitalului, adică după raportul dintre capitalul inițial angajat în întreprindere, însumat cu totalul rezervelor și între beneficiul net.

Prin „totalul rezervelor” legiuitorul nu a putut înțelege decât acele rezerve din anii precedenți, cari împreună cu capitalul au putut servi ca fond de rulment pentru realizarea venitului net al anului ce servește ca bază de impunere, iar nici decum rezervele rezultate din operațiunile acestui an, rezerve ce evident, n'au putut încă să fie rulate și ca atare, nu pot servi la stabilirea raportului de rentabilitate, ca bază de așezare a impozitului complimentar.

Prin urmare, greșit Comisiunea de apel, în speță, a adăugat la fondul de rulment, pentru determinarea coeficientului de impunere la complimentar, pe anul 1924 și rezervele prevăzute în bilanțul anului precedent. (Cas. III, dec. 1114, din 30 Mai 1924. — Jurisprud. Rom. pe 1924, p. 329, Nr. 379).

Vezi și *Impozit mobilier*.

Impozit complimentar. — *Întreprinderi comerciale sau industriale. Fond de rulment. Face parte din capital. Trebuie înglobat în capital, în calcularea impozitului complimentar. Art. 42 legea contribuțiilor directe.*

Fondul de rulment într-o întreprindere, face, principial, parte din capitalul întreprinderii și ca atare el trebuie înglobat în acest capital, pentru determinarea exactă a procentului de rentabilitate.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de apel chemată a determina baza impozitului complimentar, prevăzut de art. 42 din legea contribuțiilor directe, rău calculează în capitalul întreprinderii numai sumele investite în imobile și mașini și omite sumele pe cari recurentul le-a întrebuințat ca fond de rulment, deși i s'a cerut aceasta. (Cas. III, dec. 1948 din 31 Octombrie 1924).

Impozit complimentar. — Impunerea comisionarilor. —
(Dec. comis. centr. fisc).

Pentru stabilirea impozitului complimentar la comisionari urmează ca aceștia să fie împărțiți în două categorii.

Prima categorie, acei cari fac numai acte de pur comision, adică fac numai operațiuni de intermediari pentru a înlesni legăturile între comercianți și fabricanți sau alți comercianți. Având în vedere că, după natura afacerilor, asemenea întreprindere nu este întemeiată pe capital și chiar în cazul când au capital acesta este întrebuințat pentru a acoperi unele cheltueli ocazionale de exercitarea comerțului, nu este locul a se impune la impozitul complimentar, neputând fi vorba de rentabilitate.

În ce privește categoria a doua, adică acei cari pe lângă comerțul de comision propriu zis, cumpără și vând mărfuri pe cont propriu, sau primesc mărfuri în depozit pentru a le desface în schimbul unui comision, este locul a se supune la impozitul complimentar, iar rentabilitatea se stabilește avându-se în vedere jumătate din cifra de afaceri care consistă atât din prețul de vânzare al mărfii cât și din comisionul încasat dela afacerile în comision propriu zis, sau capitalul dacă este mai mare decât jumătate din cifra de afaceri.

Impozit la dobânzi. — v. Dobânzi.

Impozit global. — Nescădere din venitul general. — v. scăderi.

Impozit global. — Calcularea veniturilor din efectele publice ale împrumuturilor de stat. — v. Scăderi

Impozit global. — *Dobânzi încasate din România de un străin.* — v. Scăderi.

Impozit global. — *Comisiunea europeană a Dunării. Personalul ei de biou este scutit de impozitul global. Rațiune. Art. 48 legea pentru unificarea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Prin motivul de recurs, recurentul susține că Comisiunea de apel a violat art. 58 din legea contribuțiilor directe, întrucât l'a impus la impozitul pe venitul global, deși el face parte din personalul Comisiunii Europene a Dunării, care e considerat ca o misiune diplomatică;

Comisiunea de apel deși constată în fapt că recurentul face parte din personalul străin al Comisiunii Europene a Dunării îl impune totuși la impozitul pe venitul global sub cuvânt că ar fi funcționar în acea Comisiune, iar nu delegat făcând parte din corpul diplomatic;

Textul art. 58 din legea contribuțiilor directe este general și se referă la întreg personalul unei misiuni diplomatice, fără distincțiune, dacă e vorba de personalul de conducere sau de cel de biou;

În alare caz, recurentul făcând parte din personalul Comisiunii Europene a Dunării, care este considerată și tratată ca o misiune diplomatică, urmează că numitul intră în excepțiunile prevăzute de citatul text de lege. (Cas. III, dec. 2201 din 18 Noembrie 1924).

Impozit global. — *Impozitul global pe venit. Asociați în nume colectiv. Rezerve nedistribuite.* — (Jurisprudență).

Beneficiile unei societăți în nume colectiv trecute în rezervă, nu pot constitui un venit supus impozitului global pe venitul asociatului. (Consiliul Prefecturii Rhone, 19 Febr. 1923. Consiliul Prefecturii Sena, 19 Iunie 1923, *Revue du Droit Bancaire*, No. 2. din 1924, p. 117).

Impozit global. — *Renta refacerei.* — (Jurisprudență)

În conformitate cu art. 1 și 55 din legea pentru unifica-

rea contribuțiilor directe, impozitul progresiv pe venitul global este subiectiv, lovind totalitatea veniturilor unei persoane. Ca țare, el se așează asupra întregului venit anual al contribuabilului, provenind atât din veniturile supuse la impozitele elementare, cât și din cele scutite de acele impozite, iar prin art. 130 din aceeași lege se prevede că orice dispozițiune de lege sau regulamente relative la scutiri de contribuțiuni directe neprevăzute în prezenta lege, sunt și rămân abrogate.

Față de dispozițiunile categorice ale suscitatorilor texte de lege, cu drept cuvânt, în speță, instanța de fond a menținut în compunerea impozitului global al recurentului și venitul rezultat din cuponul rentei de refacere din 1920, pentru care nu se prevede în lege nici o scutire în ce privește impozitul progresiv pe venitul global. (Cas. III, deciz. No. 742 din 8 Apr. 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 303, No. 264).

Impozit global. — *Poate fi stabilit chiar dacă în privința celor elementare există proces. În cazul schimbării acestora se face reducere pe cale administrativă.* — (Jurisprudență).

Pentru stabilirea impozitului global, Comisiunile de impunere pot procedea la lucrările lor, independent de faptul dacă asupra așezării impozitelor elementare există vre-un proces sau contestațiune de orice fel, legea neprevăzând că, în asemenea cazuri, procedura înaintea Comisiunii ar putea fi suspendată sau întreruptă.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel, n'a săvârșit nici un exces de putere, atunci când a procedat la lucrările pentru stabilirea impozitului global, deși există contestație asupra unuia din impozitele elementare urmând ca, pe cale administrativă, acest impozit global să fie redus, dacă va fi cazul, în proporție cu celelalte impozite definitiv stabilite. (Cas. III, dec. 1112 din 30 Mai 1924).

Impozit global. — Tilturi ale împrumuturilor scutite prin legile de emisiune. Nescutirea lor de impozitul global. — (Jurisprudență).

Prin legile de emisiune a împrumuturilor Statului, efectele acestor împrumuturi au fost scutite de orice impozite către Stat, județ și comună, prezente și viitoare. Aceste legi însă n'au avut în vedere decât impozitul obiectiv asupra veniturilor capitalurilor mobiliare, venituri cari, în privința efectelor de Stat privilegiate, au fost scutite și prin art. 23 alin. 2 din legea unificării contribuțiunilor directe.

Scutirea aceasta însă — în lipsă de text expres — nu se poate înlînde și în privința impozitului global, care e un impozit subiectiv, după cum îl caracterizează art. 1 alin. 7 și ultimul din lege, și lovește totalitatea veniturilor unei persoane, din orice sursă sau ocupațiune, fie că aceste venituri cad sub asietă impozitelor obiective, fie că sunt scutite de aceste impozite, după cum determină, ca bază de așezare pentru impozitul progresiv, art. 55 din lege.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel nu a violat legea când a supus pe recurent la impozitul global pentru efectele scutite de impozit prin legea lor de emisiune. (Cas. III, dec. 32 din 29 Ianuarie 1925).

Impozit global. — Taxe succesoriale plătite. Dacă pot fi scăzute din impozitul global. — (Jurisprudență).

Printre sumele admise la scădere, când se formează impozitul global, nu figurează și taxele succesoriale; prin urmare cu drept cuvânt Comisiunea de Apel le-a adăogat la venitul impozabil.

Cu atât mai mult nu puteau fi scăzute cu cât taxele succesoriale reprezintă partea pe care o ia Statul din capitalul succesoral, pe când venitul global se alcătuiește din veniturile generale ale restului de avere. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciziunea fiscală Nr. 130 din 26 Noembrie 1925. — Bul. Curților de apel, pag. 23, 1 Ianuarie 1926).

Impozit industrial și minier. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Impozitul minier plătit de către acei cari fac întreprinderi miniere, precum și impozitul industrial plătit pe anul 1922 de fabricile cari se bucură de avantajile legii industriale, se consideră ca o cheltuială care privește întreprinderea și deci se scade din beneficiu conform paragrafului 87 din instrucțiuni. (Comunicată cu ord. circ. al Min. Fin. No. 36.536/1923).

Impozit industrial. — v. Fabrici de spirt.**Impozit industrial și minier. — Scutire, potrivit legii de încurajare a industriilor. Regimul de scutire, prevăzut de noua lege a contribuțiilor directe. Aplicabilitatea lui (Art. 36). — (Iurisprudență).**

Prin art. 36 din legea de unificare a contribuțiilor directe, legiuitorul nu a făcut decât să înlocuiască, pentru noile întreprinderi industriale și miniere, regimul de scutire cu impozitul industrial redus de 3, 4 sau 5 la sută — prevăzut de legea pentru încurajarea industriei naționale. — cu un alt regim de scutire provizoriu și aplicabil în anumite condițiuni prevăzute de lege. Este evident, și acesta rezultă din instrucțiunile legii, că noul regim de scutire nu se va aplica decât industriilor de natura acelorora, cari s'au bucurat și în trecut de avantajile legii industriale.

Prin urmare, o rafinărie de spirt — cum este în speță — care nu putea beneficia de avantajile legii industriale, conform art. 5 din această lege, nu se poate bucura nici de scutirea de impozit prevăzută de art. 36 din noua lege a contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. No. 1813 din 21 Octombrie 1924).

Impozit industrial. — Fabrici. — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Art. 36). Aduș la paragraful 95. — Fabricile cari s'au bucurat de scutire de impozite după legea pentru încurajarea industriei, neplătind nici contribuțiuni directe, nici im-

pozitul industrial prevăzut de acea lege pentru anul 1922, care impozit se aplică în fiecare an după încheierea bilanțului pe anul de impunere, urmează să fie impuse pe anul 1922, care servă de bază la impunere și pe anul 1923 pentru noile impozite.

Impozit industrial. — *Scăderea lui ca cheltueli.* — v. Scăderi.

Impozit industrial. — v. Scutiri.

Impozit minier. — *Scăderea lui ca cheltueli.* — v. Scăderi.

Impozit minier. — v. Impozit industrial și minier.

Impozit minimal. — (Ord. Min. Fin. Nr. 62921/923).

Impozitul minimal prevăzut de art. 54 se va încasa pe un an. El se poate încasa imediat ce se dresează actul de impunere, iar descărcarea se va face în matricolele rol formular No. 4.

În toate cazurile de mai sus, până când se vor confecționa registre de chitanțe speciale, încasarea se va face cu registrele de chitanțe formular vechi, menținându-se pe ele, felul impozitului încasat.

Pentru cazurile dela No. 1 și 2, întrucât rolurile nu sunt încă gata, încasarea se va nota chiar în colorul procesului verbal de impunere, făcându-se mențiune de suma încasată, numărul și data chitanței.

Această notă se va face numai de percepțor sau contabil. După ce veți primi roluri, aceste încasări vor fi descărcate în ele.

Impozit minimal. — (Dec. comis. centr. fisc).

Adaos la paragraful 141. — Călugării, cari nu au alte venituri impozabile și cari au vârsta vârsta de peste 60 ani, sunt scutiți de impozabil minimal.

Impozitul mobilier. — *Cota. Caracterul lui obiectiv.* — (Instrucțiuni).

Parag. 45. — Acest impozit este prin excelență obiectiv. El lovește venitul la izvorul său, fără considerațiunea per-

soanei căreia se cuvine venitul și care de multe ori nici nu intervine la perceperea impozitului, deși plata se face pe seama sa și îl privește direct. Astfel impozitul se așează asupra tuturor veniturilor mobiliare din țară, indiferent unde ar locui contribuabilul, fie el locuitor al țării, fie el al unei alte țări.

Controlul ce urmează a se face asupra persoanelor cărorora se cuvine venitul privește mai mult impozitul pe venit global, deci toate măsurile de luat în această privință sunt tratate cu ocaziunea instrucțiunilor date pentru constatarea aceluia impozit.

Ca sistem de percepere se aseamănă cu impozitele directe, pe când de fapt el este un impozit direct.

Și, în ce privește impunerea, veniturile sunt diferențiate după felul lor, fără considerațiunea persoanei contribuabilului, și anume impozitul se așează cu cele ce urmează:

1) 15 la sută orice venit al capitalurilor mobiliare, afară de cele de mai jos;

2) 12 la sută veniturile din acțiunile nominative ale societăților cu capital în majoritate național;

3) 10 la sută veniturile din depozitele în numerar la bănci în țară, și

4) 8 la sută pentru veniturile din scrisuri de Credite Funciare, formate prin asociațiuni mutuale de proprietari și autorizate prin legi a emite asemenea obligațiuni, cum și din renta expropriării, ori din titlurile societății de locuințe efine, creată în baza legii din 13 Februarie 1910.

Prin art. 122 transitoriu s'a dispus ca pentru primii 5 ani dela aplicarea legii, impozitul la venitul din renta expropriării să fie de 5%.

Această dispozițiune nu se aplică pentru venitul pe anul 1922—1923, care ar rămâne a plăti impozitul după legea din 1921. aplicabilă până la 1 Aprilie 1923.

Impozit mobilier.—*Caracterul demonstrativ, iar nu limitativ al veniturilor atinse de acest impozit.*— (Instrucțiuni).

Parag. 47. — Prin art. 23 se face o enumerare demonstrativă a veniturilor impozabile, iar nu limitativă, principiul legii pus prin art. 23 fiind, că este impozabil orice venit mobilier.

Enumerarea și clasificarea veniturilor este necesară mai mult pentru a preciza modul de tratament în ce privește stabilirea și perceperea impozitului. Ea privește numai veniturile din țară, fiindcă cele din altă țară se impun, fără distincțiune, cu 15%.

Impozit mobilier. — (Instrucțiuni).

Parag. 58. — Perceperea impozitului se face pe cale de reținere și vărsarea lui directă la Stat pentru toate veniturile de către debitorii din țară.

Reținerea impozitului este operată de drept din momentul exigibilității venitului, partea din venitul datorat ca impozit aparținând Statului din acel moment.

Impozit mobilier. — *Exigibilitate.* — (Instrucțiuni).

Parag. 57. — Impozitul este exigibil din ziua când venitul devine exigibil din partea creditorului. El va fi vărsat la Stat în termenul și condițiunile mai jos prevăzute.

Pentru toate veniturile cari sunt plătibile din momentul exigibilității lor și nu depind decât de creditor a le încasa, cum ar fi cupoanele la acțiuni sau orice fel de titluri, sau alte drepturi lichidabile prevăzute la art. 23, neapărat că impozitul este fără nici o distincțiune exigibil și trebuie vărsat în termenele mai jos prevăzute sub sancțiunile legale, afară de cele ce se achită la casele Statului.

În ce privește însă dobânzile la creanțele particulare, deși în principiu impozitul este datorat din momentul când devine exigibil, mai ales că aceste venituri urmează a fi socotite în venitul global al contribuabilului pe anul exigi-

bilității lor, însă se admite că în cazul când contribuabilul va putea dovedi că veniul nu poate fi încasat din împrejurări independente de voința sa, sancțiunile pentru neplata la timp să nu fie aplicate. Rămâne dar în sarcina contribuabilului a dovedi aceste împrejurări.

Impozit mobilier. — *Impunerea dobânzilor la împrumuturile făcute de străini societăților industriale.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 11 Februarie 1924).

Dacă împrumuturile în lei făcute de către străini Societăților industriale se pot asimila cu cele în valută străină și deci dacă și dobânda plătită la aceste împrumuturi este scutită de impozitul mobilier ?

Având în vedere considerentele din decizia din 24 Ianuarie 1924 :

Comisiunea opinează că asemenea dobânzi urmează a fi supuse la impozitul mobilier ca și împrumuturile făcute de locuitorii țării.

Impozit mobilier. — *Beneficiul net al societăților. Sume reportate pe anul viitor.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaos la paragraful 89 punctul d — ca alin. 3 a. Partea din beneficiul net al societăților anonime care, prin faptul că a fost reportată pentru anul viitor, a fost supusă în întregime la impozitul comercial cu cota prevăzută de art. 30, când se distribuie în anul următor sub formă de dividend, este supusă la impozitul mobilier conform art. 23. Pentru a se da însă o compensație, prin faptul că nu s'au putut respecta dispozițiunile art. 33, se scade din impozitul comercial al anului când suma aceasta se împarte ca dividend, impozitul stabilit cu cota prevăzută de art. 30 la suma reportată.

Vezi *Impozit Complimentar*, vezi și *Rezervele anului precedent*.

Impozit mobilier p. veniturile soc. anonime din rentă și oblig. statului. — v. Scutiri.

Impozit mobiliar p. imprumuturi făcute de Soc. de asigurare. — v. Scăderi.

Impozit mobiliar datorat de comanditari și asociați în nume colectiv. — v. Scăderi.

Impozit mobiliar. — v. Dividende.

Impozit mobiliar. — *Dobânzi încasate din România de un strein.* — v. Scăderi.

Impozit mobiliar. — v. Ipoteci legale.

Impozit mobiliar. — v. Redevențe petrolifere.

Impozit mobiliar. — *Neaplicarea lui la concesiunile miniere.* — v. Concesiuni miniere.

Impozit pe lux și cifra afacerilor. — *Contravenții la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor. Contravenții la legea timbrului. Amendări deosebite. Apel la Tribunal.* — *Dacă hotărârea dată în unul dintre apelurile are o influență de judecarea celuilalt apel. Soluție afirmativă. (Jurisprudență).*

În fapt: Cu ocazia constatării unei vânzări de cereale de către O. E. Morei F. et C., s'au stabilit în sarcina lui O. E. două contravențiuni: una la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor și alta la legea timbrului și fiind condamnat de către Fisc pentru aceste contravențiuni prin procese-verbale deosebite, contra acestor amendări O. E. declară apel, făcând fiecare apel obiectul unui dosar și deci al unei judecăți deosebite. În apelul privitor la contravenția la legea timbrului, apelantul a declarat că și reține apelul, iar fiscul cerând respingerea lui, Tribunalul l-a respins ca nefondat. În celalalt apel privitor la contravenția la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor, fiscul a cerut să se respingă apelul pe motiv de autoritate de lucru judecat rezultată din sentința dată în apel privitor la contravenția la legea timbrului. Admitere.

În drept: Ambele contravențiuni constatate de controlul financiar, adică aceea la legea impozitului pe lux și pe cifra afacerilor și aceea la legea timbrului, având același fundament juridic și de fapt, soluțiunea dată în apelul asu-

pra uneia dintre ele, trebuie să influențeze și asupra soluțiunii ce urmează să se dea în apelul asupra celeilalte contravențiuni. Singura discuțiune ce ar putea să aibă loc, ar fi atunci când unul dintre apelurile făcute de către contravenient s'ar admite pe motivul, că deși faptul juridic se constată că a avut loc, însă contravenția nu i se poate imputa, deoarece a achitat taxele cuvenite; în acest caz soluția ce s'ar da în acest apel nu poate influența asupra soluției ce urmează să se dea în judecarea celuiilalt apel, în ce privește plata taxelor deoarece pentru o operațiune juridică fiind obligate părțile contractante să achite mai multe taxe, ele pot foarte bine să achite o parte din ele și să se sustragă dela plata celorlalte taxe.

În specie, însă, deoarece O. E. a declarat că-și reține apelul în afacerea privitoare la contravenția la legea timbrului, apel care a fost respins de către Tribunal ca nefondat, el implicit a recunoscut că faptul îi este imputabil și cu ocazia judecării celuiilalt apel, hotărîrea obținută în apelul precedent poate fi produsă cu autoritate de lucru judecat. (Trib. Dorohoi, sentința No. 334 din 26 Oct. 1923).

Impozit pe lux. — Automobile. — (Instrucțiunile Ministerului de Finanțe.)

În urma unei adrese primite din partea direcției contribuțiilor și fondului comunal din Ministerul de finanțe, direcția vămilor a pus în vedere oficiilor vamale din țară ca pe viitor să calculeze impozitul pe cheltuielile somptuoare asupra automobilelor nu la valoarea lor loco fabrică stabilită după factură, cum procedau unele vămi, ci în această valoare să înglobeze și spesele accesorii (ambalaj, transport, asigurare, taxe vamale, montaj, etc.) care fac parte integrantă din prețul real al vehiculului. Cu alte cuvinte valoarea impozabilă este aceea a pieții interne din momentul depunerii declarației de import la vamă și ea se poate determina și controla după mercurialele locului, după cursurile oficiale, sau după orice alte documente.

Potrivit acestor dispozițiuni dacă valoarea automobilului după factură este 100.000 lei, iar prețul de pe piață este de 125.000 lei, impozitul se va calcula și încasa asupra sumei din urmă.

Impozit pe lux și cifra de afaceri. — *Declarațiunile relative la acest impozit.* — Publicațiunea adm. fin. a Capitalei din 17 Dec. 1925.

Administrația financiară a Capitalei aduce la cunoștința comercianților clasificați categoria III-a, industriașilor, meseriașilor și profesioniștilor din Capitală, a căror cifră de afaceri nu trece anual de 200.000 lei, că pot fi dispensați de a ține registre speciale (cifra afacerilor) dacă depun la administrația financiară a Capitalei o declarație că primesc a plăti un impozit fix pe cifra afacerilor care se va stabili de Comisiunea ce va funcționa la administrația financiară a Capitalei, după data de 10 Ianuarie 1926, până la care dată vor trebui depuse toate declarațiunile sau cererile în acest sens.

Impozit, plata lui. — v. Percépere.

Impozit plătit cu întârziere. — v. Dobânzi.

Impozit către stat, județ, comună. — v. Scăderi.

Impozit profesional. — v. Notar public.

Impozitul veniturilor valorilor mobiliare străine. —

Norme p. vărsarea lui. — (Instrucțiuni).

Parag. 63. — Impozitul asupra veniturilor din valorile mobiliare străine încasate de către locuitorii țării se vor vărsa precum urmează :

a) Pentru veniturile încasate în țară printr'un bancher sau orice alt intermediar din țară, impozitul va fi reținut și vărsat de către acești intermediari.

Intermediarii cari fac astfel de plăți de dobânzi sau cumpără cupoane străine, ori intervin la plata lor în orice mod prin mijlocul cecurilor, scrisorilor de credit și orice alte modalități pentru încasarea unor asemenea venituri, sunt

obligaji să declare la Administrația Financiară respectivă că vor face aceste operațiuni, și să țină un registru vizat de Administrație în care vor înscrie toate operațiunile de acest gen.

Impozitul va fi vărsat cel mai târziu până la finele lunii ce urmează aceleia în care reținerea a avut loc.

Vărsarea se va face cu borderouri extrase după registrul susmenționat de toate plățile făcute, indicându-se numele și adresa persoanelor cărora le-a plătit.

La vărsarea lor vor aduce și registrele spre a fi controlate cu borderourile și a se aviza de către cei ce încasează impozitul.

Persoanele în drept de a face operațiuni de felul celor mai sus indicate vor putea elibera borderouri pe a lor răspundere, în cari vor menționa încasarea impozitului spre a servi la transmiterea titlurilor străine sau instrumentelor de plată a veniturilor lor.

Societățile pe acțiuni și toate acele obligate la publicarea bilanșului sunt dispensate a da declarațiunea sus prevăzută la Administrațiile financiare, nu însă și de celelalte obligațiuni prevăzute în acest paragraf ;

b) Locuitorii țării cari vor încasa direct din străinătate asemenea venituri obținute din altă țară, sunt datorii a vărsa impozitul ei însăși la Administrația Financiară în termen de o lună dela exigibilitate, sub sancțiunile prevăzute de lege.

La vărsare vor prezenta un borderou al titlurilor, care va fi vizat sau vor putea cere să le vizeze însăși titlurile. Aceste borderouri vor însoți actele de transmisiune a titlurilor sau a instrumentelor de plată veniturilor, spre a se dovedi plata impozitului cuvenit, sub sancțiunile aplicării penalității prevăzute de lege pentru sustragere dela impozit.

Impozitul pe venitul capitalurilor mobiliare. — *Baza de impunere este venitul net, fără a se scădea din acest venit, impozitul pe venitul capitalurilor mobiliare. Art. 31 alin. 10. legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Recurența susține, că Comisiunea de apel trebuia să-i scadă din venitul net al anului 1922, suma ce reprezintă impozitul pe capitalul mobilier perceput de Stat în acel an. Cererea i-a fost respinsă și de Inalta Curte, pe următoarele considerațiuni :

Conform art. 31 alin. 10, legea pentru constatarea contribuțiilor directe, nu se privește ca cheltueli și ca atare nu se scade din venitul net, decât impozitul care privește însuși obiectul întreprinderii, adică comercial sau industrial ; întrucât cazurile de scădere prevăzute de art. 31 sunt limitativ arătate de lege. Întrucât impozitele percepute asupra veniturilor capitalurilor mobiliare care au servit, în speță, de rulant pentru operațiunile anului încheiat, nu sunt prevăzute a se scădea în stabilirea bazei impozabile, urmează că Comisiunea de apel n'a violat legea, înglobând în venitul net, veniturile capitalurilor mobiliare, fără deducțiunea impozitelor aferente. (Cas. III, dec. 2173 din 18 Noembrie 1924).

Impozitul pe veniturile capitalurilor mobiliare — *Nu se datoresc de creditorii străini din operațiunile de împrumut făcut în țara lor față de români. Aplicațiune. Art. 22 și 61 legea pentru constatarea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Prin art. 61 alin. II din legea contribuțiilor directe se prevede că pentru determinarea bazei impozitului pe venitul global, acest venit se formează din cel general, scăzându-se — între altele — dobânzile plătite la datorile chirografare, ipotecare sau privilegiate, cari nu sunt deduse dela impunerile elementare, iar prin art. 164 din instrucțiuni se subordonă scăderea acestor dobânzi condițiunii ca datornicul să dovedească plata impozitului mobilier datorit după lege de către creditorii săi.

După lege (art. 22), impozitul pe venitul capitalurilor mobiliare, se aşează asupra veniturilor brute provenite din România, de către oricine s'ar încasa, cum şi cele din străinătate, dar numai de locuitorii ţării, acestea fiind impuse la o cotă mai mare.

Venitul tras de un creditor străin, în ţara sa, din dobânzile încasate de la un debitor român, pe temeiul unei creanţe chirografare contractate în străinătate, nu poate fi socotit ca un venit tras din România, deoarece capitalul angajat de creditor în asemenea împrejurări nu este un capital afectat unui comerţ sau industrie întreprinse în România, ci un capital sau fond de rulare destinat operaţiunilor de credit pe care el le face în ţara sa, independent de naţionalitatea sau situaţiunea teritorială a averilor acestora.

Scopul pentru care Administraţia superioară a fiseului, prin instrucţiunile sale făcute în puterea legii, a subordonat scăderea datoriei chirografare din asietă impozitului global, condiţiunii ca debitorul să justifice plata impozitului mobilier datorit de creditor, este acela de a crea o garanţie mai mult pentru realizarea acestui impozit din partea celor care îl datoresc potrivit art. 22 sus citat, iar nu de a crea un impediment absolut pentru contribuabilul care ar avea datorii de scăzut din venitul global, conform art. 61.

Intrucât, în speţă, este constatat că dobânzile datorite de intimat constituiau pentru creditorii săi străini venituri cari nu erau trase din România, ci din operaţiuni de credit realizate în afară de teritoriul României şi de către creditori cari nu erau locuitori ai acestui teritoriu, Comisiunea de Apel scăzând din venitul global al contribuabilului datorile contractate în împrejurările mai sus arătate, fără a-i cere justificarea plăţii impozitului mobilier de către creditorii cari legalmente nu-l datorau fiseului român, a făcut o justă aplicaţiune a art. 22 şi 61 din legea contribuţiunilor directe, cum şi a art. 164 din instrucţiuni. (Cas. III, dec. 382 din 23 Februarie 1925).

Imprumuturi ipotecare. — v. Scutiri

Imprumuturi în lei făcuți de străini societăților industriale românești. *Dobânzi* — v. Impozit mobilier.

Imprumuturi de Stat. — *Scutite de impozitele prezente și viitoare.* — v. Scăderi.

Imprumuturi între bănci. — v. Scutiri.

Imprumuturi făcute de soc. de asigurare. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Societățile de asigurări, având ca obiect principal asigurările; nu pot intra în excepțiunea prevăzută de art. 23 alin. 4 pentru operațiunile de împrumut ce fac. Prin urmare, pentru veniturile din asigurări vor plăti impozitul comercial, iar pentru venitul realizat din împrumuturi vor plăti impozitul mobilier.

Imprumut. — *Prezumțiune de dobândă.* — (Iurisprudență).

Legea contrib. directe din 1921 impunând creanțele de orice fel — afară de cele comerciale care nu prezintă caracterul unui împrumut, — la impozitul de 15% asupra venitului, nu face nici o distincțiune în privința celor ne-comerciale. Ea le consideră pe toate ca având caracterul juridic al unui împrumut, chiar dacă nu se prevede expres vre-o dobândă; în acest caz, legea fixează ca bază impozabilă, adică ca venit probabil, dobânda legală de 5%, venit pe care legiuitorul, presupune că creditorul îl frage din creanța sa. (Cas. III, deciz. No. 319, din 27 Febr. 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 195, Nr. 176).

Vezi și *Dobândă*.

Imprumuturi ipotecare în cont curent. — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Art. 69). Adaus la parag. 181. — Imprumuturile în cont curent garantate cu ipotecă nu pot fi asemănaute, în genere, împrumuturilor ipotecare propriu zise și deci impozitul aferent dobânzii, plătite de asemenea împrumuturi în cont curent, nu se poate scădea conform art. 69 din lege, din impozitul pe clădiri sau agricol.

În cazul, însă, cu totul particular, când se dovedește că suma împrumutată în cont curent și garantată cu ipotecă a servit pentru achiziționarea sau clădirea unui imobil, în acest caz, împrumutul având caracterul de credit ipotecar propriu zis, scăderea prevăzută mai sus se poate face.

Comisiunile de impuneri și de apel, vor aprecia chestiunile de fapt după dovezile ce i se vor prezenta.

Impunere. — *Norme generale comunicate de Ministerul Finanțelor* cu ordinul Nr. 9228 din 14 Ianuarie 1925.

Perceperea impozitului la Societățile pe acțiuni

În tot cazul, impozitul societăților pe acțiuni pe 1925, care nu va putea fi stabilit în primul trimestru, nu va fi împlinit de cât după 1 Aprilie.

Până la stabilirea debitului pe 1925, operațiunile de încasări pe 1925 se vor trece în registrul de partizi numai la partea creditului.

Sumele încasate se vor opera în roluri, la partida fiecăruia, în rubrica prevăzută pentru I-iiu trimestru al anului 1925.

Trecerea sumelor încasate anticipat

Se atrage în deosebi atențiunea că în rubricile din rol rezervate pentru anul 1925 nu se vor opera decât la partea încasărilor unde se vor trece, cum s'a spus mai sus, sumele încasate anticipat rămânând ca debitarea sumelor datorite să se facă după ce se vor alcătui matricolele de comisiuni.

În nici un caz nu se pot împlini contribuțiuni directe pe anul 1925 până nu se achită rămășițele din anii anteriori și cele din 1924, prin urmare orice încasare va fi contată la impozitele datorite în ordinea vechimei lor.

Situația impozitelor încasate în plus

Sumele încasate în plus în conțul contribuțiunilor directe în cursul unui an se vor alege în liste aparte pe fonduri

la finele anului, adică pentru anul 1924 se aleg pe ziua de 31 Decembrie 1924; aceste liste se vor verifica de controlori cu rolurile și cu debitul general. Ele vor fi adăogate de ordine ca plus, la debitul anului 1924 dacă nu sunt cuprinse în debit. De anul 1925 se vor opera în roluri la partida fiecărui contribuabil în conțul impozitului ca și sumele încasate în cursul anului și se vor scădea din debitul general întocmit pe baza rezumatului rolurilor, notându-se în rubrica chitanței modul cum s'a făcut descărcarea. Scăderile se vor aproba de administrația financiară în baza verificărilor și a cercelărilor controlorilor.

Operarea acestor încasări în rolurile anului 1925 ca și scăderea scriptelor se face pe fonduri pe bază de state.

În cazul însă când suma de operat la fiecare articol de rol întrece debitul pentru impozitul respectiv, rămâne a se face compensațiune între impozite la închiderea exercițiului când se vor alege rămășițele. Cu acea ocaziune, scăderea debitului rămas de împlinit la toate impozitele, descărcându-se pe baza rămășițelor adăogate în bloc la anul următor, rămâne numai ca la verificare să se observe bine a nu se scădea de cât sumele debitate la rămășițe, chiar dacă ele sunt trecute la alte impozite, conform instrucțiunilor detaliate ce se vor da la timp.

În aceste cazuri, urmărirea contribuabilului va fi suspendată la alt impozit până la concurența sumei plătită în plus, iar la alegerea rămășiței nu se va calcula dobânda cuvenită la acel plus decât până la data împlinirii lui.

Impunere. — *Locul unde se impune impozitul comercial.* — (Instrucțiuni).

Parag. 96. — Așezarea impozitului se face la locul întreprinderii pentru venitul din fiecare întreprindere exercitată de o persoană particulară ori societate, afară de cele pe acțiuni, iar dacă întreprinderea are direcțiunea ei în altă parte la sediul direcțiunii întreprinderii unde se păstrează registrele și se încheie operațiunile. În cazul când o între-

prindere se exercită în mai multe locuri fără a avea o direcțiune centrală, acolo unde are loc principala activitate a întreprinderii.

Impunerea venițului la impozitul de față se face dar pe întreprinderi, păstrându-se prin aceasta principiul obiectivității impozitului pus la începutul acestei legi, a cărei aplicare ne conduce a ține seama de unitatea venițului impozabil, iar nu de totalitatea veniturilor elementare ale unei persoane.

Așa dar, dacă contribuabilul exercită o întreprindere unică, spre exemplu de chereștea, a cărei exercitare se face fie într'un singur loc, fie în mai multe locuri, venitul impozabil se stabilește la un loc, conform prevederilor de mai sus. Dacă însă mai are și altă întreprindere, cum ar fi exploatarea unei moșii ce ține în arendă, sau vre-un altfel de comerț, cum ar fi cel de băuturi spirtoase, venitul impozabil se stabilește și se impune pentru fiecare întreprindere în parte.

Când însă una din întreprinderi este un accesoriu al celeilalte, spre exemplu la întreprinderea de chereștea, întreprinzătorul deschide o cantină pentru lucrători, sau când exercită într'o singură prăvălie două sau mai multe ramuri de comerț sau într'un singur local două sau mai multe feluri de industrie legate între ele cari formează o întreprindere unică, venitul se impune la un singur loc.

De asemenea, dacă în aceeași întreprindere într'un loc exercită singur, iar în altul cu un asociaț, se impune separat.

Impunerea. Societăților pe acțiuni pe primul an de funcționare. — (Instrucțiuni).

Parag. 107. — Impunerea societăților pe acțiuni pe primul an de funcționare, nu se face decât după încheierea primului bilanț. Acelaș bilanț va servi și pentru impunerea pe al doilea an, ambele impuneri pulându-se face deodată. Astfel dar legea dă în competența Comisiunii celui de al doilea an a stabili impunerea și pe cel dintâiu.

În schimb, la încetarea funcționării, Societatea este impusă la venitul stabilit pe baza bilanțului ultimului an de exercitare, deși societatea a încetat. Cum pe ultimul an s'a făcut o impunere după bilanțul anului precedent, aceeași ultimă impunere se socotește ca compensare a celei stabilite pe primul an, de aceea din impozitul stabilit pe baza ultimului bilanț, se va scădea cel stabilit pe primul an.

În cazul însă când impozitul primului an va fi mai mare, făcându-se scăderea, nu mai rămâne nimic de plătit. Legea nu dă dreptul însă la restituirea pentru diferența în plus plătită pe primul an.

Călcuțul acestei diferențe de scăzut se face bine-înțeles, socolindu-se și adaosul complementar stabilit de art. 42.

Pentru societățile industriale și miniere noi a căror impunere nu începe în primul an de funcționare, ci prima impunere regulată începe din al șaselea an și asupra beneficiului după bilanțul încheiat pe anul al cincilea, din impozitul stabilit la lichidare pe baza ultimului bilanț, se va scădea cel stabilit pe anul al șaselea dela funcționare, asupra veniturii din al cincilea an ce se găsea în termenii de scutire. Dacă însă în primii cinci ani a nu a beneficiat de scutire sau a beneficiat pe jumătate, în vedere că limita de rentabilitate prevăzută de art. 36 era întrecută, impunerile eventuale pe vre-unul din acești cinci ani făcându-se în mod excepțional după lege, în vederea rentabilității beneficiului după bilanțul anului în chestiune, ea rămâne bine stabilită și deci nu aceasta se va scădea din cea stabilită la lichidare pe ultimul, bilanț, ci tot aceea a celui de al șaselea an.

O societate care lichidează în vederea unei fuzionări sau schimbare de constituire este impusă ca și una care încetează.

Impunere. — *Bilanș și registre regulat ținute. Înlăturarea cheltuelilor. Fixarea beneficiului prin apreciere. Firma ce a funcționat în anul precedent mai mult de cinci luni, dar mai puțin de un an întreg. Socolirea venitului pe acel timp raportat la un an, pentru fixarea beneficiului net impozabil pe anul următor.* (Jurisprudență).

a. — Bilanșul și registrele regulat ținute, pot să servească de element principal în fixarea venitului net impozabil. Când însă se constată în fapt că sunt trecute cheltueli pe cari legea nu le admite la scăderi și că beneficiul arătat în registre nu este adevărat, Comisiunile pot înlătura acele cheltueli și aprecia beneficiul în comparație cu alte întreprinderi similare.

b. — Dacă exploatarea a durat în anul precedent mai mult de cinci luni, însă nu întreg anul, atunci venitul pe acel timp, socolindu-se cât revine anual, va servi la fixarea venitului net impozabil pe anul curent. (Curtea de Apel, București, Secția IV-a, deciz. fiscală Nr. 112, din 19 Noiembrie 1925. — Buletinul Curților de Apel, pag. 20, 1 Ianuarie 1926).

Impunere. — *Caracterul impozitului complimentar.* — (Instrucțiuni).

Parag. 108. — Impozitul complimentar stabilit prin art. 42 este un adaos la impozitul principal stabilit prin art. 30, deci urmează aceleași reguli și impunerea se stabilește cu aceleași modalități pe întreprinderi ca și cea impunere, ținându-se seama de condițiunile de mai jos.

Scopul principal al acestui adaos este ca să se diferențieze impunerea printr'o cotă progresivă, nu numai în raport cu mărirea venitului global, dar și cu rentabilitatea sau cu importanța câștigului față de capital și de înlindrea afacerilor.

Pentru societățile pe acțiuni, scopul acestui adaos este și de a restabili un echilibru între întreprinderile exercitate de particulari și de aceste societăți, cari sunt supuse aces-

lui complementar, cu cote mai ridicate și asupra întregului venit net, minus rezervele scutite după art. 32.

Această diferență e stabilită în vedere că dacă comparăm o întreprindere particulară în sine față de o întreprindere similară a unei societăți, pentru venitul celei dintâi întreprinzătorul va plăti în total acționarii la dividendul distribuit, deosebit de avantajul scutirii rezervelor la societate a căror formare era nevoie să fie încurajată.

Impunere. — *Condițiunile de impunere la impozitul complementar.* — (Instrucțiuni).

Parag. 109. — Condițiunile de impunere stabilite de lege, ținând seama de cele de mai sus, sunt cele ce urmează :

a) Pentru contribuabilii al căror capital pus în întreprindere se poate stabili pe baza bilanțului, între cari sunt de sigur societățile obligate la publicarea bilanțului, impunerea are loc în cazul când beneficiul net impozabil trece de 75.000 lei, și dacă rentabilitatea beneficiului net față de capital se ridică la cea prevăzută în tabela de cote.

Cum însă prin alin. IV din art. 42, adăugat la Camera Deputaților, s'a prevăzut că pentru comercianții și industriașii particulari în calculul rentabilității, capitalul nu va fi socotit mai mic de jumătate din cifra afacerilor și cum rentabilitatea dela care începe impunerea pentru particulari e 15%, urmează că impunerea începe cu cota de 0,5% pentru acele întreprinderi cari sunt considerate a avea un capital de cel puțin 500.000, întrucât la acest capital cu rentabilitatea de 15% se obține minimul de venit impozabil de 75.000 lei.

Spre exemplu, dacă cifra afacerilor este de 1.000.000 lei, iar capitalul 100.000 și beneficiul 75.000 lei, rentabilitatea se socotește la un capital de 500.000 egal cu $\frac{1}{2}$ din cifra afacerilor, deci este de 15%.

Condițiunea de impunere pentru particulari s'a legat așa dar și de cifra afacerilor, chiar când capitalul se poate dovedi cu registre, rămânând a interveni capitalul numai atunci când se dovedește că el e mai mare de $\frac{1}{2}$ din cifra

afacerilor, în care caz rentabilitatea se raportează la capitalul real.

Spre exemplu, dacă cifra afacerilor e 1.000.000, iar capitalul 750.000, beneficiul de 75.000, raportat la capital e de 10%, prin urmare nu e impozabil.

Pentru societățile pe acțiuni, această limită a capitalului nefiind pusă, ele vor fi impuse la orice capital, dacă beneficiul net mai puțin rezervele scutite trece de 75.000, iar rentabilitatea atinge 10% față de capitalul social inclusiv totalul rezervelor;

b) Pentru contribuabilii particulari al căror capital nu li se poate stabili neavând bilanț și registre în regulă, impunerea are loc dacă cifra afacerilor trece de 1.000.000 lei, când sunt presupuși a avea un capital de jumătate din cifra afacerilor și în aceleași condițiuni în ce privește rentabilitatea beneficiului față de acest capital presupus.

Prin urmare, minimum de capital ce servă de bază în calculul rentabilității e 500.000 lei, iar minimum de venit impozabil, socotind rentabilitatea de 15%, este tot 75.000 lei. Deosebirea este că în acest caz nu poate interveni în calculul capitalului real.

Condițiunile de mai sus se stabilesc pe întreprinderi, întrucât după cum se arată la parag. 108, se păstrează dispozițiunile legii în ce privește modalitățile stabilirii impunerii, iar pentru societățile pe acțiuni toate ramurile de activitate formează o singură întreprindere conform celor stabilite.

Impunere. — *Impuneri făcute de comisiunile anuale. Neatacarea lor cu apel de către fisc. Autoritate de lucru judecat. Chestiunea nu poate fi supusă altei comisiuni). Art. 77 legea unificării contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

În fapt: Se constată din deciziunea atacată, că recurența fiind supusă în ce privește operațiunea cumpărării unei cantități de material lemnos din pădurile Statului, cercetării unei Comisiuni fiscale de impuneri anuale, acea-

stă Comisiune prin procesul-verbal din 20 Sept. 1923, a găsit că zisa operațiune nu constituie o exploatare de pădure — cum prelindea fiscul — și a apărât-o de impozitul comercial pe anul 1923;

Fiscul în loc să facă apel contra hotărârii, cum prevede art. 77 din legea unificării contribuțiilor directe, a supus cazul unei alte Comisiuni de impuneri, care a hotărât contrariu celei dinlău, ca recurenta să fie impusă pentru operațiunea de mai sus la impozitul comercial pe anul 1923;

În contra acestei hotărâri, recurenta făcând apel, Comisiunea de apel, prin decizia ce se atacă cu recurs, a respins motivul tras din autoritatea lucrului judecat, sub cuvânt că hotărârile Comisiunilor anuale de impuneri cari conchid la neimpunerea contribuabililor, nu ar avea, în cazul când nu au fost atacate, caracterul unor hotărâri opozabile cu autoritate de lucru judecat.

În drept: Din moment ce prin art. 77, legiuitorul a acordat atât contribuabililor, cât și fiscului dreptul de a ataca aceste hotărâri cu apel, este neîndoios că prin aceasta el le-a recunoscut caracterul și efectul unor adevărate hotărâri judecătorești date în primă instanță; prin urmare, dacă aceste hotărâri nu sunt atacate în modul și termenul prevăzut de lege, ele rămân definitive și irevocabile și ca atare fixează, pentru perioada la care se referă dreptul contribuabilului în raport cu acela al fiscului, fără ca acesta să mai poată, ceea ce dealtfel nici rațiunea, nici legea nu-l autoriză, să supună cazul unei alte Comisiuni de impuneri, pentru cuvântul că prima nu i-a admis concluziunile sale.

În speță, fiscul neapelând hotărârea Comisiunii din 20 Septembrie 1920, această hotărâre a rămas definitivă și cu autoritate de lucru judecat; prin urmare orice altă hotărâre dată ulterior în aceeași cauză de o instanță similară, Comisiunea de Apel trebuia să o considere ca nulă și fără efect și să admită pe acest motiv apelul recurentei.

Neprocând astfel, Comisiunea a violat art. 77 mai sus citat și a săvârșit un învederat exces de putere. (Cas. III, dec. 2267 din 26 Noembrie 1924).

Impunere. — Recurs. Stabilirea venitului net impozabil.
*Prezentarea bilanşului dimpreună cu registrele regulat
 şinute. Înltăturarea lor. Exces de putere. Art. 39 legea
 contribuşunilor directe. (Jurisprudenşă).*

Conform art. 39, alin. 1 din legea contribuşunilor directe, stabilirea venitului net impozabil se face după elementele bilanşului încheiat în regulă, corespunzând cu registrele regulat şinute.

În speşă, deşi înainte Comisiunii de apel, apelantul, în stabilirea venitului net la care urma să fie impus, a prezentat registrele sale comerciale, însă Comisiunea neconstatând că nu au fost regulat şinute, ci le înltătură pur şi simplu pe motivul că apelantul n'a prezentat şi carnetele din borderouri încheiate la tranzacşunile făcute de recurent, spre a-şi baza aprecierile pe alte temeieri extra-legale, comite un exces de putere şi violează dispozişunile art. 39. legea contribuşunilor directe, încât deciziunea pronunşată este casabilă. (Trib. Covurlui, S. II, sent. civ. 329 din 17 Iunie 1925).

Impunere. — Apreciere. — (Jurisprudenşă).

În lipsă de bilanş, impunerea se face după apreciere, deşi registrele sunt regulat şinute, pentru că Comisiunea nu poate cercela toate operaşunile din registre, ci ea poate numai să verifice cifrele din bilanş, dacă corespund registrelor. (C. Apel Buc., S. IV-a, deciz. No. 49, 1 Oct. 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 393, No. 130).

Impunere. — Impunerea acşunilor. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaos la paragraful 45. — Pentru ca dividendul acşunilor să se impună cu cota de 12 la sută trebuie să îndeplinească următoarele condişuni: a) să fie acşuni nominative; b) să se deşină de cetăşeni români; c) aceste acşuni nominative şi posedate de cetăşeni români să reprezinte cel puşin 51 la sută din întreg capitalul în acşuni ale Societăşei. Bine înşeles că cota de 12 la sută se aplică

numai pentru dividendul acțiunilor nominative, iar nu și pentru cele la purtător.

Impunere. — *Impunerea societăților pe acțiuni.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 9 Febr. 1925; comunicată cu ord. Min. Fin. No. 33.093/923).

Impunerea Societăților pe acțiuni pentru primul an de exercitare se face după încheierea primului bilanț, avându-se în vedere venitul constatat prin acel bilanț, în cazul când el s'a încheiat pe o perioadă de 12 luni sau mai mică de 12 luni; dacă însă bilanțul s'a încheiat pe o perioadă mai mare de 12 luni se va reduce la perioada exercitării în acel an, întrucât conform art. 30 din lege în principiu impunerea se face avându-se în vedere venitul anului precedent, adică venitul pe 12 luni.

În al doilea an de funcționare impunerea se face pe baza primului bilanț încheiat și în cazul când acesta este încheiat pe o perioadă mai mică de 12 luni, căci în acest al doilea an — exercitarea va avea loc limpede de un an întreg.

Impunere. — *Calcularea impozitului adițional.* — v. Impozit adițional.

Impunere la impozit minimal. — v. Impozit minimal.

Impunere. — *Motive de apel.* — v. Apel.

Impunerea capitalului p. calculul rentabilității. — v. Amortizare.

Impunere. — *Venit net impozabil. Nescăderea impozitului ce privește obiectul întreprinderii.* — v. Venit net impozabil.

Impunere. — *Comerț început în cursul anului.* — (Jurisprudență).

Fără de constatarea că un comerciant a început comerțul cu mai mult de trei luni înainte de sfârșitul anului, a cărui venit se ia ca bază de impunere, comisiunea fiscală, întrucât constată că comerciantul a avut registre ținute în regulă și a încheiat bilanț la finele anului, este ținută să calculeze venitul net impozabil — pentru anul în curs — ra-

portând venitul net din perioada de exercițiu pe anul precedent, la venitul integral pe care l'ar fi obținut în acel an, iar nu să adauge la lunile anului trecut, primele luni ale anului în curs, pentru a completa venitul pe un an, căci prin aceasta creiază o bază impozabilă arbitrară, întrucât nu e prevăzută de legea contribuțiilor directe. (Cas. III. deciz. No. 111, din 30 Mai 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 328. No. 277).

Impunere. — *Comerț început în cursul anului.* — (Jurisprudență).

Când întreprinderea a început în anul precedent și exercitarea a durat mai mult de trei luni, venitul realizat numai în acel interval de timp va servi de bază pentru impunerea pe anul în curs. (C. Apel Buc., S. IV, deciz. fisc. No. 23, din 2 Iulie 1925. — Bulet. C. de apel 1925, p. 335, No. 104).

Impunere. — *Impozit global pe venit. Se poate stabili chiar dacă există contestațiune în curs asupra impozitelor elementare. Aplicațiune.* (Jurisprudență).

Pentru stabilirea impozitului global pe venit Comisiunile de impuneri, pot proceda la lucrările lor independent de faptul, dacă asupra așezării impozitelor elementare există vre-un proces sau contestațiune de orice fel, legea neprevăzând că, în atări cazuri, procedura înaintea Comisiunii ar putea fi suspendată sau întreruptă.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de apel, n'a săvârșit nici un exces de putere, atunci când a procedat la lucrările pentru stabilirea impozitului pe venitul global, deși era pendinte chestiunea așezării impozitelor elementare, deoarece reducțiunea impozitului global, principial stabilit, putea eventual să fie făcută ulterior pe cale de dispozițiuni administrative. (Cas. III, dec. 1112 din 30 Mai 1924).

Impunere. — *Contracte economice.* — v. Simulațiune.

Impunere. — Drept de apreciere. — (Jurisprudență)

Când comisiunea de apel își întemeiază impunerea pe importanța comerțului, a centrului important unde este exercitat, și că este inadmisibil ca doi comercianți cu familiile lor să chelluiască lunar numai 2250 lei, în acest caz, este îndreptățită să înlătore registrele ca cuprinzând lucruri nesincere și să facă impunerea prin apreciere. (C. Apel Bucu. S. I deciz. Nr. 8 din 27 Mai 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 359, Nr. 116).

Impunere. — Nesocolirea actelor. — (Jurisprudență).

Când se constată prin acte, prețul de vânzare către o societate petroliferă, al redevenței de fițeu, Comisiunea nu poate fixa valoarea lui prin apreciere, căci înlăturând scrisoarea, nesocolește dreptul de apărare. (C. Apel Buc. S III, deciz. fiscală Nr. 19 din 26 Iunie 1925. — Bul. C. de Apel 1925, pag. 392, Nr. 129).

Impunere. — Intreprinderi comerciale. Registre. Mărfuri trecute în inventar. Nepronunțarea instanței asupra prețurilor din inventar. Omisiune esențială. (Jurisprudență).

În fapt: Recurenții s'au referit la registrele comerciale ca mijloc probatoriu pentru stabilirea venitului net impozabil; Comisiunea de apel nefăcând însă nici o mențiune asupra regularității, sau neregularității registrelor, se mărginește a înlătura evaluarea mărfurilor trecute în inventar, sub cuvânt că această evaluare nu ar fi aceea din momentul facerii inventarului și cmită a se pronunța asupra cererii recurenților prin care dâșii lîndeau să dovedească prin facturi și expertiză că evaluarea din inventar corespunde cu prețul de cumpărare al mărfii din momentul ta-cerii acelu inventar. Recurs între altele pentru omisiune esențială prin înlăturarea fără discuție a probelor propuse. Admitere.

În drept: Această omisiune este esențială deoarece indicațiunea exactă a prețului mărfurilor rămase în depozit la finele anului și trecute în inventar, este un element pre-

dominant în stabilirea contului de profit și pierderi și deci a bilanțului general, care oglindește prin excelență venitul impozabil real al contribuabilului, instrucțiunile Ministerului (par. 101 și urm.), fiind aplicabile în această privință.

Prin urmare, întrucât Comisiunea nu motivează pentru ce înlătură registrele și omite a se pronunța asupra probelor concludente propuse de recurent în scopul mai sus arătat, motivul de casare este întemeiat. (Cas. III, dec. 723 din 31 Martie 1925).

Impunere. — Registre comerciale. Prezentarea lor comisiunii de apel și înlăturarea lor pe motiv că sunt neregulate ținute. Violarea art. 39 al. 1 din legea contribuțiilor directe și demonstrative. — (Jurisprudență).

Conform art. 39 al. 1 impozitul net impozabil se stabilește prin bilanțul anual la societățile obligate să-l publice și după bilanț la celelalte întreprinderi comerciale, cu condițiunea însă ca acest bilanț să corespundă cu registrele comerciale regulate ținute. Conform legii, registrele regulate ținute sunt primul și esențialul mijloc de dovadă a venitului net impozabil al comercianților și numai când aceste registre sunt neregulate ținute, comisiile fiscale le pot înlătura, cu condițiunea însă ca în deciziile ce le dau să motiveze pe larg în ce constă neregularitatea acestor registre, spre a putea trece la celelalte mijloace indicate de lege în art. 39 al. 2.

În speță, firma recurentă prezentând în fața Comisiunii de apel registrele sale comerciale ținute conform Codului de comerț, ceruse Comisiunii să constate că în cazul exercițiului duratei acestei societăți, ea a avut o pierdere și cere reducerea impunerii.

Comisiunea înlătură registrele comerciale, motivând că sunt „neregulate ținute” și în fond respinge apelul ca nefondat, așa că comite prin aceasta o violare a art. 39 al. 1 din legea contribuțiilor directe, prin aceea că nu motivează în ce constă neregularitatea acestor registre. (C. Ap. Buc. s. II, decizia din 21 Noembrie 1925. — Președinte

Macri. Admis recursul firmei „Frații M. și Al. Mendel”, prin avocat B. M. Schwartz în proces cu Ministerul de finanțe, prin avocat Iordan Ștefănescu. 1)

Impunere. — *Apel. Prezentarea de registre. Inlăturarea lor. Constatarea implicită că ele ascund adevărata cifră a afacerilor.* — (Jurisprudență).

Când Comisiunea de apel arată că: „a ținut seamă de regisru, de cifra de afaceri, prezentat de recurent și totuși îi stabilește impozitul prin apreciere, urmează că acest registru nu constată precis cifra afacerilor și, prin urmare, în asemenea condițiuni, aprecierea instanței de fond este suverană și scapă cenzurii Curții de Casație. (Cas. II, dec. fiscală 137 din 13 Februarie 1925).

Impunere. — *Dacă comisia de apel e obligată a ține seamă de bilanțului semnat de Consiliul de Administrație al unei societăți. Bilanț neregulat întocmit.* (Jurisprudență).

Comisiunea nu este obligată a ține seama de un bilanț semnat de un Consiliu de Administrație al unei societăți când, în urma verificării și confruntării lui cu registrele regulate ținute, se constată că nu este în regulă. (Cas. II, dec. fiscală 19/1925).

Impunere. — *Nulitatea apelului.* — (Jurisprudență).

Este adevărat că art. 14 din legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, pune obligațiune părții care face apel, ca odată cu petițiunea de apel să alătore și recipisa de consemnarea taxei și amenzei la care a fost condamnată; nu rezultă, însă, din nici un text de lege, că neîndeplinirea acestei obligațiuni va fi sancționată cu pedeapsa nulității apelului.

Prin urmare, în speță, Tribunalul n'a violat nici un text de

1) În același sens. Cas. III decizia 2364 din 1925; Jurisprudența Generală Nr. 11 din 1925; Trib. Covurlui s. II, c. sentința civilă 329 din 1925; Jurisprudența Generală 27 din 1915; Cas. III decizia 1864; Jurisprudența Generală 7 din 1925.

lege, declarând admisibil apelul pentru care nu se depusesese, odată cu introducerea lui, recipisa de consemnarea taxei și amenzii la care recurentul a fost condamnat. (Cas. III, deciziunea No. 1907, din 1924. — Jurisprudența Română 1925, No. 34, pag. 52).

Impunere. — *Comerț început în cursul anului.* — (Jurisprudență).

Când se constată, în fapt, că contribuabilul și-a început comerțul în Noembrie 1922 și că bilanțul prezentat nu este făcut pentru operațiunile realizate până la finele aceluiași an, ci până în Iulie 1923, — acest bilanț nu poate servi, în mod obligator, pentru stabilirea bazei impozabile pe anul 1923, în sensul art. 41 din legea contribuțiilor directe, de oarece el cuprinde nu numai operațiunile din anul precedent, pe un period de minimum trei luni, conform citatului articol, ci și operațiuni din anul următor, pentru care se face impunerea, ceea ce e contrariu sistemului legii.

În atare situațiune, cu drept cuvânt, comisiunea de apel a înlăturat bilanțul prezentat de contribuabil, cuprinzând operațiunile pe intervalul de timp mai sus arătat, și a stabilit baza impozabilă prin apreciere, în comparațiune cu întreprinderile similare din localitate, procedare care e în totul conformă cu art. 41 și 30 litera b din legea contribuțiilor directe. (Cas. III, deciz. No. 2060 din 11 Noembrie 1924. — Jurisprudența Română 1925, pag. 125, No. 82).

Impunerea societăților în primul an de funcționare. — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Art. 41). Adaus la paragraful 107. — Impunerea societăților pe acțiuni, pentru primul an de exercitare, se face după încheierea primului bilanț, avându-se în vedere venitul constatat prin acel bilanț în cazul când el s'a încheiat pe o perioadă de 12 luni, sau mai mică de 12 luni; dacă însă bilanțul s'a încheiat pe o perioadă mai mare de 12 luni, se va reduce la perioada exercitării în acel an, întrucât conform art. 30 din lege, în principiu, impunerea se

face avându-se în vedere venitul anului precedent, adică venitul pe 12 luni.

În al doilea an de funcționare, impunerea se face pe baza primului bilanț încheiat și în cazul când acesta este încheiat pe o perioadă mai mică de 12 luni, se raportează la 12 luni, căci, în acest al. doilea an, exercitarea va avea loc timp de un an întreg.

Impunere. — *Societate care n'a funcționat decât un an. Lichidarea ei după încheierea primului bilanș. Impunerea pentru anul următor prin conexarea bilanșelor din anul precedent cu cel de lichidare. (Art. 41 din legea contrib. directe).* — (Jurisprudență)

În cazul unei societăți care n'a funcționat decât un an și care cu ocazia încheerii bilanșului pentru acel an, dispune lichidarea, impunerea trebuie să se facă conexându-se ambele bilanșuri, deoarece, în fapt, nu se operează decât lichidarea activului și pasivului bilanșului anului precedent și nici o altă operație nu se mai efectuează. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, Jurnal Nr. 5775 din 29 Octombrie 1925. — Bulet. C. de Apel din 15 Nov. 1925, p. 420).

Impuneri. — *Întreprinderi comerciale începute în anul precedent, de cel puțin 3 luni. Baza de calcul. Venitul celor 8 luni raportat la anul întreg. Art. 41 din legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

În principiu, baza impozabilă anuală a veniturilor comerciale și industriale, este venitul net realizat în anul precedent, venit presupus a se realiza și în anul ce urmează.

Potrivit art. 41 din legea contribuțiunilor directe, când o întreprindere comercială sau industrială nu a fost exercitată în tot cursul anului precedent, ci a început mai târziu, venitul net realizat până la închiderea bilanșului pe acel an, întrucât comerțul a început de cel puțin trei luni, se consideră de lege ca bază de impunere pentru anul următor, cu condițiunea însă ca el să fie raportat la un an întreg, adică la durata de timp pentru care se face impunerea.

Intrucât în speță, Comisiunea de apel a considerat ca bază impozabilă a anului 1924, venitul net realizat de contribuabil în 1923, pe patru luni, de când a început comerțul, prin aceasta a violat art. 41 mai sus citat. (Cas. III, dec. 2052 din 11 Noembrie 1924. — Jurisprudența Rom. 1925, pag. 12, Nr. 76).

Impunere. — *Intreprinderi comerciale. Comerț început cu mai mult de 3 luni înainte de sfârșitul anului imediat anterior. Modul de calcul. (Art. 41 alin. 2 din legea contribuțiilor directe).* — (Jurisprudență).

Față de constatarea că un comerciant a început comerțul cu mai mult de trei luni înainte de sfârșitul anului, al cărui venit să ia ca bază de impunere, Comisiunea fiscală — întrucât constată că comerciantul a avut registre ținute în regulă și a încheiat bilanț la finele anului, este ținută să calculeze venitul net impozabil — pentru anul în curs raportând venitul net din perioada de exercițiu pe anul precedent, la venitul integral pe care l-ar fi obținut în acel an, iar nu să adauge la lunile anului trecut, primele luni ale anului în curs, pentru a completa venitul pe an, căci prin aceasta crează o bază impozabilă arbitrară, întrucât nu e prevăzută de legea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. No. 1111 din 30 Mai 1924).

Impunere. — *Impozitul adițional. Stabilirea lui Art. 71.* — (Jurisprudență).

După art. 71 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, impozitul adițional se aplică și se calculează în total asupra veniturilor supuse fiecărui impozit, iar nu după quantumul impozitului elementar, cum susține recurențul prin motivul său de casare. (Cas. II, dec. fiscală Nr. 28 din 4 Febr. 1925).

Impunere. — *Modul stabilirii impozitului complementar.* — (Instrucțiuni).

Parag. 112. — Impozitul complementar va fi stabilit deodată cu impozitul principal și prin același proces-verbal.

însă făcându-se calcul și încheiere aparte, în vedere că se poate face apel contra acestei impuneri numai.

Toată procedura de urmaț, va fi, dar, aceea prevăzută pentru impunerea principală la titlul III.

Impunere. — *Venituri comerciale. Baza impozabilă. Cifra de afaceri prezentată de comerciant. Dreptul comisiunilor fiscale de a o înlătura, fiind numai un element de comparație, nu mijloc probatoriu. Art. 39 lege contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

După art. 39 din legea contribuțiunilor directe, în lipsa unor registre de bilanț ținute și încheiate în regulă, constatarea și evaluarea venitului net, se face după cifra afacerilor arătată de contribuabil în registrul respectiv, nu constituie, în sensul legii, decât un element de comparație în determinarea venitului net, iar nici de cum un mijloc probatoriu direct și de sine stătător, cum sunt registrele comerciale și bilanțul încheiat conform acestor registre.

Astfel fiind, Comisiunile fiscale sunt în drept să aprecieze, comparând cifra afacerilor declarată de contribuabil cu alte comerțuri similare, că această cifră nu este reală și ca atare nu poate fi luată ca bază de evaluare a venitului.

În speță, Comisiunea de apel, procedând astfel, și înlăturând ca nereală cifra de afaceri prezentată de recurent, a fost în drept să recurgă la mijlocul de evaluare prin aprecierea și comparația cu alte întreprinderi similare. (Cas. III, dec. 9 din 2 Ianuarie).

Impunere. — *Proprietățile agricole. Cum se face impunerea lor. Dacă trebuiesc scăzute spezele de administrație și pază pentru stabilirea venitului impozabil.* — (Jurisprudență).

Impunerea asupra proprietăților agricole se face nu pe venitul net, ci pe cel brut, care se confundă cu cel dințaiu. după cum reiese în mod evident din dispozițiunile art. 4 No. 3, litera b, din legea contribuțiunilor directe.

Prin urmare, deși în speță, Comisiunea de apel nu se pronunță asupra susținerii recurenței că pentru stabilirea venitului impozabil să se scadă din prețul încasat de dânsa din pădure spezele de administrație și pază, totuși o asemenea omisiune nefiind esențială, nu poate atrage cassarea deciziunii. (Cas. III, dec. fiscală 77 din 6 Febr. 1925).

Impunere. — Înălțurarea registrelor. — (Jurisprudență).

Simpla împrejurare că operațiunile comerciale n'au fost trecute în registre zi cu zi, nu este suficientă pentru înălțurarea acelor registre, sub cuvânt că ar fi neregulate sub raportul constatărei veniturilor, ca bază impozabilă, ci trebuie să se constate în mod necesar: fie omisiunea vreunei operațiuni, fie neconcordanța de date între registre și bilanț, fie vre-o altă asemenea neregularitate, de natură să diminueze venitul net real al contribuabilului.

Intru cât, în speță, Comisiunea de apel nu a făcut alari constatări, ci s'a mărginit numai să arate că operațiunile nu sunt specificate zi cu zi, deși ele au putut fi reale, complete și concordante, prin aceasta comisiunea nu și-a motivat suficient hotărîrea și a dat-o cu exces de putere. (Cas. III, deciz. Nr. 2262 din 1924. — Jurisprudența Română 1925, pag. 125).

Impunere. — Determinarea venitului impozabil. Înălțurarea registrelor și raportul expertizei ordonată de comisiune. Valabilitate. Art. 39 alin. 2 din lege. — (Jurisprudență).

Prin motivele de casare, recurența se plînge că Comisiunea de Apel a înălțurat registrele și bilanțul său, deși, prin expertiza ordonată de Comisiune s'a constatat că aceste scripte sunt ținute în regulă, iar în al doilea rând — spune recurența — Comisiunea de Apel n'a ținut seamă nici de datele expertizei, pe care ea însăși o încuviințase.

Comisiunea de Apel, constatând motivat că registrele și bilanțul societății recurente, conțin date neverosimile și nereale și ca alare, sunt neregulate ținute, a fost în dreptul său de a le înălțura și, întrucât nici raportul de expertiză nu

constitue un element obligatoriu de evaluare, Comisiunea nu a săvârșit nici o violare de lege, sau exces de putere, înlăturându-l și recurgând în lipsă de registre, regulat ținute, la mijlocul legal de evaluare al aprecierii prin comparațiune cu întreprinderile similare, în conformitate cu art. 39 alin. II din lege. (Cas. III, dec. 3200 din 19 Noemb. 1924).

Impunere. — *Registreele comerciale. Inlăturarea lor. Motivare. (Art. 39 alin. I din legea contrib. directe.— (Jurisprudența).*

Registreele comerciale sunt privite de legiuitor ca un prim și esențial mijloc de dovadă a venitului net impozabil al comercianților obligați a avea asemenea registre.

Numai când registrele nu sunt regulat ținute, Comisiunile fiscale le pot înlătura, însă în asemenea caz ele trebuiesc să motiveze în ce constă neregularitatea registrelor, pentru a putea păși apoi la celelalte mijloace de constatare indicate de lege.

Intrucât, în speță, Comisiunea nu motivează în ce constă neregularitatea registrelor recurentului, deciziunea sa urmează a fi casată pentru nemotivare. (Cas. III, dec. 2364 din 5 Decembrie 1924).

Impunere. — *Impozit comercial. Stabilirea lui. Registree comerciale. Inlăturare fără a arăta cauza. Exces de putere. Casare. — (Jurisprudență).*

Intrucât Comisiunea de apel n'a ținut seama de registrele prezentate de contribuabil, înlăturându-le pe motiv că nu sunt regulat ținute, fără să arate de unde își face această convingere, face numai o afirmațiune, așa că prin această a comis un exces de putere și deci recursul urmează a fi admis. (Cas. III, dec. 1297 din 20 Iunie 1924).

Impunere. — *Inlăturarea registrelor. — (Jurisprudență).*

Nu este suficient ca comisiunea de apel să afirme că registrele comerciale conțin spese nepermise de lege, spre a

le înlătura, ci trebuie să motiveze cari sunt acele spese și în temeiul cărui text de lege au fost excluse. (Cas. III, deciziunea No. 14, din 2 Ianuarie 1925. — Jurisprudența Română 1925, pag. 79 No. 48).

Impunere. — Registre comerciale. — (Jurisprudență).

Când din registrele comerciale se constată că s'a trecut cifre absolut derizorii față de importanța comerțului, Comisiunea de impuneri poate să le înlătore și să facă impunerea prin apreciere. (Curtea de Apel București, Secția III-a, deciziunea fiscală Nr. 51, din 23 Octombrie 1925. — Buletinul Curților de Apel, pag. 464, 15 Dec. 1925).

Impunere. — Elementele pe temeiul cărora se face impunerea. Elemente obiective, nu subiective de apreciere. Aplicațiune. Art. 39 din lege. — (Jurisprudență).

În principiu, Comisiunile fiscale pot evalua venitul net impozabil, în lipsă de elemente și dovezi demne de încredere din partea contribuabililor, și prin aprecierea trasă de ele din alte elemente și circumstanțe de fapt obiective; aceste Comisiuni sunt ținute, în alare caz, să motiveze și să arate care sunt elementele și circumstanțele de fapt, neputându-se mărgini, cum face Comisiunea de apel în speță, să spună că a apreciat venitul după cunoștința personală a unora din membrii și după pure afirmațiuni din partea fiscoiului, deoarece acestea nu constituiesc elemente obiective de apreciere în felul celor arătate de art. 39 din legea contribuțiilor directe, ci considerațiuni subiective și cu totul arbitrare, cari echivalează cu o lipsă de motivare în sensul legii.

Întrucât, în speță, Comisiunea de apel își sprijină deciziunea sa numai pe considerațiuni de apreciere personală, deciziunea sa este nemotivată. (Cas. III, dec. 2068 din 11 Noiembrie 1924).

Impunere. — *Inlăturarea contractelor în fixarea venitului funciar ca fiind economicoase. Inlăturarea irebue motivată. Art. 92 legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

Potrivit art. 92 din legea contribuțiunilor directe contractele de închiriere nu se pot înlătura decât dacă se constată și se motivează că sunt economicoase sau simulate.

În speță, Comisiunea de Apel nu arată elementele pe care și bazează constatarea sa, spre a înlătura contractele prezentate de parte, ci face numai o simplă afirmare. Prin urmare, a dat o hotărîre nemotivată în ce privește înlăturarea contractelor. (Cas. III, dec. 1607 din 26 Sept. 1924).

Impunerea clădirilor neînchiriate. — v. Clădiri.

Impunere. — *Investițiuni în fabrici. Evaluarea aporturilor ulterioare.* — (Dec. Conus. Aut. fisc).

Art. 42. — Adaus la paragraful 111, punctul 2 al. a. Denaturarea capitalului în imobile sau în investițiuni la fabricile aparținând particularilor, pentru stabilirea rentabilității, cu ocaziunea impunerii la impozitul complimentar, se face după prețul de cost sau după cum s'a stabilit în primul bilanț încheiat.

Aporturile ulterioare, făcute în mod efectiv, se evaluează după prețul de cost, în cazul când au fost recent achiziționate, sau după cursul zilei, în cazul când au fost și mai înainte în proprietatea contribuabilului;

Impunerea instituțiunilor financiare create de stat. — v. Impozit comercial și Instituții create de stat.

Impunerea rezervelor pentru creanțe dubioase. — (Instrucțiuni).

Parag. 114. — În cazurile când o societate pe acțiuni va fi impusă cu cola prevăzută de art. 30 pentru rezervele din trecut făcute pentru creanțe dubioase, conform art. 32, impunerea acestor rezerve va fi cuprinsă în aceea a anului în care ele sunt impuse.

În cazul când o societate pe acțiuni are capitalul în monedă străină, capitalul va fi socotit pe valoarea după cursul mediu al acelei monede din anul pe care va fi socotit beneficiul ce servă de bază la impunere.

Impunerea reinizelor. — v. Remize.

Impunere. — **Noțiunea cifrei afacerilor.** — (Instrucțiuni).

Parag. 99. — Cifra afacerilor consistă în totalitatea cifrelor ce formează operațiunile din cari rezultă veniturile impozabile și anume:

a) Pentru comercianți în genere, în totalul prețurilor obținute la vânzările brute ce rezultă din conturile acestor operațiuni, adică așa cum rezultă din creditul contului de profit și pierdere;

c) Pentru industriași și producători în genere, în totalul valorii fabricatelor sau produselor din cursul anului.

d) Pentru meseriași și toți cei cari se angajează la lucrări, transporturi, comisioane și diferite servicii, în totalul sumelor cuvenite pentru lucrările sau serviciile îndeplinite în cursul anului.

Ca și pentru venituri, rămâne în sarcina contribuabilului a dovedi cifrele ce declară.

Impuneri. Bilanș. — (Instrucțiuni).

Parag. 98, alin. ultim. — Bilanșul și contul de profit și pierderi trebuie să însoțească declarația tuturor contribuabililor obligați la publicarea lui sau celor ce l-au încheiat în regulă, iar cei ce nu au bilanș sunt obligați a declara în vederea acestei impuneri pe lângă cifrele mai sus prevăzute drept capital și venitul și cifra totală a afacerilor sau operațiunilor încheiate în cursul anului.

Impunerea Soc. la impozit complementar. — v. Impozit complementar.

Impunere. Dubla impunere și evaziunea fiscală.—
Observațiuni critice (Argus, 24 Iulie 1925).

În urma rezoluțiunii luată de Consiliul Ligii Națiunilor în sesiunea din Iulie 1924, secretarul general a adresat guvernelor Germaniei, Argentinei, Statelor-Unite, Japoniei, Poloniei și Venezuelei o invitațiune de a trimite reprezentanți la o conferință de experți, la care vor lua parte și reprezentanții Belgiei, Franței, Mării Britanii, Italiei, Olandei, Elveției, Cehoslovaciei și României.

Această conferință de experți are ca misiune să continue studiul chestiunilor dublului impozit și a evaziunii fiscale și examinarea posibilităților de a elabora ante-proiecte de convențiuni ce ar putea servi de bază discuțiunilor la o conferință internațională generală asupra aceleiași materii.

Chestiunile dublului impozit și a evaziunii fiscale au fost studiate până acuma de două comitete de experți; un comitet compus din economiști a studiat aceste chestiuni din punctul de vedere teoretic; celălalt compus din directorii generali de taxațiune din 7 țări europene, a examinat aspectul lor practic și administrativ, în legătură cu Camera de comerț internațională, care i-a comunicat opiniunea cercurilor comerciale și industriale.

Concluziunile comitetului de experți au fost aprobate de Camera de comerț Internațională la congresul din Bruxelles din Iunie 1924.

De de altă parte, consiliul a decis conform dorinței exprimate de experți, să convoace o nouă conferință de experți tehnici, în care vor fi reprezentate și alte țări decât acelea cari fac parte din comitet.

Impunere dublă. — Evitarea ei. — v. Scăderi.

Impunere. — Venituri trase din țară de soc. străine.—
(Dec. comis. centr. din 24 Ianuarie 1924).

Adaos la paragraful 1. — Sunt impozabile veniturile trase din țară de către Societățile străine sau particularii

străini, cari fac transporturi pe uscat, Dunăre sau Mare, dacă aceștia au agenții sau reprezentanți în țară.

Impunere. — *Depunerea declarațiilor de impunere de către societățile anonime.* — Circulara Ministerului de finanțe din 1 Februarie 1926).

Ministerul de finanțe a trimis tuturor administrațiilor financiare din țară următorul ordin circular cu privire la predarea declarațiilor de impunere de către marile întreprinderi și societățile anonime :

Intârzierea în darea declarațiilor anuale pentru impuneri de către marile întreprinderi și societăți pe acțiuni face ca lucrările Comisiilor să se prelungească multă vreme și deci stabilirea și intrarea Statului în drepturile sale să nu fie la timp.

Și cum aceste amânări mai totdeauna nu sunt întemeiate pe o nevoie reală, nu se poate folosi cel mai lung termen pus facultativ și cu totul excepțional la îndemână de lege.

În anul acesta dar, termenul pentru darea declarațiilor marilor întreprinderi care încheie bilanț în regulă va fi până la data când Comisiunile le vor face impuneri. În tot cazul, acest termen nu va trece de sfârșitul lunii Februarie, care termen va fi și pentru societățile anonime.

Pentru marile întreprinderi, Administratorul financiar va hotări dacă îndeplinesc condițiile, ca însemnătate, pentru a se folosi de această îngăduire a legii.

Înainte de începerea lucrărilor de impunere se vor alege declarațiile pe circumscripții administrative — suburbii — și străzi și se vor trece în formularele de catalogare cu care se vor înmâna Comisiunilor.

Declarațiile date cu intârziere vor servi ca element informativ

În ce privește declarațiile date în afară de termen vor fi primite și vor sluji ca element informativ, ele nu vor fi înregistrate, vor fi trecute însă în foi de catalogare osebite

decât cele date în termen, pe cari se va pune indicația „declarații tardive”.

Pentru pășirarea unei ordine în lucrări. Comisiunile vor soluționa mai întâi cazurile pentru cari s'au dat declarații în termen, apoi cele date în afară de termen, și în fine cele fără declarație.

Acești din urmă contribuabili, ca și cei cari au dat declarații în afară de termen, potrivit legii, nu vor fi citați, dacă venitul lor nu va fi majorat, pe temeiul cercetărilor anterioare ale fiscoi, sau oarecare elemente ale Comisiunilor însăși; se va comunica însă hotărîrea în extract-formular No. 18.

Și dacă cu prilejul înmănărei se constată că baza impozabilă a încetat de a exista, se va lua notă pentru a se face în urmă scăderea.

Aceste încetări de baze, vor trebui să fie stabilite înainte de începerea lucrărilor Comisiunilor, și în acest caz impunerea nu va mai fi trecută în anul pentru care ele lucrează.

Pentru toți contribuabilii fără declarație, care rămân cu veniturile din trecut, hotărîrile vor fi colective și lucrările pregătitoare se pot începe de acum.

Impuneri. — Beneficiu net reportat pe anul viitor. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Art. 33. Aduș la paragraful 89, punctul d, ca alin. al 3-lea. — Partea din beneficiu net al societăților anonime care, prin faptul că a fost reportată pentru anul viitor, a fost supusă în întregime la impozitul comercial, cu cota prevăzută de art. 30, când se distribue în anul următor, sub formă de dividend, este supusă la impozitul mobilier conform art. 23. Pentru a se da însă o compensație, prin faptul că nu s'au putut respecta dispozițiunile art. 35, se scade, din impozitul comercial al anului, când suma aceaștia se împarte ca dividend, impozitul stabilit cu cota prevăzută de art. 30 la suma reportată.

În acelaș fel se procedează și în cazul când la suma reportată se aplică supra-cota prevăzută de art. 64. Dacă însă beneficiul reportat se trimite în străinătate și acolo intră în componerea beneficiului total al societății străine și repartitia lui se face în străinătate, nu mai este locul a se face compensația, întrucât dividendul plăindu-se în străinătate, nu mai este supus la impozitul mobilier. Pentru toate aceste cazuri, Comisiunile de impuneri și de apel vor aprecia, avându-se în vedere situația de fapt.

Dividendele societăților străine cari au fost taxate la impozitul comercial cu cota art. 30, ca făcând parte din beneficiul societății trimis în străinătate, când se plătesc acționarilor români, sunt scutite de impozitul mobilier.

Administrațiunile financiare, pe baza cererii celor interesajați și a probelor ce se vor face, vor lua măsuri în consecință.

Impunere. — Stabilirea rentabilității. — (Dec. comis. centr. fiscale.

Aduș la paragraful 111, punctul 1. — a) Pentru stabilirea rentabilității, cu ocaziunea impunerii la impozitul complementar la societățile anonime, nu se poate ține seama decât de sporurile de capital făcute prin emiterea de noi acțiuni efectiv achitate de acționari. Prin urmare, sporurile de capital făcute prin supraevaluarea imobilelor sau instituțiilor, fără un aport efectiv reprezentând valoarea acțiunilor emise, nu se poate ține în seamă la calcularea rentabilității.

Se consideră ca efectiv achitate și acțiunile cari se dau în locul dividendului convenit acționarilor, dacă dividendul reprezintă valoarea nominală a acțiunii.

b) Societățile anonime al căror obiect principal de exploatare este imobilele și acestea sunt proprietatea lor, se asimilează cu cele industriale în ce privește calculul rentabilității și deci capitalul în imobile, aflat dinainte de 1916, se va socoti de trei ori în condițiunile prevăzute de art. 124 din lege.

Evaluarea capitalului în imobile se va face după bilanțul încheiat pentru anul 1915;

c) Pentru stabilirea rentabilității se are în vedere numai capitalul propriu, iar nu și cel împrumutat.

d) Pentru stabilirea rentabilității, la societățile anonime industriale, cu ocaziunea aplicării dispozițiilor art. 124 se ia în considerare nu numai capitalul, dar și rezervele constatate prin bilanțul anului 1915, afară de cele pentru amortizare, numai dacă aceste rezerve au fost întrebuintate în investițiuni mobiliare sau imobiliare afectate industriei. Rezervele în numerar sau efecte nu se pot socoti de trei ori în calculul rentabilității.

e) La societățile anonime cari aveau capital în coroane se ia de bază coroană egală cu leul.

f) Societățile de navigație fiind asimilate în totul cu societățile pur industriale, intră în prevederile art. 124 și deci capitalul constatat prin bilanțul anului 1915, se va lua de trei ori cu ocaziunea stabilirii rentabilității pentru impunerea la impozitul complimentar.

g) Fondul de amortizare nu intră în compunerea capitalului pentru stabilirea rentabilității cu ocaziunea impunerii la impozitul complimentar, întrucât prin art. 42 se prevede că se adaugă la capital numai fondul de rezervă sub orice denumire ar fi, iar nu și fondul de amortizare;

h) Nu intră în capital pentru stabilirea rentabilității decât capitalul efectiv vărsat, iar nu și capitalul rămas neachitat, cu toate că societatea percepe dobânda de întârziere la sumele neachitate încă;

i) Sporul de capital făcut prin supra-evaluarea activului, emițându-se noi acțiuni, cari s'au împărțit gratuit acționarilor, constituie un capital, iar nu un beneficiu și deci nu poate servi ca bază de impunere la impozitul comercial.

De baza paragrafului 111, punctul 1, alin. a din suplimentul de instrucțiuni, acest spor de capital nefiind un aport efectiv de capital care să serve la activarea întreprinderii, nu poate intra în calculul rentabilității cu ocaziunea impunerii la impozitul complimentar.

Impunere la impozit comercial. — *Locul de impunere al Societăților pe acțiuni și al Societăților și întreprinderilor ce nu au sediul în țară.* — (Instrucțiuni).

Parag. 97. — Pentru societățile pe acțiuni, a căror unitate în întreprinderi și centralizare a operațiunilor este stabilă, chiar prin modul constituirii lor, atât cât exercitarea se face direct de societate fără amestecul altei persoane sau societăți, venitul și impunerea se stabilește la locul unde se află sediul sau principala administrație.

Societățile sau întreprinderile, cari nu au sediul în țară, sunt impuse acolo unde are loc principala exercitare. Pentru toate sucursalele din țară, iar dacă nu îndeplinesc această obligație impunerea se va stabili din oficiu pe fiecare sucursală în parte.

Impunere. — *Treceri în matricolă.* — (Instrucțiuni ale Minist. finanțe prin ord. No. 62921/1923).

Trecerea în matricolă a veniturilor clădirilor se va face astfel ca în fiecare casuță să se treacă imobilul respectiv.

Dacă, făcându-se descrierea pe apartamente, imobilul având mai multe apartamente, nu încapă în casuța respectivă, descrierea se va simplifica, făcându-se pe corpuri, iar apartamentele se vor enunța în total, astfel:

„Clădire compusă din 3 prăvălii și 5 apartamente de locuit, având în total 15 camere”; sau

„Corpul de pe dreapta compus din 2 apartamente de locuit, având în total 8 camere corpul din stânga, etc.”

Nu se va întrebuița dar pentru imobil decât o singură casuță.

Impunere. — *Modificare în caz de disparițiunea contribuabilului.* — v. Scăderi (Instrucțiunile Ministerului de Finanțe din 1 Februarie 1926).

Impunere. — *Modificare pe baza statelor de scădere alcătuite pe baza lucrărilor comisiunilor anuale.* — (Instrucțiunile Minist. de Finanțe din 1 Februarie 1926).

Impunere. — *Modificare în caz de încetarea exercițiului profesiei.* — v. Scăderi (Instrucțiunile Ministerului de Finanțe din 1 Februarie 1926).

Impunere. — *Modificare în caz când scăderile fiscale ar fi contestate de fisc.* — v. Scăderi (Instrucțiunile Ministerului de Finanțe din 1 Februarie 1926).

Impunere. — *Stabilirea venitului global.* — v. Stabilirea impozitului pe venitul global.

Incasarea impozitelor pe 1926. — v. Perceperea impozitelor.

Incasarea veniturilor. — *Cheliueli.* — v. Scăderi.

Incompatibilitate. — *Comisiuni de apel. Membri. Pensionarii pot fi membri ai comisiunilor. Art. 76 și 78 din lege.* — (Jurisprudență).

Art. 76 din legea contribuțiilor directe, nu cere pentru membrii desemnați a compune Comisiunile de Apel decât condițiunea ca ei să fie trași la sorți dintr-o listă de 20 contribuabili și uitori de carte, dintre cei mai competenți și cunoscători ai condițiilor locale, fără să ceară, în mod expres, ca ei să fie comercianți și fără să prevadă altă incompatibilitate decât aceea de a nu fi funcționar public.

Prin urmare, un necomerciant, ca și un pensionar, pot face parte din Comisiunile de apel, odată ce ei nu sunt funcționari publici. (Cas. III, dec. 2157 din 15. Noembrie 1924).

Incurajarea construcțiilor. — v. Scutiri.

Industrii. Coța de amortizare a întreprinderilor. — (Dec. comis. centr. fisc. din 18 Decembrie 1924).

Cu privire la coța de amortizare a întreprinderilor, comisia centrală fiscală a hotărât următoarele:

Coța de amortizare prevăzută de articolul 31 aliniatul 7 din legea contribuțiilor directe se fixează pentru toate întreprinderile industriale până la maximum 15 la sută. (Comunicată cu ord. Min. Fin. Nr. 33093/1925).

Inscriere în fals. — *Aprecierea instanței asupra operațiunilor comerciale din registre. Inscrierea în fals în contra acelei constatări. Consecințe.* — (Jurisprudență).

a) Aprecierea Comisiunii de apel, când găsește că operațiunile din registre sunt sumar trecute, constituie o constatare de fapt, care scapă de sub controlul Casației.

b) În o asemenea constatare de fapt, fiind vorba de apreciere, care nu poate fi supusă nici unei verificări, iar nu de un act material, cererea de înscriere în fals nu poate fi luată în considerație. (Curtea de Apel - București, Secția IV-a, deciz. fiscală Nr. 89, din 5 Noembrie 1925. — Buletinul Curților de apel, pag. 444, 1 Decemb. 1925).

Inscrieri în fals. — *Contestarea semnăturii, la comisiunea de apel, de pe dovada de primirea procesului-verbal de impunere. Verificarea de scripte. Mod de procedare. Sancțiuni. Art. 162, 163 pr. civ. și 77 legea contrib. directe.* — (Jurisprudență).

În fapt: Recurentul, prin avocatul său, a ridicat în fața Comisiunii de Apel, excepțiunea că semnătura de pe dovada de primire a procesului-verbal de impunere, nu este a sa, așa că apelul este în termen, întrucât procesul verbal nu i s'a comunicat. Comisiunea înlătură această excepțiune pe motiv că apelantul nu a uzat de nici un mijloc legal pentru dovedirea ei.

În drept: Potrivit disp. art. 162 și 163 pr. civ. referitoare la procedura verificării de scripte, aplicabilă în cauză, Comisiunea de apel, în fața excepțiunii ce s'a ridicat de avocatul apelantului, era obligată să ordone apelantului să se prezinte în persoană și să aducă dovezile pentru probarea falsului.

În speță, nefăcând aceasta, Comisiunea a violat citatele texte de lege și în consecință recursul este admisibil. (Cas. III, dec. 807 din 17 Febr. 1925. — Jurisprudența generală, pag. 2179, 3 Decemb. 1925).

Instrucțiunile Ministerului de finanțe. — Instrucțiunile pentru aplicarea legii. Nu sunt aplicabile, dacă sunt contrarii dispozițiilor legii. Aplicațiune la art. 170 din instrucțiuni. Art. 64 din lege. — (Jurisprudență).

Art. 170 din instrucțiunile pentru aplicarea legii de unificarea impozitelor directe, articol care prevede că, dacă venitul din țară este așa de important, încât aplicându-se cota din tablou pentru venitul global, s'ar obține că impozit global mai mult decât jumătatea impozitului elementar, se va considera că acesta este venitul global al contribuabilului și deci se va stabili impozitul global asupra lui, — nu se poate aplica, de oarece aceste instrucțiuni sunt cu totul contrare prevederilor art. 64 din lege, care arată categoric cum trebuie calculat impozitul global, fără excepțiunea introdusă de art. 170 din instrucțiuni.

Într'adevăr, nu se poate deroga prin instrucțiuni și regulamente la dispozițiunile formale ale legii, mai ales în materie de impozite, cari nu se pot înființa, decât prin voința expresă a legiuitorului.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel, făcând calculul impozitului global al firmei înțimate, conform art. 64 din lege și neținând seamă de instrucțiunile, No. 170, cari au introdus o excepție neprevăzută de lege, a interpretat și aplicat bine acest text de lege. (Cas. III, dec. 873 din 18 Aprilie 1924).

Instituțiuni financiare create de stat. — Impunerea lor la impozitul comercial. — (Instrucțiuni).

Parag. 113. — Prin ultimele două aliniate ale art. 42 se prevede două dispozițiuni speciale și anume:

Pentru instituțiile financiare create de Stat cu participarea lui progresivă la beneficii, impozitul se stabilește scăzând din beneficiu atât la calculul rentabilității, cum și la aplicarea cotei parțiale ce revine Statului din acel beneficiu.

Ultimul aliniat prevede o scădere de o pătrime din impozitul complementar pentru societățile pe acțiuni cari dau

lucrătorilor sau funcționarilor participajii obligatorii de cel puțin 25% din beneficiul net.

Se va ține seamă de distincțiunea dela parag. 81.

Aceeași reducere o au și societățile profesionale, adică cele constituite în scopul executării unei profesii, cum ar fi o societate de ingineri pentru lucrări și construcțiuni, care se mărginește la această exercitare, fără a face alte întreprinderi ca cumpărări și vânzări.

În acest caz, reducerea de 25% se operează asupra impozitului care se calculează integral, conform normelor de mai sus, spre a nu se face confuziune.

Întreprinderi agricole. — v. Scăderi.

Întreprinderi industriale. — v. Scutiri.

Întreprinderi miniere. — v. Petrolifere.

Interpretarea legilor fiscale. — *Legi excepționale.*

Strictă interpretare. — (Iurisprudență).

Legile de impozite fiind de ordine publică, ca toate legile fiscale, în genere sunt de strictă interpretare și ca atare nu pot fi întinse peste marginile lor clare și precise. (Justiția de pace din Paris, Arond., La Loi din 13 Iulie 1924, Nr. 142).

Inventar. — *Supraevaluare de mărfuri în bilanș.* — (Iurisprudență).

Chestiunea evaluării mărfurilor la inventar, a venit în fața Înaltei Curți de Casație S. III, care s'a pronunțat hotărât în contra aplicării paragrafului 101 al. 3 din Instrucțiuni, și a decis ca plus-valuta mărfurilor aflate nevândute în momentul facerii inventarului, nu trebuie ținută în seamă la stabilirea beneficiului impozabil.

Iată considerațiile și soluțiunile Casei:

Considerând că prin venit brut comercial în înțelesul art. 31 din legea contribuțiilor directe, se înțelege venitul realizat în mod efectiv din operațiunile încheiate în cursul anului bilanșiar, iar nu venitul eventual și probabil ce ar re-

zulla în viitor din specularea mărfurilor nevândute, al căror cost de cumpărare poate să crească sau să scadă între timp prin jocul schimbului de valută;

Că dacă creșterea din cauza arătată, a valorii de cumpărare a mărfurilor aflate în magazin la încheierea bilanțului, ar putea influența asupra venitului probabil pe anul viitor, prin vânzarea acelor mărfuri, ea nu reprezintă însă căluși de puțin un venit real pe anul expirat". (Cas. III, Deciziunea No. 14 din 2 Ianuarie 1925).

Vezi studiul d-lui avocat A. Plopul, *Argus*, 14 Febr. 1925, Evaluarea mărfurilor la inventar precum și lucrarea sa *Bilanțul Fiscal* în care expune cele trei sisteme referitoare la evaluarea mărfurilor cu ocaziunea inventarului și anume:
a) evaluarea cu prețul de cost.

În acest sistem, mărfurile se evaluează la prețul de cost indiferent de valoarea lor la epoca formării inventarului.

b) Evaluarea la prețul din momentul facerii inventarului, care constă în trecerea mărfurilor la inventar pe prețul din ziua facerii inventarului, și

c) Evaluarea la prețul cel mai mic, adică se trece prețul cel mai mic dintre prețul de cost și prețul din ziua facerii inventarului.

Până la punerea în aplicare a legii contribuțiilor directe, comercianții erau liberi de a se conduce după unul din cele trei sisteme de mai sus. În practică, însă, se întrebunțau în special evaluările la prețul de cost sau la prețul cel mai mic, iar evaluarea la prețul din momentul facerii inventarului era completamente evitată, ca prezentând numai desavantajii.

Investițiunile Soc. anonime. — v. Rentabilitate.

Investițiuni mobiliare. — *Cuptoarele fabricelor de Sticlărie.* — v. Amortizare.

Investițiuni în monedă forte. — v. Amortizare.

Ipoteci legale. — Scutire de impozit mobiliar. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Adaos la paragraful 51 punctul a, ultimul aliniat. — Nu se supune la impozitul mobiliar dobânda prezumată la ipoteca legală luată asupra averii soțului pentru garantarea dolei alienabile, care, în baza actului dotal, intră în proprietatea soțului.

Ipoteca luată, însă, pentru garantarea fondului dotal inalienabil, mobiliar, care a fost depus, sau pentru care se prevede altă clauză de încreștinare și în urmă a fost luat de soț pe orice cale, soțul apărând în acest caz ca un terțiu, este supusă la impozitul mobiliar, aplicat fie asupra dobânzei convenționale, fie asupra dobânzei prezumate, cu toate că această dobândă intră în veniturile sale dotale.

Ipoteci. — v. Scutiri.

Ipoteci. — Sarcini ipotecare. — v. Scăderi.

J

Jetoane de prezență. — v. Beneficiul impozabil.

Jetoane de prezență. — v. Tantieme.

L

Lefurile Directorilor de Societăți. — v. Tantieme.

Lege pentru încurajarea construcțiilor. — v. Scutiri.

Lege pentru încurajarea industriei naționale. — v. Scutiri.

Lege pentru unificarea contribuțiilor directe. —

Instrucțiunile pentru aplicarea legii. Nu sunt aplicabile, dacă sunt contrarii dispozițiilor legii. Aplicațiune la art. 170 din instrucțiuni. Art. 64 din lege. — (Jurisprudență).

Art. 170 din instrucțiunile pentru aplicarea legii de unificarea impozitelor directe, articol care prevede că, dacă

venitul din țară este așa de important, încât aplicându-se cota din tablou pentru venitul global, s'ar obține ca impozit global mai mult decât jumătatea impozitului elementar, se va considera că acesta este venitul global al contribuabilului și deci se va stabili impozitul global asupra lui, — nu se poate aplica, deoarece aceste instrucțiuni sunt cu totul contrare prevederilor art. 64 din lege, care arată categoric cum trebuie calculat impozitul global, fără excepțiunea introdusă de art. 170 din instrucțiuni.

Intr'adevăr, nu se poate deroga prin instrucțiuni și regulamente la dispozițiunile formale ale legii, mai ales în materie de impozite, cari nu se pot înființa, decât prin voința expresă a legiuitorului.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel, făcând calculul impozitului global al firmei înlimate, conform art. 64 din lege și neținând seamă de instrucțiunile No. 170, cari au introdus o excepție neprevăzută de lege, a interpretat și aplicat bine acest text de lege. (Cas. III, dec. 873 din 18 Aprilie 1924).

Legi fiscale. — *Legi excepționale. Strictă interpretare.* — (Iurisprudență).

Legile de impozite fiind de ordine publică, ca toate legile fiscale, în genere sunt de strictă interpretare și ca atare nu pot fi înlinse peste marginile lor clare și precise. (Justiția de pace din Paris, Primul Arond., La Loi din 18 Iulie 1924, No. 142).

Locuințele agricultorilor. — v. Casele agricultorilor.

Locul impunerei pentru impozitul comercial. — v. Impuneri.

Lucru judecat. — *Impuneri făcute de comisiunile anuale. Neatacarea lor cu apel de către fisc. Autoritate de lucru judecat. Chestiunea nu poate fi supusă altei Comisiuni. Art. 77 legea unificării contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

În fapt: Se constată din deciziunea atacată, că recurența fiind supusă în ce privește operațiunea cumpărării unei cantități de material lemnos din pădurile Statului, cercetării unei Comisiuni fiscale de impuneri anuale, această Comisiune prin procesul-verbal din 20 Sept. 1923, a găsit că zisa operațiune nu constituie o exploatare de pădure — cum prelindea fiscul — și a apărât-o de impozitul comercial pe anul 1923;

Fiscul în loc să facă apel contra holărîrei, cum prevede art. 77 din legea unificării contribuțiilor directe, a supus cazul unei alte Comisiuni de impuneri, care a holărît contrariu celei dintâiu, ca recurența să fie impusă pentru operațiunea de mai sus la impozitul comercial pe anul 1923;

În contra acestei holărîri, recurența făcând apel, Comisiunea de apel, prin decizia ce se atacă cu recurs, a respins motivul tras din autoritatea lucrului judecat, sub cuvânt că holărîrile Comisiunilor anuale de impuneri cari conchid la neimpunerea contribuabililor, nu ar avea, în cazul când nu au fost atacate, caracterul unor holărîri opozabile cu autoritate de lucru judecat.

În drept: Din moment ce prin art. 77, legiuitorul a acordat atât contribuabililor, cât și fiscului dreptul de a ataca aceste holărîri cu apel, este neîndoios că prin aceasta el le-a recunoscut caracterul și efectul unor adevărate holărîri judecătorești date în primă instanță; prin urmare, dacă aceste holărîri nu sunt atacate în modul și termenul prevăzut de lege, ele rămân definitive și irevocabile și ca atare fixează, pentru perioada la care se referă dreptul contribuabilului în raport cu acela al fiscului, fără ca acesta să mai poată, ceea ce de altfel nici rațiunea, nici legea nu-

autoriză, să supună cazul unei alte Comisiuni de impuneri, pentru cuvântul că prima nu i-a admis concluziunile sale.

În speță, fiscul neapelând hotărîrea Comisiunii din 20 Septembrie 1920, această hotărîre a rămas definitivă și cu autoritate de lucru judecat; prin urmare orice altă hotărîre dată ulterior în aceeași cauză de o instanță similară, Comisiunea de Apel trebuia să o considere ca nulă și fără efect și să admită pe acest motiv apelul recurentei.

Neprocedând astfel, Comisiunea a violat art. 77 mai sus citat și a săvârșit un învederat exces de putere. (Cas. III, dec. 2267 din 26 Noembrie 1924).

M

Magazii de zid. — *Construcții noi.* — v. Scutiri.

Magazii de scânduri. — v. Scutiri.

Majorarea capitalurilor prin supraevaluarea imobilelor. — (Dec. comis. cent. fisc. din 12 Noembrie 1924).

Comisia centrală fiscală a hotărît ca majorarea capitalului făcută prin supraevaluare a imobilelor la societățile pe acțiuni și pentru care ele liberează acțiuni noi, fără alt vărsămînt, să nu se considere ca beneficiu, ci drept capital.

Majorare de capital. — v. Supraevaluare.

Mandate. — v. Ordonanță de plată.

Mărfuri. — *Creșterea valorii lor.* — v. Beneficiu real.

Mărfuri. — *Evaluarea în bilanț.* — v. Bilanț.

Mașini. — *Cumpărare. Fond de rezervă.* — v. Scăderi.

Mașini uzate. — *Amortizarea lor.* — v. Fond de amortizare.

Mașini uzate. — *Amortizarea lor.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 8 Octombrie 1925).

Costul mașinilor uzate ce se înlocuiesc precum și al pieselor de mașini și al ustensilelor dintr'o uzină a unei întreprinderi industriale, precum și cheltuielile făcute cu în-

locuirea lor, nu se pot trece la cheltuelile proprii întreprinderii deoarece toate acestea sunt imobilizări de capital și cad sub dispozițiunile alin. 6 și 7 din articolul 31, ele amornându-se conform cu regulile stabilite de acel articol.

Medici. — v. Profesiuni libere.

Medici balneari. — v. Societăți balneare.

Mijlocitor oficial. — (Jurisprudență)

Ocupațiunea de mijlocitor oficial constând în operațiuni de mijlocire pentru vânzări și cumpărări comerciale, conform art. 3 din codul de comerț, mijlocitorii oficiali au a se considera potrivit art. 7 din acelaș cod, ca comercianți, și tratați sub raportul legii contribuțiunilor directe, ca atare.

Prin urmare, Comisiunea de apel aplicând recurentului mijlocitor oficial, cota impozitului pentru întreprinderi comerciale, n'a violat legea, ci a făcut o bună aplicațiune a art. 3 și 1 codul comercial și a art. 30 și urm., din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe. (Cas. III. deciz. No. 2054, 11 Noembrie 1924. — Jurisprudența Română, 1925, pag. 127, Nr. 85).

Mijlocitor oficial. — *Natura acestei profesiuni. Impozitul la care urmează a fi supuși.* — (Jurisprudență).

Ocupațiunea de mijlocitor oficial constând în operațiuni de mijlocire pentru vânzări și cumpărări comerciale, conform art. 3 din codul de comerț, mijlocitorii oficiali au a se considera potrivit art. 7 din acelaș cod, ca comercianți și tratați sub raportul legii contribuțiunilor directe, ca atare.

Prin urmare, Comisiunea de apel aplicând recurentului mijlocitor oficial cota impozitului pentru întreprinderi comerciale, n'a violat legea, ci a făcut o bună aplicațiune a art. 3 și 7 cod. com., și a art. 30 și urm. din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe. (Cas. III, dec. 2054 din 11 Noembrie 1924).

Mine. — Venitul din concedarea subsolului.

Parag. 11. — Venitul realizat din dreptul de proprietate asupra subsolului concedat, nu este supus acestui impozit, ci la impozitul asupra venitului din valori mobiliare, ca și cel al concesionarului, care cedează altora exploatarea. Impozitul se încasează dar la obținerea venitului conform art. 27, iar impunerea se stabilește, conform celor arătate la parag. 65.

Dispozițiunile din legea minelor pentru stabilirea unui impozit pe suprafețele miniere concesionate rămân în vigoare, iar dispozițiunile legii din 1907 pentru stabilirea impozitului asupra păcurei sunt desființate.

Impozitul de față se aplică însă în ce privește venitul din exploatarea agricolă a suprafeței, care se stabilește la recensământ, evaluându-se pe hectiar și începează dela începerea anului care urmează aceluia în care asemenea venit nu ar mai putea fi realizat din cauza lucrărilor de exploatare a subsolului.

Mine. — v. Impozit minier și Concesiune minieră.

Minimal impozit. — v. Impozit minimal.

Mobiliar impozit. — v. Scutiri.

Monedă streină. — v. Evaluare.

Moștenire. — Taxe. — v. Taxe de moștenire.

Motivare. — Lipsă de motivare. — v. Impunere.

Motive de apel. — v. Apel.

N

Neprezentarea registrelor. — v. Registre.

Notar public. — Profesionist liber. Impunerea ca atare. Art. 43, 48 și 72 din legea contrib. directe. — (Jurisprudență).

Profesiunea de notar public, nefiind retribuită cu salarii sau indemnizațiuni periodice, ci cu plăți tarifate și reglementate de lege, care se percep sporadic pentru fiecare

act sau serviciu făcut particularilor, ea înfruneste sub raportul legii contribuțiilor directe, caracterul unei profesiuni libere, analoagă cu aceea a avocaților sau medicilor nefuncționari și ca atare, urmează a fi impusă cu cola prevăzută de art. 48 com. cu art. 72, iar nu cu cea prevăzută de art. 43.

Comisiunea de apel, procedând astfel în privința recurentului, notar public, n'a violat legea, ci a făcut o bună aplicațiune a ei. (Cas. III, dec. 2063 din 11-Noembrie 1924).

O

Obligațiuni rambursate. — Cheltueli. — (Iurisprudență).

In fapt: Comisiunea de apel nu a scăzut din venitul brut al recurteții, suma de 1.400.000 lei, reprezentând valoarea obligațiilor rambursate pe anul 1922, pe motiv că această sumă face parte din datoria societății și, ca atare, nu reprezintă pierderi, în sensul ar. 31 din legea contrib. directe.

In drept: Obligațiunile reprezentând datorii contractate pe mai mulți ani, în vederea cheltuelilor de exploatațiune și plălibile în fiecare an, rambursarea sau plata anuală constituie un adevărat amortisment al unui capital investit în întreprindere, și deci, reprezintă o cheltuială, în sensul art. 31 din citata lege, care, ca atare, trebuie scăzută din venitul brut. Intru cât, dar, în speță, comisiunea nu a ținut seama de aceste considerațiuni, ci a înglobat în venitul net și rambursarea obligațiilor efectuată efectuată în 1922, prin aceasta a violat legea. (Cas. III, deciz. Nr. 1389 din 1 Iulie 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 533, Nr. 425).

Omisiune esențială. — v. Scăderi.

Onorarii fixe ale profesioniștilor liberi. — v. Salarii.

Operațiuni de expediere. — v. Vămuire.

Operațiuni de vămuire. — v. Vămuire.

Ordine de plată. — v. Ordonanțe de plată.

Ordonanțe de plată.—(Instr. Min. Fin. către Adm. finan.).

Ministerul de finanțe a trimis tuturor administrațiilor financiare din țară un ordin circular prin care le pune în vedere că în baza art. 107 din legea contabilității publice să fie în seamă următoarele, la achitarea ordonanțelor, mandatelor și ordinelor de plată :

1) Achitarea ordonanțelor, mandatelor și ordonanțelor de plată nu se va face decât în mâna celor în drept.

2) Înainte de achitarea valorii unei ordonanțe, mandat sau ordin de plată, se va cere prezentatorului să facă dovada identității sale și în cazul când este titularul în drept i se va cere de către casier să semneze actul chiar în fața sa.

3) În cazul când prezentatorul nu este chiar titularul în drept, i se va prelinde să prezinte pe lângă identitatea sa și actul legal în baza căruia este împuternicit a ridica valoarea ordonanței, mandatului sau ordinului de plată, după care casierul va face plata, reținând la ordonanță actul în chestiune sau copie certificată de tribunal, când procura este generală, aceasta conform art. 40 din regulamentul legii de organizare a administrațiilor financiare.

Achitarea ordonanțelor societăților anonime

4) Când se prezintă la casă pentru achitarea ordonanței, mandatului sau ordinului de plată emise de diferite autorități pe numele instituțiilor sau societăților, nu se va face achitarea decât după ce casierul se va convinge de următoarele :

a) Dacă semnăturile de pe ordonanță, mandatul sau ordinul de plată sunt ale celor în drept de a semna.

b) Identitatea prezentatorului.

c) Că prezentatorul este împuternicitul formal al justiției sau societății de a ridica și primi valorile în numele lor.

Ca să se poată prelinde prezentatorilor la achitarea ordonanțelor cele arătate mai sus și pentru a evita neînțelegeri și pierderi de timp, va trebui ca administratorii finan-

ciari să pună imediat în vedere tuturor instituțiilor și societăților din județul lor că nici o ordonanță emisă pe numele lor, nu va fi achitată prezentatorului dacă nu se va comunica din vreme administrației financiare numele și pronumele celui împuternicit de a ridica și încasa valoarea oricărui act de plată, precum și semnăturile celor autorizați a semna de primire acele ordonanțe, mandate sau ordine de plată. Deasemeni, li se vor mai pune în vedere instituțiilor și societăților că acei cari vor veni să ridice asemenea valori în bază de procuri trebuie să prezinte odată cu actul de plată și procura autentică sau copie autentică de pe acel act, când procura este generală. Casierul nu va face nici o plată până ce titularul ordonanței nu va face dovada achitării impozitelor pe trecut și cel curent până la data achitării, iar în ce privește societățile să se preîndă prezentatorului asemenea dovezi de achitarea impozitelor datorate de societate.

Administratorii financieri au fost făcuți direct răspunzători de neexecutarea acestor dispozițiuni de către casieri.

Orfeline. — *Clădiri.* — v. Scutiri.

Oi. — *Impozitele plătite de proprietarii de oi.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Proprietarii de oi atunci când creșterea oilor se face numai pe proprietățile lor agricole, nu se vor supune separat la impozitul comercial, întrucât venitul realizat din exploatarea oilor se consideră — conform art. 4 paragraful 2 alin. 3 — cuprins în venitul proprietății agricole, care a servit ca bază de impunere la impozitul agricol, creșterea oilor fiind o ramură a agriculturii.

Dacă însă oile se cresc pe terenuri cari sunt arendate, veniturile realizate din exploatarea oilor se supun separat la impozitul comercial, căci, în acest caz, aceste venituri, nu pot fi considerate a fi cuprinse în cele supuse la impozitul agricol. (Comunicată cu ord. Min. Fin. Nr. 33093/1925).

P

Păduri. — *Cooperativele exploatoare de păduri.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 27 Decembrie 1923).

Dacă Cooperativele de săteni cari fac exploatări de păduri intră în prevederile art. 42 al. ultiim. și deci dacă se bucură de reducerea cu o pătrime a impozitului complementar?

Considerând că în asociația cooperativă pentru exploatarea pădurilor membrii cooperatori sunt acei care execută lucrarea de exploatare, comisiunea opinează că dacă lucrările exploatărilor se fac chiar de către membrii cooperatori, fără a se angaja și alt salariat, societățile cooperative de asemeni natură se pot asimila cu cooperativele de meseriași și deci se pot bucura de reducerea cu o pătrime a impozitului complementar prevăzut de art. 42.

Primele de producție și consum nu reprezintă altceva decât cota parte din beneficiul întreprinderii care însă se distribuie chiar în cursul anului, rămânând ca la încheierea bilanșului să se mai dea asociatului cota parte ce i s'ar mai cuveni, după ce, bineînțeles, s'a avut în vedere sumele deja primite în cursul anului.

Păduri exploatare de cooperative. — v. Scăderi.

Pădurile statului arendate comunelor. — *Impunerea pădurilor Statului date în exploatare comunelor.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Pădurile statului cari sunt date în exploatare comunelor, fie pentru trebuințele lor proprii, fie pentru a vinde lemnele populației cu prețuri reduse — nu se pot considera ca exploatare în regie și deci se supun la impozitul agricol, care cade în sarcina comunei. (Comunicată cu ord. Min. Fin. Nr. 33098/1925).

Păduri. — Impunerea pădurilor date altora în exploatare. —
(Dec. comis. centr. fisc. din 9 Februarie 1925.).

Dispozițiunile cuprinse în paragraful 10 din instrucțiuni și anume cele referitoare la impunerea pădurilor la impozitul agricol în caz când prețul în total sau numai parte din el s'a primit anticipat, se modifică după cum urmează:

Pădurile date altora în exploatare se impun din momentul când ele sunt arendate, fie că începe sau nu exploatarea. Venitul impozabil se determină repartizându-se prețul convenit la numărul anilor de exploatare prevăzuți în contractul de arendă.

Dacă exploatarea se face mai repede decât este prevăzut în contract, impunerea se restrânge treptat cu exploatarea. (Comunicat cu ord. Min. Fin. Nr. 33093/1925).

Păduri. — Formularea declarațiunilor de impunere.

Pădurile puse în exploatare prin tăcere se impun la impozitul agricol conform procedurii prevăzute la art. 95 și paragraful 252, adică prin dresare de proces-verbal de impunere pe formular No. 9, care deși este special pentru clădiri, totuși se poate întrebuița și pentru impunerea pădurilor, sau pe hârtie liberă și se comunică contribuabilului conform prevederilor art. 93, fie că impunerea este făcută de către comisiunea anuală, fie că este făcută de funcționarii prevăzuți la paragraful 224 din instrucțiuni.

Pentru impunerea pădurilor când sunt date în tăcere nu se va mai utiliza deci procesul verbal formular No. 8.

Procedura prevăzută de paragr. 14 din instrucțiuni nu este aplicabilă pădurilor cari se pun în tăcere ci numai pentru cele dela care se trag venituri pe altă cale. (Dec. din 9 Febr. 1925, comunicată cu ord. Min. Fin. Nr. 33093/1925).

Păduri. — v. Scăderi.

Păduri. — *Impozite datorate pentru exploatarea lor.* —
(Dec. comis. centr. fisc.).

Art. 95. Aduș la paragraful 249. — a) Venitul supus la impozitul comercial pentru acei cari fac exploatări de păduri, afară de societățile anonime, bănci populare și cooperative, se determină în fiecare an, avându-se în vedere înlinderea pădurei ce se taie în anul de impunere, iar venitul la hectar se stabilește după venitul anului precedent conform registrelor comerciale, dacă au o contabilitate în regulă și dacă exploatarea se face în aceleași condițiuni și pentru o pădure de aceeași esență. În lipsă de aceste elemente, evaluarea se face după apreciere în comparație cu alții cari fac exploatări similare.

Pentru societățile anonime, bănci populare, cooperative, dacă tăerea se face în mai mulți ani și după un plan de amenajament aprobat de serviciul silvic, venitul impozabil se determină după acel al anului precedent, conform art. 39 din lege. Dacă tăerea se face în mod neregulat, se aplică aceleași dispozițiuni ca la alin. de mai sus.

b) Proprietățile rurale ale statului, ca: terenuri arabile, bălți, etc., cari se arendează pe o perioadă de timp din an, se asimilează cu pădurile și deci impunerea lor se face, conform paragrafului 10 din instrucțiuni, cu începere de la data de când are loc arendarea și pe timpul cât sunt arendate, iar nu cu începere dela 1 Ianuarie a anului ce urmează, cum prevede art. 94.

Păduri. — *Impozit agricol. Exploatare. Incasarea anticipată a prefului de către proprietar. Modalitatea în care se repartizează impozitul.* — (Iurisprudență)

Când o pădure a fost dată în exploatare pe mai mulți ani și preful s'a plătit în întregime anticipat, impozitul pe venitul agricol se repartizează pe numărul anilor de exploatare, chiar dacă preful a fost plătit anterior punerii în aplicare a legii noi. (Cas. III, dec. 938 bis din 13 Mai 1924).

Păduri. — *Proprietăți agricole și pădurile instituțiilor publice. Când sunt scutite de impozit. Art. 8 No. 1 și 2 din lege. (Iurisprudență).*

Din art. 8 No. 1 și 2 din legea contribuțiilor directe și paragraful 12 din instrucțiuni, rezultă că proprietăților agricole aparținând instituțiilor publice, numai atunci sunt scutite de impozitul pe venitul pe aceste proprietăți, când ele sunt utilizate pentru instituții de utilitate publică fără scop lucrativ, adică fără a-și crea venituri din exploatarea lor, cum ar fi un parc public aparținând unei comunități rurale, lemnele tăiate de o instituție publică dintr-o pădure proprie pentru nevoile sale, iar pădurile, bălțile și proprietățile agricole, chiar ale Statului fiind, nu sunt scutite, decât când sunt exploatate în regie.

Așa fiind și întrucât în speță, Comisiunea de apel, bazându-se pe însăși declarațiunea recurentei pe care o găsește exactă, constatată în fapt, și deci în mod suveran, că din pădurea din Vicovul de sus „dată allora în lăere”, recurenta a avut un venit de 1.929.790 lei, iar din pădurile puse în lăcere de dânsa un venit de 267.610 lei, recurenta nu poate invoca scăderea prevăzută de zisele texte de lege. (Cas. III, dec. fiscală 777 din 6 Februarie 1925).

Păduri. — *Exploatare de păduri. Plata pentru anul 1923 numai a trei trimestre. Violarea art. 195 legea contribuțiilor directe. — (Iurisprudență).*

Se violează art. 95 din legea contribuțiilor directe, dacă se admite scăderea impozitului pentru exploatarea de păduri, fără a se constata mai întâiu că pentru anul 1923 s'a plătit pentru un an întreg. (Curtea de Apel București, secția III deciz. Nr. 11 din 26 Iunie 1925. — Bulet. C. Apel din 1 Noev. 1925, p. 3981.

Păduri. — *Păduri date în exploatare. Prețul încasat de proprietar este considerat de legiuitor ca venit impozabil. Impunerea lui ca atare. Art. 6 și 95 din lege.— (Jurisprudență).*

Recurentul pretinde că prețul pădunii, pe care a dat-o în țăere unui al treilea, nu constituie un venit, ci un capital care — ca atare — nu poate fi impus în conformitate cu legea contribuțiilor directe, deoarece în sistemul acestei legi nu există impozite pe capital; ci numai pe venituri;

Chestiunea de a se ști dacă prețul obținut de proprietar prin darea unei păduri în țăere constituie pentru dânsul un venit sau un capital, chestiune care în pură teorie poate fi discutabilă, a fost rezolvată de legiuitorul fiscal din 1923, în sensul că acest preț constituie un venit impozabil în modul și după procedura arătată de lege pentru asemenea cazuri.

În adevăr, prin art. 6 și 95 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, se prevede, în mod formal, că pădurile puse în exploatare, fie de proprietar, fie de o altă persoană, căreia i s'ar concesiona dreptul de exploatare, sunt supuse unui impozit special pe venit — corespunzător vechiului impozit funciar asupra pădurilor exploatare — iar baza de impunere, pentru cazul când pădurea se dă în exploatare altuia, cum e în speță, este însuși venitul cuvenit proprietarului, adică prețul stipulat prin contract.

Prin urmare, acest preț, fiind considerat de însuși legiuitorul fiscal și impus de el ca venit, orice discuțiune referitoare la caracterizarea de ordin economic a acestui preț este inutilă. (Cas. III, dec. 367 din 18 Februarie 1925).

Păduri. — *Impozitul pe venitul pădurilor grănicerești din Regiunea Bistrița-Năsăud. Bază impozabilă. Venitul real cuvenit proprietarilor. Art. 6 și 95 legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

În situațiunea legală specială, în care e administrată regiunea silvică Bistrița-Năsăud, ca reprezentantă a celor 44 comune grănicerești, ea nu poate legalmente să fie impusă decât la venitul real pe care îl realizează, potrivit bilanțului încheiat anual, scăzându-se sumele sau cheltuielile reținute de Stat în baza dreptului de control și administrațiune ce el are în mod exclusiv și suveran asupra proprietăților comunale grănicerești;

De altfel, potrivit dispozițiilor art. 6 și 95 din legea contribuțiilor directe, pădurile, prin urmare și cele grănicerești din cuprinsul regiunii Bistrița-Năsăud, cari se dau altora în exploatare, nu se pot impune decât asupra veniturii real luată de proprietar, iar nu și asupra venitului sau sumelor luate de alții.

În speță, venitul real este cel arătat precis în preliminările și bilanțul anual de gestiune aprobat de Ministerul Domeniilor. (Cas. III, dec. 205 din 27 Ianuarie 1925).

Pagube. — *Amortizarea lor.* — v. Scăderi.

Participarea la beneficiile unei soc. anonime. — v. Scutiri (art. 33 l.).

Participări reale la beneficiile altor Societăți. — v. Scăderi.

Părți de fondator. — v. Dividende.

Părți de interes. — v. Dividende.

Pensii. — *Fond.* — v. Rezerve.

1) Rezerva pentru fondul de pensii al funcționarilor intră în totalul rezervelor societății și prin urmare ca bază de calcul, când se stabilește impunerea la impozitul complementar.

Perceperea impozitului mobilier. — (Instrucțiuni).

• Darag. 58. — Perceperea impozitului se face pe cale de reținere și vărsarea lui directă la Stat pentru toate veniturile de către debitorii din țară.

• Reținerea impozitului este operată de drept din momentul exigibilității venitului, partea din venitul datorat ca impozit aparținând Statului din acel moment.

Perceperea impozitului pe lux și cifra de afaceri. — (Instr. Min. de Fin. din 5 Febr. 1926).

Ministerul de finanțe a trimis tuturilor administratorilor financiară din țară următorul ordin circular cu privire la perceperea impozitului pe lux de 10 și 15 la sută :

Ministerul de Finanțe pentru a înlesni atât perceperea cât și controlul impozitului pe lux de 10% și 15% ce se aplică asupra articolelor de lux prevăzute de art. 2 și 3 din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri, și pentru a scuti astfel pe comercianți, cari desfac asemenea articole, de dese cercetări ale registrelor ce agenții fiscului trebuie să facă, a dispus prin deciziunea No. 30487 din 5 Februarie 1926, publicată în „Monitorul Oficial” din 6 Februarie 1926 următoarele :

Perceperea impozitului pe lux de 10 și 15 la sută se va face de către vămi.

Perceperea impozitelor de 10 și 15 la sută, asupra articolelor prevăzute de sus menționatele articole din legea impozitului pe lux, cu începere dela 10 Februarie a. c. se va face la vamă odată cu taxele vamale pentru cele ce se importă din străinătate ; iar pentru cele ce se produc în țară perceperea se va face la locul de producere, indiferent dacă cel ce importă din străinătate sau cumpără dela locul de producere este comerciant sau particular și fie că importă sau cumpără asemenea articole pentru a le revinde sau pentru folosință proprie.

Asupra modului de calculare și percepere a acestor impozite se va face de către vânzător, producător, fabricant sau exploatare cu privilegiul și la data vânzării calculul asupra prețului real de vânzare, iar vărsarea lor la casele Statului se va face lunar, conform normelor generale stabilite până acum, adică în todeauna în luna a doua a celeia în care a avut loc încasarea.

Perceperea impozitului pe lux la articolele cu prețuri limită

Pentru articolele care au un preț limită fixat, aceste impozite se vor percepe numai dacă prețul de vânzare al acestor articole trece de prețul limită, stabilit prin decizia No. 3953 din 31 Iulie 1923 și anume :

- 1) Covoare dela 4500 în sus.
- 2) Pentru mobile fine precum și garniturile de mobile pentru camere de valoare mai mare de 20 mii lei de garnitură.
- 3) Blănurile de orice fel de o valoare superioară de 4500 lei.
- 4) Rufăria pentru doamne și domni, atunci când valoarea fiecărui articol în parte depășește 450 lei.
- 5) Rochiile pentru doamne ori care ar fi materialul din care se confecționează dacă valoarea lor depășește 3700 lei.
- 6) Ghetele ori pantofii confecționați în parte sau în total cu piele de lac, sau oricare ar fi materialul din care ele sunt lucrate, când valoarea lor depășește 1200 lei.

Dacă însă prețul de vânzare al acestor articole este mai mic de prețul limită se va plăti 10 la sută cif a de afaceri.

În rezumat, dar, comercianții cari vând articole supuse la impozitele de 10 și 15 la sută, pentru cele importate sau cumpărate dela locul de producere din țară, după data de 10 Februarie a. c. nu vor mai plăti aceste impozite asupra sumelor ce realizează din vânzarea lor întrucât aceste impozite se vor plăti la vamă sau la locul de producere.

Situația mărfurilor cari se găsesc în depozite

Pentru acele mărfuri însă, care se găsesc în depozitele comercianților la data de 10 Februarie a. c., comercianții vor continua până la epuizarea lor să plătească aceste impozite ca și până acum cu prilejul vânzării.

Ca atare la viitoarele inspecțiuni se va stabili mărfurile ce se aflau în depozit la data de 10 Februarie, în care scop vă veți călăuzi de facturi și contul mărfurilor intrate și iese. Și cum inventarele, majoritatea comercianților le-au încheiat la 31 Decembrie 1925, ele vor constitui un element de seamă în stabilirea unei situații exacte a acestor mărfuri.

Impozitul pe cifra de afaceri a rămas deocamdată nemodificat

Se va cunoaște că în privința impozitelor pe consumațiuni de 10%, 6% și 3%, pe care le plătesc localurile de consumație asupra vânzărilor făcute în local, nu s'a adus nici o modificare, așa că exploatații acestor localuri vor continua a plăti ca și până acum impozite aferente clasei în care sunt așezate.

Se vor lua măsuri în sensul acestor dispozițiuni și se vor face ca să fie date unei cât mai înlinse publicități în județ pentru a ajunge la cunoștința tuturor producătorilor de asemenea articole ca să știe că începând dela acea dată vor plăti aceste impozite și deci să le înglobeze în prețul de vânzare al mărfurilor. Se înțelege că toate articolele vândute de dânsii, — dela data indicată și impuse acestor impozite vor fi trecute în coloanele respective din registrul special al cifrei de afaceri.

Asemenea se vor da instrucțiuni detaliate tuturor organelor de control pentru aplicarea acestor dispozițiuni, supraveghind executarea lor. Se va da o deosebită atențiune fabricelor de șampanie, liqueruri și parfumerie și mătase, ce sunt în acel județ.

Perceperea impozitelor pe 1926. — (Instr. Min. de Fin. din 1 Februarie 1926)

În primul rând se vor urmări impozitele din rămășițe, iar pentru anul în curs 1926, se vor lua aconturi chiar și la impozitele: comercial, profesional și global, care se vor așeza ulterior.

Asemenea aconturi se vor lua și dela Societățile pe acțiuni, marile întreprinderi, afară de cazul când fac dovada cu bilanțul, că a avut o pagubă în anul precedent și deci nu va fi impus pe anul 1926.

În aceste din urmă cazuri, se va aștepta hotărârile Comisiunilor.

Perceperea impozitelor. — *Instrucțiunile Ministerului de Finanțe.*

Ministerul de finanțe a trimis tuturor administratorilor financiari ordinul circular No. 61.077 din 6 Martie 1925, prin care le face cunoscut unele procedări ale agenților fiscalului.

Primiți dese reclamațiuni din partea diferitelor instituțiuni de bancă că li se cere din partea agenților fiscalului să le depună liste de toți acei cari au avut afaceri cu acele instituțiuni în cursul anului 1924. Socotim că o astfel de procedare este în contradicere cu dispozițiunile art. 93 din legea contribuțiilor directe care prevede că chemările pentru executarea unora din operațiuni se pot face numai de inspectorul financiar, iar nu de orice funcționar fiscal.

Ministerul ține să se uzeze de această dispozițiune cu multă prudență și în mod egal pentru toate întreprinderile similare din localitate.

O măsură care depășește limitele unei informațiuni strict necesare și aplicată fără prudență atrage după sine discreditul instituțiunii bancare dela care se cer informațiuni.

Intrucât s'a abuzat de dispozițiunile art. 93, căci unii agenți ai fiscalului au procedat și la dresarea de acte de contravenție pentru neprezentarea registrelor, ministerul găsește că este necesar ca dv. să interveniți și să limitați a-

ceste cereri numai la cazurile mai importante și strict necesare.

Nu se poate cere deci o comunicare în scris a tuturor afacerilor ce face o bancă cu clienții ei.

Dacă d-nul inspector financiar sau dv., găsiți că este util a se culege acemenea informațiuni veți face aceasta fie personal fie printr'un funcționar principal din Administrație care inspiră toată încrederea și căruia îi veți da delegație specială.

Cercetările se vor face la toate instituțiile similare, iar nu numai la unele din ele căci astfel s'ar discredita în fața publicului și a clienților, cele cari au fost cercetate.

Personalitatea contravențiunilor fiscale. — v. Contravențiuni.

Petrolifere. — Impunerea întreprinderilor petrolifere. —
(Dec. comis. centr. fisc.)

Pentru a se înlătura erorile făcute de unele Comisiuni cu ocaziunea impunerii întreprinderilor petrolifere se dă mai jos indicațiuni cum să se procedeze :

Sumele cari se investesc în materiale și în genere toate cheltuielile făcute cu ocaziunea săpărei unei sonde înainte de a intra în producție, se consideră ca investițiuni și deci conform art. 31 alin. 10 nu se pot trece la cheltueli. Se pot însă amortiza din venitul altor sonde și anume : 1) sumele investite în materiale se pot amortiza conform dispozițiilor dela punctul 1 de mai sus.

b) Sumele cheltuite pentru întreținerea sondelor răzbite și producătoare, și cheltuielile de administrație ale Societății, bine înțeles afară de cele dela punctul a, se scad din venitul general al întreprinderii ;

c) Sumele investite în materiale și salarii cu ocazia săpării și instalării sondei cari nu au fost amortizate conform prevederilor de la punctul a de mai sus se trec la pagubă și deci se scad din beneficiul general al Societății în cazul când sonda a fost definitiv părăsită, renunțându-se la ea.

Valoarea materialelor care se pot scoate și întrebuința la toate lucrări nu se poate trece la pagubă.

Comisiunile de impuneri și de apel vor cerceta cazul în fapt ținând seamă și de constatările făcute de Direcția regiunii miniere din localitate și vor stabili după datele ce se vor prezenta de cei interesați părăsirea sondei și valoarea materialelor ce se mai pot întrebuința. (Comunicată cu ord. Min. Fin. Nr. 33093/925).

Pierderi la efecte sau creanțe. — v. Scăderi.

Pierderi. — v. Scăderi.

Pierderi. — Pierderi provenite din accidente. Nescăderea lor. Art. 31 din lege. — (Jurisprudență).

Art. 31 din legea contribuțiilor enumără ce anume scăderi se pot face din veniturile brute, fără însă să enumere și pierderile provenite prin accidente, ceea ce înseamnă că asemenea pierderi nu se pot scădea.

Prin urmare, bine a procedat Comisiunea de apel când n'a admis a se scădea suma ce reprezintă deprecierea prin incendiu a vasului „Dionizios”. (Cas. III, dec. 353 din 17 Februarie 1925).

Piese auxiliare la mașini. — Amortizarea lor. — v. Fond de Amortizare.

Plata impozitului pentru veniturile valorilor mobiliare străine. — (Instrucțiuni).

Parag. 63. — Impozitul asupra veniturilor din valorile mobiliare străine încasate de către locuitorii țării se vor vărsa precum urmează :

a) Pentru veniturile încasate în țară printr'un bancher sau orice alt intermediar din țară, impozitul va fi reținut și vărsat de către acești intermediari.

Intermediarii cari fac astfel de plăți de dobânzi sau cumpără cupoane străine, ori intervin la plata lor în orice mod prin mijlocul cecurilor, scrisorilor de credit și orice

alte modalități pentru încasarea unor asemenea venituri, sunt obligați să declare la Administrația Financiară respectivă că vor face aceste operațiuni, și să țină un registru vizat de Administrație în care vor înscrie toate operațiunile de același gen.

Impozitul va fi vărsat cel mai târziu până la finele lunii ce urmează aceleia în care reținerea a avut loc.

Vărsarea se va face cu borderouri extrase după registrul sus-menționat de toate plățile făcute, indicându-se numele și adresa persoanelor cărora le-a plătit.

La vărsarea lor, vor aduce și registrele spre a fi controlate cu borderourile și a se viza de către cei ce încasează impozitul.

Persoanele în drept a face operațiuni de felul celor mai sus indicate vor putea elibera borderouri pe a lor răspundere, în cari vor menționa încasarea impozitului spre a servi la transmiterea titlurilor străine sau instrumentelor de plată a veniturilor lor.

Societățile pe acțiuni și toate acele obligate la publicarea bilanșului sunt dispensate a da declarațiunea sus prevăzută la Administrațiile financiare, nu însă și de celelalte obligațiuni prevăzute în acest paragraf;

b) Locuitorii țării cari vor încasa direct din străinătate asemenea venituri obținute din altă țară, sunt datorii a vărsa impozitul ei însăși la Administrația Financiară în termen de o lună dela exigibilitate, sub sancțiunile prevăzute de lege.

La vărsare, vor prezenta un borderou al titlurilor, care va fi vizat, sau vor putea cere să se vizeze însăși titlurile. Aceste borderouri vor însoți actele de transmisiune a titlurilor sau a instrumentelor de plată veniturilor, spre a se dovedi plata impozitului cuvenit, sub sancțiunile aplicării penalității prevăzute de lege pentru susțragere dela impozit.

Plata impozitelor mobiliar la dobânzi. — Norme pentru vărsare. — (Instrucțiuni).

Parag. 59. — Vărsarea impozitului se face în genere de către debitorii veniturilor. Modalitățile și termenele de plată a impozitului se deosebesc după diferitele feluri de venituri și anume :

a) Pentru dobânzile plătite de Stat la orice titluri sau obligațiuni ale sale, cari nu sunt scutite prin legile de emisiune ale lor, sau ale altor instituțiuni ce se plătesc la casele Statului, încasarea impozitului se face odată cu achitarea dobânzilor, în momentul achitării, operându-se la casă pe baza actelor de plată a dobânzilor ;

b) Impozitul la dividende și alte produse ale obligațiilor și oricăror alte titluri arătate la art. 23 din lege, emise de societăți, colectivități și instituțiuni de credit, la rente viagere, tantieme, redevențe plătite de societăți, cum și la cupoanele impozabile ale titlurilor județene, comunale, credite funciare, urbane și rurale și altor instituțiuni, va fi vărsat cel mai târziu până la finele lunii ce urmează aceeaia în care exigibilitatea are loc, afară de cele încasate prin casele Statului ;

c) Pentru dobânzile la depozite, conturi curente, garanții plătite de bănci, impozitul se achită în luna ce urmează aceeaia pe care se regulează conturile, însă cel mult la trei luni dela exigibilitate ;

d) Pentru dobânzile la creanțe sau orice alte drepturi de orice fel, plătite fie de comercianți, fie de particulari, impozitul se achită anticipat, fie de creditor, fie de debitor, până în momentul plății venitului de către debitor ori la exigibilitatea lui, sau cel mai târziu în termen de 3 zile dela aceasta.

În cazurile prevăzute la punctele b, c și d, vărsarea impozitului se va face la Administrațiile Financiare sau la percepții, conform normelor ce se vor afișa la locul acestor autorități.

Plata impozitului mobilier pentru dividende.—Norme pentru vărsare. — (Instrucțiuni).

Parag. 60. — La vărsarea impozitului se vor prezenta :

a) Pentru veniturile privitoare la punctul b, paragraful 59 bilanțurile societăților și cari copii depe încheierile de distribuirea beneficiilor pentru tot ceea ce se dă din beneficii, iar pentru obligațiuni, redevențe, drepturi de cesiune, extrase depe planurile și tablourile de tragere sau de pe actele din cari rezultă suma impozabilă la fiecare exigibilitate.

Toate societățile, colectivitățile și instituțiunile vizate prin lege sunt obligate a pune la dispoziția fiscoi, după efectuarea plăților, state de persoanele cari au încasat venituri, urmând a servi la stabilirea venitului global al acestor persoane ;

b) Pentru dobânzile prevăzute la punctul c din paragraful precedent se vor prezenta de către bănci rezumate depe extrasele de conturi ale dobânzilor și soldurilor creditoare de dobânzi cuvenite la conturile curente.

Aceeași obligațiune ca la punctul a de mai sus vor avea și băncile în ce privește procurarea elementelor necesare la stabilirea venitului global ;

c) Pentru dobânzile sau alte drepturi plătite de comerțanții, ori particulari, se vor prezenta creanțe, ori litiuri sau înscrisuri, doveditoare de plata venitului, putându-se cere vizarea titlurilor însăși pentru dovedirea plății impozitului.

Pentru orice încasare se va libera recepisă de Administrația Financiară sau chitanță de către perceptor, iar veniturile impuse se vor înscrie în registrele oficiale, conform prevederilor dela parag. 62.

Plata titlurilor eșite la sorți. — v. Titluri eșite la sorți. Plasamente în rentă și obligațiuni ale Statului. — v. Scutiri.

Plasamente permanente în efecte publice — v. Scăderi.

Plasamente permanente în efecte publice.—v. Scăderi.
Plus valuta mărfurilor. — v. Beneficiu real.

Policlinici. — v. Spitale și Sanatorii.

Prețul concesiunilor miniere.— *Impozit mobilier. Taxe de timbru.* — v. Concesiuni miniere.

Prezumpție legală de dobândă.— *Creanțe necomerciale fără stipulație de dobândă. Sunt supuse impozitului calculat la o dobândă de 5 la sută. Aplicațiune. Art. 42 și 44 al. pentru legea contr. directe.* — (Jurisprudență).

În fapt: Printr'un contract de vindere-cumpărare, recurentul având a lua un rest de preț de 7.000.000 lei, a fost impus la impozitul pe venit, socotit pe dobânda de 5 la sută. Contestație pe motiv că, după cum reese chiar din act, acest rest de preț nu produce nici o dobândă și deci nu-i produce venit. Contestația și recursul au fost respinse.

În drept: Prin art. 42 din legea contribuțiilor directe se prevede că, impozitul de 15 la sută asupra veniturilor capitalurilor mobiliare, se aplică și asupra dobânzilor și produselor de orice fel a creanțelor ipotecare, privilegiate și ipotecare, cu excluderea acelor operațiuni comerciale, cari nu ar prezenta caracterul juridic al unui împrumut; iar prin art. 44 al. pen., se arată că, pentru creanțele, în care nu s'a stipulat nici o dobândă, impozitul se va calcula asupra dobânzii legale de 6 la sută pentru creanțele comerciale și de 5 la sută pentru celelalte.

De aci rezultă că, în privința creanțelor de orice fel provenite din operațiuni necomerciale, pe cari legea le consideră, cum este în speță, că au caracterul juridic al unui împrumut, trebuie să se perceapă impozitul pe dobânda legală de 5 la sută, la cât socotește legea venitul probabil pe care creditorul îl frage din creanța sa.

Prin urmare, în speță, Tribunalul aplicând această prezumpție legală creanței recurentului și supunând-o la impozit asupra dobânzii legale de 5 la sută, căci altă dobândă nu s'a specificat în act, prin aceasta a făcut o justă aplicare a principiilor legii. (Cas. III, dec. 319 din 27 Februarie 1924, dată după divergență).

Prezumpție de dobândă. — v. Dobânzi.

Prime de producție. — v. Cooperative.

Primă de emisiune.— *Sporire de capital. Calculul ei în beneficiu.* — v. Sporire de capital.

Primele de emisiune cu ocaziunea sporirei capitalului social.—v. Rezervele Societăților pe acțiuni și Scăderi.

Probe prin registre comerciale. — v. Impuneri.

Profesioniști liberi.— *Scăderea cheltuelilor.*—v. Scăderi.

Profesioniști liberi. — v. Impuneri.

Profesiuni libere. — (Instrucțiuni).

Parag. 117, alin. 3. — Sunt supuse impozitului pe salarii salariile avocaților, medicilor, etc., cari sunt angajați la instituțiuni ori societăți, pe acțiuni, unde serviciile prezintă caracterul de continuitate, rămânând a fi supuse la impozitul profesional cele primite de ei pentru angajamente fie chiar periodice la particulari, fiindcă ele nu prezintă acest caracter.

Profesional Impozit. — *Impozit profesional. — Advocat impus și pentru biouru de intervenții pentru regularea drepturilor de pensie. — Profesiunea care intră tot în atribuțiunile de avocat.*

De lângă cu regularea drepturilor la pensie e o chestiune de resort confidențios, dar legea avocaților prin art. 35. printre celelalte ocupațiuni, mai dă drept avocaților să facă și intervențiuni la autorități; prin urmare ocupațiunea la un biouru care se ocupă cu cereri de înscriere la pensie, constituie o operațiune de avocat, care nu trebuie impusă distinct de impozitul de profesiunea de avocat. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciziunea fiscală Nr. 143, din 10 Decembrie 1925. — Decretul Curților de Apel din 1 Febr. 1926, pag. 69).

Profesioniști liberi. — Onorarii fixe. Notar public. —
v. Salarii.

Profesiunea de notar public nefiind retribuită cu salarii sau indemnizații periodice, ci cu plăți tarifate și clemențe de lege, care se percep sporadic pentru fiecare act sau serviciu făcut particularilor, ea întrunește, sub raportul legii contribuțiilor directe, caracterul unei profesii libere analoagă cu aceea a avocaților sau medicilor nefuncționari și, ca atare, urmează a fi impusă cu cota prevăzută de art. 48 combinat cu art. 72, iar nu cu cea prevăzută de art. 43. Comisiunea de apel procedând astfel în privința recurentului, notar public, n'a violat legea, ci a făcut o bună aplicațiune a ei. (Cas. III, deciz. Nr. 2063, din 11 Noiembrie 1924. — Jurisprudența Română 1925, pag. 122, Nr. 77).

Profesioniști liberi — v. Clădiri.

Profesioniști liberi. — Incetarea profesiei. — v. Scăderi.

Proprietăți agricole. — (Jurisprudență).

Impunerea asupra proprietăților agricole se face nu pe venitul net, ci pe cel brut, care se confundă cu cel dințaiu, după cum reese în mod evident din dispozițiunile art. 4 No. 3 litera b, din legea contribuțiilor directe.

Prin urmare, deși în speță, Comisiunea de apel nu se pronunță asupra susținerii recurenței că pentru stabilirea venitului impozabil să se scadă din prețul încasat de dânsa din pădure spezele de administrație și pază, totuși o asemenea omisiune nefiind esențială nu poate atrage căsarea deciziei. (Cas. III, dec. fisc. 77 din 6 febr. 1925).

Proprietățile rurale arendate ale Statului. — (Instrucț).

Proprietatea rurală a statului ca terenuri arabile, bălți, etc., cari se arendează, se asimilează cu pădurile și deci impunerea ei se va face conform prevederilor paragrafului 10 din instrucțiuni.

Proprietățile rurale arendate ale Statului.— v. Păduri.

Proprietari de oi.— v. Oi.

Puncte fixe și tantieme. — *Beneficiu net.* — v. Scăderi.

Puncte fixe. — *Societăți anonime. Puncte fixe acordate prin statut membrilor Consiliului de Administrație. Nescăderea lor din venitul net al societății și impunerea lor ca atare. Art. 31 alin. 3 legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Prin motivul de recurs, recurenta se plânge că Comisiunea de apel nu i-a scăzut din venitul net, suma ce reprezintă punctele fixe acordate prin statute membrilor Consiliului de Administrație și Comitetului de Direcție.

Motivul a fost respins.

Legea contribuțiilor directe, prin art. 31 alin. 3 prevede că nu se scad ca sarcini sau cheltuieli ale întreprinderii decât salariile, indemnizațiile, etc., plătite agenților, lucrătorilor, funcționarilor întreprinderii, fie în bani, fie în natură, dar nu și alocațiilor prevăzute pentru Consiliul de Administrație și Comitetului de Direcție, alocațiuni cari se preiau din beneficiul net și ca atare, fac parte integrantă din acest beneficiu.

Deci, Comisiunea de Apel nescăzând aceste alocațiuni, n'a violat legea. (Cas. III, dec. 2173 din 18 Noembrie 1924).

R

Rafinerii de spirt. — v. Scutiri.

Recursuri. — *Forma declarației.* — (Jurisprudență),

Conform art. 85 din legea contrib. dir., recursurile se declară la Administrația financiară respectivă.

Prin urmare, recursul adresat direct Inaltei Curți de Casație, este neregulat introdus. (C. Apel Buc. S. I deciz. Nr. 28, din 28 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 358, Nr. 114).

Recurs. *Obiectul litigiului mai mic de 100.000 lei. Recurs. Instanța competentă a-l judeca. Art. 85 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global.* — (Jurisprudență).

După dispozițiile art. 85 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global recursul se judecă de către Tribunalul local, în cazul când venitul anual impozabil, care face obiectul litigiului în recurs, nu trece de 100.000 lei. Prin urmare, în speță, constatându-se că obiectul litigiului nu trece de 100.000 lei, Curtea de Apel este incompetentă de a-l judeca, astfel în cât urmează a-și declina competența și a-l trimite tribunalului respectiv. (C. Apel București, s. I, deciz. fisc. Nr. 20 din 9 Iunie 1925. — Jurispr. Gen. din 19 Nov. 1925, pag. 2083).

Recurs. — *Eroare de calcul în dispozitivul deciziei. Nu poate forma un motiv de casare.* — (Jurisprudență).

Eroarea de calcul din care Comisiunea a format venitul net impozabil, comisă în dispozitivul deciziei, se poate îndrepta în urma unei simple cereri, conform art. 292 proc. civilă, și nu poate face motivul unui recurs în Casație. (C. Apel Buc. IV, dec. fisc. Nr. 81 din 5 Nov. 1925. — Bulet. C. de Apel, din 1 Dec. 1925, p. 442).

Recuzare. — v. Comisiuni de apel.

Redevențe petrolifere. — *Impunerea redevențelor de petrol cuvenite Statului.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 8 Mai 1924).

Dacă redevențele cuvenite statului din concesiunea terenurilor sale petrolifere se pot scuti din impozitul mobilier?

Având în vedere că în lege nu se prevede nici o dispozițiune categorică în acest sens, totuși fiind seama de dispozițiile art. 24 al. c. prin care s'a prevăzut că venitul valorilor mobiliare ale instituțiilor culturale și de binefacere este scutit de impozitul mobilier, comisiunea este

de părere că și venitul statului din redevențe sau alte venituri mobiliare ale întreprinderilor în care statul este co-interesat, să fie sculte de impozitul mobilier.

Redevențe. — v. Concesiuni miniere.

Redevențe. — *Evaluarea redevenței de țiței. Înălțurarea dovezii pretului făcută cu scrisoarea de vânzare către o Societate petroliferă. Nesocotirea dreptului de apărare.* — (Jurisprudență).

Când se constată prin acte prețul, de vânzare către o societate petroliferă, al redevenței de țiței, Comisiunea nu poate fixa valoarea lui prin apreciere, căci înălțurând scrisoarea nesocotește dreptul de apărare. (Curtea de Apel București, secția III-a, deciz. fiscală Nr. 19 din 26 Iunie 1925. — Bulet. C. de Apel din 1 Nov. 1925, p. 392).

Redevențe din concesiuni. — v. Scăderi.

Reduceri. — *Reduceri de impozit la comercial.* (Instrucțiuni).

Parag. 94. — Reducerile de impozit se acordă precum urmează :

a) Jumătate din impozit pentru cooperativele, băncile populare și federalele menționate în art. 34 din lege, cu condițiunea să satisfacă cerințele legii pe baza cărora ele funcționează, cum și asociațiile și societățile de industrie casnică sau având de obiect exclusiv producerea sau desfășurarea obiectelor de industrie casnică cu scop lucrativ ;

b) Aceleași cooperative, bănci populare, federale, societăți sau asociații susmenționate, se vor bucura de reducere numai cu o pătrime și în aceleași condițiuni, dacă au un capital vărsat de peste un milion lei și-au împlinit 6 ani de funcționare ;

c) Societățile constituite pentru construire de locuințe efine pe baza legii speciale în vigoare, se vor bucura de scutirea impozitului pe jumătate, atât cât satisfac condițiunile impuse prin acele legi ;

d) Asociațiile profesionale fără scop lucrativ, cari nu împart sub nici o formă beneficii membrilor lor, ci le întrebunțează în scop de utilitate generală recunoscută, beneficiază asemenea de reducerea la jumătate a impozitului.

Aceste asociațiuni sunt cele azi existente în Ardeal, al căror scop este întreținerea de școli pentru diferite meserii și profesii industriale.

Reduceri. — *Societate de transport ce mai face și comerțul de import-export. Dacă i se aplică reducerea de 20%.* (Art. 30 al. 2, leg. contrib. directe). — (Iurisprudență).

Societatea care nu are ca obiect al întreprinderii numai transporturi pe apă sau pe uscat, ci exercită și comerțul de import și export, nu i se poate aplica reducerea de 2% asupra impozitului de 10%, conform art. 30 alin. 2 din legea contribuțiilor directe. (Curtea de Apel București, secția IV-a, deciziunea fiscală Nr. 81 din 5 Noembrie 1925. — *Buletinul Curților de Apel*, pag. 442, 1 Decemb. 1925).

Reducere pe cale administrativă — (Iurisprudență).

Pentru stabilirea impozitului global, Comisiunile de impunere pot procedea la lucrările lor, independent de faptul dacă asupra așezării impozitelor elementare există vre-un proces sau contestațiune de orice fel, legea neprevăzând că, în asemenea cazuri, procedura înaintea Comisiunii ar putea fi suspendată, sau întreruptă.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel, n'a săvârșit nici un exces de putere, atunci când a procedat la lucrările pentru stabilirea impozitului global, deși există contestație asupra unuia din impozitele elementare urmând ca, pe cale administrativă, acest impozit global să fie redus, dacă va fi cazul, în proporție cu celelalte impozite definitiv stabilite. (Cas. III, dec. 1112 din 30 Mai 1924).

Reducere la complimentar a Societăților profesionale alcătuite pentru exercițiul unei profesii. —
v. Instituțiuni financiare create de stat.

Reduceri. — v. Scăderi. și Scutiri.

Regimul debitelor de băuturi spirtoase. — v. Debite de băuturi spirtoase.

Registre comerciale. — v. Impuneri.

Registre. — *Apel. Prezentarea de registre. Înlăturarea lor. Constatarea implicită că ele ascund adevărata cifră a afacerilor.* — (Iurisprudență).

Când Comisiunea de apel arată că : „a ținut seamă de registre, de cifra de afaceri, prezentate de recurent și totuși îi stabilește impozitul prin apreciere, urmează că aceste registre nu constata precis cifra afacerilor și, prin urmare, în asemenea condițiuni, aprecierea instanței de fond este suverană și scapă cenzurii Curții de Casație. (Cas. III, dec. fiscală 137 din 13 Februarie 1925).

Registre. — *Baza impunerii. Venit anual. Neindicarea lui în registre. Contravenție. Proces-verbal bazat pe prezumpții. Dacă se poate condamna contravenientul?* — (Iurisprudență).

Venitul anual al unui comerciant fixat prin hotărâre definitivă de către Comisiunea de recensământ, este acela care servește pentru a indica cifra de afaceri la care trebuie plătit impozitul de 1 la sută, deși în realitate această cifră de afaceri, poate fi mai mare sau mai mică după împrejurări. În lipsă de alte cifre care să rezulte din registrele comerciantului, controlorul fiscal nu poate dresa procese-verbale de contravenție la legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, bazându-se numai pe prezumpțiuni și deducții. (Trib. Bacău, secția II-a, sentința civilă No. 7—925).

Registre comerciale. — *Contravenție.* — (Iurisprudență).

În fapt: Tribunalul, pentru a apăra pe un comerciant de amenda la care a fost condamnat pentru faptul că la o inspecție ce i s'a făcut, a fost găsit că nu posedă registre, a judecat că deși contravenientul nu a prezentat registrele, dar prin faptul că le posedă încă mai înainte de

constatarea agentului, nu mai poate fi pasibil de amendă, ne mai existând contravenție.

În drept: Potrivit art. 82 din legea timbrului, alături de comerciantul care nu posedă registrele comerciale, sau nu le ține în regulă, cât și acela care refuză să le prezinte la cererea agenților fiscalului, sunt tratați ca contravenienți și se pedepsesc cu amendă, iar neprezentarea registrelor de către comerciant, chiar dacă le posedă, echivalcăză cu un refuz din parte-i, supus sancțiunii prevăzute de art. 82 mai sus citat.

În speță, Tribunalul achitând pe intimatul în recurs, pentru motivul că a prezentat ulterior registrele înaintea sa, a violat dispozițiunile legii. (Căș. III deciziunea No. 2043 din 10 Noembrie 1924. — Jurisprudența Română, pag. 52, Nr. 35, 1925).

Registre. — Mic comerciant. — Obligativitatea de a ține registre comerciale. — Timbrare. — Contravențiune. — Scutire de a ține registre de legea contribuțiunilor directe. — Dacă această lege a modificat dispozițiunile cod. com. și legea timbrelor? Art. 22 și 34 c. com., art. 82 legea timbrului și 108 legea contribuțiilor directe. — (Jurisprudență).

Potrivit art. 22 cod. com., comercianții sunt obligați a ține registrele acolo specificate, nefăcând excepție dela această regulă decât cei prevăzuți în art. 34 al. aceluiaș cod, adică colportorii, comercianții ambulanți, etc., deci micii comercianți nu sunt excepțați.

Conform art. 82 legea timbrului, administrația timbrului prin agenții săi are dreptul de a cere dela toți comercianții obligați a ține registre, prezentarea lor spre a constata dacă sunt sau nu contravenienți, iar în caz de neposedere sau refuzul de a prezenta registrele să fie pedepsiți conform dispozițiunilor acestui articol.

Prin art. 106 din noua lege a contribuțiunilor directe însă a scutit pe micii meseriași comercianți de a ține registre.

Legiuitorului a voit ca prin constatarea venitului impozabil micii meseriași și comercianți să nu fie obligați a ține registre, însă el nu a înțeles să anuleze dispozițiunile cod. com. și nici ale legii timbrului. Fiecare din aceste două legi au un câmp diferit de aplicațiune: legea contribuțiunilor directe nu s'a preocupat decât de stabilirea impozitului, pe când legea timbrului nu s'a ocupat decât de timbrarea fiilor registrelor ce comercianții sunt datorii a ține conform codului comercial.

Prin urmare, instanța de fond competentă interpretând că legea contribuțiunilor directe a modificat legea timbrului, a dat o greșită interpretare art. 108 din prima lege și ca atare sentința sa este casabilă. (C. A. Iași S. I, Jurnalul din 16 Ianuarie 1926. Admis recursul contra sent. Trib. Neamț Nr. 283 din 16 Iunie 1925. — Jurispr. generală pe 1926, pag. 392).

Registre comerciale. — *Dovada ior.* — v. Impunere.

Registre. — *Venit net impozabil. Înălțurarea registrelor ca neregulate. Obligațiunea Comisiunii de a cerceta facturile și celelalte acte prezentate.* — (Jurisprudență).

Înainte Comisiunii de apel recurenții au invocat mai multe acte justificative, facturi, etc., pentru a dovedi alături prețul materiei brute întrebuințată în industria lor, cât și alte cheltueli necesitate de fabrici.

Comisiunea de apel s'a mărginit a discuta, însă, numai registrele părții, pe cari le-a înălțurat ca neregulate și a omis a se pronunța asupra celorlalte acte invocate.

Procederea Comisiunii, decide Înalta Curte, constituie o omisiune esențială, întrucât din actele invocate putea să și facă altă convingere asupra venitului net impozabil. (Cas. III, dec. 1948 din 31 Octombrie 1924).

Registre. Înălțurarea lor. Motiv. Netrecerea operațiunilor zi cu zi. Nemotivare. — (Jurisprudență).

Simpla împrejurare că operațiunile comerciale n'au fost trecute în registre zi cu zi, nu este suficientă pentru înălțurarea acelor registre, sub cuvânt că ar fi neregulate sub

raportul constatării veniturilor ca bază impozabilă, ci trebuie să se constate în mod necesar, fie omisiunea vre-unei operațiuni, fie neconcordanța de date între registre și bilanț, fie vre-o altă asemenea neregularitate, de natură să diminueze venitul net real al contribuabilului.

Intrucât, în speță, Comisiunea de Apel, nu a făcut alături de constatări, ci s'a mărginit numai să arate că operațiunile nu sunt specificate zi cu zi, deși ele au putut fi reale, complete și concordante, prin această Comisiunea nu și-a motivat suficient hotărîrea și a dat-o cu exces de putere. (Cas. III, dec. 2263 din 1924).

Registre comerciale.—Inlăturarea lor. Motivare. Art. 39 alin. 1 din legea contr. directe).

Registrele comerciale sunt privilegiate de legiuitor ca un prim și esențial mijloc de dovadă a venitului net impozabil al comercianților obligați a avea asemenea registre.

Numai când registrele nu sunt regulat ținute, Comisiunile fiscale le pot înlătura, însă în asemenea caz ele trebuiesc să motiveze în ce constă neregularitatea registrelor, pentru a putea păși apoi la celelalte mijloace de constatare indicate de lege.

Intrucât, în speță, Comisiunea nu motivează în ce constă neregularitatea registrelor recurentului, deciziunea sa urmează a fi casată, pentru nemotivare. (Cas. III, dec. 2364 din 5 Decembrie 1924).

Registre.—Impozit comercial. Stabilirea lui. Registre comerciale. Inlăturare fără a arăta cauza. Exces de putere. Casare.—(Jurisprudență).

Intrucât Comisiunea de apel n'a ținut seama de registrele prezentate de contribuabil, înlăturându-le pe motiv că nu sunt regulat ținute, fără să arate de unde își face această convingere, face numai o afirmațiune, așa că prin această a comis un exces de putere și deci recursul urmează a fi admis. (Cas. III, dec. 1297 din 20 Iunie 1924).

Registre.—*Înlăturarea registrelor pe motivul vag că conțin speze nepermise de lege. Lipsă de motivare. Exces de putere.* — (Jurisprudență).

Comisiunea de apel pentru a înlătura în speță, registrele comerciantului și bilanțul extras din ele, se mărginește a face afirmațiunea că aceste registre cuprind speze cari nu sunt admise de lege, fără însă a menționa cari sunt acele speze și în temeiul cărui text de lege le exclude.

Procedarea aceasta constituie din partea Comisiunii de apel un exces de putere și o lipsă de motivare, de natură a înlătura controlul în Casațiune. (Cas. III, dec. No. 14 din 2 Ianuarie 1924).

Registre - Registre comerciale. Forța probantă ce le-o atribue legea. Înlăturarea lor pe bază de simplă apreciere. Decizie nemotivată. Art. 39 din lege. — (Jurisprudență).

Legea contribuțiilor directe prin art. 39, face din proba registrelor comerciale o probă obligatorie pentru fisc în stabilirea venitului comercial impozabil și nu autoriză instanțele fiscale să înlătore aceste registre și să procedeze la evaluare pe temeiul de apreciere, decât dacă constată că ele sunt neregulat făcute.

Chestiunea neregularității nu este o chestiune de simplă apreciere, ci de constatare motivată din partea comisiunilor fiscale, căci altfel precăderea pe care legiuitorul o acordă acestor elemente de probațiune ar fi iluzorie, ele putându-se înlătura oricând prin simpla apreciere.

Asfel fiind, Comisiunea de Apel, în speță, urma să constate și să motiveze în ce constă neregularitatea registrelor prezentate de recurent, iar nu numai să aprecieze în mod vag, că sunt neregulat făcute, astfel cum a procedat, ceea ce constituie din parte-i un vădit exces de putere și o violare a art. 39 citat. (Cas. III, dec. 92 din 16 Ianuarie 1925. — Jurisprudența generală pag. 2179, 3 Dec. 1925).

ale contribuabilului, iar nu prezentarea unor colecțiuni de foi albe, fără nici o însemnătate.

Infățișarea unor alari colecțiuni impropriu denumite „registre comerciale”, echivalează cu un adevărat refuz de a prezenta registrele adevărate, cu operațiuni trecute în regulă, singurele la care legiuitorul s'a gândit și pe care le-a socotit că corespund scopului pentru care sunt cerute. (Cas. III, n. 348 din 14 Martie 1923.— Jur. rom. p. 289 n. 210).

Remize.— Impunerea remizerilor. (Dec. comis. centr. fisc.)

a) Venitul realizat din remize, provizioane și alte asemenea, calculate la prețul de vânzare al mărfurilor, plasate se impune la impozitul profesional cu coala de 12 la sută.

Acești agenți având de suportat cheltueli cu ocaziunea plasării mărfurilor, în mod provizoriu se fixează quantumul lor la 20 la sută din totalul remizei. Așa dar din totalul remizei se va scădea 20 la sută, iar ceia ce rămâne se taxează cu 12 la sută.

Suma definitivă a cheltuelilor se va stabili de Comisiunile de impuneri pe baza justificărilor ce se vor aduce.

Remizele realizate de acei cari în mod întâmplător plasează mărfuri, se taxează integral fără reducerea de 20 la sută.

Comisiunile de impuneri când fac impunerile comercianților sau fabricanților vor cere acestora să justifice reținerea și vărsarea impozitului de 12 la sută pentru provizioanele plătite agenților plasatori.

b) Venitul realizat de agenții plasatori din salarii fixe sunt impozabile la impozitul pe salarii. (Ședința din 24 Decembrie 1924, comunicat cu ord. Min. Fin. Nr. 287.837/1924).

Remizeri.—Incasarea impozitului dela remizeri.—(Instrucțiunile Min. de Finanțe).

Incasarea impozitului dela remizierii de cari se servesc agenții oficiali de bursă și băncile, în operațiunile de cumpărări și vânzări de efecte, titluri, devize, mărfuri, etc.

Agenții remizieri de cari se servesc agenții oficiali de

bursă și schimb, băncile, bancherii, în operațiunile de cumpărări și vânzări de efecte, titluri, devize, mărfuri, etc., sunt supuși la impozitul profesional. Întrucât aceștia în exercitarea profesiei lor nu prezintă caracter de stabilitate se vor considera ca făcând operațiuni ocazionale și deci conform art. 53 din lege, impozitul se reține și se varsă la Stat de către acei cari le plătesc aceste remize.

Cota impozitului este de 12 la sută.

Având în vedere că acești agenți au de suportat cheltuieli cu ocaziunea realizării veniturilor, aceste cheltuieli în mod provizoriu se fixează la 10 la sută din totalul remizelor cuvenite. Prin urmare impozitul de 12 la sută se va aplica asupra venitului rămas după ce s'a scăzut 10 la sută din totalul remizei cuvenite.

Pentru ambele cazuri, vărsarea se va face la percepția respectivă în termenul prevăzut de paragraful 59, punctul C din instrucțiuni. (Ord. Min. de Fin., Direcțiunea Contribuțiilor și Fondului Comunal din 16 Oct. 1923).

Remizeri. — v. Agenți de Bursă.

Remizeri. — v. Impozit comercial.

Remize. — v. Agenți de mărfuri.

Remize. — v. Impuneri.

Rentă și obligațiuni ale Statului. — *Plasamente.* — v. Scutiri.

Rente viagere. — (Instrucțiuni).

Parag. 50. — Punctul 3 din art. 23 din lege tratează rentele viagere cari sunt impuse ca venituri mobiliare, dacă trec de 25.000 lei anual de o singură persoană, cele mai mici fiind impuse prin asimilare la impozitul pe salarii și pensii. Nu se face distincțiune în privința constituției rentei viagere, dacă este testamentară ori contractuală, cu titlu gratuit sau oneros.

Legea făcând distincțiune numai în ce privește rentele viagere, se înțelege că rentele perpetue se impun oricare ar fi suma.

Rente perpetue. — v. Rente viagere.

Renta exproprierei. — *Colă impunerei venitului ei.* — v. Impozit mobiliar.

Renta refacerei. — v. Impozit global.

Rentabilitate. — *Calculul impozitului complimentar.* — (Instrucțiuni).

Parag .110. — Venitul supus impozitului complimentar este, după textul alineatului VI al art. 42, cel care este supus impozitului prevăzut de art. 30, conform legii.

Toluși, legea face următoarele distincțiuni :

1. — Pentru societățile pe acțiuni, impozitul complimentar este așezat atât asupra beneficiului impus după art. 30, cât și asupra dividendului și celorlalte sume de scăzut conform art. 33, cari au fost supuse impozitului mobiliar și anume : participările la beneficiu, redevențele și dobânzile încasate la sumele depuse. Rămân neimpuse rezervele scutite conform art. 32 și 125.

2. — Pentru particulari, prin alin. V modificat în Senat s'a prevăzut că după ce se stabilește rentabilitatea să se scadă 10% din venitul impozabil ales, conform prevederilor acestui articol.

Prin urmare, minimul de venit impozabil de 75.000 lei după ce se stabilește rentabilitatea devine la impunere 67.500 lei.

Rentabilitate. — *Stabilirea ei.* — v. Impunere.

Rentabilitate. — v. Impozit complimentar.

Rentabilitate. — *Cum sunt impuse capitalurile dinainte de războiu.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Pentru întreprinderile particulare, capitalurile investite înainte de război nu pot beneficia de prevederile articolului 142 din legea impozitelor directe, adică să se socotească întreit în calculul rentabilității, care după dispozițiunile aceluiaș articol s'au acordat numai societăților pe acțiuni. S'a luat această măsură avându-se în vedere că întreprinderilor particulare li s'a acordat prin legea impozitelor di-

recte alte avantaje și anume: capitalul lor li se socotește în acel calcul cel puțin jumătate din cifra afacerilor, chiar dacă capitalul lor este mai mic.

Rentabilitate. — *Calcularea rentabilității la societățile anonime, care și-au sporit capitalul.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

La Societățile cari și-au sporit capitalul din 1915 prin noi vărsăminte reale pentru calcularea rentabilității se va lua de trei ori capitalul dinainte de 1916 la care se adăogă noile vărsăminte. Exemplu: O societate a avut în 1915 capital de 1.000.000 și în 1919 și-a sporit capitalul cu încă 1.000.000, conform art. 124 rentabilitatea se va calcula avându-se în vedere capitalul de 3.000.000, adică capitalul din 1915 sporit de 3 ori plus capitalul adăogal după 1916 adică în total 4.000.000, în privința aceasta se va avea în vedere și dispozițiunile paragrafului III din instrucțiuni.

Rentabilitate. — *Evaluarea capitalului la impozitul complementar.* — (Dec. comis. centr. fisc.)

Cum se va face evaluarea capitalului în imobile sau în investițiuni la firmele particulare și pentru stabilirea rentabilității, cu ocaziunea impunerii la impozitul complementar?

Comisiunea având în vedere că determinarea capitalului în imobile sau în investițiuni pentru stabilirea contabilității cu ocaziunea impunerii la impozitul complementar nu se poate lăsa la libera apreciere a contribuabilului, opinează că firmele care funcționează deja nu pot evalua acest capital decât după prețul de cost sau după cum s'a stabilit în primul bilanț încheiat. Aporturile ulterioare făcute în mod efectiv se evaluează după prețul de cost în cazul când au fost recent achiziționale sau după cursul zilei în cazul când au fost și mai înainte în proprietatea contribuabilului.

Rentabilitate. — *Investițiunile societăților anonime.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

La calculul rentabilității pentru soc. an. unele care intră în prevederile art. 124 din lege, se socotesc în capital și rezervele constatate în bilanțul anului 1915 care sunt plasate în investițiuni mobiliare sau imobiliare afectate industriei. Rezervele în numerar sau efecte nu intră în aceste dispozițiuni și nu se socotesc la capital la calculul rentabilității.

Quantumul cotei de amortizare prevăzută de art. 123 din lege pentru investițiunile mobiliare făcute de societățile anonime care fac întreprinderi industriale s'a fixat de Comisia Centrală pe primul an de aplicare a legii la 20% la sulă din costul acelor investițiuni, cu condițiunea însă ca aceste investițiuni să fie făcute dela Ianuarie 1919.

Rentabilitate. — v. Capital împrumutat. — (Dec. comisiei centr. fisc.).

În calculul rentabilității pentru stabilirea impozitului complementar se are în vedere numai capitalul propriu nu și cel împrumutat.

Rentabilitate. — *Stabilirea rentabilității.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Nu intră în calcul pentru stabilirea rentabilității decât capitalul efectiv vărsat, iar nu și capitalul rămas neachitat cu toate că societatea percepe dobânda de întârziere la sumele neachitate încă. (Dec. din 9 Febr. 1925, comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33093/1925).

Rentabilitate. — v. Rezervă.

Rentabilitate. — *Venitul imobilelor scutite de impozitele elementare.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Venitul imobilelor scutite de impozitul elementar, agricol sau pe clădiri, intră în compunerea beneficiului supus la impozitul comercial sau industrial, ca și sumele ce se încasează în plus în cazul când venitul constat de Comisia de recensământ s'a sporit ulterior. În vedere că în compu-

nerea venitului impozabil la impozitul comercial sau industrial intră venitul brut al imobilelor scutite de impozitul pe clădiri, urmează ca la stabilirea acestui impozit se pot scădea ca cheltueli sumele ce necesită pentru întreținerea imobilelor până la limita de 20% din venitul brut al lor. În acest caz, nu se mai poate face și amortismentul de 5% prevăzut de art. 31, alin. 6, fiind deja cuprins la scăzământul de 20%.

Reportare de beneficiu pe anul viitor. — v. Impunere Impozit mobilier și Impozit complimentar.

Reșineri pentru supracotele absenteiștilor. — v. Absenteiști și Supracota.

Reșinerea Supracotei la dividendele acțiunilor la purtător ale ștreinilor. — v. Dividende și Supracotă.

Retribuțiuni acordate asociațiilor. — v. Scăderi.

Rezerve Socotite în Capital. — v. Rentabilitate.

Rezerve — Fond de pensiuni. — (Jurisprudență).

Fondul de rezervă pentru pensiuni, întrucât a fost utilizat ca fond de rulment al întreprinderii, pe anul 1922, intră în calcul pentru determinarea rentabilității și fixarea impozitului complimentar. (Cas. III, deciz. Nr. 1822, din Oct. 1924. — Jurisprudența Română 1925, pag. 97, Nr. 54).

Rezerve. — v. Scăderi.

Rezerve. — *Cola pentru diferență de curs* — (Dec. comis. centr. fisc).

Art. 125. — Aduș la paragraful 309. — Cola rezervelor pentru diferența de curs, scutită de impozitul comercial, în primii trei ani dela aplicarea legii, se stabilește între 5—10% din venitul net al întreprinderii, atât pentru societățile anonime, cât și pentru întreprinderile particulare cari intră în prevederile art. 125 din lege.

Comisiunile de impuneri și de apel, în limitele de mai sus, vor determina cola la sulă a rezervelor, ținând seama de

importanța beneficiului net al întreprinderii, de suma ce efectiv se datorește în valută străină, cum și de diferența de curs.

Rezerve pentru diferențe valutare.

În fața Casației, Secțiunile Unite, s-a pus chestiunea dacă rezerva constituită de o societate pentru diferențe de schimb la datoriile ce are în străinătate, trebuie să fie impusă la plata proporțională de 10 la sută (art. 3 al. d. din Decretul-Lege No. 1901-1920).

Curtea a decis (în recursul Soc. „Au Bon Gout” contra Fiscului) că:

Fiscul nu face nici o distincțiune pentru sumele trecute la beneficii într'un bilanț de către o societate. Fiscul aplică taxa de 10 la sută la orice sumă luată din beneficiu și trecută la fondul de rezervă sub orice denumire. (Decizia No. 6 din 1 Dec. 1921.)

(v. Argus din 12 Martie 1922, în care se reproduce din Pandectele Române Nr. 5/1922 o documentată și viguroasă critică datorită d-lui avocat S. Rosenthal).

Rezerve pentru diferențe valutare. — (Dec. com. centr. fiscale).

Conform art. 125 din lege, societățile anonime cari au datorii în valută străină pot face în primii trei ani dela aplicarea legii pe lângă rezervele prevăzute la art. 32, rezerve de 5-10 la sută din beneficiu net, pentru acoperirea diferențelor de curs, fără plata imediată a impozitului comercial.

Aceleași rezerve pot face și comercianții și industriașii particulari, cari au datorii în valută străină, a căror existență se dovedește cu acte și registre regulat ținute și bilanț întocmit în regulă.

În ambele cazuri, comisiunile, în limitele arătate mai sus, vor stabili valoarea la sută a acestor rezerve, ținând seamă de importanța beneficiului net, de suma datorită efectiv în monedă străină, cum și de diferențele în curs. (Comunicat cu ord. circ. al Minist. Finanțe Nr. 36.536/1923).

Rezervele Societăților pe acțiuni. — Impunere la impozitul comercial. — (Instrucțiuni).

Parag. 88. — Rezervele societăților pe acțiuni. Societățile pe acțiuni au un tratament cu totul aparte de impunere, dividendul distribuit fiind impus pe numele acționarilor la impozitul mobilier și cel global, iar pe numele societății numai la impozitul complementar, conform art. 42.

Deasemenea, parte din rezerve făcute din beneficiile nedistribuite nu sunt impuse la impozitul de față, decât cu cola de rentabilitate prevăzută de acel articol pentru societate.

Așa dar se scad la impunerea stabilită de art. 30 :

a) Rezervele statutare, cel mult 10% din beneficiul net, până când totalul rezervelor ajunge jumătate din capital, și cel mult 5% când a trecut de jumătate, până ce ajung egal cu capitalul, când nu se mai scade nimic.

Primele de emisiune cu ocazia sporirii capitalului, trecute sub orice formă, după hoțărîrea Adunării Generale la capital, iar nu la rezerve, vor fi socotite în acest calcul.

Condițiunea pusă de lege este ca aceste rezerve să fie statutare, deci, dacă prin statute nu se prevede, ori se prevede mai puțin, scutirea nu se va acorda, ori se va acorda până la acea limită.

Rezervele Băncii Naționale cari sunt menite în primul rând a acoperi emisiunea au regim legal special. Cât pentru rezervele matematice sau tehnice ale societăților de asigurare, acestea nu sunt impozabile alăt cât se va constata că ele nu cuprind nici o parte din beneficiile societăților, ci se mărginesc strict în limita fixată după calculul general al probabilităților, care aparține asiguraților ;

b) Rezervele speciale pentru creanțe dubioase.

O condițiune pusă ca aceste rezerve să fie scăzute la impunere, este ca ele să figureze în bilanț, sub această denumire de rezerve pentru creanțe dubioase.

O altă condițiune, este ca totalul creanțelor dubioase pentru care se fac asemenea rezerve să nu treacă în fie-

care an de 3% din plasamentul în creanțe ale întreprinderii. Dacă trece, sculirea se reduce la această limită.

Se înțelege prin plasament în creanțe totalul creanțelor, de orice fel, posedate de întreprindere la încheierea bilanțului, fără deosebire de anul provenienței lor, bine înțeles însă că și limita de 3% nu poate fi trecută de totalul acestor rezerve. Astfel, dacă într'un an plasamentul în creanțe e 10.000.000 lei și rezerva pentru creanțe dubioase de 200.000 lei, adică 2%, în al doilea an dacă plasamentul e tot de 10.000.000 lei, fără distincțiune între creanțe, rezervă poate fi completată până la 3%, adică cu încă 100.000 lei; iar dacă în anul următor plasamentul scade, rezervă se reduce la 3% și partea ce trece se impune.

Dispozițiunea tranzitorie din art. 125 pentru formare de rezerve pentru acoperirea diferențelor de curs, nu are nici o legătură cu rezervele pe cari legea le prevede ca sculile în mod normal și de aceea dispozițiunile aceluși articol rămân a fi explicate la locul său.

Rezerve pentru creanțe dubioase. — (Instrucțiuni).

Parag. 114. — În cazurile când o societate pe acțiuni va fi impusă cu cota prevăzută de art. 30 pentru rezervele din trecut făcute pentru creanțe dubioase, conform art. 32, impunerea acestor rezerve va fi cuprinsă în aceea a anului în care ele sunt impuse.

În cazul când o societate pe acțiuni are capitalul în monedă străină, capitalul va fi socotit pe valcarea după cursul mediu al acelei monede din anul pe care va fi socotit beneficiul ce servă de bază la impunere.

Rezerve pentru creanțe dubioase.—*Impozit pe venituri comerciale și industriale. Determinarea venitului net impozabil. Deducerea rezervelor pentru creanțele dubioase. Proporțiunea admisă de lege. Ce se înțelege prin plasamentul întreg în creanțe. Creanțe de orice fel. Cont curent. (Art. 32 din legea contribuțiunilor directe din 1923).* — (Iurisprudență).

După art. 32 din legea contribuțiunilor directe din 1923

pentru determinarea venitului net impozabil al societăților pe acțiuni, se admite că, în afară de deducțiunile prevăzute pentru celelalte întreprinderi, să se scadă și rezervele trecute în bilanț pentru creanțele dubioase, cu condițiunea ca aceste rezerve să nu treacă de 3 la sută, din întreg plasamentul în creanțe și nefăcând nici o distincțiune, urmează că în acest plasament se cuprind toate creanțele de orice natură, fie provenite din efecte, fie din conturi curente, întrucât deschiderile de cont curent pe care băncile le fac clienților lor, nu constituiesc decât tot creanțe cari urmează a fi adăugate în plasamentul general, pentru determinarea fondului de rezervă al creanțelor dubioase.

Prin urmare, numai cu violarea art. 32 mai sus citat, Comisiunea de apel a putut scoate în speță din plasamentul în creanțe al societății recurente, creanțele rezultând din deschideri de cont curent și a făcut astfel distincțiuni pe care legea nu le prevede. (Cas. III, dec. 1115 din 30 Mai 1924).

Rezerve speciale pentru creanțe dubioase. — v. Rezervele Societăților pe acțiuni și Scăderi.

Rezervele anului precedent. — *Impozit complementar*
Cota de impunere. Rentabilitate. Modul de calcul „Totalul rezervelor”. Înțelesul acestor termeni. Rezervele anului precedent. Ele nu intră în calcul. (Art. 4, 1 Const.) — (Iurisprudență).

După art. 42 din legea contribuțiilor directe, cota de impunere pentru impozitul complementar prevăzut de acest text de lege, variază după rentabilitatea capitalului, adică după raportul dintre capitalul inițial angajat în întreprindere, însumat cu totalul rezervelor și între beneficiul net.

Prin „totalul rezervelor” legiuitorul nu a putut înțelege decât acele rezerve din anii precedenți, cari împreună cu capitalul au putut servi ca fond de rulment pentru realizarea venitului net al anului ce servește ca bază de impunere; iar nici de cum rezervele rezultate din operațiunile acestui an, rezerve ce evident, n'au putut încă să fie rulate

și ca atare, nu pot servi la stabilirea raportului de rentabilitate, ca bază de așezare a impozitului complimentar.

Prin urmare, greșit Comisiunea de Apel, în speță, a adăugat la fondul de rulment, pentru determinarea coeficientului de impunere la complimentar, pe anul 1924 și rezervele prevăzute în bilanțul anului precedent. (Cas. III, dec. 1114 din 30 Mai 1924).

Rezervele din bilanțul precedent. — *Calcularea lor la impozitul complimentar și mobilier.* — v. Impozit complimentar, Impunere și Impozit mobilier.

Rezerve nedistribuite. — *Impozitul global pe venit. Asociați în nume colectiv. Rezerve nedistribuite.* — (Jurisprudență).

Beneficiile unei societăți în nume colectiv trecute în rezervă, nu pot constitui un venit supus impozitului global pe venitul asociatului. (Consiliul Prefecturii Rhone, 19 Febr. 1923. Consiliul Prefecturii Sena, 19 Iunie 1923, Revue du Droit Bancaire, No. 2 din 1924, p. 117).

Rezerve. — *Sume prevăzute ca fond de rezervă pentru eventuale cheltuieli în viitor. Inadmisibilitate. Art. 31 din legea de contribuțiuni directe.* — (Jurisprudență).

În principiu, nu se pot trece în bilanțul unei întreprinderi comerciale și industriale, alte fonduri de rezervă, decât cele strict prevăzute de ele.

Asfel, contribuabilul nu poate trece ca fond de rezervă sume destinate a servi pentru cumpărare de mașini în anii viitori și să pretindă ca asemenea alocațiuni pentru cheltuieli eventuale în viitor să fie scăzute din venitul net taxabil.

Aceste sume nu pot fi considerate decât ca părți din venitul net al anului încheiat și orice destinațiune li s'ar da pe viitor, ele rămân a fi socotite ca venit net, urmând a se scădea din bilanțul aceluși an în care ele au fost realmente afectate cumpărării de material și au fost astfel cheltuite în

interesul strict al întreprinderii, conform art. 31 din legea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. 2058 din 11 Noiembrie 1924).

Rezervă. — *Rezerva matematică la Societățile de asigurare.* — *Calculul impozitului complementar după rentabilitate.* — *Nu se adaogă la capital rezerva matematică.*

Rezerva matematică la societățile de asigurare, constituită din firmele asiguraților, nu formează beneficiul societății și prin urmare nu se adaogă la capital pentru calculul impozitului complementar, conform articolului 42 din legea contribuțiilor directe. (Curtea de Apel București, Secția II, deciziunea Nr. 64, din 18 Noiembrie 1925. — Bulet. Curților de Apel, 1 Febr. 1926, p. 69).

Rezerve statutare. — *Scăderea lor dela impozitul comercial.* — v. Rezervele Societăților pe acțiuni și Scăderi.

Rezervele Băncii Naționale. — v. Rezervele Societăților pe acțiuni și Scăderi.

S

Salarii. — *Primele se pot considera salarii?* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Având în vedere dispozițiunile paragrafului 81 din instrucțiuni, comisiunea opinează că primele de producție și consum nu se pot considera ca salarii, ci fac parte din beneficiul net al întreprinderii și deci sunt supuse la impozitul comercial sau industrial. (Dec. din 27 Dec. 1924).

Salarii. — *Prime de producție și consum.* — v. Cooperative.

Salarii. — v. Tantieme.

Salarii. — *Salariile directorilor membri în comisiile de administrație.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 30 Dec. 1924).

Dacă salariile date directorilor, când aceștia fac parte din consiliul de administrație, membrilor comitetului

de direcție sau administratorului delegat, la societățile pe acțiuni se impun ca salarii și deci dacă conform art. 31 alin. 3, se consideră ca cheltueli pentru societate.

Comisiunea este de părere a se menține dispozițiunile paragrafului 52 din instrucțiuni, și deci se consideră ca salarii, cari conform art. 31 alin. 3 se trec la cheltueli sumele fixe cari se plătesc lunar directorilor, cari fac parte din consiliul de administrație, membrilor în comitetul de direcție sau administratorilor delegați, cari îndeplinesc, conform dispozițiilor exprese ale statutelor, funcțiunea de directori în mod permanent, numai dacă sumele fixe plătite lunar sunt mai dinainte determinate, fie prin contracte, fie prin deciziuni ale adunării acționarilor, cari însă să nu fie schimbate dela o adunare la alta.

Rămâne comisiunilor de impuneri și de apel atribuțiunea a constata în fapt dacă însărcinările date îndeplinesc aceste condițiuni și dacă salariile acordate corespund acestor însărcinări. (Dec. din 30 Dec. 1924).

Salariile directorilor de Societăți. — Scăderea lor din venit. — v. Scăderi.

Salarii. — (Jurisprudență).

Faptul că Directorul și procuristul Societății este și membru în Consiliul de Administrație, nu schimbă caracterul permanent de funcționar al Societății, când această calitate este dovedită cu registrele Societății. (C. Apel Buc. S. III, dec. fiscală Nr. 7 din 19 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 397, Nr. 134).

Salarii. — Salariu acordat Președintelui Consiliului de administrație. Nu poate fi scăzut din beneficiu. Impozitul comercial și industrial nu se scade din beneficiu. Veniturile supuse impozitului complementar impuse și impozitului adițional la Societățile pe acțiuni. — (Jurisprudență).

a) Indiferent dacă asupra salariului plătit președintelui Consiliului de Administrație, se achită taxa de 4 și 8% din

moment ce se constată în fapt că suma a fost plătită pentru diferite servicii, nu constituie un salariu permanent de funcționar, conform art. 31 alin. 3 legea contrib. directe și nu poate fi scăzută din beneficiul net.

b) Conform art. 31 alin. 10, nu se scade din beneficiu, impozitul comercial și industrial, care nu este altceva decât partea ce se cuvine Statului după alegerea beneficiului.

c) Veniturile ce suportă impunerea complimentară a impozitului comercial, sunt supuse și impozitului adițional, căci la societățile pe acțiuni, acest venit constituie adevăratul lor venit net impozabil. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciziunea fiscală Nr. 64 din 22 Octombrie 1925. — Bulet. C. de Apel pe 1925, p. 445).

Salarii. — *Salariu hotărât administratorului delegat cu funcțiunea de director de către organele în drept ale Societății. Caracter continuu și periodic. Neexaminarea elementelor prezentate. Violarea art. 31 No. 3 din legea contrib. directe.* — (Jurisprudență).

Dacă recurentul a dovedit înaintea Comisiunii de Apel că salariul plătit Administratorului-delegat a fost hotărât de organele în drept ale Societății, că a fost plătit cu caracter continuu și periodic contra serviciilor prestate de directorul său general și Comisiunea de apel nu examinează elementele de fapt, violează art. 31 alin. 3 din legea contrib. directe. (Curtea de Apel București, Secția III-a, dec. Nr. 55, din 23 Octombrie 1925. — Buletinul Curților de Apel din 15 Dec. 1925, pag. 467).

Salarii. — *Asimilarea rentelor viagere.* — (Instrucțiuni).

Parag. 50. — Punctul 3 din art. 23 din legea tratează rentele viagere cari sunt impuse ca venituri mobiliare, dacă trec de 25.000 lei anual de o singură persoană, cele mai mici fiind impuse prin asimilare la impozitul pe salarii și pensuni. Nu se face distincțiune în privința constituției ren-

lei viagere, dacă este testamentară ori contractuală, cu titlu gratuit sau oneros.

Legea făcând distincțiune numai în ce privește rețele viagere, se înțelege că rețelele perpetue se impun oricare ar fi suma.

Salarii. — Salariile avocaților, medicilor etc. dela instituțiuni. — (Instrucțiuni).

Parag. 117, alin. 3. — Sunt supuse acestui impozit pe salarii avocaților, medicilor, etc., cari sunt angajați la instituțiuni ori societăți pe acțiuni, unde serviciile prezintă caracterul de continuitate, rămânând a fi supuse la impozitul profesional cele primite de ei pentru angajamente fie chiar periodice la particulari, fiindcă ele nu prezintă acest caracter.

Salarii. — *Onorariile profesioniștilor liberi.* — (Iurisprudență).

Onorariile fixe ale profesioniștilor liberi, nu se impun la impozitul profesional, ele fiind taxate la impozitul pe salarii.

Legea privind pe profesioniști — în ce privește aceste onorarii — ca salariați, este evident că pentru impunerea lor alături la impozitul elementar, cât și la cel global, se observa deducerile care se fac salariilor, iar nu acelea cari se fac veniturilor variabile, provenite din exercițiul profesiei libere.

Prin urmare, pentru fixarea bazei impozabile, în privința onorariilor fixe, nu se aplică deducerea de $\frac{1}{3}$ din venitul brut, nici chiar pentru impozitul global, unde are a se aplica aceleași norme, în aceeași privință, ca și la impozitul elementar. (Cas. III, dec. Nr. 742 din 8 Aprilie 1924. — Jur. Rom., 1924, p. 309, Nr. 264).

Salarii. — *Agenții plasatori.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Venitul realizat de agenții plasatori din salarii fixe sunt impozabile la impozitul pe salarii.

Salariile acordate asociațiilor. — Societăți. Calculul venitului impozabil. Deducerea salariilor. Salarii sau retribuțiuni prevăzute pentru asociați. Inadmisibilitatea reducăunii lor. (Art. 31, alin. 3 și 4 din legea contribuăunilor directe. — (Jurisprudență).

Dacă prin art. 31, alin. 3 și 4, legea contribuăunilor directe prevede, pentru determinarea venitului net impozabil, să se scadă salariile lucrătorilor și funcționarilor cari nu fac parte din firmă, e că legea privește aceste salarii ca cheltueli ale întreprinderii și pentru a nu se produce vre-un echivoc sau confuziune, textul legii accentuiază că scăderea nu se aplică decât salariilor celor cari nu fac parte din firmă.

Prin urmare, retribuăuniile acordate asociațiilor, oricare ar fi serviciul pe care aceștia îl prestează, nu sunt considerate de lege ca cheltueli reducibile și din ele nu pot fi scăzute din venitul brut, pentru formarea bazei de impunere; altfel, s'ar ajunge la rezultatul păgubitor pentru fise, că sub formă de salarii, retribuăuni sau grafificațiuni, asociații să atragă cea mai mare parte din venitul net, transformând beneficiile ce li s'ar cuveni în cheltueli obligatorii, ceea ce e inadmisibil. (Cas. III, dec. 847 din 18 Aprilie 1924)

Salarii.—Reținerea și vărsarea impozitului.—(Instrucțiuni).

Parag. 126. — Reținerea impozitului și vărsarea lui la Stat, se face de către cei ce plătesc salariile și toate celelalte venituri supuse acestui impozit.

Prin urmare, dela 1 Aprilie 1923, sunt obligați să rețină acest impozit, calculat conform dispoziăunilor de mai sus, pe lângă cei ce erau obligați la aceasta după legea din 1921, toți cei cari plătesc veniturile prevăzute la parag. 116.

Asfel sunt: cei ce plătesc salarii din partea Statului, județelor, comunelor, stabilimentelor publice și de utilitate publică, cum și societățile de orice fel, comercianții, industriașii, meseriașii, profesioniștii și oricine plătește sau pro-

cură venituri de orice fel în bani, sau în natură din cele mai sus vizate, funcționarilor, comișilor, lucrătorilor, servitorilor sau tularor salariaților ori pensionarilor, cum și rente viagere până la 25.000 lei.

Deși contribuabilul (salariatul) este obligat a declara dacă mai are alte asemenea venituri la cari să se fi făcut scăderea prevăzută de art. 46 alin. a, totuși persoanele obligate la reținere cari au cunoștință de acestea sunt datoare a nu mai face acea scădere.

Veniturile impozabile fiind cele realizabile pe anul de impunere, cele ce se încasează pe anul 1922, chiar după 1 Aprilie 1923, sunt impozabile conform legii în vigoare în anul 1922.

Sanatorii. — v. Spitale.

Sarcini familiare. — *Scăzăminte pe baza lor. Se fac și pentru copii majori, sau căsătorii, dacă sunt în sarcina tatălui lor. Art. 67 al. 2 din legea contribuțiilor directe.* — v. Scăderi.

Sarcini familiare. — v. Venitul global

Sarcini familiare. — v. Scăderi (Instr. minist. de fin. din 1 Februarie 1926).

Sarcini ipotecare. — *Scăderea lor.* — v. Scăderi.

Scăderi. — *Caracterul lor limitativ.* — (Jurisprudență).

Cazurile de scădere din art. 31 al legii contribuțiilor directe, sunt limitativ arătate. Ele nu cuprind și impozitele percepute asupra veniturilor capitalurilor mobiliare care au servit de rulement pentru operațiunile anului încheiat. (Cas. III, dec. Nr. 2173 din 18 Nov. 1924. — Jurispr. Rom. 1925, p. 223 Nr. 159).

Scăderi. — *Cluburi.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Art. 35. — Adaus la paragraful 94, punctul d. — Asociațiunile de cluburi, cari au obținut calitatea de persoană morală și cari nu au un scop lucrativ și nu împart beneficiul

sub nici o formă membrilor săi, ci îl întrebuițează în scop de utilitate generală recunoscută, se asimilează asociațiilor profesionale și deci se bucură de reducerea la jumătate a impozitului comercial.

Scăderi. — Cheltueli făcute cu încasarea veniturilor. — (Dec. din 9 Februarie 1925, comunicată cu ord. ministe- de finanțe No. 33093/1925.

Nu se pot scădea din venitul global cheltuelile făcute cu ocaziunea încasării veniturilor ce compun pe cel global, în- trucât prin art. 60 se prevede că veniturile elementare intră în compunerea globalului așa cum s'a determinat pentru impozitele elementare iar prin art. 61 se prevede ce anu- me se poate scădea din venitul global.

Scăderi. — Cheltueli de constituirea societăților. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Cheltuelile de constituirea societăților fiind suportate din capital, nu se pot considera ca o cheltuelă utilă între- prinderii și deci nu se pot scădea din beneficiul impozabil.

Scăderi. — Amortizarea pierderilor comercianților. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Pierderile suferite de comercianți, industriași sau mese- riași într'un an se pot amortiza din beneficiul anilor urmă- tori, căci beneficiul net se stabilește an cu an, după ope- rațiunile făcute în cursul fiecărui an.

Scăderi. — Cooperative exploatare de păduri. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Art. 42. — Adaos la paragraful 113. — Cooperativele cari exploatează păduri se asimilează asociațiilor profesio- nale și deci se bucură de reducerea cu o pătrime a impo- zitului complimentar, dacă exploatarea se face de chiar membri cooperatori, fără a se angaja și alți lucrători sa- lariați.

Scăderi. — *Sarcini familiare. Scăzăminte pe baza lor. Se fac și pentru copii majori, sau căsătoriți, dacă sunt în sarcina tatălui lor. Art. 67 al. 2 din legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Art. 67 alin. II din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, prevede că se fac scăzăminte pentru sarcini familiare din impozitul pe venitul global chiar și pentru copii de peste 21 ani, dacă, de fapt, se constată că sunt în sarcina contribuabilului; de unde rezultă, că potrivit acestui text de lege, scăzămintele pentru sarcini familiare se fac în privința oricărui membru al familiei, care de fapt se află în îngrijirea sau sarcina contribuabilului, fie minor, sau major, căsătorit sau necăsătorit.

Prin urmare, Comisiunea de Apel violează art. 67 alin. II, când respinge cererea de a se face scăzăminte pentru sarcini familiare, atunci când este vorba de o fiică măritată a contribuabilului, care de fapt se află în sarcina lui, întrucât soțul acelei fiice, nu are nici un venit personal. (Cas. III, dec. 1608 din 1924).

Scăderile pentru sarcini familiare. — (Instr. Minist. de finanțe din 1 Februarie 1926).

Scăderile pentru sarcini familiare și micile venituri supuse impozitelor elementare pentru contribuabili, fie în comunele urbane, fie în cele rurale, care nu sunt impozabili la global întrucât au venituri sub 10.000 lei și ale căror impuneri din anul 1925 se vor reperta prin faptul că nu au dat declarații, se menține cu scăzămintele acordate în anul precedent.

Reportarea impunerii dar, se face cu scăzămintele din trecut afară de cazul când se constată că situația familială a contribuabilului s'a schimbat ori limita veniturilor nu se mai află în condițiunile acelor scăderi.

Pentru cei impozabili la global, și deci pentru cei cari n'au făcut declarație, sau deși făcând nu e dată în termen se raportează sau se face impunere fără scăzământ.

Scăderi. — Criteriul după care se fac scăderile fiscale. —

(Instrucțiunile ministerului de finanțe din 1 Februarie 1926).

Față de incertitudinea cu care operează unele administrații financiare scăderile fiscale, ministerul de finanțe a trimis următorul ordin circular, arătând în ce mod și în ce împrejurări se pot face asemenea scăderi :

Legea contribuțiilor directe se ocupă de impuneri și scăderi în cursul anului, bineînțeles acele scăderi ce sunt în legătură cu baza impozabilă, — în art. 95, și pune principiul că toate impunerile de felul acesta, adică cari iau naștere în cursul anului — se fac de agenții fiscalului și sunt definitive dacă înăuntrul termenului de 30 de zile dela comunicarea lor nu au fost contestate de parte ; cele contestate în termenul arătat trecând la comisiunile anuale.

Aceiași cale o urmează și scăderile, citatul text fiind singurul care vorbește de ele.

Ca atare declarațiile de încetare vor fi cercetate, actele înlocuite de agenții fiscalului indicați de art. 93, sub-inspectorii, controlorii, percepții și agenții de constatare. În cazul că asupra arățărilor contribuabilului nu se aduce nici o schimbare, adică cererea de scădere este acceptată în totul de fisc scăderea se va face fără a mai fi trecută prin comisiunile anuale, operându-se și în roluri la partida contribuabilului.

Înainte de a se săvârși această din urmă operație se va examina dacă lucrările pentru scădere au fost făcute de percepții ori agenți de constatare și dacă arățărilor lor sunt adevărate de controlorul circumscripției de percepere.

Contestarea scăderilor fiscale

În cazul că cercetările agenților fiscalului ar stabili, fie că data de când se cere scăderea fie că alte indicații ale contribuabilului nu corespund în totul realității, atunci fiscalul va face o încheiere care va fi comunicată părții în forma art. 98 și fie că contribuabilul va face ori nu contestație

contra acestei încheieri, cererea de scăderi va fi adusă la Comisiunea anuală, la care partea va fi citată.

Comisiunile vor judeca contradictoriu scăderile de felul acesta, după care hotărârile vor fi operate în roluri.

În privința celor cari merg la comisii, dacă cererea de scădere e respinsă, cercetările vor fi completate și stabilindu-se continuarea exercitării și în anul următor, se vor întocmi acte de contravenție, în forma art. 111, dându-se sancțiunile art. 105.

Cazuri de acest fel vor fi cu totul rare, de cele mai multe ori discuțiunea între fisc și contribuabil va fi nu pentru încetarea însăși a bazei impozabile, ci asupra datei încetării ei.

Incetarea exercitării profesiei

Sunt — în deosebi în marile centre — contribuabili care încetază exercitarea și pleacă din localitate fără a face declarația cerută de lege.

În asemenea cazuri, agenții, cu prilejul urmăririlor vor constata faptul prin încheierea de proces-verbal, stabilind data încetării, proces ce va fi înaintat perceptorului care la rândul-i, în urma investigațiilor, va adevăra dacă constatarea corespunde realității, adevărare ce se va face pe însăși actul încheiat anterior.

Cazurile când dispare contribuabilul

E vădit că de vreme ce s'a stabilit dispariția unui contribuabil, impunerea lui — debitul anual — nu va mai fi trecut în anul următor în acest scop, pe temeiul actelor încheiate, se va lua notă în matricolă și roluri.

Se vor reporta însă sumele rămase neincasate — rămășița — care după cum s'a arătat va fi dat la scădere prin comisiunile anuale.

Această raportare se va face ca toate celelalte rămășițe din contribuțiunile directe la închiderea exercițiului — 30 Iunie, însă întru cât în speță nu mai este impunere anuală

penru regularitate — în rolurile obișnuite, ci în unul anume pentru rămășițe de acest fel al cărui formular vi se va trimite la vreme.

Situația scăderilor fiscale

Pentru scăderile contra cărora vor fi fost contestații, ca și pentru sumele din „rămășițe”, adică toate care merg pe calea comisiunilor anuale, la sfârșitul lucrărilor asemenea se vor alcătui state de scădere, care vor urma aceeași cale și vor fi operate în aceleași scripte ca cele arătate.

E bineînțeles că operațiunea privind debitul anului anterior — precedent — celui în care lucrează comisiunile, se va face în scriptele corespunzătoare aceluia an.

Toate aceste state nu vor fi nominale ci vor cuprinde numai totalul sumelor de scăzut.

Scăderi. — *Evitarea dublei impuneri. Scăderea veniturilor participărilor reale, a plasamentelor permanente în efecte publice, redevențelor din concesiuni și dobânzile sumelor depuse spre fructificare.*

Parag. 89. — Spre a se evita o dublă impunere, se scad din beneficiul brut al societăților pe acțiuni, numai în ce privește impunerea cu cola stabilă prin art. 30, veniturile pentru cari s'a plătit deja impozitul mobilier și cari, în vedere că societățile pe acțiuni au o contabilitate unică și un singur bilanț, vor figura în bilanțurile lor, neavând posibilitatea a le trece în alte conturi ca un particular și de aceea ele vor fi deduse la impunerea societății prevăzută de art. 30.

Veniturile în chestiune cari se scad sunt :

a) Participări reale la beneficiile altor societăți, cum și veniturile sumelor plasate în mod permanent în efecte publice supuse impozitului mobilier.

Participări reale sunt cele dovedite prin acte în cazurile când o societate ia parte la fondarea altei societăți cu o parte din capital, sau, dacă chiar după constituirea ei participă

la majorarea capitalului acelei societăți în mod real, adică nu participând la subscripție de acțiuni pe cari să le vândă, ci luând asupra-și o parte din capital, chiar când aceași parte consistă din acțiuni pe cari le păstrează în portofoliul său.

Plasamentele permanente în efecte publice sunt sumele plasate din rezerve sau din capitaluri disponibile, cari se păstrează dela un bilanț la altul în asemenea titluri. Bine înțeles că veniturile acestor titluri se scad atât cât ele sunt supuse impozitului mobilier;

b) Redevențele din concesiuni. E vorba aci de veniturile realizate de societăți în calitate de proprietare sau cedente din redevențe, drepturi la redevențe, drepturi din concesiuni ori exercițiul unor asemenea drepturi la întreprinderile miniere, industriale sau comerciale, stabilite conform parag. 65, pentru cari venituri s'a reținut și vărsat impozitul mobilier la primirea lor;

c) Dobânzile cuvenite la sumele depuse spre fructificare sau păstrare, supuse impozitului mobilier.

Dacă societatea face afaceri de bancă, ea este scutită de impozitul mobilier, pe baza art. 23, pentru dobânda primită, care intră în beneficiul său comercial impozabil.

Invers, dacă nu face afaceri de bancă, acea societate va plăti impozitul mobilier pentru dobânda primită ca și orice particular; cum însă societatea este obligată a trece și aceeași dobândă în bilanțul său, e drept a i se scădea la impunere;

d) După scăderea sumelor de mai sus, la aceeași impunere prevăzută de art. 30, se mai scade din beneficiul rămas conform alin. 6 din art. 33, dividendul distribuit acționarilor, care urmează a fi impus impozitului mobilier, pe numele acționarilor, aceștia neputând fi tratați, din punctul de vedere al impunerii la impozitul de față, ca persoane impozabile distincte de societate.

Dacă o societate va distribui o parte din rezervele anilor precedenți rezultatele din beneficiu, fie că se plătește

acționarilor, fie că se atribuie capitalului lor, acea parte va fi supusă impozitului mobilier, fără distincțiune, dacă face parte din rezerva supusă sau nu impozitului de față asupra beneficiului, întrucât legea nu distinge. Bine înțeles, e vorba numai de rezervele făcute după aplicarea legii.

Scăderi. — Nescăderea cheltuelilor speciale făcute de întreprinderile comerciale pentru încasarea veniturilor. — (Instrucțiuni).

Parag. 90. — Dacă pentru încasarea veniturilor ce urmează a se scădea, conform paragrafului precedent, alin. a și b, societatea are de făcut cheltueli speciale la cari este obligată, aceste cheltueli nu pot fi scăzute la impunerea societății asupra beneficiului supus impozitului de față, de aceea ele vor fi scoase dela drepturile de scăzăminte.

Spre exemplu, o societate a concesionat un teren minier pentru care concesiune primește o redevență de 1.000.000 lei anual și cu obligație pentru ea a face lucrări ce necesită cheltueli de 400.000 lei în primul an, pe cari are dreptul a le amortiza în zece ani.

Venitul de un milion lei este scăzut dela impozitul prevăzut de art. 30, el fiind supus impozitului mobilier scăzut conform art. 27 cu amortismentul de 40.000 lei, iar cheltuiala de 400.000 lei specială pentru acel venit nu va putea fi scăzută din beneficiile societății supuse impozitului de față.

Legea se ocupă numai de asemenea cheltueli speciale pentru obținerea acestor venituri, pe când de cheltuelile generale ale societății cu personalul și altele cari intervin și pentru astfel de venituri nu se preocupă, și atunci partea din cheltueli generale ale societății afectate acestor afaceri va interveni în scăderea venitului din alte afaceri, care este impozabil la impozitul de față.

De asemenea, participările, redevențele și dobânzile la depozite supuse la impozitul mobilier, micșorale cu cheltuelile speciale aferente, cum s'a zis, vor interveni și ele în repartiția venitului net al societății, și atunci partea din ele

care intră în compunerea dividendului și rezervelor sculite la art. 30, va fi încă odată scăzută din venitul impozabil.

În schimb, aceeași parte care intră în dividend este supusă pe seama acționarilor impozitului mobilier, care se percepe automat fără considerația provenienței.

Un exemplu va lămuri mai bine chestiunea :

<u>Venitul net</u>	<u>Repartiția beneficiului</u>
2.400.000 lei din afaceri comerciale	1.800.000 lei dividend.
600.000 lei redevențe scăzute cu cheltueli speciale.	240.000 lei rezerva 10% scutită.
<u>3.000.000 lei</u>	160.000 lei rezerva pentru creanțe dubioase
	300.000 lei tantieme.
	200.000 lei rezerve peste 10%
	300.000 lei investițiuni.
	<u>3.000.000 lei</u>

În afară de rezervele sculite în sumă de 400.000 lei și de dividend se mai scade din beneficiul net suma de 600.000, din redevențele taxate la impozitul mobilier, fără a se ține seama că cheltuelile de administrație aferente acestei sumi au mai fost odată scăzute.

Astfel rămâne de impus 200.000 lei.

Cum însă dividendul reprezintă 60% din întreg beneficiul net, cuprinde și 60% din redevența de 600.000 lei taxată la impozitul mobilier, adică 360.000 lei, care sumă va fi supusă impozitului mobilier cu dividendul și pe seama acționarilor.

În schimb, s'au scăzut din beneficiul brut al societății toate cheltuelile de administrație, cum am arătat, ceea ce nu putea avea loc pentru veniturile impozabile la mobilier, cari sunt supuse pe suma brută.

Dacă pentru impunerea cu cota prevăzută la art. 30 se ivesc complicații, pe cari legea le simplifică cum s'a arătat, în schimb cota complementară prevăzută de art. 42 se aplică fără distincțiune la toate veniturile nete mai puțin rezervele, cum se va arăta la acel articol.

Scăderi. — *Scăderi acordate la impozitul comercial întreprinderilor financiare în care Statul este participant în baza dreptului său regalian.* — (Instrucțiuni).

Parag. 91. — În cazul când Statul participă la o instituție financiară creată de el, partea ce-i revine din beneficiu în baza dreptului său regalian concedat acelor societăți este scăzută.

Această parte fiind cu totul scutită, se scade din beneficiul brut, stabilindu-se fără ea beneficiul net impozabil al societății, ca și calculul rentabilității prevăzut de art. 42.

În cazul însă când Statul participă la beneficii ca simplu exploatare, fie chiar al imobilelor sale concesionate, adu-se ca aport în societate, această scutire nu are loc.

Scăderi. — *Reduceri la impozitul comercial pentru Cooperative, Bănci Populare și Federale, Societate de locuințe efline și Asociațiuni Profesionale.* — (Instrucțiuni).

Parag. 94. — Reducerile de impozit se acordă precum urmează :

a) Jumătate din impozit pentru cooperativele, băncile populare și federalele menționate în art. 34 din lege, cu condițiunea să satisfacă cerințele legii pe baza cărora ele funcționează; cum și asociațiile și societățile de industrie casnică sau având de obiect exclusiv producerea sau desfacerea obiectelor de industrie casnică cu scop lucrativ;

b) Aceleași cooperative, bănci populare, federale, societăți sau asociații susmenționate, se vor bucura de reducere numai cu o pătrime și în aceleași condițiuni, dacă au un capital vărsat de peste un milion lei și au împlinit 5 ani de funcționare;

c) Societățile constituite pentru construire de locuințe efline pe baza legii în vigoare, se vor bucura de scutirea impozitului pe jumătate, atât cât satisfac condițiunile impuse prin acele legi;

d) Asociațiile profesionale fără scop lucrativ, cari nu împart sub nici o formă beneficii membrilor lor, ci le între-

buințează în scop de utilitate generală recunoscută, beneficiază asemenea de reducerea la jumătate a impozitului.

Aceste asociațiuni sunt cele azi existente în Ardeal, al căror scop este întreținerea de școli pentru diferite meserii și profesii industriale.

Scăderi. — Bănci populare. Reducerea impozitelor la jumătate. Condițiuni pentru admiterea reducerii Impozitelor. Gratuitatea administrațiunii.

Conform art. 35 legea contribuțiilor directe, impozitele Băncilor populare și federalele cari au mai mult de 5 ani de funcționare, se reduc la jumătate, dacă nu împart sub nici o formă beneficii și dacă au administrația gratuită. Când însă se constată că administrația nu este gratuită, ci sunt funcționari plătiți, nu li se mai poate aplica reducerea de impozite. (C. Apel Buc. S. IV, dec. Nr. 137 din 3 Dec. 1925, Bulet. C. Apel din 1 Ian. 1926, p. 21).

Scăderi. — Cooperative orășenești. (Jurisprudență).

Cooperativele orășenești urmează a fi impuse la impozitul comercial pe jumătate.

Circulara Nr. 33093/1925 și instrucțiunile ministerului, relative la impunerea cooperativelor orășenești, depășind textul precis al legii, trebuesc înlăturate.

(Comis. Apel jud. Teleorman, Nr. 751 din 19 Mai 1925. — Pandectele săplămânale, Nr. 30/1925, p. 716).

Scăderi. — Impozitul global nu se poate scădea din venitul general.

Impozitul global plătit nu se poate scădea din venitul general cu ocaziunea stabilirei venitului global impozabil, întrucât în art. 61 nu se prevede această scădere. Legile fiscale fiind de strictă interpretare nu se pot face alte scăderi decât cele anume prevăzute de lege.

Supra-cota prevăzută de art. 64 se aplică odată cu cota principală și asupra aceluiaș venit, iar nu asupra venitu-

lui rezultat după ce s'a scăzut impozitul calculat cu cola principală.

Aceasta reese în mod evident din redactarea art. 64 care prevede că supra-colă se aplică la isvorul veniturilor, adică așa cum sunt ele determinate pentru impunerea la elementar. (Dec. din 9 Febr. 1925, comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33093/1925).

Scăderi. — *Forța probantă a registrelor. Omisiune esențială. Veniturile comanditarilor.* — (Iurisprudență).

a) Când instanța de fond constată că beneficiul l'a fixat după registrul jurnal rezultat din prețul de cost al mărfurilor, așa cum erau trecute prin registrele prezentate de recurent, este neîntemeiată susținerea că prețurile au fost supra-evaluate de comisiune.

b) Motivul de recurs constând în omisiunea de a se pronunța asupra cererii de scăderea cheltuelilor de reparațiuni, fără a se arăta suma ce se pretinde și când din decizia atacată se vede că au fost scăzute oare-cari cheltueli de reparațiuni, este neîntemeiat.

c) Deducerea din venitul net, a veniturilor realizate de comanditar din dividendele și participațiunile la alte societăți, privesc numai societățile pe acțiuni, așa că scutirile prevăzute la art. 33 alin. 6, nu se aplică societăților în comandită. (Curtea de apel Buc. deciz. fiscală Nr. 17 din 26 Iunie 1925. — Bul. Curților de Apel 1925, pag. 373, Nr. 123).

Scăderi. — *Constatarea comisiunii de apel, că nu s'a justificat pierderea rezultată de înființarea unei sucursale. Constatare de fapt nesupusă cenzurei instanță de casare.* — (Iurisprudență).

Când Comisiunea de apel constată că nu s'a justificat suma scăderilor rezultate din cheltueli făcute în vederea înființării unei sucursale, această constatare scapă de sub controlul Curții. (C. Apel Buc., S. III, dec. Nr. 55 din 23 Oct. 1925. — Bulet. C. Apel pe 1925, p. 467).

Scăderi. — v. *Rezerve.*

Scăderi. — *Creanțe dubioase.* — (Jurisprudență).

După art. 42 din legea contrib. directe din 1923, pentru determinarea venitului net impozabil al societăților pe acțiuni, se admite ca, în afară de deducțiunile prevăzute pentru celelalte întreprinderi, să se scadă și rezervele trecute în bilanț pentru creanțele dubioase, cu condițiunea ca aceste rezerve să nu treacă de 3% din întreg plasamentul în creanțe, al întreprinderii.

Legea referindu-se la plasamentul integral, în creanțe, și nefăcând nici o distincțiune, urmează că în acest plasament se cuprind toate creanțele de orice natură, fie provenite din efecte, fie din compturi curente, întrucât deschiderile de compt-curent pe care băncile le fac clienților lor, nu constituiesc de cât tot creanțe cari urmează a fi adăugate în plasamentul general, pentru determinarea fondului de rezervă al creanțelor dubioase.

Prin urmare, numai cu violarea art. 32 mai sus citat, comisiunea de apel a putut scoate din plasamentul în creanțe al societății recurente, creanțele rezultând din deschideri de compt-curent și a făcut astfel distincțiuni pe care legea nu le prevede. (Cas. III, deciz. No. 115, din 30 Maiu 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 328, Nr. 278).

Scăderi. — *Creanțe dubioase.* — (Jurisprudență).

După art. 51 din legea contribuțiilor directe, venitul net impozabil al întreprinderilor industriale și comerciale, se determină, scăzându-se din venitul brut, cheltuielile și eventualele pierderi efective ale întreprinderii, iar legea, prin textul citat, enumără anume și în mod limitativ, care sunt acele cheltuieli și pierderi, fără ca în această enumerare, să prevadă și sumele trecute ca creanțe dubioase.

Este evident că prin art. 32 următor, legea, referindu-se la creanțele dubioase, scutește pentru eventualele pierderi ce ar rezulta din ele, o colă-partie: maximum 3% din va-

Joarea întregului plasament în creanțe ale întreprinderii, dar din textul și economia legii, rezultă că această scufire privește numai operațiunile societăților pe acțiuni, constituind un avantaj special pentru aceste societăți, nu însă și pentru celelalte categorii de întreprinderi, cum este în speță.

Cu drept cuvânt, prin urmare, comisiunea de apel a calculat ca venit net impozabil al întreprinderii - de bancă a recurentului și venitul rezultând din suma trecută în registre ca reprezentând creanțe dubioase. (Cas. III, deciz. 1117 din 30 Mai 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 329, N. 280).

Scăderi. — Creanțe dubioase. — (Jurisprudență).

Art. 32, alin. II din legea contrib. dir. nu permite scăderea de la impunere a sumelor pretinse ca rezerve pentru creanțele dubioase, decât cu condițiune ca aceste rezerve să figureze în bilanț sub denumirea de rezerve pentru creanțe dubioase.

Asfel că, atunci când în bilanț nu figurează nici o astfel de sumă, nu se poate opera scăderea. (C. Apel Buc., S. I, deciz. No. 33, din 24 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 357, Nr. 112).

Scăderi. — Venit impozabil. Creanțe dubioase rezultând dintr'un faliment nelichidat al unui debitor. Nu se scad. Art. 31 din lege. — (Jurisprudență).

În speță, Comisiunea de apel nu admite a se scădea din beneficiul brut al firmei recurente o sumă pe care dânsa o are de încasat dela o firmă în stare de faliment, argumentând că nefiind încă lichidat falimentul, creanța trebuie considerată ca dubioasă, iar legea contribuțiilor va prevedea scăderea unor astfel de creanțe.

Înalta Curte a decis că, această argumentare a Comisiunii de apel este conformă cu legea și a respins recursul ca nefondat. (Cas. III, dec. 358 din 17 Febr. 1925).

Scăderi. — Datorii.

Pentru ca scăderea dobânzilor datoriiilor să aibă loc, art. 69 alin. 2 din legea contrib. dir., cere ca ele să fie în mod efectiv plătite, în cursul anului precedent, nu numai să fie datorite. (C. Apel Buc. S. IV, deciz. fiscală No. 13 din 26 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 332, Nr. 102).

Scăderi. — Datorii contractate pe mulți ani. Rambursarea lor anuală. Chelluală ce trebuie scăzută din venit. Aplicațiune. Art. 31 legea contrib. directe. — (Jurisprudență).

În fapt: Comisiunea nu a scăzut din venitul brut al recurenței suma de 1.400.000 lei, reprezentând valoarea obligațiunilor rambursate pe anul 1922, pe motiv că această sumă face parte din datoria Societății și ca alare nu reprezintă pierderi în sensul art. 31 din legea contribuțiilor directe. Recursul bazat pe violarea art. 31 alin. 10 a fost admis.

În drept: Obligațiunile reprezentând datorii contractate pe mai mulți ani, în vederea chelluelilor de exploatațiune și plătibile în fiecare an, rambursarea sau plata anuală, constituie un adevărat amortisment al unui capital investit în întreprindere și deci reprezintă o chelluală, în sensul art. 31 din citata lege, care ca alare, trebuie scăzută din venitul brut.

Întrucât, în speță, Comisiunea nu a ținut seama de aceste considerațiuni, ci a înglobat în venitul net și rambursarea obligațiunilor efectuată în 1922, prin aceasta a violat legea. (Cas. III, dec. 1389 din 4 Iulie 1924).

Scăderi. — Venit net. Scăderea din venit a datoriiilor prevăzute în hotărâri judecătorești definitive, achitate. Condițiunea în care se face aplicațiune. Art. 10 și 31 legea contribuțiilor directe. — (Jurisprudență).

În speță, Comisiunea de apel deși constată în fapt că venitul net a fost diminuat prin plata efectivă a sumei de

lei 300.000, la care contribuabilul fusese obligat prin hotărîre judecătorească, totuși, sub cuvînt că contribuabilul ar fi fost condamnat la această sumă din culpa sa, argumentează că nu e locul s'o constituie ca pagubă sau cheltuială, ci ca un venit net;

Înalta Curte a decis, că :

Comisiunea de Apel fiscală nu era chemată să constate și să stabilească cauza juridică a datoriei constatate prin hotărîre judecătorească, cauză care nu putea avea nici înrăurire asupra determinării quantumului venitului net impozabil, ci trebuia să constate numai dacă plata acestei datorii s'a făcut în cursul aceluși an, ca cheltuială privind strict întreprinderea, conform art. 31 al. 10 din legea contribuțiilor directe.

Neprocedând astfel, Comisiunea de apel a violat acest text de lege și a săvârșit un vădit exces de putere. (Cas. III. dec. 297 din 10 Februarie 1925).

Scăderi. — Scăderea sarcinilor ipotecare. — (Instr. Minist. de finanțe din 1 Februarie 1926).

Pentru sarcini ipotecare, scăderea se va face numai pe baza declarației dată în termen și se atrage la reamintire că este suficient ca contribuabilul să fi prevăzut creanța ipotecară în declarația No. 5, și dacă se admite scăderea dobânzilor ipotecare la venitul global urmează de drept a se opera scăderea și la elementar nefiind nevoie de o declarație anume pentru această din urmă scădere.

Pentru impunerea liberilor profesioniști, micilor meseriași, etc., se va proceda conform ord. No. 27708 din 3 Februarie 1925.

Din statistica impozitelor pe 1923 se vede că rezultatul impozitelor pe venitul global a fost slab față de celelalte impozite.

Scăderi. — Datoriile în valută forte. — (Dec. comis. centrale fisc.).

Dacă comercianții și industriașii particulari cari au datorii în valută străină pot cere comisiunilor a ii se acorda scăzământ pentru pagube reprezentând diferențe de curs în cazul când nu au făcut în registrele lor asemenea prevederi?

Comisiunea opinează, că în mod absolut excepțional se poate acorda acest drept pe primul an de aplicare a legii, întrucât în acest an nu au știut să prevadă în registrele lor asemenea reserve.

Se cere însă să aibă registre și bilanț în regulă.

Scăderi. — *Dobânzi încasate de bănci la creanțe ipotecare.* — (Jurisprudență)

Dobânzile încasate de bănci la creanțele ipotecare, pentru care s'a plătit în 1922 impozitul mobilier, se scad din beneficiul net impozabil la comercial, conform articolului 33 din lege. (Cas. III, 21 Oct. 1924).

Scăderi. — *Observațiune critică.*

În nenumărate rânduri s'a pus înaintea comisiunilor de apel chestiunea dacă pierderile din anii precedenți pot fi scăzute din beneficiul net al anului următor, hotărându-se aproape în unanimitatea cazurilor, că o asemenea scădere nu este admisibilă în baza art. 31 din lege, care spune că venitul net impozabil se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului cheltuielile proprii ale întreprinderii.

Totuși în câteva cazuri — foarte rare de altfel, comisiunile de apel au socotit că se poate deduce pierderile din anii precedenți, cu toate că comisia superioară fiscală stabilise că aceste pierderi nu pot micșora beneficiul anului, pentru care se face impunerea, admitându-se numai scăderea la global.

Dacă din punct de vedere al textului legii, nu este nimic de zis, în schimb aplicarea acestei hotărâri în unele cazuri poate da loc la impuneri grele și nedrepte.

Iată de ex. o societate pe acțiuni, care a avut un beneficiu de lei 700 mii cu care a acoperit o pierdere de 600.000 lei din anul trecut, distribuind restul de lei 100.000.

Această societate nu va plăti nici un fel de impozit la cei 100.000 distribuți ca dividend, în schimb va plăti impozitul comercial sau industrial la cei 600.000, pe care nu i-a putut distribui nefiind beneficiu real, ci acoperirea pierderii din anii trecuți.

Ca o atenuare a acestei impuneri excesive, comisia superioară fiscală a admis că în anul viitor să se scadă impozitul mobilier la sumele cari au fost impuse în anul precedent la impozitul elementar. (V. Argus, 13 Oct. 1924).

Scăderi. — Dobânzi. Scăderea lor din momentul creditărei. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 31). Aduș la paragraful 80, alin. ultim. — Dobânzile se scad din beneficiu, chiar dacă n'au fost efectiv plătite. Deslul să se fi creditat partida creditorului cu aceste dobânzi.

Scăderi. — Sumele cuvenite comanditarilor. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Sumele cuvenite comanditarilor în asociațiunile în nume colectiv, ca beneficiu rezultat din operațiunile asociației, se impun atât la impozitul mobilier pe numele comanditarului, cât și la impozitul comercial sau industrial pe numele asociației.

Scăderi. — Dobânzile efectelor publice scutite de impozite. — (Iurisprudență).

Recurentul s'a plâns că nu s'a scăzut din beneficiul impozabil dobânzile de la efectele publice scutite de impozite. În ce privește acest scăzământ, Comisiunea de apel era daloare să arate și să motiveze dacă în bilanțul societății erau trecute asemenea efecte publice, ale căror dobânzi sunt scutite de impozite prin legi speciale și să le scadă

din venitul net pentru impozitul comercial, de oarece ele nefiind supuse nici unuia din impozitele elementare, după legea de emisiune a efectelor, era natural ca dobânzile acestor efecte să nu mai fie trecute printre excepțiunile prevăzute de art. 33, acest articol raportându-se numai la veniturile supuse impozitului mobilier și care trebuiesc scăzute, pentru a se înlătura o dublă impunere din venitul net comercial. (Cas. III, deciz. Nr. 1841 din 21 Octombrie 1924. — Jurisprudența Rom. 1925, pag. 151, Nr. 105).

Scăderi. — *Imobil afectat întreprinderii dar grevat de ipotecă. Dacă se poate scădea dobânzile ipotecare din venitul întreprinderii? Art. 69 legea pentru unificarea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

În fapt: Recurs pentru motivul că nu s'a scăzut din venitul imobilului sumele reprezentând ratele la Creditul Funciar Urban, unde imobilul este ipotecat.

În drept: Acest imobil nefiind impus la impozitul elementar pe clădiri, fiindcă servește la industria societății, el intră implicit în fondul ei imobiliar, astfel că nu se poate aplica în speță art. 69 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, fiindcă dobânzile ipotecare nu se pot scădea decât din impozitul elementar cu care imobilul ar fi încărcat. (C. A. București s. I, deciz. fisc. Nr. 9 din 30 Mai 1925. — Jurispr. Gener. Nr. 38/1925, p. 2079).

Scăderi. — *Dacă pentru stabilirea venitului impozabil pot fi scăzute și dobânzile capitalurilor împrumutate altor întreprinderi. Art. 31 Nr. 2.* — (Jurisprudență).

În conformitate cu art. 31 No. 2 din legea contribuțiilor directe, urmează a se scădea din venitul brut pentru stabilirea venitului impozabil, numai dobânzile capitalurilor împrumutate întreprinderii a cărei impunere se face, iar nu și acelea ale capitalurilor împrumutate altor întreprinderi.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel, respingând

apelul Fiscului, prin care acesta susținea că nu trebuia ca din venitul brut al contribuabilului care a fost impus pentru o fabrică de cărămizi, să se scadă și suma de 101.383 lei, dobândă plătită pentru capitalul împrumutat fabricii de spirt, și menținând această scădere, a violat zisul text de lege. (Cas. III, dec. fiscală 28 din 4 Febr. 1925).

Scăderi. — *Dobânzi plătite de Bănci pentru sumele depuse spre fructificare. Scăderea lor din beneficiul net la complimentar. Art. 31 alin. 2 și 33 lit. c. din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

Când se constată în fapt că e vorba de dobânzi datorite de banca contribuabilă, conform art. 31, alin. 2 din legea contribuțiunilor directe, iar nu de procente care ar reveni băncii ca beneficiu, Comisiunea de apel face o greșită aplicațiune a art. 33 lit. c., adăogând acele dobânzi plătite la venitul net pentru impozitul complimentar. În adevăr, atare dobânzi se scad la stabilirea impozitului comercial, inclusiv cel complimentar, pentru motivul că ele reprezintă adevărate cheltueli ale contribuabilului, iar nu beneficii sau venituri supuse impozitului mobilier.

Prin urmare, în speță, greșit Comisiunea de apel a refuzat să scadă din venitul net al băncii recurente dobânziile pe care ea le-a plătit pentru sumele ce i s'au depus spre fructificare. (Cas. III, dec. 2050 din 11 Noembrie 1924).

Scăderi. — *Impozit pe venitul global. Dobânzi plătite de contribuabil la creditorii francezi și englezi pentru datoriile în franci francezi și lire sterline, fără a se justifica plata impozitului mobilier. Dacă se scade din venitul elementar? Art. 55 și 56 din legea contribuțiunilor directe și art. 61 și 164 din Instrucțiuni.* — (Jurisprudență).

Legea fiscală impune la impozitul global toate veniturile prevăzute de art. 55 și 56 al legii, adică veniturile derivând

din impozitele dela elementar, cât și din cele scutite de acele impozite și cele trase din alte țări, din care însă urmează să se scadă conform art. 61 din lege și 164 din Instrucțiuni, dobânzile exigibile la datoriile contractate în țară, după ce mai întâi s'a plătit impozitul mobilier datorit după lege.

Considerând că pe lângă aceste norme, legea a avut în vedere și situația datoriilor contractate în străinătate și în acest scop prin modificarea instrucțiunilor în paragraful 51, punctul 4, alin. penultim, a prevăzut că comercianții cari au datorii contractate în străinătate, cum și întreprinderile comerciale pentru creditele deschise în străinătate, li se face scăzământul dobânzilor fără a mai justifica plata impozitului mobilier și aceasta cu drept cuvânt, căci nu s'ar putea supune după legile noastre creditorii străini în afacerile lor contractate în țara lor la impozitul după legile noastre, deoarece legea fiscală este de strictă interpretare și nu s'ar putea concepe că s'ar fi putut gândi legiuitorul să supună la impozit mobilier pe creditorii din țări străine, cari în primul rând în afacerile lor achită impozitul țării lor, ori nu ar putea fi ținut să plătească și alte impozite la acelaș capital plasat. (Trib. R.-Sărat, Comisia de apel, dec. No. 1533 din 1924).

Scăderi. — *Dobânzi încasate de un strein.* — (Iurisprudență).

Venitul tras de un creditor străin, în țara sa, din dobânzile încasate dela un debitor român, pe temeiul unei creanțe chirografare contractate în străinătate, nu poate fi socotit ca un venit tras din România, în sensul art. 22 din legea contribuțiilor directe, și supus impozitului pe veniturile capitalurilor mobiliare, în termenul zisei legi. Prin urmare, debitorul, în țară, nu e ținut să justifice că a plătit pentru creditor impozitul mobilier, care nu e datorat fiscului român, și deci, dobânzile plătite de datornic au a se scădea din baza impozitului său global, fără a fi nevoie de

o asemenea justificare. (Cas. III, deciziunea Nr. 382 din 23 Febr. 1925. — Jurispr. Română 1925, pag. 222, Nr. 158.

Scăderi. — *Venituri impozabile. Scăderile pentru amortismentul imobilelor și instalațiilor. Cotele maxime prevăzute de lege, raportul dintre aceste cote și cele minime. Art. 31 alin. 6 legea contribuțiilor.* — (Jurisprudență).

Prin art. 31 alin. 6 din legea contribuțiilor directe, combinate cu parag. 83 din instrucțiuni, se prevede că venitul net impozabil se obține scăzându-se din venitul brut amortismentul de cel mult 5 la sută pe an din costul imobilelor ce aparțin întreprinderilor industriale de cel mult 8 la sută pentru clădirile uzinelor, iar pentru instalațiunile imobiliare până la 15 la sută.

Dacă legiuitorul a fixat numai un maximum de scădere a amortismentelor pentru fiecare din cele trei categorii de imobile, nu înseamnă însă că minimum de scădere a amortismentelor este nefixat; într'adevăr acest minimum pentru categoria a II-a deși nu e prevăzut expres, totuși este maximum din categoria I-a, iar pentru categoria III-a este maximum de categoria II-a.

Dacă nu s'ar admite acest mod de interpretare al art. 31, alin. 6, atunci n'ar mai putea exista cele trei categorii enumerate de citatul text de lege, căci dacă la categoria III-a de imobile s'ar fixa cota de scădere sub maximum categoriei a doua, atunci s'ar trece dintr'o categorie în alta, fără a se mai putea face vre-o distincție între cele trei categorii fixate și enumerate prin art. 31, alin. 6.

Prin urmare, acesta fiind înțelesul art. 31 alin. 6, Comisiunea de apel a violat acest text de lege și a comis un exces de putere când pentru instalațiunile imobiliare ale rețurței de azi a admis a se scădea ca amortisment numai cota de 8 la sută, adică maximum categoriei a II-a. (Cas. III, dec. 354 din 17 Februarie 1925).

Scăderi. — *Cota de amortizare prevăzută de lege. Maximul cotei nu este obligator pentru Comisiuni. Aplica-re. Art. 31 din lege.* — (Jurisprudență).

Art. 31, legea contribuțiilor directe, prevăzând pentru unele cazuri o cotă de amortizare până la 5 la sută și chiar 15 la sută, acest procent constituie după lege, limita maximă până la care se poate îngădui suma amortizabilă, iar nu cota obligatorie, sub care fiscul ar avea dreptul să calculeze și să determine scăzământul pentru amortizarea clădirilor și instalațiilor.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de apel a putut, fără a viola legea, să fixeze, cota de amortizare de 5 la sută și 6 la sută, iar nu de 15 la sută, cât a pretins și pretinde azi recurentul. (Cas. III, dec. 2171 din 48 Noembrie 1924).

Scăderi. — *Amortizarea imobilor Societăților.* — (Jurisprudență).

Conform art. 31 alin. 6 din legea contribuțiilor directe, venitul net impozabil se obține, scăzându-se între altele și amortismentul de cel mult 6% pe an, din costul imobilelor, până la amortizarea lor completă. Numai dacă imobilul este impus separat la impozitul pentru clădiri, numai atunci nu mai poate fi amortizat, căci amortismentul e cuprins în scăzământul de 20%.

Prin urmare, când se constată în fapt, că un imobil aparținând unei societăți, nu este impus prin roluri la impozitul pe clădiri, se violează disp. art. 31 alin. 6 din legea contrib. directe și 83 din instrucțiuni, dacă nu se scade din beneficiul net al societății suma care reprezintă amortismentul de 5% și holărirea este casabilă. (C. Apel Buc. S. IV, deciz. fisc. Nr. 7 din 11 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 303, Nr. 94).

Scăderi. — *Fond de amortisment p. terenurile petrolifere.* v. Amortizare.

Scăderi. — *Scăderea rezervelor Societăților pe acțiuni.* — (Instrucțiuni).

Parag. 88. — Rezervele societăților pe acțiuni, Societățile pe acțiuni au un tratament cu totul aparte în impunere, dividendul distribuit fiind impus pe numele acționarilor la impozitul mobilier și cel global, iar pe numele societății numai la impozitul complementar, conform art. 42.

De asemenea parte din rezerve făcute din beneficiile nedistribuite nu sunt impuse la impozitul de față, decât eu colă de rentabilitate prevăzută de acel articol pentru societate.

Așa dar se scad la impunerea stabilită de art. 30 :

a) Rezervele statutare, cel mult 10% din beneficiul net, până când totalul rezervelor ajunge jumătate din capital, și cel mult 5% când a trecut de jumătate, până ce ajung egal cu capitalul, când nu se mai scade nimic.

Primele de emisiune cu ocaziunea sporirii capitalului, făcute sub orice formă, după hotărârea Adunării Generale, la-capital, iar nu la rezerve, vor fi socotite în acest calcul.

Condițiunea pusă de lege este ca aceste rezerve să fie statutare; deci dacă prin statute nu se prevede, ori se prevede mai puțin, scutirea nu se va acorda, ori se va acorda până la acea limită.

Rezervele Băncii Naționale cari sunt menite în primul rând a acoperi emisiunea au regim special. Cât pentru rezervele matematice sau tehnice ale societăților de asigurare, acestea nu sunt impozabile atât cât se va constata că ele nu cuprind nici o parte din beneficiile societăților, ci se mărginesc strict în limita fixată după calculul general al probabilităților, care aparține asiguraților.

b) Rezervele speciale pentru creanțe dubioase.

O condițiune pusă ca aceste rezerve să fie scăzute la impunere, este ca ele să figureze în bilanț, sub această denumire de rezerve pentru creanțe dubioase.

O altă condițiune, este ca totalul creanțelor dubioase pentru care se fac asemenea rezerve să nu treacă în fiecare an de 3% din plasamentul în creanțe ale întreprinderii. Dacă trece, scutirea se reduce la această limită.

Se înțelege prin plasament în creanțe totalul creanțelor, de orice fel, posedate de întreprindere la încheierea bilanțului, fără deosebire de anul provenienței lor, bine înțeles însă că și limita de 3% nu poate fi trecută de totalul acestor rezerve. Astfel dacă într'un an plasamentul în creanțe e 10.000.000 lei și rezerva pentru creanțe dubioase de 200.000 lei, adică 2%, în al doilea an dacă plasamentul e tot de 10.000.000 lei, fără distincțiune între creanțe, rezervă poate fi completată până la 3%, adică cu încă 100.000 lei; iar dacă în anul următor plasamentul scade, rezerva se reduce la 3% și partea ce trece se impune.

Dispozițiunea tranzitorie din art. 125 pentru formare de rezerve pentru acoperirea diferențelor de curs, nu are nici o legătură cu rezervele pe care legea le prevede ca scufite în mod normal și de aceea dispozițiunile aceluia articol rămân a fi explicate la locul său.

Scăderi. — *Rezerve ce pot fi trecute în bilanș.* — (Jurisprudență).

În principiu, nu se pot trece în bilanșul unei întreprinderi comerciale și industriale, alte fonduri de rezervă de cât cele prevăzute de ele.

Astfel, contribuabilul nu poate trece ca fond de rezervă, sume destinate a servi pentru cumpărare de mașini în anii viitori și să prelindă ca asemenea alocațiuni pentru cheltuieli eventuale în viitor să fie scăzute din venitul net taxabil.

Acesle sume nu pot fi considerate de cât ca părți din venitul net al anului încheiat și orice destinațiune li s'ar da de viitor, urmând a se scădea în bilanșul aceluia an în care ele au fost realmente afectate cumpărării de material și au fost astfel cheltuite în interesul strict al întreprinderii, conform art. 31 din legea contribuțiunilor directe. (Căș. III, deciz. Nr. 2058 11 Noembr. 1924. — Jurispr. Rom. 1925, pag. 126, Nr. 84).

Scăderi. — *Rezervele bilanşului precedent.* — v. Impozit Complimentar.

Scăderi. — *Sume prevăzute ca fond de rezervă pentru eventuale cheltuieli în viitor. Inadmisibilitate. Art. 31 din legea de contribuşuni directe.* — (Jurisprudenşă).

În principiu, nu se pot trece în bilanşul unei întreprinderi comerciale şi industriale, alte fonduri de rezervă, decât cele strict prevăzute de lege.

Asfel, contribuabilul nu poate trece ca fond de rezervă sume destinate a servi pentru cumpărare de maşini în anii viitori şi să pretindă ca, asemenea alocaşuni pentru cheltuieli eventuale în viitor să fie scăzute din venitul net taxabil.

Aceste sume nu pot fi considerate decât ca părţi din venitul net al anului încheiat şi orice destinaşune li s'ar da pe viitor, ele rămân a fi socotite ca venit net, urmând a se scădea în bilanşul aceluşi an în care ele au fost realmente afectate cumpărării de material şi au fost astfel cheltuite în interesul strict al întreprinderii, conform art. 31 din legea contribuşunilor directe. (Cas. III, dec. 2058 din 11 Noembrie 1924).

Scăderi. — *Imobile destinate comerşului* — (Jurisprudenşă).

După cum rezultă din textul şi spiritul art. 120 din legea contribuşunilor directe, acest articol se referă numai la imobilele în cari proprietarii îşi au locuinşa şi pe cari le stăpânesc dinainte de războiu, iar nu şi la imobilele destinate exclusiv comerşului, industriei sau exercişului vreunei profesii. (Cas. III, deciziunea No. 2950 din 31 Oct. 1924. — Jurispr. Rom. 1925, pag. 124, Nr. 80).

Scăderi. — *Clădiri ocupate de proprietarul comerciant sau industriaş.* — (Dec. comis. centr. fisc din 27 Decembrie 1924).

Dacă dispozişunile art. 120 din lege se aplică şi pentru clădirile ocupate de proprietar şi afectate exercişului unui comerş, industrie sau meserie, sau numai pentru clădirile ocupate de proprietar pentru locuinşă ?

Comisiunea având în vedere că prin art. 120 legiuitorul a voit să creeze un regim de favoare proprietarului pentru casa în care își are căminul său, opinează că dispozițiunile art. 120, al. 3 din lege se aplică numai pentru clădirile sau părțile din clădiri, ocupale de proprietar pentru locuință propriu zis, iar nu și pentru cele afectate exercitării unui comerț, industrie sau meserie, aceeași din urmă rămânând a se evalua după apreciere în comparație cu alte imobile similare închiriate.

Clădirile ocupale de profesioniștii liberi atât pentru locuință și biroul de primire în cazul când își au în mod obișnuit în aceeași clădire unde își au și locuința, intră în prevederile art. 120. (Dec. din 27 Dec. 1924).

Scăderi. — *Participările la beneficiu ale lucrătorilor și funcționarilor. Scăderea lor din venit numai la întreprinderile capitaliste. Dividendele cooperativelor. Impunerea lor la impozitul comercial pe jumătate.* — (Jurisprudență).

a) Participările la beneficii ale lucrătorilor și funcționarilor se scad din venitul impozabil, numai în întreprinderile capitaliste, nu și la cooperative.

b) Dividendele plățile cooperativelor, nefiind supuse impozitului mobilier, sunt supuse impozitului comercial, însă pe jumătate.

c) Impozitul elementar comercial are un compliment și când legea scade la jumătate impozitul elementar, aceeași scădere trebuie să sufere și complimentul său. (Curtea de Apel București, Secția I-a, deciz. Nr. 64 din 14 Octombrie 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 113, 1 Martie 1926).

Scăderi. — *Venit realizat de o societate din vânzarea unui imobil.* — (Jurisprudență).

Venitul realizat din vânzarea unui teren al unei societăți, care nu are ca obiect al comerțului său vânzările și cum-

părările de imobile, nu poate fi considerat ca rezultând din întreprinderi comerciale și deci nu este impozabil. (C. Apel Buc. S. IV-a, deciz. fiscală No. 6 din 11 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 309, Nr. 95).

Scăderi. — Venituri mici.

Scăderile din impozite pentru venituri mici prevăzute de art. 68 din lege, se fac din toate veniturile contribuabilului prevăzute la alineatele 1, 2 și 3, dacă un contribuabil are venituri din toate aceste surse, cu toate că sunt în comune diferite, iar nu numai din unul din venituri, dacă bine înțeles, felul venitului în parte, nu depășește cuantumul stabilit prin lege și veniturile totale nu depășesc suma de 10.000 lei. (Ord. Min. Fin. Nr. 62921/1923).

Scăderi. — Impunerea venitului imobiliar pe anul 1923.

Luarea de bază a venitului chiar din acel an. Întreprinderi agricole. Scăderi provenite din acele întreprinderi. Dacă se aplică și proprietarului. (Art. 60 legea contrib. directe).. — (Jurisprudență).

a) Pentru impunerea pe anul 1923, conform art. 60 din legea contribuțiilor directe, venitul imobilelor trebuie să se fixeze ca cel elementar, adică acel din anul 1923, an când s'a pus în aplicare noua lege a contribuțiilor directe.

b) Scăderile provenite din diferite întreprinderi agricole, sunt admise numai exploatatorilor, nu și proprietarilor, astfel că suma plătită de un proprietar arendașului pentru a obține rezilierea contractului, nu poate fi scăzută din venit. (Curtea de Apel Buc. S. IV-a, dec. fiscală Nr. 42 din 24 Septembrie 1925. — Bul. C. de Apel din 1 Nov. 1925, p. 395).

Scăderi. — Impozitul pe păduri. Impozitul pe venitul pădurilor grănicerești din Regiunea Bistrița-Năsăud, Baza impozabilă. Venitul real cuvenit proprietarilor. Art. 6 și 95 legea contribuțiilor directe. — (Jurisprudență).

In situațiunea legală specială, în care e administrată re-

giunea silvică Bistrița-Năsăud, ca reprezentanță a celor 44 comune grănicerești, ea nu poate legalmente să fie impusă decât la venitul real pe care îl realizează, potrivit bilanțului încheiat anual, scăzându-se sumele sau cheltuielile reținate de Stat în baza dreptului de control și administrațiune ce el are în mod exclusiv și suveran asupra proprietăților comunale grănicerești;

Dealfel, potrivit dispozițiilor art. 6 și 95 din legea contribuțiilor directe, pădurile, prin urmare și cele grănicerești din cuprinsul regiunii Bistrița-Năsăud, cari se dau altora în exploatare, nu se pot impune decât asupra veniturii real luat de proprietar, iar nu și asupra venitului sau sumelor luate de alții.

În speță, venitul real este cel arătat precis în preliminiările și bilanțul anual de gestiune aprobat de Ministerul Domeniilor. (Cas. III, dec. 205 din 27 Ianuarie 1925).

Scăderi. — Păduri. — (Jurisprudență).

Se violează dispozițiunile art. 95 din legea contribuțiilor directe, dacă se admite scăderea impozitului pentru exploatarea de păduri, fără a se constata mai întâiu că pentru anul 1923 s'a plătit pentru un an întreg. (C. Apel Buc., S. III, deciz. Nr. 11, din 26 Iunie 1925. — Bul. C. Apel 1925, pag. 398, Nr. 135).

Scăderi. — Venitul construcțiilor noi în compunerea globalului. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 60). Adaus la paragraful 157. — Venitul imobilelor, construcții noi, cari sunt sculite de impozitul elementar, întră în compunerea venitului global, astfel cum s'a realizat în anul precedent, adică așa cum s'a realizat prin închiriere, sau prin evaluare, în cazul când imobilul a fost ocupat de proprietar.

Așa dar, dacă imobilul, construcție nouă, a rămas neînchiriat în anul precedent, venitul prezumat al acestui imobil nu întră în compunerea celui global, întrucât legea prin art. 60, alin. c, vizează veniturile realizate.

Această dispozițiune nu se poate aplica însă pentru imobilele înscrise în roluri, chiar dacă acestea rămân neînchiriate, întrucât legea prin art. 60 alin. a., dispune că în venitul global intră veniturile așa cum s'au constatat pentru impozitele elementar fără să se mai preocupe dacă venitul s'a realizat efectiv sau nu.

Scăderi. — Veniturile brute ale Societăților anonime din imobile. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaos la paragraful 79. — Venitul brut realizat de societățile anonime din exploatarea imobilelor lor cari sunt proprietatea lor și cari sunt supuse separat la impozitul pe clădiri sau agricol, se scade din venitul impozabil la impozitul comercial sau industrial în cazul când venitul imobilului intră în compunerea venitului supus la impozitul comercial sau industrial al Societății.

Venitul imobilelor scutite de impozitul elementar, agricol sau pe clădiri, intră în compunerea beneficiului supus la impozitul comercial sau industrial, ca și sumele ce se încasează în plus în cazul când venitul constatat de comisia de recensământ s'a sporit ulterior. În vederea că în compunerea venitului impozabil la impozitul comercial sau industrial intră venitul brut al imobilelor scutite de impozitul pe clădiri, urmează ca la stabilirea acestui impozit se pot scădea, ca cheltuieli, sumele ce necesită pentru întreținerea imobilelor până la limita de 20 la sută din venitul brut al lor. În acest caz nu se mai poate face și amortismentul de 5 la sută prevăzut de art. 31 al. 6 fiind deja cuprins în scăzământul de 20 la sută.

Scăderi. — Societățile exploatoare de imobile. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaos la paragraful 79. — Venitul brut realizat de societățile anonime din exploatarea imobilelor cari sunt proprietatea lor și cari sunt supuse separat la impozitul pe clădiri sau agricol, se scade din venitul impozabil la im-

pozitul comercial sau industrial în cazul când venitul imobilului intră în compunerea venilului supus la impozitul comercial sau industrial al Societății.

Scăderi. — *Impozit industrial minier.* — (Dec. comis. centr. fisc., comunicată cu ord. Mîn. Finanțe Nr. 36536/923).

Adaos la paragraful 87. — Afară de impozitul comercial sau industrial, stabilit la legea contribuțiunilor directe, care nu se poate scădea, intră în cheltuelile generale și deci urmează a se scădea din beneficiul brut al întreprinderii celelalte impozite cari privesc strict întreprinderea, plălite Statului, județului și comunei cu ar fi: impozitul minier pentru întreprinderile cari fac exploatarea petrolifere, impozitul industrial plătit de întreprinderile cari se bucurau în trecut de avantajele legii industriale, impozitul pe cifra de afaceri, însă numai în cazul când este socotit în prețul mărfii, impozitele comunale.

Scăderi. — *Imprumuturi în cont curent garantate cu ipotecă.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 69). Adaos la paragraful 181. — Imprumuturile în cont curent, garantate cu ipotecă nu pot fi asemănate, în genere, imprumuturilor ipotecare propriu zise și deci impozitul aferent dobânzei, plălile la asemenea imprumuturi în cont curent, nu se poate scădea conform art. 69 din lege, din impozitul pe clădiri sau agricol.

În cazul, însă, cu totul particular, când se dovedește că suma împrumutată în cont curent și garantată cu ipotecă a servit pentru achiziționarea sau clădirea unui imobil, în acest caz, împrumutul având caracterul de credit ipotecar propriu zis, scăderea prevăzută mai sus se poate face.

Comisiunile de impuneri și de apel, vor aprecia chestiunile de fapt după dovezile ce i se vor prezenta.

Scăderi. — *Imprumuturi în cont curent.* — v. Scutirea împrumuturilor ipotecare.

Scăderi. — *Pierderi din anii precedenți.* — (Dec. comis. centr. fisc. Comunicate cu ord. Min. Fin. No. 33093/1925).

Pierderile cari au fost încercate în anii precedenți, însă nu au fost trecute ca atare în registrele comerciale decât în anul al cărui bilanț servă la impunere, provenind din a. te, care în mod obișnuit trec de la un an la altul, cum ar fi: pierderile la efecte sau la creanțe posedate din anii anteriori, se pot scădea căci pierderea se consideră efectivă numai în momentul când ea este trecută ca atare prin contul de profit și pierdere.

Atât timp cât o sumă figurează în activul bilanțului nu poate fi considerată ca o pagubă.

Scăderi. — *Venituri comerciale. Pierderi provenite din accidente. Nescăderea lor. Art. 31 din lege.* — (Jurisprudență).

Art. 31 din legea contribuțiilor enumără ce anume scăderi se pot face din veniturile brute, fără însă să enumere și pierderile provenite prin accidente, ceea ce însemnează că asemenea pierderi nu se pot scădea.

Prin urmare, bine a procedat Comisiunea de apel când n'a admis a se scădea suma ce reprezintă deprecierea prin incediu a vasului „Dionisios”. (Cas. III, dec. 358 din 17 Februarie 1925).

Scăderi pentru dobânzile ipotecei legale. — v. Ipotecei legale.

Scăderi la impozitul pe clădiri p. societăți balneare
v. Societăți Balneare.

Scăderea cheltuelilor pentru întreținerea imobilelor.
v. Rentabilitate.

Scăderi. — v. Tantieme.

Scăderi. — *Întreprinderi ce nu au funcționat anul întreg.*
v. Impunere.

Scăderi. — *Calculul impozitului adițional.* — v. Impozit adițional.

Scăderi. — *Nescăderea taxelor succesoriale din impozitul global.* — v. Impozit global.

Scăderi. — *Nescăderea impozitului, ce privește obiectul întreprinderii, din venit pentru calculul venitului net.* — v. Venit net impozabil.

Scădere la complimentar a Societăților profesionale alcătuite p. exercițiul unei profesii. — v. Instituțiuni create de Stat.

Scăderi. — *Venitul fixat de comisiunea recensământului general. Cum poate fi redus. (Art. 94 legea contribuțiilor directe).* — (Jurisprudență).

Conform art. 94 din legea contribuțiilor directe, impunerea veniturilor imobiliare, stabilite de comisiunile de recensământ general, nu pot fi modificate în cursul aceluși period decât numai când proprietatea a dispărut, sau a luat naștere, când termenul de scutire a expirat, ori s'au schimbat condițiunile de impunere. (Curtea de Apel București, S. IV, deciz. Nr. 73, din 29 Octombrie 1925. — Bulet. Curților de Apel din 15 Nov. 1925, p. 423).

Scăderi. — *Contribuțiuni directe. — Efecte, diferențe de curs. Scăderea ei dela beneficiul net. (Art. 30 din legea contrib. directe).*

Diferența de curs nu poate fi privită, ca o pierdere, alătu timp cât efectele nu se transformă în numerar; prin urmare, asemenea diferență de curs, nu trebuie finulă în seamă pentru a fi scăzută din beneficiul net. (Curtea de Apel București, S. III-a deciz. fiscală Nr. 3 din 12 Iunie 1925. — Bulet. C. de Apel din 1 Nov. 1925, p. 397).

Scăderi. — *Diferență de curs. Când se scade de la impozit? Aplicațiune.* — (Jurisprudență).

Diferența de curs a valutei prevăzută într'un cont de profit și pierdere, nu poate fi scăzută dela impozit decât numai în cazul când se constată că acesta a servit în mod real pentru plata unor datorii efectiv făcute în străinătate.

În speță, Comisiunea de apel, necontrolând de loc, dacă firma recurentă a plătit efectiv vre-o datorie în străinătate, reprezentând rezerva pentru diferența de valută, este vădit că aceasta a săvârșit un exces de putere când a scăzut dela impozit o asemenea sumă, ce nu se constată că s'a plătit. (Cas. III, dec. 200 din 27 Ianuarie 1925).

Scăderi. — Cheltuielile profesioniștilor liberi. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Adaos la paragraful 132, alin. 3. — Comisiunile de impuneri și de apel, apreciind situațiunea absolut excepțională a unor profesioniști liberi, pot fixa, cheltuielile strict necesare exercitării profesiunii, la o sumă care să depășească de o treime din venitul brut.

Scăderi. — Impozit comercial. Baza de impunere este venitul net, fără a se scădea din acest venit, impozitul pe venitul capitalurilor mobiliare. Art. 31 alin. 10 legea contribuțiunilor directe. (Iurisprudență).

Recurenta susține, că Comisiunea de apel trebuia să-i scadă din venitul net al anului 1922, suma ce reprezintă impozitul pe capitalul mobilier perceput de Stat în acel an. Cererea i-a fost respinsă și de Înalta Curte, pe următoarele considerațiuni :

Conform art. 31 alin. 10, legea pentru constatarea contribuțiunilor directe, nu se privește ca cheltuieli și ca atare nu se scade din venitul net, decât impozitul care privește însuși obiectul întreprinderii, adică impozitul comercial sau industrial, de oarece cazurile de scădere prevăzute de art. 31 sunt limitativ arătate de lege. Întrucât impozitele percepute asupra veniturilor capitalurilor mobiliare care au servit, în speță, de rulement pentru operațiunile anului în-

cheial, nu sunt prevăzute la scădere în stabilirea bazei impozabile, urmează că Comisiunea de apel n'a violat legea, înglobând în venitul net, veniturile capitalurilor mobiliare, fără deducțiunea impozitelor aferente. (Cas. III, dec. 2173 din 18 Noembrie 1924).

Scăderea obligațiunilor rambursate. — v. *Obligațiuni rambursate.*

Scăderi. — *Venit impozabil. Stabilire. Scăderea cheltuielilor anului precedent celui de impunere și a altor ani trecuți. Art. 31 alin. 1 legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

Potrivit dispozițiunilor art. 31 din legea contribuțiunilor directe, venitul net impozabil se obține, scăzându-se din veniturile brute, toate cheltuielile proprii ale întreprinderii din cursul anului supus impunerii, prevăzute dela punctul 1—10, iar nu și cele făcute în cursul anilor precedenți.

În speță, Comisiunea de apel scăzând din venitul impozabil și suma care reprezintă cheltuielile recurente pe un an precedent celui supus impunerii, a săvârșit un exces de putere. (Cas. III, dec. 200 din 27 Ianuarie 1925).

Scăderi. — *Alocațiuni pentru casele de pensiuni ale funcționarilor, măsura în care se deduc din venitul brut. Aplicațiune. Art. 31 parağ. g. legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

Potrivit dispozițiunilor art. 31 par. g din legea impozitelor directe, alocațiile făcute pentru casele de pensiuni și asistență ale funcționarilor sau primele plătite de întreprinderi pentru asigurarea funcționarilor la cel mult 10 la sută din salarii, sunt sculite de impozit, urmând ca la calcularea beneficiului net, să fie scăzute din venitul brut.

În speță, instanța de apel, neadmițând să fie sculită din

suma de 46.082 lei, vărsată la fondul pentru pensie al funcționarilor întreprinderii, decât suma de lei 20.000 a săvârșit un exces de putere și o violare a art. 39 pt. 9 din lege. (Cas. III, dec. 589 bis din 17 Martie 1925. — Cas. III, 834 bis din 10 Aprilie 1925).

Scăderi. — Societăți streine ce fac operațiuni în țară.
(Instrucțiuni).

Parag. 64. — În cazul când o societate străină face operațiuni în țară, însă distribuirea beneficiului se face în altă țară unde se încheie bilanțul, beneficiul rezultat din operațiunile din țară, care se trimite în altă țară, va fi impus integral, el aparținând în tot cazul acționarilor și în acest caz rămâne a fi scăzut ca dividende la impunerea societății asupra beneficiilor comerciale, conform art. 33.

Impozitul va fi vărsat în luna ce urmează aceleia în care s'a ales beneficiul și în tot cazul înaintea trimerii lui în altă țară.

Acțiunile societății aflate în țară, nu mai sunt supuse obligațiilor prevăzute la art. 26, parag. 63, decât dacă societatea are operațiuni și în altă țară, în care caz posesorii acelor acțiuni, domiciliați în țară, rămân impozabili pentru partea din beneficiul luat din alte țări.

În acest caz rămâne în obligațiunea administrațiunii din țară a societății să dovedească la Ministerul de Finanțe cota-parte din beneficiile din țară ce a intervenit în distribuirea făcută în străinătate, spre a lua măsuri de reducere corespunzătoare a dividendelor plățile anticipat aci.

Scăderi. — Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de Administrație al unei societăți. Dacă pot fi scăzute dela impunere. — (Iurisprudență).

Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de Administrație al unei societăți, nefiind prin natura lor cheltuieli impuse societății, ci părți din beneficiu, ele fac parte din venitul net impozabil care servă de bază atât pentru așezarea im-

pozitului elementar, cât și a celui complementar, legea nefăcând nici o distincțiune din compunerea bazei impozabile, și prin urmare bine în speță Comisiunea de apel a înglobat aceste tantieme în venitul net taxabil. (Cas. III, decizia fiscală 184 din 23 Februarie 1925).

Scăderi. — Societăți anonime. Puncte fixe acordate prin statute membrilor Consiliului de Administrație. Nescăderea lor din venitul net al societății și impunerea lor ca atare. Art. 31 alin 3 legea contribuțiunilor directe. — (Jurisprudență).

Prin motivul de recurs, recurenta se plânge că Comisiunea de apel nu i-a scăzut din venitul net, suma ce reprezintă puncte fixe acordate prin statute membrilor Consiliului de Administrație și Comitetului de Direcție.

Motivul a fost respins.

Legea contribuțiunilor directe, prin art. 31 alin. 3 prevede că nu se scad ca sarcini sau cheltuieli ale întreprinderii decât salariile, indemnizațiile, etc., plătite agenților, lucrătorilor, funcționarilor întreprinderii, fie în bani, fie în natură, dar nu și alocațiunilor prevăzute pentru Consiliul de Administrație și Comitetului de Direcție, alocațiuni care se preciau din beneficiul net și ca atare, fac parte integrantă din acest beneficiu.

Deci, Comisiunea de Apel nescăzând aceste alocațiuni, n'a violat legea. (Cas. III, dec. 2173 din 18 Noembrie 1924).

Scăderi. — Salarii acordate asociaților. — (Jurisprudență).

Dacă prin art. 31 și alin. 3 și 9, legea contrib. dir. prevede pentru determinarea venilului net impozabil, să se scadă salariile lucrătorilor și funcționarilor cari nu fac parte din firmă, e că legea privește aceste salarii ca cheltuieli ale întreprinderii și pentru a nu se produce vre-un echivoc sau confuziune, textul legii accentuează că scăderea nu se aplică decât salariilor celor care nu fac parte din firmă.

Prin urmare, retribuțiunile acordate asociațiilor, ori care ar fi serviciul pe care aceștia îl prestează, nu sunt considerate de lege ca cheltuieli reducibile și deci ele nu pot fi scăzute din venitul brut, pentru formarea bazei de impunere, alfel s'ar ajunge la rezultatul, păgubitor pentru fisc, că sub formă de salarii, retribuțiuni sau gratificațiuni, asociații să abstragă cea mai mare parte din venitul net, transformând beneficiile ce li s'ar cuveni în cheltuieli obligatorii ceea ce e inadmisibil. (Cas. III, deciz. Nr. 874, din 18 Apr. 1924. — Jur. Rom. 1924, pag. 331, Nr. 283).

Scăderi. — *Directorul unei societăți membru în consiliul de Administrație. Calitatea lui de funcționar. Scăderea salariului din venit.* — (Jurisprudență).

Faptul că directorul și procuristul societății este și membru în Consiliul de administrație, nu schimbă caracterul permanent de funcționar al Societății, când această calitate este dovedită cu registrele Societății. (Curtea de Apel București, Secția III, deciz. fiscală Nr. 7 din 19 Iunie 1925. — Bulet. C. de Apel din 1 Nov. 1925, p. 397).

Scăderi. — *Intreprinderi comerciale. Salarii și impozite plătite pentru cifra de afaceri. Se scad din venitul impozabil. Art. 31 p. 3 și 10 legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

In fapt: Din venitul brut al recurentei, fiscul și Comisiunea de apel nu a scăzut salariile funcționarilor și impozitul plătit pentru cifra de afaceri. Recursul contribuabilului a fost admis.

In drept: Comisiunea de apel procedând astfel, la stabilirea beneficiului net impozabil, a violat dispozițiunile art. 31 pc. 3 și 10 din legea contribuțiilor directe, întrucât conform acestor dispozițiuni, ea era daloare să scadă din venitul brut, salariile funcționarilor întreprinderii, precum și impozitul cifrei de afaceri. (Cas. III, dec. 598 bis din 17 Martie 1925).

Școli private.—Imobilele ocupate de ele. v. Clădiri și Scutiri.

Școli ale asociațiilor de binefacere și culturale.

Imobilele lor. — v. Scutiri.

Scrisuri funciare urbane. — *Cota impunerii lor.* — v. Impozit mobilier.

Scutiri. — *Scutiri de impozite prin legi speciale. Pot fi ridicate prin legi posterioare. Nu constituie drept câștigat pentru contribuabili. Rațiune. Aplicațiune la legea pentru încurajarea industriei naționale. Art. 1 legea încurajării industriei naționale din 1912. — Art. 130 legea contribuțiilor directe și art. 17 și 112 Constituție.* — (Jurisprudență).

Impozitul fiind o preluare efectuată asupra resurselor contribuabililor în scopul de a surveni la cheltuielile Statului, județelor sau comunelor, — contribuabili nu pot avea nici un drept în această materie, ci numai obligațiuni.

De aceea legiuitorul regulează contribuțiunile după cum crede că reclamă interesul general al Societății, al cărei reprezentant este și în baza acestui principiu, legiuitorul poate abroga o lege fiscală, care ar nesocoti interesul general, sau suprima o scutire de impozit acordată, fără ca contribuabilii să-i poată opune în drept, interesul general prevalând asupra celui individual.

Art. 1 legea pentru încurajarea industriei naționale din 12 Februarie 1912, acordând fabricelor scutirile de impozite acolo enumerate, nu creiază prin această o situație de obligațiuni reciproce dela creditor la debitor între Stat și fabricant, întrucât Statul acordând acele beneficii nu cere fabricantului decât respectarea unor condițiuni de ordin general menite să evite abuzurile ce s'ar putea face, astfel că scutirea de impozite ce această lege o prevede, nu este de natură contractuală și fabricantul nu poate beneficia de ea decât atât timp, cât legea pe care o prevede subsistă; iar o scutire de impozit de natură contractuală este și prohibită prin art. 112 din Constituție.

Prin urmare, pe baza acestor principii, rezultă că art. 130 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe din 1923, prin care se abrogă legile privind scutiri de contribuțiuni directe, nu este edictată în contra principiului proclamat de art. 17 din Constituție și deci este perfect legală. (Cas. Secțiuni Unite, dec. din 4 Iunie 1925).

Scutiri. — *Legea pentru încurajarea industriei naționale.*

Scutirile de impozite obținute pe un anumit termen în baza art. 3 și 35 din legea încurajării industriei naționale, dar neprevăzute în noua lege a contribuțiilor directe. Dacă aceste scutiri pot constitui drepturi câștigate? — (Jurisprudență).

Este de principiu, că în materie de impozite, cetățeni nu pot avea drepturi ci numai obligațiuni în sensul că legiuitorul regulează contribuțiunile cum crede de cuviință că reclamă interesul general al societății al cărei reprezentant este. În baza acestui principiu, legiuitorul poate abroga o lege fiscală, care ar nesocoti interesul general, fără ca un contribuabil să i se poată opune, interesul general prevalând celui individual și prin urmare o lege relativă la impozite, ca în speșă, derogă prin natura ei la toate dispozițiunile ce i-ar fi contrarii și față de o asemenea lege nu pot fi opuse drepturi câștigate, ea urmând a fi aplicată deopotrivă față de toți, fără vre-o deosebire.

Așa fiind, în speșă, recurenta nu mai poate invoca scutirea acordată pe 10 ani, prin jurnalul Consiliului de Miniștri din August 1921, dat în baza art. 3 și 35 din legea pentru încurajarea industriei naționale, și deci, bine Comisiunea de Apel a procedat la impunerea ei, conform noiei legi a contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. fiscală Nr. 264 din 6 Martie 1925).

Scutiri. — *Observațiuni.*

Comisiunea fiscală de apel pe lângă Ad-ția financiară a Capitalei, în ședința din 6 Febr. 1925, a avut să judece

următoarea speță referitoare la modul cum urmează să fie impuse societățile anonime cari participă la diferite societăți comerciale cari nu sunt anonime pe acțiuni.

Soc. anon. „Comptoir de Comerț și Industrie” participă la diferite societăți în comandită simplă.

Comisiunea de impunere constatând că pentru sumele încasate din participațiunea la numitele societăți, în comandită s'a plătit impozitul mobilier, a scutit societatea anonimă Comptoir de Comerț și Ind. de a mai plăti pentru aceleași sume și impozitul de 10 la sută prevăzută de art. 30,

Holărîrea și-o întemeia comisiunea de impunere pe art. 33 din legea contrib. dir., rămânând ca pentru acele sume să plătească numai impozitul adițional și complementar.

Fiscul, nemulțumit de acest mod de a vedea al primei comisiuni, a făcut apel susținând în fața comisiunii I de apel că societatea anonimă trebuie să plătească și impozitul comercial de 10 la sută la sumele arătate, de oarece prin art. 33 din lege ar fi scutite numai participările la beneficiile unei societăți anonime pe acțiuni, nu și la acelea ale societăților în comandită și în nume colectiv.

Comisiunea de apel a respins apelul fiscalului și deci a stabilit că modul de a vedea al acestuia este greșit.

Scutire. — *Incetarea comerțului din anul precedent impunerii.* — *Dacă în acest caz contribuabilul este obligat să facă declarațiune că a încetat comerțul. Scutirea lui de impozit.* — (Art. 30 alin. final și 95 al. b din legea contrib. directe). — (Jurisprudență).

Deși impunerea se stabilește conform art. 30 alin. final din legea contrib. directe, după venitul anului precedent, impunerea nu este stabilită însă pe acel an, ci pe un venit care este apreciat a fi pe anul de impunere egal cu acela al anului precedent, de unde rezultă ca condițiune esențială că comerțul sau industria ce se impune trebuie să existe la începutul anului de impunere căci dacă comerțul a încetat la finele anului precedent, impunerea nu mai poate avea loc, fiind lipsită de bază, neavând venit impozabil.

Contribuabilul în acest caz nu mai este obligat să facă declarațiune de încetare, căci potrivit art. 95 din aceeaș lege o altă declarațiune se cere numai când comerțul încetează în cursul anului de impunere.

În cazul de față comerțul încetând din anul precedent anului de impunere, contribuabilul cată să fie scutit de impozit prin comisiune, fără a mai face declarațiune de încetarea comerțului. (Curtea de Apel Chișinău, Secția II-a, deciziunea fiscală Nr. . . . din 7 Noembrie 1925. — Buletinul Curților de Apel, pag. 464, 15 Decembrie 1925).

Scutiri. — *Automobil Club Regal Român. Societate recunoscută ca persoană morală și neurmărind scopuri lucrative. Nu poate fi asimilată cu întreprinderile comerciale. Nu poate fi impusă la impozitul complimentar. Art. 42 legea contribuțiunilor directe.* — (Iurisprudență).

În fapt: Clubul recurent a fost impus de Comisiunea de Apel, la plata impozitului elementar, precum și la aceea a impozitului complimentar, conform art. 42 din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe, fiind socotit ca orice întreprindere comercială sau industrială.

Recursul bazat pe greșita interpretare a art. 42 și exces de putere a fost admis.

În drept: Comisiunea de apel a dat o greșită interpretare art. 42 din legea contribuțiunilor directe, întrucât era evident că „Automobil-Club Regal Român“, neurmărind nici un scop lucrativ și nerealizând nici un beneficiu, care să fie împărțit la finele anului sub formă de dividende membrilor săi, nu putea în nici un caz să fie impus de art. 42 din lege.

De către însăși Comisiunea de apel s'a avut în vedere că „Automobil-Club Regal Român“ este o societate ce a fost recunoscută ca persoană morală prin legea din 17 Martie 1909, cu un capital lipsit de orice rentabilitate în sensul legilor fiscale, întrucât beneficiile realizate au fost și sunt și astăzi întrebuințate pentru o serie de opere cari

vin în primul rând în ajutorul Statului român: 1) Editura Ghidurilor drumurilor — lucrare ce este folosită mult și de către Statul Major al Armatei; 2) Semnalizarea și indicațiunile drumurilor; 3) Școala oficială de mecanici conducători de automobile, etc., și că cu toate acestea Comisiunea de apel nesocotind aceste considerațiuni, a trecut totuși Soc. „Automobil-Club Regal Român” în categoria întreprinderilor comerciale și industriale prevăzute de art. 42 din legea contribuțiilor directe;

Astfel fiind, este vădit că instanța de apel a comis un exces de putere și o violare a dispozițiilor art. 42 din legea impunerilor unificate, întrucât recurentul „Automobil-Club Regal Român” nu putea să fie astfel impus decât numai la impozitul elementar și cu reducerea arătată de art. 35, iar nu și la impozitul complementar prevăzută de art. 42 din legea menționată, care nu privește decât societățile sau asociațiunile cari având un scop lucrativ împart totdeauna membrilor dividendele sub o formă deja convenită. (Cas. III, dec. 203 din 27 Ianuarie 1925).

Scutirea cluburilor de impozit comercial. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Dacă cluburile se pot scuti de impozitul comercial, în cazurile când nu urmăresc scopuri lucrative și nu împart beneficii membrilor lor.

Având în vedere considerentele din decizia din 24 Decembrie 1923;

Având în vedere că art. 34 prevede că se scutesc de impozitul comercial asociațiile cari au un scop cultural sau de binefaceri numai dacă au obținut asemenea scutiri prin legi speciale;

Văzând și dispozițiunile art. 35.

Comisiunea este de părere că Asociația nu se poate scuti complet, ci se poate bucura de reducerea la jumătate a impozitului comercial.

Scutiri. — Impunerea Sindicatului Ziaristilor. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Chestiunea pusă de Ministerul finanțelor relativ la reclamațiunea făcută de Sindicatul Ziaristilor din București, prin care cere că fiind o societate de binefacere, să fie scutită, conform art. 34, de impozitul comercial pentru venitul realizat, iar în cazul când comisiunea va găsi cu nu este locul de scutire după dispozițiile art. 34, să i se aplice reducerea la jumătate după dispozițiunile art. 35 alin. a, și în acelaș timp să se scoată dela impunere venitul imobilului proprietatea sa, acesta fiind construcție nouă și scutit de impozite timp de zece ani.

Comisiunea având în vedere că, deși Sindicatului ziaristilor i s'a recunoscut prin lege calitatea de persoană morală, totuși, întrucât prin această lege, nu i s'a acordat și scutirea de impozite, condițiune impusă în mod categoric de art. 34 din legea contribuțiunilor directe, pentru a i se putea acorda scutirea de impozitul comercial pentru veniturile ce realizează, este de părere că, nu se pot aplica dispozițiunile art. 34, și deci nu se poate scuti integral de impozit.

Având în vedere însă, că Sindicatul fiind recunoscut ca persoană morală, și constatându-se că nu împarte sub nici o formă beneficii membrilor săi, comisiunea găsește că este locul să se aplica dispozițiunile art. 35 alin. a, ceea ce de altfel s'a recunoscut și de comisiunea de impuneri prin decizia sa, reducându-i-se impozitul la jumătate.

De asemenea, având în vedere că în principiu, orice asociațiune, de îndată ce s'a constituit întră în prevederile art. 35 alin. a, care prevede impunerea asociațiilor profesionale fără scop lucrativ cu jumătate impozitul comercial și ținând seamă că după lege veniturile supuse acestui impozit, oricare ar fi ele, sunt impozabile fără distincțiune, ca venituri comerciale, iar scăderea admisă după art. 31 alin. i, e prevăzută numai pentru acele venituri imobiliare cari au plătit impozitul pe clădiri ceea ce nu a avut loc în cazul de față;

Având în vedere deciziunea dată de Comisiunea Cen-

trată Fiscală într'o speță similară, Comisiunea este de părere că venitul imobilului proprietatea Sindicalului, întră în compunerea venitului net impozabil la impozitul comercial, cu toate că acest imobil este scutit de impozitul pe clădiri timp de zece ani fiind construcție nouă.

Scutiri. — *Alocații date caselor de pensuni și asistență ale funcționarilor, prime pentru asigurări. Sunt scutite de impozit numai până la 10% din salariul de bază, fără adaosul accesoriilor. Art. 31 din lege.* — (Jurisprudență).

Pctruvî disp. art. 31 din legea contrib. directe, alocațiile caselor de pensuni și asistență ale funcționarilor sau primele plăiite de întreprinderi pentru asigurarea funcționarilor, cari sunt scutite de lege până la cel mult 10 la sută din salariu, trebuiesc socolite numai din salariul de bază fără adaosul accesoriilor.

În speță, Comisiunea de apel scutind legal numai colaparte de 10 la sută asupra totalului salariilor de bază în sumă de lei 138.560,50 la sută fără surplusul accesoriilor de lei 71.611 pentru scumpete, etc., nu a violat art. 39 pg. 9 din legea contrib. directe. (Cas. III dec. 834 bis din 10 Aprilie 1925. — Jur. generală, 18 Febr. 1926, pag. 305. — Cas. III, 589 bis. din 17 Martie).

Scutiri. — *Apicultori.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 11 Febr. 1924).

Având în vedere că legea stabilește în principiu că veniturile realizate de agricultori, afară de arendași, din orice fel de exploatări cari sunt în strânsă legătură cu agricultura, nu sunt impozabile la impozitul comercial, întru căt venitul realizat din aceste exploatări este cuprins în venitul supus la impozitul agricol.

Comisiunea opinează că dacă apicultorul posedă livezi, grădini de arbori fructiferi sau de flori unde are instalată stupăria și dacă instalarea nu întrece marginele unei ex-

plătări agricole venitul realizat din apicultură să nu fie supus la impozitul comercial.

Dacă însă apicultorul n'are pământ propriu, ci este dat în arendă, sau dacă a dat extensiune mare, având instalațiuni sistematice așa în cât se poate considera ca o exploatare comercială de sine stătătoare, Comisiunea opinează că venitul realizat din apicultură să se supună la impozitul comercial.

Scutire. — *Societăți anonime și cooperative.* — (Dec. comis. centr. fisc).

Adaus la paragraful 178. — Societățile anonime și cooperativele cari au venit net până la 3000 lei, nu se bucură de reducerea de 50% din impozit, întrucât dispozițiunea din art. 68, punctul 3, se referă la persoane fizice, iar nu la cele juridice.

Scutiri. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Societățile de asigurări având ca obiect principal asigurațiile nu pot intra în excepțiunea prevăzută de art. 23 alin. 4 pentru operațiunile de împrumut ce fac. Prin urmare, pentru veniturile din asigurări vor plăti impozitul comercial, iar pentru venitul realizat din împrumuturi vor plăti impozitul mobilier.

Scutire de impozit comercial a rezervelor p. diferențe valutare. — v. Rezerve.

Scutiri. — *Impozit global. Comisiunea europeană a Dunării. Personalul ei de biurou este scutit de impozitul global. Rațiune. Art. 48 legea pentru unificarea contribuțiilor directe.* — (Iurisprudență).

Prin motivul de recurs, recurentul susține că Comisiunea de Apel a violat art. 58 din legea contribuțiilor directe, întrucât l'a impus la impozitul pe venitul global, deși face parte din personalul Comisiunii Europene a Dunării, care e considerat ca o misiune diplomatică;

Comisiunea de apel deși constată în fapt că recurentul face parte din personalul străin al Comisiunii Europene a Dunării îl impune totuși la impozitul pe venitul global sub cuvânt că ar fi funcționar în acea Comisiune, iar nu delegat făcând parte din corpul diplomatic;

Textul art. 58 din legea contribuțiilor directe este general și se referă la întreg personalul unei misiuni diplomatice, fără distincțiune, dacă e vorba de personalul de conducere sau de cel de biou;

În alare caz, recurentul făcând parte din personalul Comisiunii Europene a Dunării, care este considerată și tratată ca o misiune diplomatică, urmează că intră în excepțiunile prevăzute de citatul text de lege. (Cas. III, dec. 2201 din 18 Noembrie 1924).

Scutire la global pentru casele agricultorilor. — v. Casele Agricultorilor.

Scutiri. — Impozitul global. Titluri ale împrumuturilor scutite prin legile de emisiune. Nescutirea lor de impozitul global. — (Iurisprudență).

Prin legile de emisiune a împrumuturilor Statului, efectele acestor împrumuturi au fost scutite de orice impozite către Stat, județ și comună, prezente și viitoare. Aceste legi însă n'au avut în vedere decât impozitul obiectiv asupra veniturilor capitalurilor mobiliare, venituri cari, în privința efectelor de Stat privilegiate, au fost scutite și prin art. 23 alin. 2 din legea unificării contribuțiilor directe.

Scutirea aceasta însă — în lipsă de text expres — nu se poate întinde și în privința impozitului global, care e un impozit subiectiv, după cum îl caracterizează art. 1 alin. 7 și ultimul din lege, și lovește totalitatea veniturilor unei persoane, din orice sursă sau ocupațiune, fie că aceste venituri cad sub asietă impozitelor obiective, fie că sunt scutite de aceste impozite, după cum determină, ca bază de apărare pentru impozitul progresiv, art. 55 din lege.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel nu a violat le-

gea când a supus pe recurent la impozitul global pentru efectele scutite de impozit prin legea lor de emisiune. (Cas. III, dec. 32 din 29 Ianuarie 1925).

Scutiri. — Clădirile cu scutiri de impozite. — (Dec. comis. centr. fisc).

Venitul clădirilor care se bucură de scutirea de impozite, fie că sunt construcții noi, fie că sunt din cele refăcute, și care intră în prevederile art. 121 alineatul 4 din lege, nu intră în compunerea venitului global al proprietarului, pe primul an când se percepe, ci în anul următor, căci conform dispozițiilor art. 60 din lege și § 154 din instrucțiuni, venitul global se compune din veniturile anului precedent, și imobilul în anul precedent nu a produs nici un venit, fiind sau în stare de ruină, sau în curs de reparații.

Veniturile prezumate ale terenurilor devenite virane, care sunt scutite de impozitul elementar, conform art. 122 al. 3, sunt impozabile la global, întrucât pentru aceste terenuri venitul este cuprins în creșterea valorii lor venale. (Comunicată cu ord. Min. de Finanțe Nr. 6291/1923.)

Scutiri. — Terenuri virane. — (Instrucțiuni).

Parag. 38. — Scutirea pe 10 ani acordată prin alin. b terenurilor virane din orașe aparținând societăților de locuințe efline, privește și terenurile cedate de acele societăți unor instituțiuni publice în condițiile legii organice a societății și cu păstrarea acelor condițiuni. Ele se bucură de scutire dela data cumpărării lor de către societate, dacă aceasla cumpărare are loc după aplicarea legii de față, iar dacă este anterioară, dela aplicarea acestei legi.

Terenurile cari au devenit virane din cauza distrugerilor de război, scutite conform art. 121, punctul 3, se bucură de scutire dela aplicarea legii de față.

Scutiri. — Academia Română. Păduri exploatate din regie. — v. Societăți de economie și ajutor.

Scutiri. — v. Imobile Publice.

Scutiri. — *Clădirile stabilimentelor balneare.* — (Instrucțiuni).

Parag. 35. — Clădirile stabilimentelor de ape minerale naturale recunoscute și toate instalațiunile lor imobiliare sunt scutite pe timp de 10 ani dela exploatare, iar după acest termen pe jumătate.

Impunerea are a se face dela 1 Ianuarie ce urmează anului în care expiră termenul de scutire.

Termenul decurge dela începutul exploatării stabilimentului, adică dela data de când el devine exploatabil, iar nu dela începutul exploatării stațiunii balneare.

Se înțelege prin stabilimente balneare cele ce servesc direct la exploatarea apelor și cari aparțin Administrației acelor ape minerale.

Se înțelege prin ape minerale recunoscute, acelea din stațiunile balneare din țară recunoscute ca atare de către Direcțiunea Generală a serviciului sanitar, adică cele cari îndeplinesc un rol de interes general pentru sănătatea publică.

Fiind chestiunea aci de drepturi ce se acordă unor întreprinderi, ele se acordă tuturor stabilimentelor balneare pe timpul rămas până la expirarea termenului de 10 ani dela începerea exploatării, fie că au avut sau nu asemenea scutiri, reducându-se termenele la cel de mai sus, dacă drepturile de scutire în baza legilor anterioare sunt mai lungi.

Scutiri. — *Stabilimente balneare.* — (Instrucțiuni).

Parag. 36. — Stabilimentele de băi de ape minerale ce servesc în mod grafit numai la căutarea sănătății muncitorilor și funcționarilor publici, sunt scutite prin alin. d, de sub punctul 2, art. 17, în mod permanent.

Se înțelege și aci stabilimentele situate în stațiunile balneare recunoscute cum s'a arătat mai sus, cari sunt destinate în scopul prevăzut de lege, adică la căutarea sănătății

muncitorilor, funcționarilor sau familiilor lor și din cari înstăruirea sau o societate care le-a înființat nu ar trage nici un profit. Astfel sunt sanatoriile militare, ale Casei Muncii, etc.

Scutiri. — *Clădiri nelocuibile din cauza războiului. Refacerea lor. Scutirea de impozit. Obligațiunea pentru comisiuni a constata că imobilul a fost nelocuibil. Art. 121 lege.* — (Jurisprudență).

Potrivit art. 121 al. 4 din legea contribuțiilor, clădirile cari au devenit nelocuibile din cauza distrugerilor provenite din operațiunile de războiu de scutire de impozit pe timp de 10 ani de când ele sunt refăcute și puse în starea de a fi locuibile.

De aci rezultă că atunci când un imobil a suferit degradațiuni din cauza operațiunilor de războiu și proprietarul prelinde a fi scutit temporar, potrivit legii, comisiunile fiscale sunt datoare să constate și să motiveze dacă acele degradațiuni sau stricăciuni au fost de natură să facă imobilul nelocuibil.

Intrucât în speță, Comisiunea de Apel nu face această constatare și nu motivează dacă din actele ce i s'au înfățișat ar rezulta pentru dânsa că imobilul putea fi locuit în starea în care se găsea anterior reparațiunilor făcute de proprietar, deciziunea sa e nemotivată și deci țrebue pentru acest motiv casată. (Cas. III dec. 12, 2 Ianuarie 1925. — Jurisprudența generală, pag. 15, 7 Ianuarie 1926)

Scutiri. — *Terenuri inundabile. Indiguire. Scutire de impozite. Aplicațiune. Art. 8 alin. II legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Comisiunea de apel, deși constată că s'a făcut îndiguire în scopul de a se reda culturii terenul supus inundațiunilor, totuși respinge cererea recurentului de a fi scutit conform art. 8 alin. II din legea contribuțiilor directe, pe motiv că terenul s'ar fi cultivat și înainte de îndiguire.

Iudecând astfel, Comisiunea de Apel a săvârșit un vădit exces de putere, deoarece din moment ce constatasese că s'au făcut lucrări în vederea apărării terenului de inundații și deci scopul unei mai sigure și spornice culturi, faptul că și mai înainte când terenul era expus inundațiilor ar fi fost cultivat, nu înlătură aplicațiunea citatului text de lege, care vizează terenurile inundabile redate culturai în mod real și permanent, independent dacă cu starea lor precară de mai înainte s'ar fi putut face pe ele culturi rudimentare și expuse inundațiilor în tot momentul.

Prin unmare, în speță, Comisiunea de Apel n'a ținut seamă de actele prezentate de recurent, prin care caută să dovedească situațiuni de fapt conform principiilor mai sus expuse, motivul de casare este întemeiat. (Cas. III, dec. 1641 din 1 Octombrie 1924).

Scutiri. — *Proprietățile agricole și pădurile instituțiilor publice. Când sunt scutite de impozit? Art. 8 No. 1 și 2. din lege.* — (Jurisprudență).

Din art. 8 No. 1 și 2 din legea contribuțiilor directe și paragraful 12 din instrucțiuni, rezultă că proprietățile agricole, aparținând instituțiilor publice, numai atunci sunt scutite de impozitul pe venitul pe aceste proprietăți, când ele sunt utilizate pentru instituțiuni de utilitate publică fără scop lucrativ, adică fără a-și crea venituri din exploatarea lor, cum ar fi un parc public aparținând unei comune rurale, lemnele făcute de o instituție publică dintr'o pădure proprie pentru nevoile sale, iar pădurile, bălțile și proprietățile agricole, chiar ale Statului fiind, nu sunt scutite, decât când sunt exploatare în regie.

Așa fiind și intrucât în speță, Comisiunea de apel, bazându-se pe însuși declarațiunea recurentei pe care o găsește exactă, constată în fapt, și deci în mod suveran, că din pădurea din Vicovul de sus „dată altora în iăcere” recurenta a avut un venit de 1.929.790 lei, iar din pădurile puse în iăcere de dânsa un venit de 267.610 lei, recurenta

nu poate invoca scăderea prevăzută de zisele texte de lege. (Cas. III, dec. fiscală 777 din 6 Februarie 1925).

Scutiri. — Pădurile Statului. — (Dec. comis. centr. fisc. din 1 Febr. 1924).

Dacă pădurea Statului exploatată de o comună se poate considera ca fiind exploatată în regie și deci să fie scutită de impozitul agricol?

Având în vedere că prin art. 6 paragraful 1 alin. b, din lege se prevede că sunt scutite de impozitul agricol imobilele Statului cari se exploatează în regie.

Ținând seamă că pădurea fiind exploatată de prinăria Focșani nu se poate considera ca fiind exploatată în regie, cu toate că lemnele s'au vândut la populația orașului Focșani cu preț redus.

Comisiunea este de părere că nu se poate scuti de impozitul agricol.

Scutiri. — Imobile construcțiuni noi. Scutirea lor de impozite în baza legii pentru încurajarea construcțiilor noi.

Scutirea de impozite pe cari legea încurajării construcțiilor noi dela 21 Iulie 1921, o acordă prin art. 14 nu se referă decât la impozitele ce erau cunoscute în momentul aplicării acelei legi, iar nu la impozitul global creat prin legea contribuțiilor directe dela 11 Aprilie 1923; astfel că fără ca legea contribuțiilor directe să abrogă dispozițiile art. 14 din legea pentru încurajarea construcțiilor noi, a creat un impozit global, care independent de impunerea imobilelor, lovește numai persoana contribuabilului. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciz. fiscală Nr. 137, din 3 Decembrie 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 21, 1 Ianuarie 1926).

Scutiri. — Construcțiuni noi.

S'a judecat, că legea pentru încurajarea construcțiilor (art. 14) scutind de orice impozite către Stat, județ și co-

mână, timp de 10 ani, construcțiunile noi, nu s'a putut re-
teri decât la acele impozite care privesc obiectul însuși al
impunerii, adică la impozitele obiective pe venitul proprie-
tăților clădite, iar nu la impozitul global, care e subiectiv.
Scutirea de impozitul obiectiv a veniturilor unor anume bu-
nuri, nu implică scutirea proprietarului acelor bunuri, ca
subiect de venituri generale sau globale. (Cas. III deciziu-
nea Nr. 2483 din 1924. — Jurisp. Română 1925, pag. 99.
Nr) 56.

Scutiri. — *Societate pentru construcțiuni noi. Nu este
scutită de impozitul comercial? Art. 14 legea pentru
construcțiuni noi, art. 31 legea contribuțiunilor, și 79
instrucțiuni. Ea este impusă și la impozitul complementar.
Art. 42 al. 7 legea contribuțiunilor directe. Nededucerea
cotei legale de amortizare din venitul brut. Art. 31 al 6
din legea contribuțiunilor. Casare.* — (Jurisprudență).

1) Deși conform art. 14 legea pentru încurajarea con-
strucțiunilor noi, orice imobil urban construit în intervalul
dela 1921—1925 sunt scutite pe timp de 10 ani de orice im-
pozit către Stat, județ sau comună, scutire menținută și în
art. 121 din legea contribuțiunilor, însă venitul imobilelor
întrând în masa comună a veniturilor comerciale ale socie-
tății, și-au pierdut prin aceasta caracterul lor de venit imo-
biliar și deci făcând parte din venitul general al întreprin-
derii este impus la impozitul comercial prevăzut la art. 31
din legea contribuțiunilor și 79 din instrucțiuni.

Este nefundată susținerea recurentei că chiriile, adică
veniturile unui imobil urban, un pot fi socolite ca venituri,
într'o întreprindere comercială, ce are de obiect întreprin-
derea de construcțiuni, care conform art. 3, al. 8 cod. com.
este considerată ca act de comerț. Deși, investirea unui
capital în imobile în regulă generală constituie o operație
civilă, însă, când, ca în speță, capitalul a fost investit în
mod accesoriu în imobile, devine comercial dacă obiectul
principal al societății este comercial.

2) Intrucât venitul imobilelor societății intră în totalul beneficiilor, conf. art. 42 al. 7 urmează a fi impus și la impozitul complementar, care izbește totalitatea veniturilor realizate de capitalul societății.

3) Potrivit art. 31 al. 6, urmează să se deducă din totalitatea veniturilor brute, cotă legală de amortizare, iar par. 79 din instrucțiuni dispune să se scadă 20 la sută din venit pentru această amortizare. Intrucât comisiunea de apel nu a ținut seamă de aceste dispozițiuni, recursul este fondat pentru aceste motive. (C. A. București, S. I, jurnalul 7193 din 16 Decembrie 1925. — Jurispr. generală, 11 Febr., pag. 271).

Scutiri. — Clădirile Asociațiilor de binefacere și culturale. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Clădirile aparținând asociațiilor culturale și de binefacere și cari imobile sunt ocupate de școli, orfelinale și personalul institutului, dacă numeric nu realizează venituri de nici un fel prin aceia că veniturile ce ar rezulta din taxele ce unii elevi ar plăti, sunt întrebuițate pentru întreținerea școlii, orfelinatului și personalului lor sau altor scopuri de utilitate publică, sunt scutite de impozitul pe clădiri conform art. 17 fiind considerate ca servind unui scop de utilitate publică. (Comunicată cu ord. cir. al Min. Finanțe Nr. 36.536/1923).

Scutiri. — Clădiri ocupate de școli și orfelinate. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Clădirile aparținând instituțiilor private și ocupate de școli, orfelinate, etc., servind unui scop de utilitate publică și neproducând venituri nici unei persoane, intrucât veniturile ce s'ar realiza din taxele școlare sau altele, sunt întrebuițate pentru a acoperi cheltuielile școlii, reparațiunile imobilului, iar ceea ce rămâne se întrebuițează tot în scop de utilitate publică, sunt scutite de impozitul pe clădiri.

Scutiri. — Clădiri proprietatea comunelor. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 17 și 121). Adaos la parag. 27, alin. 2. — Clădirile, proprietatea comunelor, situate în piețele publice de alimentare, chiar dacă sunt închiriate pentru exercitarea comerțului de alimente, flori și alte articole cu caracter edilitar, sunt sculte de impozitul pe clădiri, căci deși sunt închiriate, totuși venitul nu rezultă din exploatarea imobilului însuși, ci din exploatarea dreptului regalian al comunei, aprovizionarea alimentară fiind o chestiune de edilitate și utilitate publică.

Clădirile închiriate pentru exercitarea altor comerțuri rămân supuse la impozit.

Scutiri. — Clădiri afectate comerțului. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 68). Adaus la paragraful 177. — Clădirile proprii afectate unui comerț, industrie sau în cari se exercită o profesiune, ori meserie nu se bucură de reducerea cu 25% a impozitului pe clădiri, întrucât art. 68, punctul 2, se referă numai la clădiri ocupate de proprietar pentru locuință, iar nu și când se exercită în imobil un comerț, industrie, sau în cazul când se exercită în exclusiv o profesiune sau meserie, fără a avea și locuință.

Scutiri. — Impuneri pentru magazii. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Magaziile de zid construcții noi se consideră ca clădiri și deci se bucură de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută de paragraful 31 din instrucțiuni, cu începere de la data când au devenit utilizabile.

Magaziile de scânduri, chiar dacă au fundația de zid, nu pot fi considerate clădiri. (Comunicată cu ord. Min. Finanțe, Nr. 36.536/923).

Scutirea împrumuturilor ipotecare. — Condițiuni. Scutirea lor de impozit. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Comisiunea centrală fiscală de pe lângă Ministerul de finanțe, a luat în discuție chestiunea ipotecilor și a-nume dacă ipotecile cari garantează împrumuturile în cont curent se consideră ca împrumuturi ipotecare propriu zise și deci dacă impozitul calculat asupra dobânzii cuvântată la suma împrumutată se scade din impozitul agricol sau pe clădiri conform cu art. 69 din lege?

Comisiunea având în vedere că din economia legii asupra contribuțiilor directe reese că legiuitorul a înțeles a se scădea din venitul supus la impozitul agricol sau cel pe clădiri, dobânzile plătite la împrumuturile ipotecare propriu zise.

Considerând că împrumuturile în conturile curente sunt în principiu împrumuturi cari se acordă în primul rând pe baza creditului personal, iar ipoteca se ia numai pentru a complecta garantarea sumei împrumutată.

Comisiunea găsește că împrumuturile în cont curent garantate cu ipotecă nu pot fi asemănate în genere împrumuturilor ipotecare propriu zise și deci impozitul aferent dobânzii plătite la asemenea împrumuturi în cont curent nu se poate scădea conform art. 69 din lege din impozitul pe clădiri sau agricol.

În cazul însă cu totul particular, când se dovedește că suma împrumutată în cont curent și garantată cu ipotecă a servit pentru achiziționarea sau clădirea unui imobil, în acest caz, împrumutul având caracter de credit ipotecar propriu zis scăderea sus prevăzută se poate face.

Impunerile de fapt rămân a fi stabilite de comisiuni după dovezile ce se prezintă.

Scutirea cupoanelor de la efectele publice ale statului, județelor, comunelor. — (Instrucțiuni).

Parag. 49. — Punctul 2 de sub art. 23 cuprinde veniturile din cupoanele la efectele publice ale Statului, județelor,

comunelor, cari nu sunt scutite prin legea lor de emisiune.

Este vorba și aci numai de titluri române, întrucât veniturile din străinătate sunt tratate la fel din orice sursă ar proveni.

Trațamentul special al acestor titluri consistă în dispozițiunea de a se menține numai scutirea acordată prin legea de emisiune a acestor titluri, orice legi de scutire fiind abrogate.

Scutire. — *Dividendele Cooperativelor de meseriași, funcționari, muncitori.* — (Instrucțiuni).

Parag. 48. — Punctul 1 al art. 23 cuprinde veniturile de orice fel de capitaluri plasate în acțiuni, obligațiuni și alte drepturi sau titluri mobiliare ale societăților sau colectivităților.

Se exceptează veniturile din dividende (părți de interes) la societățile cooperative de meseriași, funcționari, muncitori, ori de industrie casnică, la băncile populare, cooperativele săleși, cooperativele populare orășenești, cari distribuie mărfurile numai membrilor, cum și la federalele acestor cooperative și bănci, dacă ele satisfac condițiunile impuse prin legile lor organice, spre a se bucura de scutirea de impozite, precum și veniturile ce se încasează de băncile populare, cooperative și federale dela centralele lor. Toate aceste venituri nu sunt supuse impozitului imobiliar, rămânând că ele să fie impuse conform art. 35 la impozitul pe veniturile comerciale, conform celor arătate la parag. 93.

Scutiri. — *Titlurile împrumutului național din 1916 și împrumutului unirei din 1919. Scutirea lor de impozite. Dacă au fost transmise în patrimoniul unei întreprinderi comerciale sau industriale nu mai sunt scutite. Rațiune.*

Acțiunile sau titlurile împrumutului național din 1916 precum și acelea ale împrumutului Unirei din 1919 au fost scutite de legea de emisiune de orice impozit prezent sau viitor și în baza acestor legi posesorii unor asemenea li-

luri au dreptul să încaseze cupoanele fără nici o reținere de impozit.

Din moment ce aceste lilluri de împrumut de stat au fost negociate sau transmise în patrimoniul unei întreprinderi comerciale sau industriale, nu mai păstrează caracterul lor special în vederea căruia legiuitorul emitent le-a scutit de orice fel de impozit, deoarece prin noua investiție, transformându-se într'un capital cu totul nou, generator de noi procente, și-au pierdut individualitatea lor, din care cauză urmează a fi impuse.

În speță lillurile împrumutului Unirei din 1919 fiind transmise „Institutului de Credit Funciar” drept capital pentru speculațiuni asupra fondurilor rurale, cu scopul de-a realiza importante câștiguri bancare, este vădit că acestea s'au transformat într'un capital cu totul și deci nu mai pot fi scutite de impozit. (Cas. III, dec. 834 bis din 10 Aprilie 1925. — Jurispr. generală, pag. 305, 18 Februarie 1926).

Scutiri. — Reducerile pentru bănci populare, cooperative, etc., (Dec. comis. centr. fisc.).

1) Băncile populare, Cooperativele sătești și orășenești și federalele lor, cari au un capital mai mare de douăzeci mii lei și cari, îndeplinind condițiunile art. 9 și 37 din legea băncilor populare se bucurau în trecut de reducerea la jumătatea a impozitului patentei, întră în prevederile art. 35 din lege și deci se bucură și de acum înainte de reducerea la jumătatea a impozitului.

Dacă însă au șase ani de funcționare și au capital vărsat de peste un milion, vor plăti trei sferturi din impozitul comercial.

Condițiunile ce hebuesc să îndeplinească atât pentru scutire cât și pentru reducerea impozitului, sunt cele prevăzute la paragraful 93 din instrucțiuni.

Aceste condițiuni s'au grupat în trei categorii după modul de funcționare și constituire a băncilor populare, cooperativeelor și federaleelor, și anume:

a) Cele prevăzute la punctul 1 ; b) capitalul până la douăzeci mii lei ; c) dobânda de 10 și 12 la sută.

Nu se cere însă să se îndeplinească toate aceste trei categorii de condițiuni, ci numai pe unele din ele.

Asfel dacă o bancă populară are un capital până la douăzeci mii lei, nu se mai cere condițiunea ca să nu ia dobânda mai mare ca 10 și 12 la sută, și nici condițiunile prevăzute la punctul 1.

În vedere că bilanșurile băncilor populare, cooperative-
lor și federalelor se verifică și se încheie de către controlori trimiși de direcția generală a băncilor populare, impunerea acestora se vor face după bilanșurile ce au depus ne mai fiind nevoie a se chema la Administrația financiară cu registrele lor, decât numai în cazuri excepționale.

Băncile populare, cooperativele și federalele cari nu îndeplinesc condițiunile paragrafului 93, și deci nu se pot bucura nici de scutire și nici de reducerea impozitului comercial, vor fi tratate ca și societățile anonime și deci la impunerea la impozitul comercial se va scădea dividendul care însă, în acest caz, se va taxa cu impozitul mobilier, ne mai fiind locul a se aplica dispozițiunile art. 23 paragraful 1 din lege.

Scutiri. — Cooperative orășenești. — Cooperativele din Ardeal Hungaria. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 34 și 35). Adaos la parag. 93 și 94. — a) Cooperativele orășenești continuă a se bucura de dispozițiunile art. 34 și 35, numai în cazul când fac operațiuni numai între membrii lor, cu toate că prin legea publicată în Monitorul Oficial No. 269 din 14 Martie 1923, se prevede că toate dispozițiunile legii băncilor populare se aplică și cooperativele orășenești, deoarece prin acea lege nu s'a modificat și dispozițiunile art. 34 și 35 din legea contribuțiilor directe.

Pe viitor dar, cooperativele orășenești vor fi scutite, sau li se va reduce impozitul, dacă fac operațiuni numai între membrii cooperatori ;

b) Cooperativele Hangya, cari funcționează în Ardeal, nu se pot bucura de dispozițiunile art. 34 și 35, întrucât aceste cooperative nu funcționează pe baza legii băncilor populare și cooperativelor săleși.

Scutirea dobânzilor încasate de bănci de la depozitele și împrumuturile făcute la alte Bănci. — (Dec. comis. centr. fisc.)

Adaus la paragraful 89, alin. c. — Dobânzile încasate de Bănci dela depozite sau împrumuturi făcute la alte Bănci, cari, conform art. 23, punctul 4, sunt scutite de impozitul mobilier, intră în compunerea beneficiului net impozabil la impozitul comercial.

Scutire de dobânzi a împrumuturilor în lei făcute de streini Soc. industr. rom. — Neadmisibilitate. v. Impozit mobilier.

Scutire p. dobânzi plătite în streinătate.

Dobânzile plătite de comercianți și industriași români în străinătate pentru prețul mărfurilor și alte afaceri de comerț sau scutite conform art. 23, alin. 4 din lege numai în cazul când cei cari le plătesc sunt supuși la impozitul comercial sau industrial pentru afacerile din cari rezultă operațiunile pentru cari a plătit dobânda chiar dacă datoria e transformată în creanță simplă, rămânând însă contribuabilului sarcina a dovedi proveniența datoriei. Dobânzile rezultând din alte afaceri, cari nu au caracterul de acte de comerț sau industrie sunt supuse impozitului mobilier precum și la supra-cota văzută de art. 64, alin. 2.

Scutiri. — Veniturile Soc. anonime din rentă și oblig. de Stat. — (Dec. comis. centr. fisc.)

(Art. 33). Adaus la paragraful 89, alin. a. — Veniturile irase de societățile anonime din plasamentele în rentă și obligațiuni ale Statului și altor instituțiuni publice, intră în compunerea beneficiului net impozabil comercial cu cota prevăzută la art. 30.

Scutiri. — v. Supracotă art. 30 l.

Scutirea de dobândă a ipotecei legale pentru asigurarea dotei. — v. Dobânzi.

Scutirea de impozitul mobilier a dobânzilor creanțelor comerciale date pentru acoperirea vânzărilor pe credit. — v. Dobânzi.

Scutiri. — v. Reduceri.

Scutiri. — *Impozit industrial și minier. Scutire, potrivit legii de încurajare a industriilor. Regimul de scutire, prevăzut de noua lege a contribuțiilor directe. Aplicabilitatea lui (Art. 36. — (Jurisprudență).*

Prin art. 36 din legea de unificare a contribuțiilor directe, legiuitorul nu a făcut decât să înlocuiască, pentru noile întreprinderi industriale și miniere, regimul de scutire cu impozitul industrial redus de 3, 4 sau 5 la sută — prevăzut de legea pentru încurajarea industriei naționale — cu un alt regim de scutire provizoriu și aplicabil în anumite condițiuni preăvzute de lege. Este evident, și aceasta rezultă din instrucțiunile legii, că noul regim de scutire nu se va aplica decât industriilor de natura aceloră, cari s'au bucurat și în trecut de avantajile legii industriale.

Prin urmare, o rafinărie de spirt — cum este în speță — care nu putea beneficia de avantajile legii industriale, conform art. 5 din această lege, nu se poate bucura nici de scutirea de impozit prevăzută de art. 36 din noua lege a contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. No. 1813 din 21 Octombrie 1924).

Scutiri. — *Întreprinderi industriale noi. Capital național. (Dec. comis. centr. fisc.)*

Adaus la paragraful 85, alin. penultim. — Între alte condițiuni cerute de lege pentru ca întreprinderile industriale noi, să se bucure de scutirea sau reducerea impozitului industrial prevăzută de art. 36 este ca majoritatea capitalului propriu pus în întreprindere să fie național.

Dovada existenței majorității capitalului național se face: pentru societățile anonime, dovedindu-se că 51% din acțiuni sunt posedate de cetățeni români; pentru firme individuale, societăți în nume colectiv sau comandită, avându-se în vedere cetățenia acelor care exercită întreprinderea.

Aceleași dispozițiuni se aplică pentru întreprinderile cari au fost distruse în total sau în parte în timpul războiului și au fost apoi refăcute.

Comisiunile de impuneri și de apel sunt obligate ca ținând seama de elementele ce li se pun la dispoziție și să hotărască dacă s'au îndeplinit sau nu aceste condițiuni.

Scutiri. — Intreprinderi industriale și miniere. — (Jurisprudență).

Prin art. 36 din legea de unificare a contribuțiilor directe, legiuitorul nu a făcut de cât să înlocuiască pentru noile întreprinderi industriale și miniere, regimul de scutire cu impozitul industrial redus de 3, 4 sau 5% — prevăzut de legea pentru încurajarea industriei naționale, — cu un alt regim de scutire provizoriu și aplicabil în anumite condițiuni prevăzute de lege. Este evident, și aceasta rezultă și din instrucțiunile legii, că noul regim de scutire, nu se va aplica de cât industriilor de natura acelor cari s'au bucurat și în trecut de avantajile legii industriale.

Prin urmare, o rafinărie de spirit cum este în speță — care nu putea beneficia de avantajile legii industriale, conform art. 5 din această lege, nu se poate bucura nici de scutirea de impozit, prevăzută de art. 36 din noua lege a contribuțiilor directe. (Cas. III, deciz. Nr. 1813 din 1924. — Jurisprudența Română 1925, pag. 98 Nr. 55.)

Scutiri. — Societăți balneare. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Societățile anonime, cari, pe lângă întreprinderi de exploatare de băi, de ape minerale, fac și exploatări de hotel, restaurant, etc., exploatări cari sunt în strânsă legătură cu exploatarea băilor, se vor considera pentru toate ace-

iea ca făcând exploatare industriale și deci să li se aplice dispozițiunile art. 30 alin. 3 din lege. Venitul imobilelor în care se face asemenea exploatare, se va considera dar, ca fiind cuprins în venitul comercial, și prin urmare nu se va mai impune separat la impozitul pe clădiri.

Scutiri p. Societăți balneare. — v. Societăți balneare.

Scutiri. — **Societăți de Economie.**

Societățile de economie și ajutor, cu mize speciale, trebuiesc trecute în categoria societăților anonime, aplicându-li-se aceleași dispozițiuni din legea fiscală, care se aplică și acestora. (Dec. Comer. centr. fisc. din 26 Martie 1925).

Scutiri. — *Societăți de economie și ajutor.* — v. Societăți de economie și ajutor.

Secretarii comisiunilor de impuneri. — *Comisiuni pentru constatarea lor. Secretari. Greșterii și ajutoarele de greșă dela Tribunale, pot îndeplini aceste atribuțiuni.* (Jurisprudență).

Legea contribuțiunilor directe nicăiri nu prevede care anume categorii de funcționari vor trebui să fie delegați secretarii Comisiunilor de impuneri.

Prin urmare, acești secretari pot fi luați și dintre greșterii sau ajutoarele de greșă dela Tribunale, fără ca prin aceeași compunerea Comisiunii să fie viciată. (Cas. III, dec. 1107 din 30 Mai 1924).

Simulațiune. — *Înlăturarea contractelor din fixarea venitului funciar ca fiind economicoase.* — *Înlăturarea trebuie motivată. Art. 92 legea contribuțiunilor directe.* (Jurisprudență).

Potrivit art. 92 din legea contribuțiunilor directe contractele de închiriere nu se pot înlătura decât dacă se constată și se motivează că sunt economicoase sau simulative.

În speță, Comisiunea de Apel nu arată elementele pe

care-și bazează constatarea sa, prin care înlătură contractele prezentate de parte, ci face numai o simplă afirmație. Prin urmare, a dat o hotărâre nemotivată în ce privește înlăturarea contractelor. (Cas. III, dec. 1607 din 26 Septembrie 1924).

Simulațiune. — (Jurisprudență).

Potrivit art. 20, alin. II, din legea contrib. dir. (92 alin. a, din legea actuală) comisiunile fiscale sunt în drept a înlătura ca simulate, contractele de închiriere, însă numai atunci când în mod vădit se vor convinge de simulațiune, arătând precis punctele din care reiese simulațiunea.

În speță, Comisiunea afirmând în mod vag, că contractul este economicos și înlăturându-l numai pe considerațiunea situațiunei imobilului și a felului de ocupație a recurentului, n'a făcut o motivare în sensul legii, astfel că decizia este casabilă. (Cas. III, deciz. No. 1552, din 7 Dec. 1923. — Jur. Rom. 1924, pag. 108, Nr. 114.)

Simulațiune. — *Impozitul pe venitul proprietăților clădite. Venitul net impozabil. Elemente de calcul. Contracte de închiriere. Înlăturarea lor ca economicoase. Motivare. (Art. 92 din legea contribuțiilor directe).* — (Jurisprudență).

Contractele de închiriere sunt prevăzute de legiuitorul fiscal — prin excelență — ca mijloace de constatare a veniturilor imobiliare, în vederea așezării impozitelor, de unde rezultă că înlăturarea acestor contracte ca economicoase, ori ca simulate, trebuie să fie motivată, după cum de altfel se rostește categoric și art. 92 din noua lege a contribuțiilor directe. Această înlăturare a contractelor de închiriere nu poate fi deci justificată numai pe considerațiuni vagi de apreciere a situațiunii imobilelor, sau prin comparațiuni cu imobilele similare, căci aceste considerațiuni nu își au locul decât în lipsa contractelor de locațiune, sau după înlăturarea lor, motivată pe împrejurări de fapt în legătură cu ele, sau decurgând din raporturile

juridice dintre părțile contractante, ceea ce, în speță, instanța de fond nefăcând, recursul bazat pe înlăturarea contractului, este fondat. (Cas. III, dec. 1104 din 30 Mai 1924).

Simulațiune. — v. Impunere.

Simulațiune. — *Imobil deținut cu chirie de o firmă comercială. Proprietarul imobilului rudă cu unul din asociați. Nu există prezumția de rudenie între părțile contractante, în sensul art. 92 din lege.* — (Jurisprudență).

Simpla împrejurare că proprietarul unui imobil închiriat e rudă cu unul din asociații firmei care deține imobilul ca chiriașă, nu poate îndreptăți instanța de fond să conchidă că există raporturi de rudenie între cele două părți contractante în sensul art. 92 din legea contrib. directe, deoarece acest text de lege se referă neapărat la chiriași, persoane fizice susceptibile de raporturi de rudenie, iar nu la firme sociale cari au o personalitate juridică distinctă de aceea a asociațiilor și în privința cărora orice legătura de rudenie este exclusă. Astfel fiind, în speță, numai prin exces de putere și cu violarea art. 92 citat, Comisiunea de apel a înlăturat ca simulat contractul de închiriere întemeindu-se pe o argumentare inadmisibilă în drept și ca atare neconcludentă în cauză. (Cas. III, dec. 95 din 16 Ianuarie 1925. — Jurisprudența generală din 3 Dec. 1925, pag. 2180).

Sindicatul ziariștilor. — v. Scutiri.

Societăți anonime. — *Venitul lor brut.* — v. Scăderi.

Societăți anonime. — *Calcularea Rentabilității.* — v. Rentabilitate.

Societăți anonime. — *Depunerea declarațiilor lor.* — v. Impunere.

Societăți anonime industriale stabilirea rentabilității. — v. Impunere.

Societăți anonime. — v. Impozit complementar.

Societăți anonime pentru construcțiuni. — *Societăți anonime pentru construcțiuni de imobile. Venit realizat din imobilul întreprinderii. Impunerea lui la impozitul comercial și complimantar.* — (Iurisprudență).

a) Venitul societăților anonime de construcțiuni realizat din imobilele proprietatea întreprinderii comerciale, poate face obiectul impunerii la impozitul comercial, fiind cuprins în masa totală a veniturilor societății. (Art. 30, 121 și 132 legea contribuțiilor directe).

b) Acelaș venit trebuie să intre în compunerea venitului impus la impozitul complimantar. (Art. 42 legea contribuțiilor directe). (Curtea de Apel București, Secția I, Jurnalul Nr. 7193, din 16 Decembrie 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 114, 1 Martie 1926).

Societăți pe acțiuni. — *Impunerea pe primul an de funcționare.* — (Instrucțiuni).

Parag. 107. — Impunerea societăților pe acțiuni pe primul an de funcționare, nu se face decât după încheierea primului bilanș. Acelaș bilanș va servi și pentru impunerea pe al doilea an, ambele impuneri putându-se face deodată. Astfel dar legea dă în competența Comisiunii celui de al doilea an a stabili impunerea și pe cel dintâiu.

În schimb, la încetarea funcționării, Societatea este impusă la venitul stabilit pe baza bilanșului ultimului an de exercitare, deși societatea a încetat. Cum pe ultimul an s'a făcut o impunere după bilanșul anului precedent, aceeaș ultimă impunere se socotește ca compensare acelei stabilită pe primul an, de aceea din impozitul stabilit pe baza ultimului bilanș, se va scădea cel stabilit pe primul an.

În cazul însă când impozitul primului an va fi mai mare, făcându-se scăderea, nu mai rămâne nimic de plătit. Legea nu dă dreptul însă la restituirea pentru diferența în plus plătită pe primul an.

Calculul acestei diferențe de scăzut se face bine-înțeles, socotindu-se și adaosul complementar stabilit de art. 42.

Pentru societățile industriale și miniere noi a căror impunere nu începe în primul an de funcționare, ci prima impunere regulată începe din al șaselea an și asupra beneficiului după bilanțul încheiat pe anul al cincilea, din impozitul stabilit la lichidare pe baza ultimului bilanț, se va scădea cel stabilit pe anul al șaselea dela funcționare, asupra venitului din al cincilea an ce se găsea în termenul de scutire. Dacă însă în primii cinci ani nu a beneficiat de scutire sau a beneficiat pe jumătate, în vedere că limita de rentabilitate prevăzută de art. 36 era întrecută, impunerile eventuale pe vre-unul din acești cinci ani făcându-se în mod excepțional după lege, în vederea rentabilității beneficiului după bilanțul anului în chestiune, ea rămâne bine stabilită și deci nu aceasta se va scădea din cea stabilită la lichidare pe ultimul bilanț, ci tot aceea a celui de al șaselea an.

O societate care lichidează în vederea unei fuzionări sau schimbare de constituire este impusă ca și una care încetează.

Societăți anonime. — *Impunere pe primul și al doilea an de funcționare.* — v. Impuneri.

Societăți anonime. — *Impunerea pe primul an de funcționare.* — v. Impunere.

Societăți anonime cu sediul principal în țară. Clădirile lor. — (Instrucțiuni).

Clădirile aparținând societăților anonime, cari au sediul principal în altă țară, vor fi impuse cu cota de 20%, dacă nu sunt utilizate numai în scopul pentru care s'a obținut autorizare de funcționare în țară.

Societăți pe acțiuni. — *Impunerea lor.* — v. Impuneri.

Societăți anonime. — Locul de impunere pentru impozitul comercial. — (Instrucțiuni).

Parag. 97. — Pentru societățile pe acțiuni a căror unitate în întreprinderi și centralizare a operațiunilor este stabilită chiar prin modul constituirii lor, atât cât exercitarea se face direct de societate fără amestecul altei persoane sau societăți, venitul și impunerea se stabilește la locul unde se află sediul sau principala administrație.

Societățile sau întreprinderile, cari nu au sediul în țară, sunt impuse acolo unde are loc principala exercitare pentru toate sucursalele din țară, fiind obligate a încheia bilanț pentru operațiunile și capitalul pus în întreprindere din țară, iar dacă nu îndeplinesc această obligație impunerea se va stabili din oficiu pentru fiecare sucursală în parte.

Societăți. — Calculul impozitului complementar. — v. Impozit.

Societăți de locuințe eftine. — Terenurile lor virane. — v. Scutiri.

Societăți de economie și ajutor. — (Dec. comis. centr. fisc. Comunicată cu ord. Min. de Fin. din 25 Febr. 1926.)

Art. 33. Adaos la paragraful 89 alin. 2. — 1. Societățile de economie și ajutor al căror capital este format din mize sociale depuse de fiecare asociat se asimilează în ce privește impunerea la impozitul comercial și complementar cu societățile pe acțiuni.

2. Aceleași dispozițiuni se aplică și pentru băncile populare, cooperativele și federalele lor enumerate la art. 34, cu excepțiunea prevăzută în paragraful 92 alin. b, adică dividendul distribuit de aceste instituțiuni, fiind scutit de impozitul mobilier conform art. 23 punctul 1, întră în compunerea venitului supus atât la impozitul comercial cât și la cel complementar.

Art. 34, alin. b. Adaos la paragraful 93, punctul b. alin. 3. — Academia Română urmărind un scop cultural de interes general, se asimilează în totul cu asociațiunile constituite

în scop de binefacere și deci se scutește conform art. 34 alin. b, de impozitul comercial pentru pădurile ce exploatează în regie.

Societăți de economie și ajutor. — v. Scutiri.

Societăți de asigurare. — (Instrucțiuni).

(Art. 48.) Aduș la paragraful 129, punctul 3. — Impunerea agenților de asigurare. Este necesar în prealabil să se facă o clasificare a acestor agenți astfel :

1. — Funcționarii sau agenții achizitori, cari se ocupă numai cu achiziția afacerilor de asigurare, fără a emite polițe în numele societății, ei puând avea și alte însărcinări, cum aceia de a încasa rate contra romizei, sau altor retribuțiuni, pentru cari primesc salarii, sau alte indemnizări.

2. — Agenții de asigurare, cari pe lângă achizițiunea afacerilor de asigurare, reprezintă socelatea, puând trata în numele ei.

În orice situație, din cele arătate mai sus, s'ar găsi un agent, având în vedere că el nu lucrează niciodată în propriul său nume, ci numai pe contul societății dela care deține drepturile sale, el nu poate fi considerat ca comerciant în sensul juridic al cuvântului, ci este un mandatar al societății care are întreaga răspundere față de asigurat.

Socelatea, de altfel, centralizează la sediul ei, toate operațiunile ce reclamă ajungerea scopului ei. Deși contractele de asigurare sunt considerate în codul de comerț ca contracte comerciale, toluși agenții le încheie pe baza unui contract de drept civil, mandat, în care răspunderea și orice obligațiuni incumbă societății în numele căreia ei lucrează și în baza acestei calități de mandatar, ei trebuie să suporte impozitul profesional.

Rămâne deci bine stabilit că în nici un caz, agenții societăților de asigurare nu pot fi impozabili la impozitul comercial. Ei vor fi impuși ca profesiune necomercială, pentru toate veniturile ce realizează în calitate de achizitori sau de reprezentanți.

În consecință impunerea pentru fiecare categorie de agenți de asigurare se va face astfel :

I. — Agenții sau funcționarii achizitori, prevăzuți la punctul I, vor fi taxați la impozitul profesional pentru remizele sau comisiunile ce realizează din afaceri de achizițiuni de asigurări și la impozitul pe salarii pentru salariile sau remizele ce primesc pentru îndeplinirea însărcinării lor, ca funcționari sau încasatori.

Având în vedere că acești agenți au de suportat cheltuieli pentru efectuarea achiziției, în mod provizoriu se fixează quantumul lor la 20 la sută din totalul remizei convenite. Prin urmare, din totalul remizei se va scădea 20 la sută, iar restul se va taxa cu 12 la sută. Suma definitivă a cheltuielilor se va fixa de către Comisiune cu ocaziunea dresării actelor de impuneri și pe baza justificărilor aduse de cei în drept.

În ce privește persoanele cari, fără a fi agenți sau funcționari ai societăților, procură acestora afaceri de asigurare, este indiscutabil că remizele realizate de ei se vor taxa la impozitul profesional fără deducerea sumei de 20 la sută ca cheltuieli.

Conform art. 53 din lege, impozitul se reține de către acei cari fac plata remizelor, cu ocaziunea achitării acestei remise și se varsă la Stat la finele fiecărui trimestru.

Odată cu vărsarea, se va depune liste nominale de toți acei pentru cari s'a reținut și vărsat impozitul. În aceste liste se va trece: numele, domiciliul (comuna, strada și No.), suma brută a remizei, suma netă și impozitul. Listele se vor alcătui pe Administrații Financiare. Administrația Financiară imediat ce se încasează impozitul va lua măsură ca, prin funcționarii prevăzuți la art. 93 din lege, să se dreneze acte de impunere pentru fiecare persoană.

Pentru aceste impuneri se urmează procedura prevăzută în art. 95 alin. c. din lege. Listele cari privesc alte Administrații Financiare vor fi înaintate pe cale oficială, locului în drept, complectându-se lista și cu numărul și data chitanței sub care s'a încasat impozitul.

În vedere că impozitul este deja încasat, nu se va mai crea debit, decât numai pentru diferențele de impozit ce ar rezulta la impunere.

Toate aceste impuneri se vor nota în registrele în cari se trec și încasările dela ambulanții unde se vor descărca și plățile făcute. Debitările se vor face, în ordine, pe măsura încasărilor.

Agenții prevăzuți la punctul 2, adică acei cari reprezintă societatea în afacerile de asigurări, putând trata în numele ei și cari au birouri pentru aceste operațiuni, vor fi supuși la impozitul profesional.

Stabilirea impozitului se va face de către Comisiune pe baza declarațiunilor ce aceștia sunt obligați a da, conform cu art. 87 din lege, iar încasarea impozitului se va face conform normelor obișnuite.

Cei cari plătesc remize acestor agenți sunt obligați ca în luna Ianuarie a fiecărui an să înainteze Administrației Financiare unde domiciliază agentul, liste nominale în cari vor trece toate sumele ce li s'a plătit ca remiză în cursul anului precedent, pentru a se avea în vedere la stabilirea impunerii.

Dacă acești agenți mai exercită vre-un alt comerț în acelaș local, vor fi tratați ca comercianți pentru toate veniturile ce realizează, chiar pentru acele din afaceri de asigurări, fără a se mai impune și la impozitul profesional.

Pentru salariile ce ar primi în calitate de funcționari ai societății se va reține și vărsa impozitul de către societate cu ocaziunea plății salariului.

Pentru agenții cari nu au birouri se vor aplica dispozițiunile prevăzute la punctul 1, cei cari fac plata remizelor fiind obligați a reține impozitul cu ocaziunea plății remizelor, iar vărsarea să se facă din trei în trei luni.

Societăți de asigurare. — *Imprumuturile acordate de aceste Societăți. Impozitul aplicabil.* — v. Imprumuturi.

Societăți de asigurare. — v. Scutiri.

Societatea „Astra”. — Scutirea de impozit a fondului de amortizare al Soc. „Astra”. — (Dec. comis. centr. fisc).

Memoriul societății „Astra” — prezentat prin Camera de Comerț din București.

În ce privește cotele de amortizare.

Având în vedere că, cotele fixate prin art. 31 — sunt cote maxime de amortizare pe cari le poate face o întreprindere ;

Considerând că dacă în bilanțul încheiat și-a pus alle cote mai mici, însemnează că atât a apreciat să dea fondului de rezervă, socotind că sumele prevăzute sunt suficient pentru amortizare față de beneficiul realizat ;

Comisiunea este de părere că nu se pot scuti de impozitele de cât sumele prevăzute la fondul de amortizare la bilanțul încheiat, bine înțeles sub condiția ca aceste sume să nu depășească cotele stabilite prin lege și deciziunea Comisiunii Centrale Fiscale.

Întreprinderea nu poate dar cere modificarea bilanțului său și astfel să-și sporească cotele de amortizare fixate deja în bilanț.

În ce privește impozitul industrial pe anul 1922, decizia din 2 Mai 1924, menține în toată acea deciziune și este de părere a se respinge reclamațiunea. (11 Febr. 1924).

Societăți balneare. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Societățile anonime cari pe lângă întreprinderi de exploatare de băi de ape minerale fac și exploatare de hotel, restaurant, etc., exploatare cari sunt în strânsă legătură cu exploatarea băilor, se vor considera pentru toate acestea ca făcând exploatare industriale și să li se aplice dispozițiunile art. 30 alin. 3 din lege. Venitul imobilelor în care fac asemenea exploatare se va considera ca fiind cuprins în venitul comercial și prin urmare nu se va mai impune separat la impozitul pe clădiri.

Societăți balneare. — *Impunerea medicilor balneari.* — (Instrucțiuni).

Ministerul de finanțe a trimis tuturor administratorilor financiari noi instrucțiuni conform aviselor date de către comisia centrală fiscală în ultimele sale ședințe.

Medicii cari profesază în timpul sezonului la stațiunile balneare nu se impun acolo, întrucât aceștia au dat declarațiuni și au fost impuși în comuna unde au domiciliul stabil și unde exercitează în tot restul anului. Agenții fiscalului din stațiunile balneare vor încheia procese-verbale în cari se vor stabili, după datele ce le au și constatările ce vor face, veniturile realizate de acești profesioniști. Procesele-verbale se vor înainta Ad-ției financiare unde are domiciliul profesionistul, care va îngriji a se nota în matricolă în coloana rezervată pentru aceasta, constatările făcute, și aceste constatări vor servi de bază pentru determinarea venitului profesionistului pe anul următor.

Societăți de binefacere. — v. Scutiri.

Societăți exploatare de imobile. v. Scăderi.

Societăți cu capital în coroane. — *Calculul rentabilității.* — v. Impunere.

Societăți pentru construcțiuni noi. — *Nescutirea lor de impozitul comercial.* — v. Scutiri.

Societăți profesionale constituite p. exercițiul unei profesii. — *Reduceri la complimentar.* — v. Instituțiuni financiare create de stat.

Societăți fără scop lucrativ, persoane morale. — *Impozit complimentar.* — *Automobil Club Regal Român. Societate recunoscută ca persoană morală și neurmărind scopuri lucrative. Nu poate fi asimilată cu întreprinderile comerciale. Nu poate fi impusă la impozitul complimentar. Art. 42 legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

În fapt: Clubul recurent a fost impus de Comisiunea de apel, la plata impozitului elementar, precum și la aceea a

impozitului complementar, conform art. 42 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, fiind socotit ca orice întreprindere comercială sau industrială.

Recursul bazat pe greșita interpretare a art. 42 și exces de putere a fost admis.

În drept: Comisiunea de apel a dat o greșită interpretare art. 42 din legea contribuțiilor directe, întrucât era evident că „Automobil-Club Regal Român”, neurmărind nici un scop lucrativ și nerealizând nici un beneficiu, care să fie împărțit la finele anului sub formă de dividende membrilor săi, nu putea în nici un caz să fie impus de art. 42 din lege.

De către însăși Comisiunea de apel s'a avut în vedere că „Automobil-Club Regal Român” este o societate ce a fost recunoscută ca persoană morală prin legea din 17 Martie 1909, cu un capital lipsit de orice rentabilitate în sensul legilor fiscale, întrucât beneficiile realizate au fost și sunt și astăzi întrebuințate pentru o serie de opere cari vin în primul rând în ajutorul Statului român: 1) Edificarea Ghidurilor drumurilor — lucrare ce este folosită mult și de către Statul Major al Armatei; 2) Semnalizarea și indicațiunile drumurilor; 3) Școala oficială de mecanici conducători de automobile, etc., și cu toate acestea Comisiunea de apel nesocotind aceste considerațiuni, a trecut totuși Soc. „Automobil-Club Regal Român” în categoria întreprinderilor comerciale și industriale prevăzute de art. 42 din legea contribuțiilor directe;

Astfel fiind, este vădit că instanța de apel a comis un exces de putere și o violare a dispozițiilor art. 42 din legea impunerilor unificate, întrucât recurentul „Automobil-Club Român” nu putea să fie astfel impus decât numai la impozitul elementar și cu reducerea arătată de art. 35, iar nu și la impozitul complementar prevăzut de art. 42 din legea menționată, care nu privește decât societățile sau asociațiunile cari având un scop lucrativ împart totdeauna membrilor dividendele sub o formă deja convenită. (Cas III, dec. 203 din 27 Ianuarie 1925).

Societate fără scop lucrativ. — v. Scutiri.

Societate națională de apicultură. — v. Scutiri.

Societăți de navigație. — *Asimilarea societăților de navigație.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Societățile de navigație fiind asimilate în totul cu societățile pur industriale intră în prevederile art. 124 și deci capitalul constatat prin bilanțul anului 1915 se va lua de trei ori cu ocaziunea stabilirei rentabilității pentru impunerea la impozitul complementar. (Dec. din 9 Febr. 1925; comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33.093/1925).

Societăți de navigație. — (Instrucțiuni).

Adaos la paragraful 1. — Sunt impozabile veniturile trase din țară de către societățile străine sau particularii străini, cari fac transporturi pe uscat, Dunăre sau Mare, dacă aceștia au agenții sau reprezentanți în țară.

Dacă nu încheie un bilanț special pentru veniturile trase din țară, sau nici nu prezintă registre regulat ținute cu care să probeze veniturile trase din țară, evaluarea lor se face conform art. 39 alin. b., prin comparație cu alte întreprinderi similare din țară.

Societăți de navigație. — v. Impunere.

Societăți streine. — *Veniturile Soc. Streine.* — v. Societăți de navigație.

Societăți streine. — v. Supracotă.

Societăți streine. — *Contract de comision.* — *Proprietarul mărfurilor aflate în străinătate.* — *Impunerea lui la impozitul elementar și global.* — *Neaplicarea adaosului de instrucțiuni de la art. 84 pentru impozitul venitului din 1924.* — (Jurisprudență).

a. — Potrivit principiilor de drept în materia contractelor de comision, proprietarul mărfurilor până în momentul vânzării lor de către comisionar, rămâne cassă care trimite mărfurile în consignație; prin urmare beneficiul realizat în țară de o cassă de comerț străină, prin vânzarea

în acest mod a mărfurilor sale, este supus la elementar și global.

b. — Dispozițiunile adăosului de instrucțiuni la art. 84 sunt referitoare la societățile străine, însă cu începere dela 1 Ianuarie 1925 și numai în vederea unei înțelegeri cu Statele străine, iar nu ca o interpretare a art. 84, cu efect retroactiv, textul fiind categoric. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciz. fiscală Nr. 145, din 15 Decemb. 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 93, 15 Febr. 1926.)

Societate streină ce face operațiuni în țară. — (Instrucțiuni).

Parag. 64. — În cazul când o societate străină face operațiuni în țară, însă distribuirea beneficiului se face în altă țară unde se încheie bilanțul, beneficiul rezultat din operațiunile din țară, care se trimite în altă țară, va fi impus integral, el aparținând în tot cazul acționarilor și în acest caz rămâne a fi scăzut ca dividende la impunerea societății asupra beneficiilor comerciale, conform art. 33

Impozitul va fi vărsat în luna ce urmează aceeaia în care s'a ales beneficiul și în tot cazul înainte trimiterii lui în altă țară.

Acțiunile societății aflate în țară, nu mai sunt supuse obligațiunilor prevăzute la art. 26, parag. 63, decât dacă societatea are operațiuni și în altă țară, în care caz posesorii acelor operațiuni și în altă țară, rămân impozabili pentru partea din beneficiul luat din alte țări.

În acest caz rămâne în obligațiunea administrațiunii din țară a societății să dovedească la Ministerul de Finanțe cotă-parte din beneficiile din țară ce a intervenit în distribuirea făcând în străinătate, spre a lua măsuri de reducere corespunzătoare a dividendelor plățile anticipate aci.

Societăți streine. — v. Scăderi.

Societăți streine. — Dividendele plătite lor. — v. Dividende.

Sonde. — v. Petrolifere.

Spectacole. — *Contravenție.* — v. Apel.

Spectacole. — *Bilete. Impunerea la taxă a fiecărui bilet. Permișiunea patronului de a se intra fără bilet constituie contravenție.* — (Jurisprudență).

Legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, prin art. 10 și 11, impunând la o taxă specială valoarea fiecărui bilet de intrare, faptul de a permite intrarea în teatru, etc., fără bilet, constituie din partea antreprenorului, sau proprietarului o adevărată contravenție la lege, aducând și prejudiciul fiscoșului și ca atare atrage asupra lui penalitatea prevăzută de lege. (Cas. III, Complet Ardeal, dec. 2023 din 5 Noembrie 1924).

Spectacole. — *Contravenție. Apel. Dispozițiunea impusă prin art. 13 din instrucțiunile relative la aplicarea legii, de a consemna plata taxelor și a amendei și a depune recipisă, în caz de apel nu are putere de lege. Art. 42 legea impozitului pe lux.* (Jurisprudență).

Dispozițiunea din art. 13 a instrucțiunilor relative la aplicarea impozitului pe spectacole, care obligă pe contravenient, ca odată cu cererea de apel să anexeze și recipisa de plata taxelor și a amendei, nu are putere de lege, întrucât ea nu face parte integrantă din legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, iar art. 42, care vorbind de aceste instrucțiuni, se rostește: „Instrucțiunile speciale de aplicarea legii se vor da de către Ministerul de Finanțe; ele vor avea putere obligatorie, în măsura în care nu contrazic dispozițiunile prezentei legi”.

Legea nu obligă însă pe contravenienți a face dovada achitării taxelor și a amendei, cum cer instrucțiunile. De lângă aceasta, chiar în cazul ipotetic, când instrucțiunile ar avea putere de lege, totuși, întrucât dispozițiunile invocate de Minister, nu sunt prevăzute sub pedeapsa nulității, violarea lor nu poate atrage casarea hotărârii. (Cas. III, dec. 1879 din 22 Octombrie 1924).

Spitale. — *Impunerea spitalelor, sanatoriilor, etc.* — (Dec. comis. centr. fisc. Comunicată cu ord. Min. de Finanțe din 25 Febr. 1926).

Art. 48: Adaos la paragraful 129, punctul 5.

Modul de impunere pentru policlinici, sanatorii, etc.

Având în vedere diversitatea acestor așezăminte și instituțiuni, se clasifică în următoarele categorii:

1) Școlite de impozit:

a) Spitalele, sanatoriile, policlinicele, cari au caracter de instituțiuni de binefacere publică sau private unde funcționarea este asigurată prin caritatea publică sau privată și nu produc beneficii în profilul vreunei persoane fizice, societăți ori așezământ.

2) Supuse la impozitul profesional:

În ce privește această categorie urmează a se face două subdiviziuni, și anume:

a) Stabilimentele individuale sau clinice proprii unde profesioniștii își exercită exclusiv profesiunea lor și unde chiar dacă dau îngrijire și hrană bolnavilor, aceasta se face cu titlul accesoriu pentru îngrijirea medicală de care aceștia au nevoie.

Venitul realizat fiind un venit rezultat din exercitarea profesiunii — se impune la impozitul profesional.

b) Asociațiunile profesionale (policlinici) unde oamenii de specialitate își exercită profesiunea lor și ca accesoriu adăpostesc și hrănesc bolnavi.

Aceste asociațiuni deși urmăresc scopuri lucrative, totuși nefiind constituite pe baze comerciale, ci fiind simple asociații civile în care profesioniștii întruniți își exercită profesiunea lor, nu este locul de a se aplica dispozițiunile art. 35 din lege.

Sporire de capital. — *Sportrea capitalului.* — (Dec. com. centr. fiscale).

Dacă societățile pe acțiuni făcând o supra evaluare a imobilelor sau instalațiunilor pot spori astfel capitalul?

Comisiunea având în vedere că sporirea capitalului în societățile pe acțiuni nu se poate face de cât prin emisia de acțiuni noi achitate efectiv de acționari, opinează că o sporire de capital prin supra-evaluarea imobilelor fără un aport efectiv reprezentând valoarea acțiunilor emise, nu poate fi ținută în seamă în calculul rentabilității.

Se consideră efectiv achitate și acțiunile care se dau în locul dividendului cuvenit acționarului.

Sporire de capital. — *Sporul de capital prin supra-evaluarea capitalului.* — (Dec. Comis. Centr. fisc.).

Sporul de capital făcut prin supra-evaluarea activului emițându-se noi acțiuni cari s'au împărțit grațuit acționarilor constituie un capital, iar nu un beneficiu și deci nu poate servi ca bază de impunere la impozitul comercial.

Pe baza paragrafului III punctul 1 alin. a din suplimentul de instrucțiuni, acest sor de capital nefiind un aport efectiv de capital care să serve la activitatea întreprinderii nu poate intra în calculul rentabilității cu ocaziunea impunerii la impozitul complementar. (Dec. din 9 Febr. 1925; comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33.093/1925).

Sporire de capital. — *Prima de emisiune cu ocazia sporirii capitalului. Adăogirea ei la beneficiu.* — (Iuris-prudență).

Se interpretă greșit art. 32 din legea contrib. directe, când se majorează beneficiul cu sume ce reprezintă rezerva din prima emisiune la sporirea de capital făcută în 1923 ca nefiind apărută de lege, deoarece în acel text se arată ce rezerve se vor scădea din beneficiul net, căci aci e vorba de o primă de emisiune, cu ocaziunea sporirii capitalului, iar nu de beneficiu. (Curtea de Apel București, secția III, deciz. fiscală Nr. 47, din 23 Oct. 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 466, 15 Decemb. 1925).

Sporire de capital format din supraevaluarea activului prin emitere de noi acțiuni. — *Caracterul de capital al sporirei iar nu de beneficiu.* — v. Impunere.

Sporire de capital. — *Sporirea capitalului Societăților Anonime.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Dacă societățile anonime pe acțiuni își pot spori capitalul prin supra-evaluarea activului?

Comisiunea având în vedere considerentele din decizia dată în ședința dela 21 Decembrie 1923, în aceeași cestiune.

Având în vedere că sunt unele societăți cari având de obiect principal exploatarea de imobile cari sunt proprietatea lor, și cea mai mare parte din capitalul lor este investit în aceste imobile dinainte de 1916, când puterea de achiziție a leului era identică cu a leului în aur.

Considerând că beneficiile acestor societăți astăzi când moneda este atât de depreciată față de un capital în lei aur, reprezintă o rentabilitate așa de urcată în cât aplicând cota de impuneri ar depăși marginile unei rașionale aplicări a impozitelor pentru asemenea întreprinderi.

Având în vedere că pentru societățile anonime industriale s'a prevăzut prin art. 124 că, capitalul rămas dinainte de 1916 se sporește de trei ori când se calculează rentabilitatea.

Comisiunea opinează ca să se mențină soluțiunea dată prin deciziunea din 21 Decembrie 1923, adică: societățile anonime pe acțiuni nu-și pot spori capitalul decât prin vărsăminte reale, cu adaosul că, societățile al căror obiect principal este exploatarea de imobile, proprietatea lor să fie asimilată cu cele industriale și prin urmare aplicându-li-se dispozițiunile art. 124 din lege, capitalul investit în imobile înainte de 1916 să fie socotit de trei ori în calculul rentabilității.

Evaluarea capitalului în imobile se va face după bilanșul încheiat pentru anul 1915. (Dec. din 24 Ian. 1925).

Sporire de capital. — Impoziteile pe sporirea de capital.
(Dec. comis. centr. fisc.)

La societățile, cari și-au sporit capitalul din 1915 prin noi vărsăminte reale, pentru calcularea rentabilității se va lua de trei ori capitalul dinainte de 1916 la care se adăogă nouile vărsăminte.

Exemplu: O societate a avut în 1915 capital de un milion lei, conform art. 124 rentabilitatea se va calcula avându-se în vedere capitalul de trei milioane, adică capitalul din 1915 sporit de trei ori, plus capitalul adăogat după 1916 adică în total 4.000.000.

Stabilimente balneare. — Clădirile lor. — v. Scutiri.

Stabilimente balneare. — v. Societăți balneare.

Stabilimente comerciale. — Clasificarea lor. — (Ord. Minister. Finanțe din Sept. 1925).

Comisiunile pentru judecarea apelurilor făcute contra hotăririlor primelor comisiuni cari au efectuat lucrările de clasificarea localurilor între 1—10 Septembrie 1925, conform legii impozitului pe lux și cifra de afaceri, să se convoace pentru judecarea apelurilor cu începere dela 1 Octombrie 1925.

Comisiunile de apel în cauză vor fi însăși comisiunile prevăzute de art. 78 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe cari judecă și apelurile fiscale făcute în contra hotăririlor comisiunilor de impunere, convocarea lor și procedura de urmat fiind cea prevăzută de art. 4 din legea asupra impozitului pe lux și cifra de afaceri.

Aceste comisiuni vor lucra în fiecare județ în localul administrațiilor financiare.

Holăririle comisiunilor vor fi comunicate pe calea prevăzută de art. 77 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

Stabilirea rentabilității în Soc. Anon. — Norme. — v. Impunere și Rentabilitate.

Statut personal. — *Aplicarea lui față de veniturile mobiliare trase din străinătate de un român.* — (Instrucțiuni).

Parag. 46. — Spre deosebire însă de veniturile imobiliare, veniturile capitalurilor mobiliare sunt impozabile, dacă sunt încasate de orice locuitor al țării, chiar dacă provin din altă țară.

Astfel, în această privință impozitul împrumută caracterul personal, întrucât în acest caz motivul care dictează așezarea lui, este faptul că contribuabilul are reședința în țară.

Se precizează că nu este vorba aci de acele venituri ale societăților străine, cari provin din țară și care s'ar repartiza în străinătate, acestea fiind în tot cazul impozabile pe baza provenienței lor, ci de acele venituri cari au izvoarele lor într'o altă țară și care se încasează de locuitorii ai țării, fie direct din străinătate, fie prin intermediarii din țară.

Se consideră locuitori ai țării toți cetățenii români cari au aci o reședință, cum și toți străinii cari locuiesc de fapt în țară mai mult de 6 luni în anul de încasarea venitului.

Veniturile valorilor mobiliare din altă țară se impun cu cota de 15 la sută, plus cota adițională prevăzută de art. 72, fără distincțiune, întrucât diferențierea prevăzută la art. 22, după origina veniturilor, se referă numai la valorile și capitalurile depuse în țară.

Stabilirea impozitului pe venitul global. — (Instr. Min. de Fin. din 1 Febr. 1926).

Se vor lua măsuri ca prin organele de constatare și control să se adune elementele pentru stabilirea reală a acestui venit.

În deosebi, se vor găsi elemente apreciable în scriptele băncilor de unde se vor afla salariile reale ce se plătesc funcționarilor lor, dobânzile plătite la sumele în depozit, cum și dividendele ridicate de acționari.

Aceste elemente vor servi și la stabilirea venitului global și vor da prilejul a se constata dacă s'au plătit impozitele pe salarii și mobiliar.

S'a observat că obișnuit comunicările privitor la impunere se fac cu mari întârzieri, ceea ce prelungește termenul de apel și deci și durata acestor din urmă comisiuni.

Alte ori, comunicarea nu se face în forma art. 98, ceea ce are drept urmare că fiscul nu are titlul legal de împlinire și contribuabilul poate oricând ataca impunerea fie pe cale de contestație la urmăriri, fie pe calea apelului, care rămâne deschisă.

Secretarii Comisiunilor și în deosebi delegații fiscului vor căuta ca procesele să fie înmânate a doua zi după stabilirea impunerii.

Stațiuni balneare — Comerț în. — v. Comerț.

Streini. — Aplicarea impozitelor asupra veniturilor mobiliare încasate de străini.

Ministerul de Finanțe pe baza deciziunilor Comisiunii centrale fiscale, a dat instrucțiunile de mai jos referitoare la modul cum trebuie să se aplice impozitul veniturilor mobiliare încasate de străini.

Supra cota la veniturile streinilor

La paragraful 170, alin. 5 din instrucțiunile fiscale s'au adăugat următoarele :

„Până la o înțelegere cu statele străine unde există impozitul global, în sensul prevederilor art. 55 alin. 3, supra-cota prevăzută de art. 64 care înlocuiește impozitul pe venitul global nu se va percepe la veniturile luate de către societățile anonime străine, ci numai la acele venituri ce s'ar lua de către persoanele fizice străine.

Această dispozițiune intră în vigoare pe ziua de 1 Ianuarie 1925”.

Cazuri de scutirea dobânzilor de impozitul global

S'a adăugat la paragraful 51 punctul 4 alin. penultim de sub litera a, din instrucțiunile fiscale: „Dobânzile plătite

de comercianții sau industriașii români în străinătate și rezultând din vânzări de mărfuri sau alte afaceri de comerț, constatate prin facturile pentru livrarea mărfurilor, prin polițe, sau sentințe judecătorești, sunt scutiți de impozitul mobilier, dacă acei cari plătesc dobânzile sunt supuși la impozitul comercial pentru afacerile din cari rezultă acele operațiuni.

De asemenea, sunt scutiți de plata impozitului mobilier dobânzile plătite în străinătate pentru credite, în monedă străină, deschise, în mod real acolo, întreprinderilor comerciale sau industriale din țară. Scutirea sa acordă pe baza declarațiunii ce se va face la timp și în urma constatărilor doveditoare că este în adevăr un credit acordat în acele condițiuni.

Dobânzile rezultând din alte afaceri, cari nu au caracterul de acte de comerț sau industrie, precum și dobânzile plătite la depozite spre fructificare sau la împrumuturile în lei, făcute în țară de către streini, sunt supuse la impozitul mobilier și la supra-cota prevăzută de art. 54 din legea fiscală.

Streini. — *Impunerea lor.* — v. Supracotă v. Absenteiști.

Streini. — v. Mobilier impozit.

Streini. — *Dobânzile încasate din România.* — v. Scăderi.

Subsol. — *Venituri din concedare.* — (Instrucțiuni).

Parag. 11. — Venitul realizat din dreptul de proprietate asupra subsolului concedat, nu este supus acestui impozit, ci la impozitul asupra veniului din valori mobiliare, ca și cel al concesionarului, care cedează altora exploatarea. Impozitului se încasează dar la obținerea veniului conform art. 21, iar impunerea se stabilește, conform celor arătate la paragr. 65.

Dispozițiunile din legea minelor pentru stabilirea unui impozit pe suprafețele miniere concesionate rămân în vigoare, iar dispozițiunile legii din 1907 pentru stabilirea impozitului asupra păcurei sunt desființate.

Impozitul de fafă se aplică însă în ce priveşte venitul din exploatarea agricolă a suprafeţei, care se stabileşte la recensământ, evaluându-se pe hectar şi începează dela începerea anului care urmează aceluia în care asemenea venit ar mai putea fi realizat din cauza lucrărilor de exploatare a subsolului.

Successorale taxe. — v. Taxe successorale.

Sume încasate cu anticipaţie. — v. Impuneri.

Sume reportate în bilanşul viitor. — v. Impozit mobiliar.

Supracotă. — *Aplicarea supra cotei la impozitul elementar pentru streini.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

După relaşii oficiale date de către Ministerul de Finanşe supra-cota la impozitul elementar prevăzută de art. 64 din legea contribuşunilor directe, care înlocueşte impozitul global pentru veniturile luate din ţară de către streini nu se aplică la societăşile anonime streine.

Această supra-cotă se aplică numai la persoanele fizice streine.

Măsura de fafă a intrat în vigoare dela 1 Ianuarie 1925.

Supracotă la acşunile la purtător ale streinilor. — v. Dividende.

Supracotă. — (Instrucşuni).

Adaus la paragraful 170, alin. ultim. — La societăşile anonime străine, supra-cota prevăzută de art. 64 se calculează la venitul impus cu cota prevăzută de art. 30, iar nu asupra venitului supus la impozitul complimentar, însă numai în cazul când venitul supus la impozitul complimentar a fost deja impus cu supra-cotă, atunci când s'a perceput impozitul mobiliar, aceasta spre a se evita o dublă supra-taxare.

Supracotă. — v. Impozit mobiliar.

Supracotă. — v. Impunere.

Supracotă. — (Instrucțiuni).

(Art. 64). Adaus la paragraful 170. — Supra-cota prevăzută de art. 64, se aplică odată cu cota principală și asupra aceluiaș venit, iar nu asupra venitului rezultat, după ce s'a scăzut impozitul calculat cu cota principală.

Aceasta reese în mod evident din redactarea art. 64, care prevede că supra-cota se aplică la izvorul veniturilor, adică așa cum sunt ele determinate pentru impunerea la elementar.

Supracotă. — *Absenteiștii și societățile străine.* — (Instrucțiuni).

Prin art. 64 alin. 2 al legii asupra contribuțiilor directe, se prevede că veniturile trase de către locuitorii altor țări, fie chiar români stabiliți în străinătate, precum și de societățile anonime străine, se supun în locul impozitului pe venitul global pe lângă impozitul elementar respectiv, la o supra-cotă care este de jumătate din cota impozitului elementar, fără adiționale.

În consecință, la veniturile prevăzute în art. 23 din lege, cari se vor plăti în străinătate caselor publice sau bănoilor, să se rețină pe lângă impozitul mobilier și supra-cota prevăzută de art. 64, alin. 2. (Ordinul circular al Ministerului de Finanțe, Direcțiunea Contribuțiilor și Fondului comunal din 16 Oct. 1923).

Supracotă — (Instrucțiuni).

Adaos la paragraful 170, alin. 5. — Până la o înțelegere, în sensul prevederilor art. 56, alin. 3, cu Statele străine, unde există impozitul pe venitul global, supra-cota prevăzută de art. 46, care înlocuiește impozitul pe venitul global, se va aplica și reține numai la veniturile luate de către societățile anonime străine.

Această dispozițiune intră în vigoare pe ziua de 1 Ianuarie 1925.

Supracotă. — Calcularea supracotei. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Dacă supra-cota prevăzută de art. 64 se calculează asupra venitului brut sau asupra celui net, adică după ce s'a scăzut impozitul mobilier.

Comisiunea având în vedere că prin art. 64 se prevede că supra-cota se aplică la isvorul venitului și odată cu cota principală.

Considerând că impozitul mobilier se aplică asupra venitului brut, comisiunea opinează că supra-cota prevăzută de art. 64 se aplică asupra venitului brut. (Ședința din 8 Mai 1924).

Supracotă. — (Instrucțiuni).

Supra-cota prevăzută de art. 64 alin. 2 din lege, se aplică pentru societățile anonime numai la impozitul prevăzut de art. 30, iar nu și la impozitul complementar, însă cu condițiunea, ca să se probeze că la sumele supuse la impozitul mobilier s'a refuzat supra-cota cu ocaziunea încasării acestui impozit.

Supracotă. — Observațiuni critice.

Supra-taxarea capitalurilor streine în România a provocat în străinătate și în special în Anglia, o generală indispoziție contra țării noastre. Presa și cercurile parlamentare engleze făcându-se ecoul finanței au adus chestiunea în desbatere publică, iar subsecretarul de stat de la externe d. Mac Neill, răspunzând unei interpelări a calificat această supra-taxare ca vexatorie, într'una din ședințele Camerei Comunelor din August 1923, arătând că guvernul englez a protestat contra acestui regim ostil aplicat supușilor streini.

Agitațiunea luase o extindere atât de mare în cât Ministerul nostru de externe a trebuit să dea presei următorul comunicat explicativ :

Impozitele plătite de străini în România O lămurire oficială

Ministerul afacerilor străine (Direcțiunea presei) ne trimite următoarea lămurire:

„Dimineața” din 12 Octombrie reproduce după „Financial Times” din 30 Septembrie, următoarea știre:

„Dintru motive greu de înțeles, autoritățile fiscale românești impun taxe adiționale pe dividendele plătite de societăți acționarilor străini.

„Acționarii români plătesc o taxă de 18 la sută, la care se adaugă 12 la sută atunci când acționarul e străin. Acesta din urmă plătește dar 30 la sută. Societățile românești au beneficiat de ajutorul capitalului străin. Datorită acestui ajutor, ele au putut să se desvolte și să progreseze. Nimic nu îndreptățește plusul arătat de impozite.

„Un grup de acționari ai Stelei Române a pus la cale o intervenție diplomatică pentru a se obține (de la guvernul român) ca să pue capăt acestei situații”.

Informațiunea ziarului englez nu este nici exactă, nici completă.

În realitate acționarul străin — și nu pentru că este străin ci pentru că locuiește în străinătate — plătește 25,5 la sută și deosebirea e justificată de faptul că acționarul român este impus la un impozit complementar sub altă formă, accia asupra veniturii globale de care, prin firea lucrurilor, acționarul străin este scutit.

Iată și replica pe care unul din marile noastre cotidiene o dă aceluia comunicat:

Impozitele plătite de străini, în România

În diferite rânduri am atras atenția generală asupra inegalității tratamentului față de fisc, a deținătorului unei acțiuni românești domiciliat în țară față de acționarul care trăiește în străinătate. Cel dintâi plătește un impozit complementar de 18 la sută, cel de al doilea cu 50 la sută mai mult.

Ziarele engleze, între altele și „Financial Times” relevând acest fapt au anunțat o intervenție diplomatică.

Explicarea oficială, dată de ministerul de externe, care declară că „deosebirea de tratament e justificată de faptul că acționarul român este impus la un impozit complimentar sub altă formă, aceea a venitului global de care, prin firea lucrurilor, acționarul străin e scutit.

Explicația aceasta o cunoaștem, am semnalat-o de mult, însă o considerăm cu totul insuficientă. Înainte de toate, acționarul străin plătește globalul în țara sa și e nedrept să achite birul de două ori.

Însă independent de această considerațiune, admitând chiar ipoteza că deținătorul străin al unei acțiuni românești ar fi scutit de impozitul global în țara sa — ipoteză neverosimilă, interesul nostru față de capitalul străin nu poate fi acela de a face justiție fiscală.

Menținem deci, părerea ce am expus-o de mai multe ori. Noi avem interes să atragem capitalul străin și nu să-l respingem ridicând ziduri chinezești în fața sa, ori făcând operă de justiție fiscală. (Argus, 16 Oct. 1924).

Supraevaluare. — v. Sporire de Capital.

Supraevaluare. — v. Evaluare, v. Inventar și Beneficiu net.

T

Tantieme. — (Dec. comis. centr. fisc.).

(Art. 31). Adaos la paragraful 81, ca alin. 7. — Jetoanele de prezență date membrilor Consiliului de Administrație și cenzorilor se consideră ca salarii numai atunci când sunt date pe bază de stăle de prezență la Consiliu pentru ședințele la cari efectiv au luat parte.

Sumele date global, cu acest titlu, fie în cursul, fie la finele anului, nu se pot considera ca salarii, ci fac parte din beneficiul societății. (Comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33093/1925).

Tantieme. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Adaos la paragraful 81, ca alin. 6. — Pentru ca sumele plătite de către societățile pe acțiuni, directorilor proveniți din membrii Consiliului de Administrație, cari sunt în primul rând reprezentanți ai acționarilor, membrilor Comitetului de Direcție sau administratorilor-delegați, cari îndeplinesc servicii reale, în mod permanent, să fie impozabile la impozitul pe salarii și deci conform art. 31, alin. 3 să fie trecute la cheltuieli, trebuie să mai îndeplinească pe lângă condițiunile deja prevăzute în paragraful 52 din instrucțiuni și următoarele condițiuni :

a) Să fie fixe, iar nu în raport cu beneficiul ;

b) Să fie determinate mai dinainte pe o perioadă de timp, nepulând să aibă un caracter variabil ;

c) Să fie constatate, fie prin contracte și convenții scrise sau prin deciziuni ale Adunării Generale a acționarilor ;

d) Să fie plătite efectiv lunar sau pe o perioadă de timp determinată ;

e) Cei cari le încasează trebuie să facă efectiv și în mod permanent serviciu ca orice funcționar.

Fac excepție directorii angajați ca simpli funcționari, făcând parte din personalul salarial propriu zis al întreprinderii și coopțați după o anume vechime și experiență în calitate și de membri în Consiliu, pentru gratificațiile, participațiile sau tantiemele ce primesc în această calitate de funcționari, cari sunt trecute ca salarii în condițiunile art. 31, alin. 3, în afară de tantiemele și sumele ce primesc ca membri în Consiliu, cari sunt impozabile la impozitul mobilier.

Comisiunile de impunere și de apel sunt obligate să stabilească în fapt :

1. — Dacă sumele date directorilor prevăzuți în alin. 1 de mai sus, precum și cele date membrilor Consiliului de Direcție sau administratorilor-delegați, îndeplinesc condițiunile unui salariu propriu zis și dacă acei cari le primesc fac efectiv serviciul pentru cari sunt retribuți, și.

2. — Dacă participațiile sau tantiemele date directorilor, simpli funcționari, sunt plătite ca remunerație pentru atribuțiunile lor de simpli funcționari și dacă nu provin și din alte raporturi cu societatea. (Comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33093/1925).

Tantieme. — (Instrucțiuni).

Parag. 52. — Punctul 5 cuprinde tantiemele acordate de societăți.

Este vorba aci de tantiemele acordate de societățile pe acțiuni membrilor din Consiliile de Administrație, întrucât cele acordate directorilor și funcționarilor întreprinderilor sunt impuse ca salarii.

Nu se consideră ca tantieme, ci ca salarii, sumele fixe acordate lunar membrilor delegați, făcând parte din Comitetul de Direcție care are o funcțiune cu caracter permanent pentru afacerile curente ale întreprinderii.

Dacă membrii din Consiliul de Administrație au dreptul a prelua sume în contul tantiemelor ce se vor alege la beneficiu, acestea vor fi supuse impozitului de fașă, întrucât aceste venituri sunt asimilate din punct de vedere al impunerii celor mobiliare, pentru că ele nu sunt un echivalent direct al muncii, ci derivă ea și capitalul mobilier dintr-o muncă acumulată sub forma de capacitate intelectuală sau de specialitate.

Tantieme. — Tantieme plătite de societate. Fac parte din venitul net. Nu pot fi scăzute din el și nici scutite, ca atare de impozit. Art. 23 p. 5 și 33 legea contribuțiilor directe. (Jurisprudență).

Potrivit art. 23, punctul 5 legea contribuțiilor directe, tantiemele, cu excepțiunea celor cari plătesc impozitul prevăzut asupra salariilor, sunt supuse impozitului mobilier, dar incidența acestui impozit o suportă beneficiarii tantiemelor. Cu privire însă la societatea care le distribuie, tantiemele fac parte din venitul ei net, din care nu pot fi scă-

zule, nefiind cuprinse în enumerarea limitativă a art. 33 din legea contribuțiunilor directe. (Cas. III, dec. Nr. 1831 din 21 Octomvrie 1924).

Tantieme. — *Gratificațiile și tantiemele ce primise Directorii ca funcționari. Scăderea lor din beneficiul net. (Adaosul la instrucțiunile de aplicarea legii contrib. directe.* — (Jurisprudență).

Din adaosul la instrucțiunile de aplicarea legii contribuțiilor directe, publicat în Monitorul Oficial Nr. 150/925, date în urma avizului Comisiunii fiscale, reiese că gratificațiile, participațiile și tantiemele ce primesc directorii, în calitate de funcționari, trebuiesc să fie trecute ca salarii, în condițiile art. 31, alin. 3, și deci să fie scăzute din beneficiul net impozabil. (C. de Apel București, secția IV-a, deciz. penală Nr. 93 din 12 Noembrie 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 441, 1 Decemb. 1925).

Tantieme. — (Jurisprudență).

Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de administrație al unei societăți, nefiind prin natura lor cheltuieli impuse societății, ci părți din beneficii, ele fac parte din venitul net impozabil, care servă de bază atât pentru așezarea impozitului elementar, cât și pentru impunerea la complimentar, legea nefăcând nici o distincțiune și nescotându-le prin nici o dispozițiune din compunerea bazei impozabile a impozitului elementar.

Prin urmare, bine a judecat Comisiunea de apel în speță, înglobând aceste tantieme în venitul net, taxabil. (Cas. III, deciz. Nr. 1835 din 21 Oct. 1924. — Jurispr. Rom. 1925, pag. 152, Nr. 106).

Tantieme. — v. Dividende.

Tantieme și puncte fixe. — *Beneficiu net.* — v. Scăderi.

Tantieme. — v. Beneficiu impozabil.

Tantieme. — v. Puncte fixe.

Tantieme. — v. Salarii.

Tantieme. — *Tantieme acordate membrilor consiliului de administrație. Fac parte din venitul net, taxabil, deși beneficiarii lor plătesc pentru ele impozitul mobilier. Art. 23 alin. 5 și 33 legea contrib. directe.* — (Jurisprudență).

Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de administrație al unei societăți, nefiind prin natura lor, cheltuieli impuse societății, ci părți din beneficiu, ele fac parte din venitul net impozabil, care servă la bază atât pentru așezarea impozitului elementar, cât și pentru impunerea la complimentar, legea nefăcând nici o distincțiune și nescoțându-le prin nici o dispozițiune din compunerea bazei impozabile a impozitului elementar.

Prin urmare, bine a judecat Comisiunea de apel în speță, înglobând aceste tantieme în venitul net taxabil. (Cas. III, dec. 1835 din 21 Octombrie 1924).

Tantieme. — *Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de Administrație al unei societăți. Dacă pot fi scăzute de la impunere.* — (Jurisprudență).

Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de administrație al unei societăți, nefiind prin natura lor cheltuieli impuse societății, ci părți din beneficiu, ele fac parte din venitul net impozabil care servă de bază atât pentru așezarea impozitului elementar, cât și a celui complimentar, legea nefăcând nici o distincțiune din compunerea bazei impozabile, și prin urmare bine în speță Comisiunea de apel a înglobat aceste tantieme în venitul net taxabil. (Cas. III, decizia fiscală 184 din 23 Februarie 1925).

Taxe comunale. — *Dreptul comunelor de a înțînța și percepe asemenea impozite și sub actuala lege a contribuțiilor directe. Rașiune, Art. 147. alin. 6 legea organizărilor comunelor rurale.* — (Jurisprudență).

În fapt: Prin încheierea din 2 Martie 1923, Comisiunea interimară a comunei Ciovârnașeni, întemeindu-se pe dis-

poziție art. 147 alin. 6 din legea pentru organizarea comunelor rurale și constatând în fapt că recurenții prin exercitarea comerțului lor de exploatarea pădurii, deteriorează drumurile și pârâiele comunale, i-a impus la o taxă sau dare anuală, pe care a fixat-o 1/10 din darea anuală datorită către Stat, adică maximum permis de citatul text de lege.

În primul rând, recurenții prelungesc și art. 174 din noua lege a contribuțiilor directe n'ar mai permite comunelor să înființeze dări, nici chiar cu caracterul unor taxe comunale, iar în al doilea rând, că trebuia să se ia ca bază venitul impozabil la Stat pe 1923, căci impunerea se face pe acest an, iar nu impozitul stabilit pe 1923.

În drept: Această aserțiune este neîntemeiată, deoarece art. 174 din noua lege de contribuție, unificând bazele de așzare ale diferitelor impozite către Stat, județ și comună, nu a interzis comunelor și județelor, ca pentru serviciile prestate de ele particularilor să înființeze taxe, cari să reprezinte contravaloarea acestor servicii.

Întrucât taxele ce se înființează pe baza art. 174 alin. 6 din legea organizării comunelor rurale, au acest caracter, dispozițiunea acestui text de lege nu a putut fi abrogată de legea contribuțiilor directe și ca atare taxele înființate de comună și urmărite în persoana recurenților, sunt legale.

Primăria adoptând ca bază impozabilă a taxelor comunale pe 1923, impozitul către Stat pe 1922, care era definitiv lichidat prin roluri, iar nu venitul impozabil pe 1923, care nu era lichidat, a procedat în mod legal, întrucât acest din urmă venit nu constituia legalmente baza impozabilă a taxelor în discuțiune, cari se stabilesc prin cote aplicate asupra impozitului în sine, iar nu asupra venitului impozabil. De asemenea, cota de 10% este maximum permis de art. 174 alin. 6, astfel că din toate punctele de vedere a procedat legal. (Cas. III, dec. 84 din 14 Ian. 1925).

Taxe comunale. — v. Urmăriri și Titlu legal de urmărire

Taxe comunale. — Cinematograf. Taxa asupra valorii locale a imobilului (Art. 1, 2, 4, și 7 din legea urmării taxelor comunale). — (Jurisprudență).

Taxele înființate prin legea maximului dela 26 Iunie 1923, asupra valorii lucrative a localurilor de spectacole, privesc și cinematografele și își au aplicațiunea concomitent cu taxa impozitului pe lux din 1 August 1921. (Curtea de Apel București, secția I-a, deciziunea fiscală Nr. 80 din 21 Oct. 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 11, 1 Martie 1926).

Taxe comunale. — Cinematografe. Taxa asupra valorii locale. — (Jurisprudență).

a) Legea asupra impozitului pe lux din 14 Iulie 1921, prin art. 44, înființând impozitul asupra spectacolelor, a înlocuit toate taxele percepute până la acea dată; însă prin legea maximului taxelor comunale din 26 Iunie 1923, independent de acel impozit, s'a mai dat drept comunelor de a mai înființa cu aprobarea Ministerului și alte taxe, cum este aceea asupra valorii locale de 15% pentru localurile de cinematograf.

b) Enumerația din tablourile a, b, e din tabloul Nr. 2, anexat la legea maximului, este enunțativă, iar nu limitativă, astfel că deși nu se găsesc trecute și localurile de spectacole de cinematograf, însă le cuprinde și pe ele. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciz. Nr. 101 din 13 Noembrie 1925. — Bulet. Curților de Apel, pag. 440, 1 Decemb. 1925).

Taxe comunale. — Taxa de gunoi. Dreptul contribuabililor de a-și ridica gunolul pe spezele lor. Condițiunile în care poate fi exercitat. (Jurisprudență).

Recurentul se plânge că Comisiunea de Apel a Primăriei nu l'a scăzut de taxa pentru gunoi, deși a făcut o cerere la timp spre a fi scăzut și a declarat prin acea cerere că își cară gunoiul pe spezele sale.

Înaintea Comisiunii de Apel, recurentul a invocat în favoarea sa dispozițiunea din decretul-lege Nr. 5498 din 19

Noembrie 1923, prin care s'a modificat regulamentul pentru curățirea și ridicarea gunoaelor, în sensul că proprietarii cari vor face declarațiune cel mai târziu la 15 Decembrie și 15 Iunie al fiecărui an, că își ridică gunoaele cu caii lor, sunt dispensați de plata taxei de gunoi.

Comisiunea de apel în loc să discute acest mijloc de apărare al recurentului, se mărginește a afirma că impunerea făcută de de Comisiunea de prefaceri este definitivă, fără să molveze pe ce considerațiuni de drept și de fapt se întemeiază pentru a face această afirmațiune și de ce nu ține seama de dispozițiunile regulamentului mai sus arătat. (Cas. III, dec. No. 43 din 9 Ianuarie 1925).

Taxe de consumațiune. — v. Taxe fiscale.

Taxe fiscale de consumațiune.—*Taxele de consumațiune. Jurnalul Consiliului de Miniștri No. 955 din 20 Aprilie 1920 ratificat prin legea din 10 Martie 1923. Sporirea taxelor vamale la de 5 ori taxele prevăzute în tarif. Dacă această sporire se aplică și taxelor de consumațiune. Legea din 21 Martie 1920 privitoare la taxele de consumațiune.* — (Iurisprudență).

1. Prin jurnalul cu No. 955 din 20 Aprilie 1920 al Consiliului de miniștri, în urma referatului Ministerului de finanțe Ministerul de finanțe a fost autorizat să perceapă taxele vamale și de consumație „prevăzute în tarifele vamale”. în lei, pe baza valorii de schimb în aur, admițându-se ca deocamdată taxele de perceput să fie reduse la mai puțin de jumătate din valoarea lor în aur, adică la de 5 ori taxele prevăzute în tarife.

Deși în acest jurnal se face mențiune și de taxele de consumațiune, totuși întrucât autorizarea de a percepe de 5 ori taxele este numai pentru taxele prevăzute în tarifele vamale și cum în tarifele vamale nu se prevăd și taxe de consumațiune, rezultă că dispozițiile acestui jurnal nu-și pot găsi aplicabilitatea lor decât în ce privește taxele vamale, iar nu și în ce privește taxele de consumațiune pe care Consiliul de Miniștri nici nu s'ar fi putut ocupa să le regle-

menteze la data de 20 Aprilie 1920 pe cele de jurnal când cu o lună mai înainte legea din 21 Martie 1920 fixase în mod special aceste taxe.

Din însuși referatul Ministerului de Finanțe către Consiliul de miniștri se constată că ceea ce l'a determinat să se adreseze Consiliului de miniștri spre a cere sporirea de 5 ori a taxelor, a fost că, cu scăderea valutei naționale și cu scumpețea de astăzi a lucrurilor, taxele actuale din tariful vamal nu mai reprezintă la valoarea mărfurilor decât 1—2 la sută, față cu 10—15 la sută cât reprezintă înainte de război", iar această măsură de sporire la de 5 ori tariful taxelor, spune în acelaș referat Ministerul de Finanțe „este cu totul provizorie, până ce se va putea alcătui un nou tarif vamal și se va încheia noi convenții comerciale”.

Deși referatul în încheiere cere sporirea și a taxelor de consumațiune, totuș întrucât se referă la taxele de consumațiune prevăzute în tarifele vamale, el era menit, cu toată încuviințarea dată de către Consiliul de Miniștri, să rămână fără nici un efect din acest punct de vedere. (Trib. Ilfov, s. I c. c. sent. civ. No. 85 din 20 Ianuarie 1925. — Jurisprudența generală din 5 Noembrie 1925, p. 2004).

Taxele de spectacole. — (Instr. Min. de Finanțe din 19 Martie 1926).

Ministerul de finanțe a întocmit un nou proiect referitor la fixarea taxelor pe spectacole și la repartizarea fondului provenit din perceperea lor.

Clasificarea spectacolelor

Prin noua lege se împarte spectacolele în 2 categorii: în spectacole artistice și în spectacole de amuzament (distraclive).

Pentru spectacolele artistice se plătește o taxă de 26 la sută din încasări în loc de 32 la sută ca acum. În categoria acestor spectacole a fost cuprins și cinematograful, cum și audițiile radio-telefonice.

Spectacolele Operei române și ale teatrelor naționale rămân impuse ca și până acum la taxa de 10 la sută.

Societățile culturale și de binefacere vor fi impuse la o taxă redusă de 3 la sută atunci când organizează reprezentații artistice, iar nu serate distractive.

Spectacolele din categoria a 2-a (distractive) sunt impuse la o taxă de 32 la sută.

Repartiția fondului

Repartiția se va face în proporție cu încasările și cum impozitul pe spectacole are un caracter local, prin noua lege, s'a mărit cota comunelor dela 5 la 25 la sută.

Cota asistenței sociale s'a fixat la 20 la sută.

Cota statului a rămas tot la 20 la sută, iar restul de 35 la sută revine ministerului artelor.

Din această cotă se va constitui un fond, care se va împărți: jumătate teatrelor naționale regionale și comunale și jumătate scopurilor culturale și pentru propășirea artelor naționale.

Înlăturarea fraudelor

În același timp, Ministerul a luat și unele măsuri pentru înlăturarea fraudelor ce se practică azi cu biletele prezentate la verificare, ministerul luând asupra sa îpăriră biletelor.

Taxe succesoriale. — *Nescăderea lor din impozitul global.*
v. Impozit global.

Taxe succesoriale. — v. Venit global.

Temporar comerț. — v. Comerț.

Terenuri inundabile. — *Terenuri inundabile. Indiguire. Scutire de impozite. Aplicațiune. Art. 8 alin. II, legea contribuțiunilor directe.* — (Jurisprudență).

Comisiunea de apel, deși constată că s'a făcut îndiguiri în scopul de a se reda culturii terenul supus inundațiilor, totuși respinge cererea recurentului de a fi scutit conform

art. 8 alin. II din legea contribuțiilor directe, pe motiv că terenul s'ar fi cultivat și înainte de indiguire.

Judecând astfel, Comisiunea din Apel a săvârșit un vădit exces de putere, deoarece din moment ce constatase că s'au făcut lucrări în vederea apărării terenului de inundații și deci scopul unei mai sigure și spornice culturi, faptul că și mai înainte când terenul era expus inundațiilor ar fi fost cultivat, nu înlătură aplicațiunea citatului text de lege, care vizează terenurile inundabile redat culturai în mod real și permanent, independent dacă cu starea lor precară de mai înainte s'ar fi putut face pe ele culturi rudimentare și expuse inundațiilor în tot momentul.

Prin urmare, în speță, Comisiunea de Apel n'a ținut seamă de actele prezentate de recurent prin care caută să dovedească situațiuni de fapt conform principiilor mai sus expuse, motivul de casare este întemeiat. (Cas. III, dec. 1641 din 1 Octombrie 1924).

Terenuri virane. — *Venit global.* — v. Scutiri.

Terenuri petrolifere. — *Amortizarea lor.* — v. Amortizare.

Terenuri petrolifere. — *Fond de amortisment.* — v. Amortizare.

Termen de apel. — *Apel contra proceselor-verbale de impunere. Termen. Curge de la comunicare. Respingerea ca tardiv a unui apel, avându-se în vedere data încheierii procesului verbal, iar nu data comunicării. Casare.* — (Iurisprudență).

Termenul de apel în contra proceselor-verbale de impunere este de 20 zile și curge dela comunicare.

În speță, dar, Comisiunea de apel luând în considerație pentru respingerea ca tardiv a apelului, data încheierii procesului-verbal de impunere, a violat legea, și deci, recursul este fondat. (Cas. II, dec. 173 din 16 Februarie 1925).

Timbru proporțional pentru încărcările din gări. —
v. Executarea impozitului pe cifra de afaceri p. încărcări
în gări.

**Titluri eșite la sorți. — Plata cupoanelor evacuate la
Moscova.**

Creditul județean și comunal aduce la cunoștința celor
interesați că, plata cupoanelor dela obligațiunile de Credit
județean și comunal, evacuate la Moscova, cum și plata a-
cestor obligațiuni eșite la sorți, se mai face pe baza de in-
dervenții din partea instituțiilor, ce le-au avut în păs-
trare, cel mai târziu până la 1 Ianuarie 1926.

Prin urmare, până la această dată toți deținătorii de o-
bligațiuni de Credit Județean și Comunal, evacuate la Mos-
cova sunt rugați în interesul lor propriu să-și întocmească
un tablou de numerile obligațiunilor evacuate și să ceară
emiterea de duplicate.

**Titluri eșite la sorți. — Plata titlurilor eșite la sorți și
a cupoanelor. Ce acte sunt necesare.**

Administrația financiară a Capitalei a luat dispozițiunea
că plata titlurilor eșite la sorți și a cupoanelor ajunse la
scadență se va face numai dacă persoanele care sunt în
drept a le încasa vor prezenta :

1) Borderoul de proprietate a titlurilor iar în caz când a
fost transmis prin vânzare sau ceziune se va prezenta bor-
deroul cu mențiunea vânzătorului sau cesionarului de titlu-
rile vândute și cezionate. 2) Dovada identității. 3) Justifi-
carea plăței impozitelor la curent. 4) Persoanele delegate
de Bănci sau alte Instituțiuni vor prezenta împuternicire
scrisă pentru încasarea banilor justificând și acestea iden-
titatea lor. 5) Pentru titlurile emise între anii 1889—1913 in-
clusiv ce se prezintă la achitare ca eșite la sorți sau cu-
poanele lor se va prezenta borderoul Comisiunei de ștam-
pilare.

Plata titlurilor eșite la sorți și a cupoanelor se face pen-
tru particulari în toate zilele afară de Vineri și Sâmbătă,
iar pentru Bănci și Instituțiuni numai Vinerea.

Titlul legal de urmărire. — *Dreptul acordat comunelor prin art. 4 legea maximului. Taxele se datoresc de cetățeni numai contra serviciului prestat. Lipsă de titlu legal în urmărire în caz contrar. Aplicațiune. Art. 4 legea maximului.* — (Jurisprudență).

În fapt: Tribunalul a anulat urmărirea îndreptată de comuna Constanța contra Soc. „Asra-Română” pentru plata unor taxe comunale, care aveau, între altele, și scopul de a întreține și îmbunătăți serviciul pompierilor; taxe înființate de comună pe temeiul art. 4 legea maximului. Motivul hotărârii Tribunalului este constatarea în fapt că aceste taxe nu reprezintă echivalentul vre-unui serviciu prestat de comună în folosul Societății înțimate, condiție esențială pentru ca ele să poată intra în cadrul art. 4 sus arătat. Soluțiunea instanței de fond a fost menținută de Înalta Curte.

În drept: Legea maximului contribuțiilor comunale — prin art. 4 — autoriză comunele să înființeze taxe pentru serviciile ce ele prestează tuturor acelor particulari, care voesc să beneficieze de lucrări edilitare, făcute și întreținute de comune în acest scop. Taxele prevăzute de citatul articol sunt considerate — în intențiunea legiuitorului — ca adevărate prețuri sau contravalori de serviciu, tarifale, potrivit normelor fixate de lege și menite să preîntâmpine cheltuelile reclamate de costul lucrărilor, de reparațiunile lor, din cauza uzajului și de perfecționarea lor, potrivit cerințelor vremii, — de unde urmează că aceste taxe, spre deosebire de impozitele directe sau indirecte, cari au un caracter general și permanent, nu se aplică contribuabililor decât în măsura în care ei recurg la serviciile speciale organizate de comune.

În speță, Tribunalul constată în fapt că comuna Constanța, nu prestează, în schimbul taxelor prelinse de societatea înțimată, nici un serviciu cu caracter de „serviciu pentru uzul particular”, în sensul articolului sus citat. În ce privește serviciile de poliție și pompieri, instanța de fond observă — cu drept cuvânt — că ele nu au acest caracter, ci sunt servicii instituite pentru siguranța publică și

întreținute din impozitele generale și obligatorii, înființate după alte norme și cari nu intră în cadrul de aplicațiune al art. 4 din legea maximului contribuțiilor comunale.

Judecând astfel și constatând că recurenta nu are nici un titlu legal de urmărire, instanța de fond a făcut o justă aplicațiune a art. 4 din legea maximului și 19 din legea de urmărire și n'a săvârșit nici un exces de putere. (Cas. III, dec. 1014 din 25 Mai 1925).

Titluri evacuate la Moscova. — *Plata cupoanelor.* — v. Titluri eșite la sorți.

Titlurile împrumutului național. — *Scutirea lor de impozit.* — v. Scutiri.

U

Unelte. — *Amortizarea lor.* — (Dec. comis. centr. fisc. din 8 Oct. 1925).

Piese auxiliare de mașini și unelte întrebuințate în exploatare care se uzează de regulă foarte repede, și care se înlocuiesc din această cauză, an cu an sau de mai multe ori pe an, pot intra în cheltuielile generale privind strict întreprinderea, întrucât servesc pentru întreținerea mașinelor în bună stare de funcționare.

Unelte. — *Amortizarea lor.* — v. Fond de amortizare.

Urmăriri. — *Dreptul acordat comunelor prin art. 4 legea maximului. Taxele se datoresc de cetățeni numai contra serviciului prestat. Lipsă de titlu legal în urmărire în caz contrar. Aplicațiune. Art. 4 legea maximului.* — (Iurisprudență).

În fapt: Tribunalul a anulat urmărirea îndreptată de comuna Constanța contra Soc. „Astra-Română” pentru plata unor taxe comunale, care aveau, între altele, și scopul de a întreține și îmbunătăți serviciul pompierilor, taxe înființate de comună pe temeiul art. 4 legea maximului. Motivul hotărârii Tribunalului este constatarea în fapt că aceste taxe

nu reprezintă echivalentul vre-unui serviciu prestat de comună în folosul Societății intimată, condiție esențială pentru ca ele să poată intra în cadrul art. 4 sus arătat. Soluțiunea instanței de fond a fost menținută de Înalta Curte.

În drept: Legea maximului contribuțiilor comunale — prin art. 4 — autoriză comunele să înființeze taxe pentru serviciile ce ele prestează tuturor acelor particulari, care voesc să beneficieze de lucrări edilitare, făcute și întreținute de comune în acest scop. Taxele prevăzute de citatul articol sunt considerate — în intențiunea legiuitorului — ca adevărate prețuri sau contravalori de serviciu, tarifate, potrivit normelor fixate de lege și menite să preîntâmpine cheltuielile reclamate de costul lucrărilor, de reparațiunea lor, potrivit cerințelor vremii, — de unde urmează că aceste taxe, spre deosebire de impozitele directe sau indirecte, cari au un caracter general și permanent, nu se aplică contribuabililor decât în măsura în care ei recurg la serviciile speciale organizate de comune.

În speță, Tribunalul constată în fapt că comuna Constanța nu prestează, în schimbul taxelor pretinse de societatea intimată, nici un serviciu cu caracter de „serviciu pentru uzul particular”, în sensul articolului sus citat. În ce privește serviciile de poliție și pompieri, instanța de fond observă — cu drept cuvânt — că ele nu au acest caracter, ci sunt servicii instituite pentru siguranța publică și întreținute din impozitele generale și obligatorii, înființate după alte norme și cari nu intră în cadrul de aplicațiune al art. 4 din legea maximului contribuțiilor comunale.

Judecând astfel și constatând că recurenta nu are nici un titlu legal de urmărire, instanța de fond a făcut o justă aplicațiune a art. 4 din legea maximului și 19 din legea de urmărire și n'a săvârșit nici un exces de putere. (Cas. III, dec. 1014 din 25 Mai 1925).

Urmărire. — *Taxa de gunoi. Dreptul contribuabililor de a-și ridica gunotul pe spezele lor. Condițiunile în care poate fi exercitat.* — (Jurisprudență).

Recurentul se plânge că Comisiunea de Apel a Primăriei nu l-a scăzut de taxa pentru gunoi, deși a făcut o cerere la timp spre a fi scăzut și a declarat prin acea cerere că își cară gunoiul pe spezele sale.

Înaintea Comisiunii de Apel, recurentul a invocat în faioarea sa dispozițiunea din decretul-lege No. 5498 din 19 Noemvrie 1923, prin care s'a modificat regulamentul pentru curățirea și ridicarea gunoaielor, în sensul că proprietarii cari vor face declarațiune cel mai târziu la 15 Decembrie și 15 Iunie al fiecărui an, că își ridică gunoaietele cu caii lor, sunt dispensați de plata taxei de gunoi.

Comisiunea de apel în loc să discute acest mijloc de apărare al recurentului, se mărginește a afirma că impunerea făculă de Comisiunea de prefaceri este definitivă, fără să motiveze pe ce considerațiuni de drept și de fapt se întemeiază pentru a face această afirmațiune și de ce nu ține seamă de dispozițiunile regulamentului mai sus arătat. (Cas. III, dec. No. 43 din 9 Ianuarie 1925).

Urmărire. — *Dreptul comunelor de a înființa și percepe asemenea impozite și sub actuala lege a contribuțiunilor directe. Rațiune. Art. 174 legea contribuțiunilor directe și 147 alin. 6 legea organizărilor comunelor rurale.* — (Jurisprudență).

În fapt: Prin încheierea din 2 Martie 1923, Comisiunea interimară a comunei Ciovârnașeni, întemeindu-se pe dispozițiile art. 147 alin. 6 din legea pentru organizarea comunelor rurale și constatând în fapt că recurenții prin exercitarea comerțului lor de exploatarea pădurii, deteriorează drumurile și podetele comunale, i-a impus la o taxă sau dare anuală, pe care a fixat-o 1/10 din darea anuală datorită către Stat, adică maximum permis de citatul text de lege.

În primul rând recurenții pretind astăzi că art. 174 din

noua lege a contribuțiilor directe n'ar mai permite comunelor să înființeze dări, nici chiar cu caracterul unor taxe comunale, iar în al doilea rând, că trebuia să se ia ca bază venitul impozabil la Stat pe 1923, căci impunerea se face pe acest an, iar nu impozitul stabilit pe 1923.

În drept: Această aserțiune este neintemeiată, deoarece art. 174 din noua lege de contribuție, unificând bazele de așezare ale diferitelor impozite către Stat, județ și comună, nu a interzis comunelor și județelor, că pentru serviciile prestate de ele particularilor să înființeze taxe, cari să reprezinte contravaloarea acestor servicii.

Întrucât taxele ce se înființează pe baza art. 174 alin. 6 din legea organizării comunelor rurale, au acest caracter, dispozițiunea acestui text de lege nu a putut fi abrogată de legea contribuțiilor directe și ca atare taxele înființate de comună și urmările în persoana recurenților sunt legale.

Primăria adoptând ca bază impozabilă a taxelor comunale pe 1923, impozitul către Stat pe 1922, care era definitiv lichidat prin roluri, iar nu venitul impozabil pe 1923, care nu era lichidat, a procedat în mod legal, întrucât acest din urmă venit nu constituia legalmente baza impozabilă a taxelor în discuțiune, cari se stabilesc prin cele aplicate asupra impozitului în sine, iar nu asupra venitulului impozabil. Deasemenea cota de 10% este maximum permis de art. 174 alin. 6, astfel că din toate punctele de vedere a procedat legal. (Cas. III, dec. 84 din 14 Ianuarie 1925).

Urmăriri. — *Urmărirea pretențiunilor Statului. Nu poate avea loc dacă suma prelinsă de Stat nu este certă.*
Art. 1 din legea de urmărire. — (Iurisprudență).

Potrivit art. 1 din legea de urmăriri, nici o urmăriri nu se poate face pe baza acestei legi decât dacă este vorba de o sumă certă datorată Statului, județului sau comunei rezultată din roluri, contracte sau din alte acte legale de datorii.

În speță, Tribunalul constatând că urmărirea este făcută

de fisc, nu pentru o sumă certă, care să rezulte din roiuri, contracte sau alte acte de urmărire, așa cum prevede art. 1 din legea de urmărire, ci reprezintă costul unor materiale neverificate încă de Ministerul de războiu, deci, că ea este făcută pentru o sumă incertă, bine a anula urmărirea pe motivul că nu sunt îndeplinite condițiunile cerute de art. 4 mai sus citat. (Cas. III, dec. 1682 din 6 Octombrie 1924).

V

Valoarea locativă a imobilelor. — *Impozite datorite de imobile. Valoarea locativă. Sarcini impuse chiriașilor prin contract. Trebuesc adăogate la valoarea locativă. Art. 15 alin. 4 legea contribuțiunilor directe.* — (Iurisprudență).

In fapt: Recurența prelinde că, Comisiunea a violat dispozițiunile art. 15 și 120 legea contribuțiunilor directe, deoarece nu i-a scăzut cheltuelile de reparațiuni ale aceluși imobil, puse prin contract în sarcina chiriașilor. Respingere.

In drept: Potrivit dispozițiunilor art. 15 alin. 4 din legea contribuțiunilor directe, la valoarea locativă a unui imobil trebuie să se adăoge și valoarea sarcinilor impuse chiriașilor, care legalmente privesc pe proprietari.

In speță, Comisiunea de apel făcând evaluarea conform art. 15 alin. 2 din lege prin comparațiune cu alte imobile similare, la care a adăogat și sarcinile impuse chiriașilor pentru repararea apartamentelor ocupate, nu a comis o violare de lege și a făcut o justă aplicațiune a dispozițiunilor art. 15 din legea contribuțiunilor directe. (Cas. III, dec. 424 din 27 Februarie 1925).

Valoare locativă. — *Imobile clădite. Calcularea venitului impozabil după valoarea locativă prevăzută în contractele de locațiune. Dacă aceste contracte trebuesc a fi revizate pentru prelungire.* — (Iurisprudență).

Venitul pentru proprietățile clădite se determină, după art. 15 din lege — pe baza valorii locative a imobilului, iar

valoarea localivă se stabilește după contractele de închiriere și în lipsa lor, prin evaluarea directă în comparație cu imobilele similare.

De aici rezultă că legea nu cere ca contractele de închiriere în virtutea cărora se stabilește valoarea localivă a unui imobil, să fie revizate pentru prelungire, astfel că în speță, Comisiunea de apel nu putea să înlăture fără să violeze legea, contractele prezentate de contribuabil, pe acest motiv al nerevizării lor pentru prelungire.

Procedând astfel, a proeuțat o decizie casabilă (Cas. III, dec. 138 din 16 Fevruarie 1925).

Vămuire. — *Operațiuni de expediție și vămuire. Caracterizarea lor. Impunerea la taxa de 12 % (Art. 3 al. 31 cod. com. 30 și 48 legea contrib. directe).* — (Jurisdență).

Operațiunile de expediție și vămuire nu sunt considerate de codul de comerț ca acte comerciale, deoarece serviciile prestate de expeditorii vamali nu sunt întreprinderi de transporturi de persoane sau lucruri pe apă sau pe uscat, ci simple lucrări de birou de înregistrare autorizate de Ministerul de finanțe; prin urmare, nu sunt impuse la impozitul de 16% prevăzut de art. 30 legea contribuțiilor, ci la acel de 12% conform art. 48 legea contribuțiilor directe. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciziunea fiscală Nr. 76, din 29 Octombrie 1925. — Bulet. C. de Apel din 15 Nov. 1925, p. 419).

Vase plutitoare. — (Dec. comis. centr. fisc.).

Proprietarii vaselor plutitoare se impun, când ei înșiși le exploatează, la impozitul comercial; când însă le închiriază altora, se impun la impozitul profesional, iar nu la impozitul pe clădiri, vasele neputând fi considerate ca imobile. (Comunicat cu ord. Min. Fin. Nr. 62921 1923).

Veniturile supuse impozitului complimentar. — v
Impozit complimentar.

Venituri din concedarea subsolului. — *Impunerea lui.* — v. Mine.

Venit brut. — *Compunerea lui.* — v. Rentabilitate.

Venituri brute. — v. Scăderi.

Venitul mobilier impozabil. (Instrucțiuni).

Parag. 54. — Venitul impozabil este venitul brut afară de veniturile dela punctul 6, a căror impunere se face conform art. 27 asupra venitului net, cum vom vedea.

Veniturile impozabile sunt cele efectiv cvenite pe timpul dela 1 Aprilie 1923 înainte, pe când cele realizate până atunci sunt impozabile cu cota legală din timpul pe care se cuvenea venitul, chiar dacă taxarea lor are loc mai târziu.

Așa dar, tantiemele, dividendele și orice alte venituri mobiliare provenite din distribuirea beneficiilor pe anul 1922, sau pe anii anteriori vor fi impuse cu impozitul existent pe acei ani, chiar dacă distribuirea are loc după 1 Aprilie 1923.

Venit general. — *Nescăderea globalului.* — v. Scăderi.

Venit global. — *Calcularea veniturilor impuse la impozitele obiective.* — v. Scutiri.

Venit global. — *Calcularea veniturilor produse de efectele de Stat.* — v. Scutiri.

Venit global. — v. Casele Agricultorilor.

Venit global. — *Impunerea taxelor succesoriale.* — (Dec. comis. centr. fisc.).

Taxele succesoriale plătite în anul precedent nu se pot scădea din venitul global, întrucât aceste taxe reprezintă un impozit de transmisiune a averii deci sunt suportate din capital iar nu din venit. (Dec. din 9 Febr.; comunicată cu ord. M. Fin. Nr. 33093/1925).

Venit global. — *Sarcinile de familie.*

Scăderile pentru sarcini de familie se fac numai din impozitul cuvenit la un singur fel de venit și se operează asupra totalității impozitului, dacă acest venit se trage din co-

muni deosebite. Astfel, dacă un contribuabil are pământ în diferite comune și veniturile sale totale nu depășesc de 10.000 lei, scăderea pentru sarcini de familie se face din impozitul agricol așezat în fiecare comună. (Comunicat cu ord. Min. Fin. Nr. 62921/1923).

Venit global. — Impozitul Complimentar.

Conform art. 61, punctul I, pentru stabilirea venitului global, se scad pe lângă impozitele elementare prevăzute la cap. IV al legii, și impozitul complimentar.

Venit global. — Venitul clădirilor noi. — v. Scutiri.

Venit global. — v. Supracotă.

Venit global. — Scăderea cheltuelilor profesioniștilor liberi. — v. Scăderi.

Venit global. — Stabilirea impozitului. — v. Stabilire. impozitului pe venitul global.

Venit impozabil. — Imobile cumpărate după 1 Ianuarie 1925. Stabilirea venitului impozabil când aceste imobile sunt afectate vre-unei întreprinderi de comerț, bănci, etc. — (Jurisprudență).

Din cuprinsul art. 120 legea contribuțiilor directe rezultă că legiuitorul a înțeles să impună fixarea venitului impozabil pentru imobilele cumpărate după 1 Ianuarie 1919, în sensul a se lua de bază prețul de cumpărare și socotindu-se o rentabilitate până la 5 la sută, numai în ceea ce privește imobilele, servind drept locuință proprietarilor, iar nu și pentru imobilele afectate vre-unei întreprinderi de comerț, bănci, etc., cari urmează a fi impuse prin apreciere în comparație cu alte imobile de aceeași categorie și importanță. (Cas. III, dec. 116 din 16 Februarie 1925).

Venit net impozabil. — (Jurisprudență).

Când este vorba de a se obține venitul net impozabil, nu se scade din venit, impozitul care privește obiectul întreprinderii. (Curtea de Apel București, Secția IV-a, deciz. fis-

cală Nr. 134, din 3 Decembrie 1925. — Buletinul Curților de Apel, pag. 19 din 1 Ianuarie 1926).

Venit net. — *Scăderea din venit a datoriei prevăzute în hotărârile judecătorești definitive, achitate. Condițiunea în care se face. Aplicațiune. Art. 10 și 31 legea contribuțiilor directe.*

În speță, Comisiunea de apel deși constată în fapt că venitul net a fost diminuat prin plata efectivă a sumei de lei 300.000, la care contribuabilul fusese obligat prin hotărâre judecătorească, totuși, sub cuvânt că contribuabilul ar fi fost condamnat la această sumă din culpa sa, argumentează că nu e locul s'o considere ca pagubă sau cheltuială, ci ca venit net;

Înalta Curte a decis, că :

Comisiunea de Apel fiscală nu era chemată să constate și să stabilească cauza juridică a datoriei constatate prin hotărâre judecătorească, cauză care nu putea avea nici o înfruntare asupra determinării quantumului venitului net impozabil, ci trebuia să constate numai dacă plata acestei datorii s'a făcut în cursul aceluiași an, ca cheltuială privind strict întreprinderea, conform art. 31 al. 10 din legea contribuțiilor directe.

Neprocedând astfel, Comisiunea de apel a violat acest text de lege și a săvârșit un vădit exces de putere. Cas. III, dec. 297 din 10 Februarie 1925).

Venit net impozabil. — *Întreprinderi comerciale. Registre. Mărfuri trecute în inventar. Nepronunțarea instanței asupra preșurilor din inventar. Omisiune esențială.* — (Jurisprudență).

În fapt: Recurenții s'au referit la registrele comerciale ca mijloc probatoriu pentru stabilirea venitului net impozabil; Comisiunea de apel nefăcând însă nici o mențiune asupra regularității, sau neregularității registrelor, se mărginește a înlătura evaluarea mărfurilor trecute în inventar, sub cuvânt că această evaluare nu ar fi aceea din momen-

mul facerii inventarului și omite a se pronunța asupra cererii recurenților prin care dânsii lindeau să dovedească prin facturi și experți că evaluarea din inventar corespunde cu prețul de cumpărare al mărfii din momentul facerii acestui inventar. Recurs între altele pentru omisiune esențială prin înlăturarea fără discuții a probelor propuse. Admitere.

În drept: Această omisiune este esențială deoarece indicarea exactă a prețului mărfurilor rămase în depozit la finele anului și trecute în inventar, este un element predominant în stabilirea contului de profit și pierderi și deci a bilanțului general, care oglindește prin excelență venitul impozabil real al contribuabilului, instrucțiunile Ministerului (part 101 și urm.), fiind aplicabile în această privință.

Prin urmare, întrucât Comisiunea nu motivează pentru ce înlătură registrele și omite a se pronunța asupra probelor concludente propuse de recurent în scopul mai sus arătat, motivul de casare este întemeiat. (Cas. III, dec. 723 din 31 Martie 1925).

Venit net impozabil. — *Stabilire. Scăderea cheltuelilor anului precedent celui de impunere și a altor ani trecuți. Art. 31 alin. 1 legea contribuțiilor directe.* — (Jurisprudență).

Potrivit dispozițiilor art. 31 din legea contribuțiilor directe, venitul net impozabil se obține, scăzându-se din veniturile brute, toate cheltuelile proprii ale întreprinderii din cursul anilor precedenți.

În speță, Comisiunea de apel scăzând din venitul impozabil și suma care reprezintă cheltuelile recurenței pe un an precedent celui supus impunerii, a săvârșit un exces de putere. (Cas. III, dec. 200 din 27 Ianuarie 1925).

Venit net taxabil. — *Tantieme acordate membrilor Consiliului de administrație. Fac parte din venitul net, taxabil, deși beneficiarii lor plătesc pentru ele impozitul mobilitar. Art. 23 alin. 5 și 33 legea contrib. directe.* — (Jurisprudență).

Tantiemele cuvenite membrilor Consiliului de Administra-

ție al unei societăți, nefiind prin natura lor, cheltueli impuse societății, ci părți din beneficiu, ele fac parte din venitul net impozabil, care servă la bază atât pentru așezarea impozitului elementar, cât și pentru impunerea la complementar, legea nefăcând nici o distincțiune și nescotându-le prin nici o dispozițiune din componerea bazei impozabile a impozitului elementar.

Prin urmare, bine a judecat Comisiunea de apel în speță, înglobând aceste tantieme în venitul net taxabil. (Cas. III, dec. No. 1835 din 21 Octombrie 1924).

Venit net impozabil. — *Impozitul pe venitul întreprinderilor comerciale. Venit net impozabil. Calcul. Modalități. Art. 31 și 39 din legea contrib. directe.* — (Juris-pudență).

In fapt: Pentru a impune pe recurent la impozitul pe venitul rezultat din întreprinderea fabricii sale de spirt, Comisiunea de Apel a calculat venitul net impozabil în modul următor: a totalizat vânzările făcute cu prețuri diferite în raport cu gradul de tărie al spirtului și a făcut o medie a prețurilor de vânzare pe grad, medie pe care a luat-o ca criteriu sau bază a veniturii pe întregul an.

In drept: In conformitate cu art. 31 și 39 din legea contribuțiilor directe, venitul impozabil se calculează după venitul brut, pe măsură ce el se realizează, deducându-se cheltuelile și eventualele pierderi efective, anume arătate de lege. Intrucât nici un alt mod de calcul, legea nu autoriză, urmează, că în speță, Comisiunea de Apel numai prin exces de putere și violarea art., a putut să adopte o altă bază sau normă de calcul și deci, pentru acest motiv, decizia sa urmează a fi casată. (Cas. III, dec. 1108 din 30 Mai 1924).

Venit net impozabil. — *Impozitul pe veniturile întreprinderilor comerciale. Venit net impozabil. Calcul. Deducțiuni. Creanțe dubioase. Dacă și în ce măsură și condițiuni, ele pot fi deduse din activ. (Art. 31 și 32 din legea contribuțiilor directe).* — (Jurisprudență).

După art. 31 din legea contribuțiilor directe, venitul net impozabil al întreprinderilor industriale și comerciale, se determină scăzându-se din venitul brut, cheltuielile și eventualele pierderi efective ale întreprinderii, iar legea prin textul citat, enumără anume și în mod limitativ, care sunt acele cheltuieli pierderi fără ca în această enumerare să prevadă și sumele trecute ca creanțe dubioase.

Este evident, că prin art. 32 următor, legea referindu-se la creanțele dubioase, scutește pentru eventualele pierderi ce ar rezulta din ele, o cotă-parte; maximum 3 la sută din valoarea întregului plasament în creanțe ale întreprinderii, dar din textul și economia legii rezultă că această scutire privește numai operațiunile societăților pe acțiuni, constituind un avantaj special pentru aceste societăți, nu însă și pentru celelalte categorii de întreprinderi, cum este în speță. Cu drept cuvânt, prin urmare, Comisiunea de apel a calculat ca venit net impozabil al întreprinderii de bancă a recurentului și venitul rezultând din suma trecută în registre ca reprezentând creanțe dubioase. (Cas. III, dec. 1117 din 30 Mai 1924).

Venit net impozabil. — *Stabilirea venitului net impozabil. Prezentarea bilanșului dimpreună cu registrele regulat finite. Comisiunea fără a contesta că ele sunt regulat finite, le înlătură. Exces de putere. Art. 39 legea contribuțiilor directe. (Jurisprudență).*

Conform art. 39, alin. 1 din legea contribuțiilor directe, stabilirea venitului net impozabil se face după elementele bilanșului încheiat în regulă, corespunzând cu registrele regulat finite.

În speță, deși înaintea Comisiunii de apel, apelantul, în

stabilirea venitului net la care urma să fie impus, a prezentat registrele sale comerciale, însă Comisiunea neconstatând că nu au fost regulat ținute, ci le înlătură pur și simplu pe motivul că apelantul n'a prezentat și carnetele din borderouri încheiate la tranzacțiunile făcute de recurent, spre a-și baza aprecierile pe alte temeiuri extra-legale, comite un exces de putere și violează dispozițiunile art. 39, legea contribuțiilor directe, încât deciziunea pronunțată este casabilă. (Trib. Covurului S. II, sent. civ. 329 din 17 Iunie 1925).

Venit net. — *Tantieme plătite de societate. Fac parte din venitul net. Nu pot fi scăzute din el și nici scutite, ca atare de impozit. Art. 23 p. 5 și 33 legea contribuțiilor directe.* — (Iurisprudență).

Potrivit art. 23, punctul 5 legea contribuțiilor directe, tantiemele, cu excepțiunea celor cari plătesc impozitul prevăzut asupra salariilor, sunt supuse impozitului mobilier, dar incidența acestui impozit o suportă beneficiarii tantiemelor. Cu privire însă la societatea care le distribuie, tantiemele fac parte din venitul ei net, din care nu pot fi scăzute, nefiind cuprinse în enumerarea limitativă a art. 33 din legea contribuțiilor directe. (Cas. III, dec. No. 1831 din 21 Octombrie 1924).

Venit net impozabil. — *Intreprinderi comerciale. Salarii și impozite plătite pentru cifra de afaceri. Se scad din venitul impozabil. Art. 31 p. 3 și 10 legea contribuțiilor directe.*

În fapt: Din venitul brut al recurentei, fiscul și Comisiunea de apel nu a scăzut salariile funcționarilor și impozitul plătit pentru cifra de afaceri. Recursul contribuabilului a fost admis.

În drept: Comisiunea de apel procedând astfel, la stabilirea beneficiului net impozabil, a violat dispozițiunile art. 31 pc. 3 și 10 din legea contribuțiilor directe, intru-

cât conform acestor dispozițiuni, ea era datoare să scadă din venitul brut, salariile funcționarilor întreprinderii, precum și impozitul cifrei de afaceri. (Cas. III, dec. 598 bis din 17 Martie 1925).

Venituri mobiliare trase din străinătate de un român.

Impunerea lor. — (Instrucțiuni).

Parag. 46. — Spre deosebire însă de veniturile imobiliare, veniturile capitalurilor mobiliare sunt impozabile, dacă sunt încasate de orice locuitor al țării, chiar dacă provin din altă țară.

Astfel, în această privință, impozitul imprimulă caracterul personal, întrucât în acest caz motivul care dictează așezarea lui, este faptul că contribuabilul are reședința în țară.

Se precizează că nu este vorba aci de acele venituri ale societăților străine, care provin din țară și care s'ar repartiza în străinătate, acestea fiind în tot cazul impozabile pe baza provenienței lor, ci de acele venituri care au isvoarele lor într'o altă țară și care se încasează de locuitori ai țării, fie direct din străinătate, fie prin intermediarii din țară.

Se consideră locuitori ai țării toți cetățenii români care au aci o reședință, cum și toți străinii care locuiesc de fapt în țară mai mult de 6 luni în anul de încasarea veniturii.

Veniturile valorilor mobiliare din altă țară se impun cu cota de 15 la sută, plus cota adițională prevăzută de art. 72, fără distincțiune, întrucât diferențierea prevăzută la art. 22, după origina veniturilor, se referă numai la valorile și capitalurile depuse în țară.

Venituri produse de fondul de rulment. — v. Scăderi.

Venit net. — Rezervă p. cumpărare de mașini. — v. Scăderi.

Venit net impozabil. — v. Tantieme.

Venitul net al arendărilor. — v. Arendări.

Venituri realizate de Societăți din vânzarea unui imobil. — v. Scăderi

Venit din păduri. — Păduri date în exploatare. Prețul încasat de proprietar este considerat de legiuitor ca venit impozabil. Impunerea lui ca atare. Art. 6 și 95 din lege. — (Jurisprudență).

Recurentul prelinde că prețul pădurii pe care a dat-o în tăere unui al treilea, nu constituie un venit, ci un capital care — ca atare — nu poate fi impus în conformitate cu legea contribuțiilor directe, deoarece în sistemul acestei legi nu există impozite pe capital, ci numai pe venituri.

Chestiunea de a se ști dacă prețul obținut de proprietar prin darea unei păduri în tăere constituie pentru dânsul un venit sau un capital, chestiune care în pură teorie poate fi discutabilă, a fost rezolvată de legiuitorul fiscal din 1923, în sensul că acest preț constituie un venit impozabil în modul și după procedura arătată de lege pentru asemenea cazuri.

În adevăr, prin art. 6 și 95 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, se prevede în mod formal că pădurile puse în exploatare, fie de proprietar, fie de o altă persoană, căreia i s'ar concesiona dreptul de exploatare sunt supuse unui impozit special pe venit — corespunzător vechiului impozit funciar asupra pădurilor exploatare — iar baza de impunere, pentru cazul când pădurea se dă în exploatarea altuia, cum e în speță, este însuși venitul cuvenit proprietarului, adică prețul stipulat prin contract.

Prin urmare, acest preț fiind considerat de însuși legiuitorul fiscal și impus de el ca venit, orice discuțiune referitoare la caracterizarea de ordin economic a acestui preț este inutilă. (Cas. III, dec. 367 din 18 Februarie 1925).

Venituri trase din țară. — v. Absenteiști și Supracotă.

Veniturile Statului din redevențe petrolifere. — v.

Redevențe petrolifere.

Verificare de scripte. — v. Insciere în fals.

Virane terenuri. — Venit global. — v. Scutiri.